

I

(Актове, приети по силата на Договорите за ЕО/Евратом, чието публикуване е задължително)

ДИРЕКТИВИ

ДИРЕКТИВА 2009/138/ЕО НА ЕВРОПЕЙСКИЯ ПАРЛАМЕНТ И НА СЪВЕТА

от 25 ноември 2009 година

относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност
(Платежоспособност II)

(преработка)

(текст от значение за ЕИП)

ЕВРОПЕЙСКИЯТ ПАРЛАМЕНТ И СЪВЕТЪТ НА ЕВРОПЕЙСКИЯ СЪЮЗ,

като взеха предвид Договора за създаване на Европейската общност и по-специално член 47, параграф 2 и член 55 от него,

като взеха предвид предложението на Комисията,

като взеха предвид становището на Европейския икономически и социален комитет ⁽¹⁾,

след консултация с Комитета на регионите,

в съответствие с процедурата, предвидена в член 251 от Договора ⁽²⁾,

като имат предвид, че:

(1) Предстои да бъдат внесени редица съществени промени в Първа директива 73/239/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане ⁽³⁾; Директива 78/473/ЕИО на Съвета от 30 май 1978 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно съзастраховане в Общността ⁽⁴⁾; Директива 87/344/ЕИО на Съвета от 22 юни 1987 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно застраховките за съдебни разноски ⁽⁵⁾; Втора директива 88/357/ЕИО на Съвета от 22 юни 1988 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, отнасящи се до прякото застраховане, различно от животозастраховането, и за формулиране на разпоредби за улесняване на

ефективното упражняване на свободата на предоставяне на услуги ⁽⁶⁾; Директива 92/49/ЕИО на Съвета от 18 юни 1992 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, свързани с прякото застраховане, различно от животозастраховането (Трета директива за застраховането, различно от животозастраховане) ⁽⁷⁾; Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 27 октомври 1998 г. относно допълнителен надзор върху застрахователни предприятия, които са част от застрахователна група ⁽⁸⁾; Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 19 март 2001 г. относно реорганизирането и ликвидацията на застрахователните дружества ⁽⁹⁾; Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 5 ноември 2002 г. относно животозастраховането ⁽¹⁰⁾ и Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 ноември 2005 г. относно презастраховането ⁽¹¹⁾. С оглед постигане на яснота посочените директиви следва да бъдат преработени.

(2) За да се улесни започването и упражняването на дейност в областта на застраховането и презастраховането, е необходимо да се премахнат най-сериозните различия в законодателствата на държавите-членки относно правилата, на които трябва да отговарят застрахователните и презастрахователните предприятия. Поради тази причина следва да се осигури правна рамка, позволяваща на застрахователните и презастрахователните предприятия да упражняват застрахователна дейност в целия вътрешен пазар, като по този начин се улеснят застрахователните и презастрахователните предприятия, с централно управление в Общността, да покриват разположените Общността рискове и задължения.

⁽¹⁾ ОВ С 224, 30.8.2008 г., стр. 11.

⁽²⁾ Становище на Европейския парламент от 22 април 2009 г. (все още непубликувано в Официален вестник) и Решение на Съвета от 10 ноември 2009 г.

⁽³⁾ ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ L 151, 7.6.1978 г., стр. 25.

⁽⁵⁾ ОВ L 185, 4.7.1987 г., стр. 77.

⁽⁶⁾ ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1.

⁽⁷⁾ ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1.

⁽⁸⁾ ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1.

⁽⁹⁾ ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28.

⁽¹⁰⁾ ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1.

⁽¹¹⁾ ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1.

- (3) В интерес на правилното функциониране на вътрешния пазар следва да се установят координирани правила относно надзора над застрахователни групи и относно процедурите по реорганизацията и ликвидацията на застрахователните предприятия, с оглед защита на кредиторите.
- (4) Целесъобразно е някои предприятия, които предоставят застрахователни услуги, да не бъдат обхванати от установената от настоящата директива система, поради техния размер, правен статут, естеството на тяхната дейност, която е пряко свързана със системата на обществено осигуряване, или поради другите специфични услуги, които предлагат. Желателно е също така да бъдат изключени определени институции в някои държави-членки, чиято дейност обхваща единствено твърде ограничен сектор и по закон е ограничена до определена територия или до определени лица.
- (5) Много малките застрахователни предприятия, отговарящи на определени условия, включително равнище на брутен приход от премии, по-ниско от 5 000 000 EUR, се изключват от приложното поле на настоящата директива. Обаче всички застрахователни и презастрахователни предприятия, които вече са получили лиценз по досегашните директиви, следва да запазят лицензите си при прилагане на настоящата директива. Предприятията, които са изключени от обхвата на настоящата директива, следва да имат възможност да се възползват от основните свободи, предоставени от Договора. Тези предприятия имат възможността да искат лицензиране по настоящата директива, за да се възползват от единния лиценз, предвиден в настоящата директива.
- (6) За държавите-членки следва да бъде възможно да изискват предприятията, упражняващи застрахователна или презастрахователна дейност и изключени от обхвата на настоящата директива, да бъдат регистрирани. Държавите-членки могат също да подлагат тези предприятия на надзор за благоразумие и правен надзор.
- (7) Директива 72/166/ЕИО на Съвета от 24 април 1972 г. относно сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховката „Гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства и за прилагане на задължението за сключване на такава застраховка ⁽¹⁾; Седма директива 83/349/ЕИО на Съвета от 13 юни 1983 г. приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно консолидираните счетоводни отчети ⁽²⁾; Втора директива на Съвета 84/5/ЕИО от 30 декември 1983 г. относно сближаването на законодателствата на държавите-членки, свързани със застраховките гражданска отговорност при използването на моторни превозни средства ⁽³⁾; Директива 2004/39/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 21 април 2004 г. относно пазарите на финансови инструменти ⁽⁴⁾ и Директива 2006/48/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 14 юни 2006 г. относно предприемането и осъществяването на дейност от кредитните институции ⁽⁵⁾ определят общите правила в областта на счетоводното отчитане, застраховка „гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства, финансовите инструменти и кредитните институции и предвиждат определения в тези области. Целесъобразно е някои от определенията, предвидени в посочените директиви да се прилагат за целите на настоящата Директива.
- (8) Започването на застрахователна или презастрахователна дейност следва да подлежи на предварително лицензиране. Затова е необходимо да се определят условията и процедурите както за издаване, така и за отказ на такъв лиценз.
- (9) Отменените с настоящата директива директиви не предвиждат правила относно обхвата на презастрахователната дейност, за упражняването на която дадено застрахователно предприятие може да получи лиценз. Държавите-членки решават да определят правила в това отношение.
- (10) Позоваванията в настоящата директива на застрахователни и презастрахователни предприятия следва да включват каптивните застрахователни и каптивните презастрахователни предприятия, с изключение на случаите, в които е предвидена конкретна разпоредба за тези предприятия.
- (11) Тъй като настоящата директива представлява важен инструмент за постигането на вътрешния пазар, застрахователните и презастрахователните предприятия, лицензирани в техните държави-членки по произход, следва да имат право да упражняват в рамките на Общността част или всичките свои дейности посредством установяването на клонове или посредством предоставянето на услуги. Следователно е уместно провеждането на хармонизация доколкото е необходимо и достатъчна за постигане на взаимно признаване на лицензи и на системите за надзор, като по този начин се издава един лиценз, който е валиден в цялата Общност и който позволява на държавата-членка по произход да упражнява надзор над предприятието.
- (12) Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 май 2000 г. за сближаване на законодателствата на държавите-членки относно застраховане на гражданската отговорност във връзка с използването на моторни превозни средства (Четвърта директива за автомобилното застраховане) ⁽⁶⁾ определя правилата за назначаването на представители за уреждане на претенции. Тези правила следва да се прилагат за целите на настоящата директива.
- (13) Презастрахователните предприятия следва да ограничават предмета на дейността си до презастраховане и свързаните с него операции. Подобно изискване не следва да възпрепятства дадено презастрахователно предприятие от упражняване на дейности, като предоставяне на статистически или актюерски консултации, анализ на риска или проучване за неговите клиенти. Това изискване може също да включва функциите и дейностите на холдингово предприятие по отношение на дейности във финансовия сектор по смисъла на член 2, точка 8 от Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 16 декември 2002 г. относно допълнителния надзор на кредитните институции, застрахователните предприятия и на инвестиционните посредници към един финансов конгломерат ⁽⁷⁾. Във всеки случай това изискване не позволява извършването на несвързани банкови и финансови дейности.

⁽¹⁾ ОВ L 103, 2.5.1972 г., стр. 1.

⁽²⁾ ОВ L 193, 18.7.1983 г., стр. 1.

⁽³⁾ ОВ L 8, 11.1.1984 г., стр. 17.

⁽⁴⁾ ОВ L 145, 30.4.2004 г., стр. 1.

⁽⁵⁾ ОВ L 177, 30.6.2006 г., стр. 1.

⁽⁶⁾ ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65.

⁽⁷⁾ ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1.

- (14) Защитата на титулярите на полица изисква застрахователните и презастрахователните предприятия да отговарят на ефективни изисквания за платежоспособност, които да водят до ефикасно разпределение на капитал в Европейския съюз. В светлината на развитието на пазара настоящата система вече не е адекватна. Затова е необходимо да се въведе нова регулаторна рамка.
- (15) В съответствие с последните развития в областта на управление на риска, в контекста на Международната асоциация на застрахователните надзорни институции, Съвета по международни счетоводни стандарти и Международната асоциация на актюерите и във връзка с последните развития в други финансови сектори, следва да се възприеме икономически, основан на рисковете подход, който предвижда стимули за застрахователните и презастрахователните предприятия правилно да оценяват и управляват своя риск. Следва да се засили хармонизацията, като се приемат конкретни правила за оценяване на активите и пасивите, включително техническите резерви.
- (16) Основната цел на регулирането и надзора над застрахователните и презастрахователните предприятия е адекватната защита на титулярите на полица и бенефициерите. Понятието „бенефициер“ е предназначено да обхване всяко физическо или юридическо лице, което притежава права по застрахователен договор. Другите цели на регулирането и надзора над застрахователните и презастрахователните предприятия, като финансовата стабилност и справедливите и правилно функциониращи пазари, също следва да бъдат взети предвид, но не трябва да отклоняват вниманието от основната цел.
- (17) Режимът на платежоспособността, уреден в настоящата директива, се очаква да доведе до още по-добра защита за титулярите на полица. Този режим ще изисква държавите-членки да предоставят на надзорните органи необходимите ресурси за изпълняване на задълженията, предвидени в настоящата директива. Това включва целия необходим капацитет, включително финансови и човешки ресурси.
- (18) Надзорните органи на държавите-членки следва да разполагат с всички необходими средства за гарантиране на правилното упражняване на дейността от застрахователните и презастрахователните предприятия в рамките на Общността, упражнявана по силата на правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги. За да се гарантира ефективността на надзора, всички предприети от надзорните органи действия следва да бъдат съразмерни спрямо естеството, степента и сложността на риска, характерен за дейността на застрахователните и презастрахователните предприятия, независимо от значимостта на съответното предприятие за общата финансова стабилност на пазара.
- (19) Настоящата директива не следва прекалено да обременява малките и средните застрахователни предприятия. Един от инструментите за постигане на тази цел е правилното прилагане на принципа на пропорционалността. Този принцип следва да се прилага както спрямо изискванията, наложени на застрахователните и презастрахователните предприятия, така и спрямо упражняването на надзорни правомощия.
- (20) По-конкретно настоящата директива не следва да създава прекалена тежест за застрахователни предприятия, които се специализират в предоставяне на специфични видове застраховки или на услуги на специфични сегменти клиенти, и следва да признава, че специализирането по този начин може да бъде ценен инструмент за ефикасното и ефективно управление на риска. За да се постигне тази цел, както и правилно прилагане на принципа на пропорционалността, следва също да се включи разпоредба, която да позволява на предприятията по-конкретно да използват свои собствени данни за калибриране на параметрите в модулите относно подписваческия риск на стандартната формула на капиталовото изискване за платежоспособност.
- (21) Настоящата директива следва също да вземе предвид специфичното естество на капитивните застрахователни и капитивните презастрахователни предприятия. Тъй като тези предприятия покриват само рискове, свързани с промишлената или търговска група, към която принадлежат, следва да се предвидят подходящи подходи, съответстващи на принципа на пропорционалността, за да се отразят естеството, мащабът и сложността на тяхната дейност.
- (22) Надзорът над презастрахователната дейност следва да отчита особените характеристики на презастрахователната дейност, предимно нейния глобален характер и факта, че титулярите на застрахователни полици са сами по себе си застрахователни или презастрахователни предприятия.
- (23) Надзорните органи следва да могат да получават от застрахователните и презастрахователните предприятия информацията, необходима за целите на надзора, включително, когато е подходящо, информация, оповестена публично от застрахователно или презастрахователно предприятие в съответствие с изискванията за финансова отчетност, листване и други правни или нормативни изисквания.
- (24) Надзорните органи на държавите-членки по произход следва да отговарят за контрола върху финансовата стабилност на застрахователните и презастрахователните предприятия. За целта те следва да извършват редовни прегледи и оценки.
- (25) Надзорните органи следва да могат да вземат предвид въздействието върху управлението на рисковете и активите, на доброволни кодекси за поведение и прозрачност, към които се придържат съответните институции, търгуващи с нерегулирани или алтернативни инвестиционни инструменти.
- (26) Капиталовото изискване за платежоспособност е първата стъпка към установяване на адекватни количествени изисквания в сектора на застраховането. Поради това надзорните органи следва да имат правомощия да налагат изискването за добавен капитал към капиталовото изискване за платежоспособност само при изключителни обстоятелства, в случаите, изброени в настоящата директива и установени в резултат на процеса на надзорен преглед. Стандартната формула за капиталовото изискване за платежоспособност има за цел да отразява рисковия профил на повечето застрахователни и презастрахователни предприятия. Възможно е обаче в някои случаи стандартният подход да не отразява адекватно силно специфичния рисков профил на дадено предприятие.

- (27) Налагането на изискване за добавяне на капитал е извънредно в смисъл, че следва да се използва само като крайна мярка, когато други надзорни мерки са неефективни или неподходящи. Освен това, понятието „извънредно“ следва да се разбира в контекста на конкретната ситуация на всяко предприятие, а не във връзка с броя на изискванията за добавяне на капитал, наложени на конкретен пазар.
- (28) Изискването за добавяне на капитал следва да се запази, докато не се променят обстоятелствата, при които е било наложено. В случай на значителни слабости в цялостния или частичния вътрешен модел, или значителни управленски пропуски, надзорните органи следва да гарантират, че съответното предприятие полага всички усилия за коригиране на слабостите, които са довели до налагане на изискването за добавяне на капитал. Когато обаче стандартизиращият подход не отразява по адекватен начин много специфичния рисков профил на дадено предприятие, изискването за добавяне на капитал може да се запази в продължение на няколко последователни години.
- (29) Някои рискове могат да бъдат регулирани единствено посредством изисквания спрямо управлението вместо чрез количествени изисквания, отразени в капиталовото изискване за платежоспособност. Затова ефективната система на управление играе важна роля за адекватното управление на застрахователното предприятие и за регулаторната система.
- (30) Системата на управление включва функция за управление на риска, функция, следяща за спазване на изискванията, функция за вътрешен одит и актюерска функция.
- (31) Функция представлява административен потенциал за изпълнение на конкретни управленски задачи. Определянето на конкретна функция не възпрепятства предприятието свободно да реши как да организира тази функция на практика, освен когато в настоящата директива е предвидено друго. Това не следва да води до излишно утежняване на изискванията, защото следва да се отчитат характерът, мащабът и сложността на операциите на предприятието. Следователно следва да е възможно тези функции да бъдат изпълнявани от собствения персонал, да се потърси съвет от външни експерти или да бъдат възлагани на външни експерти в определените от настоящата директива рамки.
- (32) Освен това, с изключение на функцията за вътрешен одит, в по-малки предприятия и такива с по-опростена структура, следва да бъде възможно един служител или организационна единица да изпълняват повече от една функция.
- (33) Функциите, включени в системата на управление, се считат за ключови функции, следователно и за важни и критични функции.
- (34) Всички служители, изпълняващи ключови функции, следва да изпълняват изискванията за квалификация и надеждност. Само титулярите на ключовите функции обаче следва да подлежат на изисквания за уведомяване на надзорния орган.
- (35) За целите на оценяването на изискваното равнище на компетентност, професионалната квалификация и опитът на служителите, които действително управляват предприятието или имат други ключови функции, следва да се отчитат като допълнителни фактори.
- (36) Всички застрахователни и презастрахователни предприятия следва, като неразделна част от своята бизнес стратегия, редовно да оценяват общите си нужди по отношение на платежоспособност с оглед на своя специфичен рисков профил (собствена оценка на риска и платежоспособността). Тази оценка не изисква разработване на вътрешен модел, нито служи за изчисляване на капиталово изискване, различно от капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталово изискване. Резултатите от всяка оценка следва да бъдат докладвани на надзорните органи като част от информацията, която се представя за целите на надзора.
- (37) За да се гарантира ефективният контрол върху възложени на външен изпълнител функции или дейности, от съществено значение е надзорните органи на възлагащото застрахователното или презастрахователното предприятие да имат достъп до цялата значима информация, съхранявана от подизпълнителя, независимо дали той е регулирано или нерегулирано правно образувание, както и правото да извършват проверки на място. За да се отчете развитието на пазара и да се гарантира, че условията за възлагането на външен изпълнител са спазени, надзорните органи следва да бъдат информирани за това преди възлагане на критични или значими функции или дейности. Тези изисквания следва да отчитат работата на Общия форум и отговарят на настоящите правила и практики в банковия сектор и на Директива 2004/39/ЕО и нейното прилагане по отношение на кредитните институции.
- (38) С оглед гарантирането на прозрачност, застрахователните и презастрахователните предприятия следва да оповестяват публично – това означава безплатното осигуряване на обществен достъп до информацията в печатен или електронен вид – поне веднъж годишно основна информация относно тяхната платежоспособност и финансово състояние. Те трябва да могат да оповестяват публично допълнителна информация на доброволна основа.
- (39) Следва да се предвиди разпоредба за обмен на информация между надзорните органи и властите, или институциите, които въз основа на функциите си, подпомагат заздравяването на стабилността на финансовата система. Поради това е необходимо да се определят условията, при които този обмен на информация следва да бъде възможен. Освен това, в случаите когато информацията може да бъде оповестена само с изричното съгласие на надзорните органи, същите следва да могат, когато е уместно, да обвързват даването на съгласие със спазването на строги изисквания.
- (40) Необходимо е да се насърчава сближаването в областта на надзора както по отношение на средствата за надзор, така и на надзорните практики. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, създаден с Решение 2009/79/ЕО на Комисията ⁽¹⁾, следва да играе важна роля в това отношение и да докладва редовно относно постигнатия напредък на Европейския парламент и на Комисията.

⁽¹⁾ ОВ L 25, 29.1.2009 г., стр. 28.

- (41) Целта на информацията и докладването, свързани с изискването за добавяне на капитал от страна на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, не е да възпрепятства прилагането на това изискване, позволено по настоящата директива, а да допринесе за още по-висока степен на сближаване на надзорните практики при прилагането на изисквания за добавяне на капитал между надзорните органи в различните държави-членки.
- (42) За да се намали административната тежест и да се избегне дублиране на задачите, надзорните органи и националните статистически органи следва да си сътрудничат и да обменят информация.
- (43) С цел засилване на надзора над застрахователните и презастрахователните предприятия и защитата на титулярите на полица, задължителните одитори по смисъла на Директива 2006/43/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 17 май 2006 г. относно задължителния одит на годишните счетоводни отчети и консолидираните счетоводни отчети ⁽¹⁾ следва да бъдат задължени незабавно да докладват всякакви факти, които могат да имат сериозно въздействие върху финансовото състояние или административната организация на застрахователното или презастрахователното предприятие.
- (44) Застрахователни предприятия, извършващи дейности в областта както на животозастраховането, така и на общото застраховане, следва да управляват тези дейности разделено, с цел защита интересите на титулярите на полици. По-специално тези предприятия следва да подлежат на същите капиталови изисквания като тези, приложими за подобна застрахователна група, състояща се от животозастрахователно предприятие и общо застрахователно предприятие, като се вземе предвид повишената възможност за прехвърляне на капитал при застрахователни предприятия със смесена дейност.
- (45) Оценката на финансовото състояние на застрахователните и презастрахователните предприятия следва да се основава на ясни икономически принципи и да използва оптимално предоставената от финансовите пазари информация, както и общодостъпна информация за техническите застрахователни рискове. По-специално, изискванията за платежоспособност следва да се основават на икономическа оценка на цялостния счетоводен баланс.
- (46) Оценъчните стандарти за целите на надзора следва да са съвместими, доколкото е възможно, с развитието в областта на международното счетоводство, за да се ограничи административната тежест върху застрахователните или презастрахователните предприятия.
- (47) В съответствие с този подход, капиталовите изисквания следва да се покриват със собствените средства, независимо дали са отчетени като балансова или задбалансова позиции. Доколкото не всички финансови ресурси осигуряват пълно покриване на загубите в случай на ликвидация и при нормално функциониране, позициите на собствените средства следва да бъдат класифицирани съгласно качествени критерии в три реда и допустимият размер на собствените средства за покриване на капиталовите изисквания следва да бъде съответно намален. Приложимите към позициите на собствените средства ограничения следва да се прилагат само за определяне на състоянието на платежоспособността на застрахователните и презастрахователни предприятия и не следва допълнително да ограничават свободата на тези предприятия по отношение на вътрешното им управление на капитала.
- (48) Като цяло активите, свободни от всякакви предвидими задължения, са на разположение за поемане на загубите поради неблагоприятни колебания в стопанската дейност при нормално функциониране и при ликвидация. Затова преобладаващата част от превишението на активите спрямо пасивите, оценени в съответствие с принципите на настоящата директива, следва да се разглежда като висококачествен капитал (ред 1).
- (49) Не всички активи в едно предприятие са свободни от ограничения. В някои държави-членки конкретни продукти имат за резултат обособени структури на фондове, които дават на дадена категория титуляри на полица по-големи права върху активи в техния собствен „фонд“. Независимо че тези активи се включват при изчисляването на превишението на активите спрямо пасивите за целите на определяне на собствените средства те не могат на практика да се използват за посрещане на рискове извън обособения фонд. За да се осигури последователност с икономическия подход, оценката на собствените средства трябва да се приспособи, така че да отразява различното естество на активите, които са обхванати от споразумение за обособяване. По подобен начин изчисляването на капиталовото изискване за платежоспособност следва да отразява намаляването на обединяванията или диверсификацията, свързани с тези обособени фондове.
- (50) В някои държави-членки съществува практиката застрахователни дружества да продават животозастрахователни продукти, във връзка с които титулярите на полица и бенефициерите правят вноски към рисковия капитал на дружеството в замяна на цялата възвръщаемост или на част от възвръщаемостта на вноските. Натрупаните печалби представляват излишък от средства, собственост на юридическото лице, в което е генериран.
- (51) Излишъците от средства следва да се оценяват съобразно изложения в настоящата директива икономически подход. В тази връзка не следва да бъде достатъчно обикновеното позоваване на оценката на излишъците от средства в годишните счетоводни отчети. В съответствие с изискванията за собствените средства, излишъкът от средства следва да отговаря на критериите, определени в настоящата директива, относно класификацията по редове. Това означава *inter alia*, че само тези излишъци от средства, които отговарят на изискванията за класифициране в ред 1, следва да бъдат считани за капитал от ред 1.

⁽¹⁾ ОВ L 157, 9.6.2006 г., стр. 87.

- (52) Взаимозастрахователните асоциации или асоциациите от взаимозастрахователен тип с променливи вноски могат да изискват от своите членове допълнителни вноски (допълнителни покани към членовете), за да увеличат размера на наличните финансови средства, за да поемат загуби. Допълнителните покани към членовете могат да представляват значителен източник на финансиране за взаимозастрахователните асоциации и асоциациите от взаимозастрахователен тип, включително когато тези асоциации са изправени пред неблагоприятни колебания в стопанската дейност. Затова допълнителните покани към членовете следва да се признават като спомагателни елементи на собствени средства и да се третира по съответен начин за целите на платежоспособността. По-конкретно в случая на взаимозастрахователните асоциации и асоциациите от взаимозастрахователен тип на корабособственици с променливи вноски за застраховане единствено срещу морски рискове прибягването до допълнителни покани към членовете е трайно наложена практика, която подлежи на специални договорености за възстановяване и одобрената сума по тези допълнителни покани към членовете следва да се третира като капитал с добро качество (ред 2). По същия начин в случай на други взаимозастрахователни асоциации и асоциации от взаимозастрахователен тип, при които допълнителните покани към членовете са с подобно качество, одобрената сума по тези покани към членовете следва също да се третира като капитал с добро качество (ред 2).
- (53) С цел да се позволи на застрахователните и презастрахователните предприятия да изпълнят задълженията си към титулярите на полици и бенефициерите, държавите-членки следва да изискват от тези предприятия да създадат адекватни технически резерви. Принципите на и актюерските и статистическите методологии, определящи изчисляването на тези технически резерви следва да бъдат хармонизирани в рамките на Общността, за да се постигне по добра съпоставимост и прозрачност.
- (54) Изчисляването на техническите резерви следва да отговаря на оценяването на активите и други пасиви, на състоянието на пазара и да съответства на международното развитие в областта на счетоводството и надзора.
- (55) Следователно, стойността на техническите резерви следва да съответства на сумата, която застрахователното или презастрахователното предприятие би трябвало да плати, ако незабавно прехвърли договорните си права и задължения на друго предприятие. Следователно стойността на техническите резерви следва да съответства на сумата, която би се очаквало да бъде поискана от друго застрахователно или презастрахователно предприятие (референтно предприятие), за да поеме и изпълни свързаните с това застрахователни и презастрахователни задължения. Размерът на техническите резерви следва да отразява характеристиките на съответния застрахователен портфейл. Специфична за предприятието информация следва да се използва при изчисления на техническите резерви само дотолкова, доколкото тази информация, като например информация относно управлението на претенциите и разходите, позволява на застрахователните и презастрахователните предприятия по-добре да отразят характеристиките на съответния застрахователен портфейл.
- (56) Допусканията за референтното предприятие, което се предполага, че поема и изпълнява свързаните с това застрахователни и презастрахователни задължения, следва да бъдат хармонизирани на общностно равнище. По-конкретно допусканията относно референтното предприятие, които определят дали и до каква степен да се отчитат диверсификационните ефекти при изчисляването на рисковата премия, следва да бъдат взети предвид като част от оценката на въздействието на мерките по прилагането и след това следва да бъдат хармонизирани на общностно равнище.
- (57) За целта на изчисляването на техническите резерви следва да бъде възможно да се прилага разумна интерполация и екстраполация от пряко наблюдаваните пазарни стойности.
- (58) Необходимо е очакваната настояща стойност на застрахователните задължения да се изчислява на базата на текуща и достоверна информация и реалистични допускания, като се вземат предвид финансовите гаранции и опции в застрахователните и презастрахователните договори, за да се достигне до икономическа оценка на застрахователните или презастрахователните задължения. Следва да се изисква използването на ефективни и хармонизирани актюерски методологии.
- (59) С цел да се отчете специфичното положение на малките и средни предприятия, следва да се предвидят опростени подходи за изчисляване на техническите резерви.
- (60) Надзорният режим следва да предвиди изискване отчитане на риска, което се основава на изчисляване при прилагане на проспективен подход, за да се гарантира прецизна и навременна намеса от страна на надзорните органи (капиталово изискване за платежоспособност) и минимално ниво на сигурност, под което не следва да спада размерът на финансовите ресурси (минимално капиталово изискване). Двете капиталови изисквания следва да бъдат хармонизирани в рамките на Общността, за да се постигне еднакво ниво на защита на титулярите на полици. По отношение на доброто функциониране на режима на настоящата директива между капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталово изискване, следва да съществува адекватна скала за степенуване надзорни мерки.
- (61) За да се смекчат нежелани потенциални проциклични ефекти във финансовата система и да се избегне ситуация, в която неправилно се налага на застрахователните и презастрахователните предприятия да събират допълнителен капитал или да продават своите инвестиции в резултат на неударжими неблагоприятни движения на финансовите пазари, модулът на пазарния риск на стандартната формула за капиталовото изискване за платежоспособност следва да включва симетричен механизъм за корекция по отношение на промените в равнището на цените на ценните книжа.

- В допълнение, в случай на извънреден срив на финансовите пазари и когато въпросният симетричен механизъм за корекция не е достатъчен, за да могат застрахователните и презастрахователните предприятия да изпълнят своето капиталово изискване за платежоспособност, следва да се предвиди също така възможност надзорните органи да могат да удължават срока, в който застрахователните и презастрахователните предприятия са длъжни да възстановят размера на допустимите собствени средства до нивото на капиталовото изискване за платежоспособност.
- (62) Капиталовото изискване за платежоспособност следва да отразява такова равнище на допустими собствени средства, което да позволява на застрахователните и презастрахователните предприятия да покриват значителни загуби и да дава основателна гаранция на титулярите на полица и бенефициерите, че тези плащания ще бъдат направени, когато станат изискуеми.
- (63) За да се гарантира, че застрахователните и презастрахователните предприятия имат допустими собствени средства, покриващи капиталовото изискване за платежоспособност, непрекъснато и с отчитане на всякакви промени в техния рисков профил, тези предприятия следва да изчисляват капиталовото изискване за платежоспособност ежегодно, да го наблюдават постоянно и да го преизчисляват при всяка значителна промяна в рисковия профил.
- (64) С цел да се насърчава доброто управление на риска и да се постигне съответствие между регулаторните капиталови изисквания и практиките в отрасъла, капиталовото изискване за платежоспособност следва да бъде определено като икономическия капитал, с който трябва да разполагат застрахователните и презастрахователните предприятия, за да гарантират, че фалит може да се случи само веднъж на двеста случая или пък че тези предприятия ще са все още в състояние, с вероятност от поне 99,5 %, да изпълнят своите задължения към титулярите на полица и бенефициерите през следващите 12 месеца. Икономическият капитал следва да бъде изчислен на базата на истинския рисков профил на тези предприятия, като се вземе предвид въздействието на възможни техники за смекчаване на риска, както и ефектите от диверсификация.
- (65) Следва да се предвиди разпоредба за установяване на стандартна формула за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност, за да се позволи на всички застрахователни и презастрахователни предприятия да оценяват своя икономически капитал. За структурата на стандартната формула следва да се възприеме модулна формула, което означава, че на първо място трябва да бъде оценена индивидуалната експозиция на всяка категория риск, а на второ място — съвкупната експозиция. Следва да бъде разрешено използването на специфични за предприятието параметри, ако това позволява по-добре да бъде отразен истинският профил на подписваческия риск на предприятието, при условие че такива параметри са получени чрез използването на стандартизирана методология.
- (66) За да се отчете специфичното положение на малките и средни предприятия, следва да се предоставят опростени подходи за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност в съответствие със стандартната формула.
- (67) Принципно новият подход, основаващ се на риска, не включва концепцията за количествени ограничения на инвестициите и критерии за допустимост на активите. Следва обаче да е възможно включването на инвестиционните ограничения и критериите за допустимост на активите, за да се регулират рисковете, които не са адекватно отразени от под-модулите на стандартната формула.
- (68) Съгласно рисковото ориентирано подход за капиталовото изискване за платежоспособност следва да бъде възможно при определени обстоятелства вместо стандартната формула да се използват частични или цялостни вътрешни модели за изчисляване на това изискване. С цел титулярите на полица и бенефициерите да бъдат еднакво защитени, подобни вътрешни модели следва предварително да бъдат одобрени въз основа на хармонизираните процедури и стандарти.
- (69) Когато размерът на допустимите основни собствени средства спадне под минималното капиталово изискване, лицензът на застрахователните и презастрахователните предприятия следва да бъде отнет, когато тези предприятия не са в състояние в кратък срок да възстановят размера на допустимите основни собствени средства до нивото на минималното капиталово изискване.
- (70) Минималното капиталово изискване следва да гарантира минимално равнище, под което размерът на финансовите ресурси не следва да пада. Необходимо е това равнище да се изчислява съгласно проста формула, която е предмет на определени долна и горна граница въз основа на рисковото базираното капиталово изискване за платежоспособност, за да се позволи прилагане все по-интензивни надзорни мерки, и се основава на данни, които да подлежат на одитиране.
- (71) Застрахователните и презастрахователните предприятия следва да разполагат с активи от необходимото качество, за да покрият своите общи финансови изисквания. Всички инвестиции, държани от застрахователни и презастрахователни предприятия, следва да се управляват съгласно „принципа на благоразумие“.
- (72) Държавите-членки не следва да изискват от застрахователните или презастрахователните предприятия да инвестират активите си в конкретни категории активи, тъй като такова изискване би могло да бъде несъвместимо с либерализирането на движението на капитал съгласно член 56 от Договора.
- (73) Необходимо е да се забранят разпоредби, които позволяват на държавите-членки да изискват даването в залог на активи за покриване на техническите резерви на застрахователно и презастрахователно предприятие, независимо от формата на това изискване, когато застрахователят е презастрахован от застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз съгласно настоящата директива, или от предприятие на трета държава, ако надзорният режим на тази трета държава се счита за еквивалентен.

- (74) Досега правната рамка не предоставя нито подробни критерии за оценка за благоразумие на предложено придобиване, нито процедура за тяхното прилагане. Затова е необходимо изясняване на критериите и процеса на оценка за благоразумие, за да се осигурят необходимата правна сигурност, яснота и предсказуемост по отношение на процеса на оценяване и на резултатите от него. Разпоредбите на Директива 2007/44/ЕО въведоха тези критерии и процедури. По отношение на застраховането и презастраховането тези разпоредби следва да бъдат кодифицирани и интегрирани в настоящата директива.
- (75) Затова максималното хармонизиране на тези процедури и предварителни оценки в рамките на Общността е от ключово значение. Разпоредбите за квалифицирано участие обаче не следва да възпрепятстват държавите-членки да изискват от надзорните органи да бъдат информирани относно придобивания на участия под определените в тези разпоредби прагове, при условие че за тази цел една държава-членка налага не повече от един допълнителен праг под 10 %. Също така, тези разпоредби не следва да възпрепятстват и надзорните органи да установяват общи насоки за това в кои случаи ще се смята, че такива участия водят до упражняване на значително влияние.
- (76) С оглед на нарастващата мобилност на гражданите на Съюза, все по-често застраховката „гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства се предлага на презгранична основа. С оглед осигуряване на продължаващото добро функциониране на системата „Зелена карта“ и на споразуменията между националните бюра на автомобилните застрахователи, е целесъобразно държавите-членки да могат да изискват застрахователните предприятия, предоставящи застраховка „гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства на тяхна територия посредством предоставяне на услуги, да се включат и да участват във финансирането на националното бюро, както и в гаранционния фонд, създаден от съответната държава-членка. Държавата-членка, в която се предоставят услугите, следва да изисква от предприятията, които предлагат застраховка „гражданска отговорност“ при използването на моторни превозни средства, да назначат представители на нейна територия, които да събират цялата необходима информация по отношение на претенциите и да представяват съответното предприятие.
- (77) В рамките на вътрешния пазар в интерес на титулярите на полици е те да имат достъп до най-широк спектър от съществуващи в Общността застрахователни продукти. Държавата-членка, където е разположен рискът, или държавата-членка, в която е поето задължението, следва да гарантират, че не съществуват пречки за предлагане на пазара, в рамките на нейната територия, на всички застрахователни продукти, предлагани за продажба в Общността, доколкото те не противоречат на действащите законови разпоредби за защита на обществения интерес в държавата-членка и доколкото общественият интерес не е защитен от правилата на държавата-членка по произход.
- (78) Следва да бъде приета разпоредба за създаването система от санкции, които да бъдат налагани, когато дадено застрахователно предприятие не спазва приложимите разпоредби за защита на обществения интерес в държавата-членка, в която е разположен рискът, или в държавата-членка, в която е поето задължението.
- (79) В условията на вътрешен застрахователен пазар потребителите разполагат с по-голям и разнообразен избор от договори. За да могат потребителите да извлекат максимална полза от това разнообразие и от увеличената конкуренция, преди сключването на договора и по време на неговия срок те следва да имат достъп до цялата необходима информация, която им позволява да изберат договора, който най-пълно удовлетворява потребностите им.
- (80) Застрахователно предприятие, което предлага договори за оказване на помощ, следва да притежава необходимите средства, за да предоставя в рамките на подходящ период от време обезщетенията в натура, които предлага. Следва да се предвидят специални разпоредби за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност и абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване, което подобно предприятие следва да притежава.
- (81) Ефективното упражняване в рамките на Общността на съзастрахователни дейности, които поради тяхното естество и размер, е вероятно да бъдат покрити от международно съзастраховане, следва да се улесни чрез минимално хармонизиране, за да се предотврати нарушаване на конкуренцията и неравното третиране. В този контекст, водещото застрахователно предприятие следва да оценява претенции и да определя размера на техническите резерви. Освен това, следва да се предвиди специално сътрудничество в областта на съзастрахователната дейност в Общността както между надзорните органи в държавите-членки, така и между тези органи и Комисията.
- (82) В интерес на защита на застрахованите лица следва да бъде хармонизирано националното законодателство относно застраховките за правни разноски. Всеки конфликт на интереси, произтичащ най-вече от факта, че застрахователното предприятие застрахова друго лице или застрахова лице по отношение както на правни разноски, така и на друг клас застраховки, следва да бъде изключен, доколкото е възможно, или да може да бъде разрешен. За тази цел съществуват различни начини за постигане на подходяща степен на защита за титулярите на полици. Независимо от възприетото решение, интересът на лицата със застрахователно покритие за правни разноски следва да бъде защитен чрез равностойни гаранции.
- (83) Конфликти между застраховани лица и застрахователни предприятия, покриващи правни разноски, следва да се разрешават по възможно най-справедливия и бърз начин. Поради това е целесъобразно държавите-членки да предвидят арбитражна процедура или процедура, която осигурява равностойни гаранции.
- (84) В някои държави-членки частното или доброволно здравно застраховане заменя частично или напълно здравното покритие, предоставено от системите за социално сигурност. Специфичният характер на такава здравна застраховка я разграничава от други класове застраховки за вреди и животозастраховане, тъй като на титулярите на полици е необходимо да се осигури ефективен достъп до частно здравно покритие или здравно покритие на доброволна основа, независимо от тяхната възраст или рисков профил.

Като се има предвид характерът и социалните последици от договорите за здравна застраховка, надзорните органи на държавата-членка, в която е разположен рискът, следва да имат право да изискват общите и специалните условия на полицата в случай на частно или доброволно здравно застраховане да бъдат редовно оповестявани, с цел да се провери дали такива договори заменят частично или напълно здравното покритие, осигурено от системата за социална сигурност. Тази проверка не следва да бъде предварително условие за предлагането на продуктите на пазара.

(85) За целта някои държави-членки са приели специфични законови разпоредби. С цел защита на обществения интерес е възможно да се приемат или запазят такива правни разпоредби, доколкото те не ограничават неоснователно правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги, при условие че такива разпоредби се прилагат по еднакъв начин. Тези правни разпоредби могат да се различават по естество според условията във всяка държавачленка. Защитата на обществения интерес може също да бъде постигната, като се изисква от предприятията, предлагащи частна или доброволна здравна застраховка, да предлагат стандартни полици в съответствие с покритието, предвидено от законовите схеми за социална сигурност, при премийна ставка равна или под установен максимум, както и да участват в схеми за компенсиране на загуби. Възможно е също да се изисква техническата основа на здравното покритие по частна здравна застраховка или покритието по доброволна здравна застраховка да бъде сходна с тази на животозастраховането.

(86) Приемашите държави-членки следва да могат да изискват от всяко застрахователно предприятие, предлагащо на тяхна територия задължителни застраховки срещу трудова злополука на свой риск, да спазва специфичните разпоредби, постановени в националното му право за такива застраховки. Такова изискване обаче не следва да се прилага към разпоредбите, отнасящи се до финансовия надзор, които са от изключителната отговорност на държавата-членка по произход.

(87) Някои държави-членки не подлагат застрахователните трансакции на никаква форма на непряко данъчно облагане, докато по-голямата част прилагат специални данъци и други форми на вноски, включително допълнителни такси, предназначени за органите за компенсация. В различните държави – членки, в които се прилагат, структурата и ставката на такива данъци и налози се различават значително. Желателно е да се предотврати възникването на различия, водещи до нарушаване на конкуренцията в областта на застрахователните услуги в държавите – членки. До последваща хармонизация прилагането на данъчните системи и други форми на облагане, предвидени от държавите-членки, в които са разположени рисковете или от държавите-членки, в които са поети задълженията, може да реши този проблем, като от държавите – членки зависи да осигурят условия за събирането на тези данъци и вноски.

(88) Държавите-членки, за които Регламент (ЕО) № 593/2008 на Европейския парламент и на Съвета от 17 юни 2008 година относно приложимото право към договорни

задължения (Рим I) ⁽¹⁾ не се прилага следва в съответствие с настоящата директива да прилагат разпоредбите на този регламент, за да определят приложимото право към застрахователните договори, попадащи в обхвата на член 7 от същия регламент.

(89) За да се вземат предвид международните аспекти на презастраховането, следва да се предвиди разпоредба, която да позволява сключването на международни споразумения с трети държави, целящи определянето на средствата за надзор на презастрахователни образувания, които извършват дейност на територията на всяка договаряща се страна. Освен това следва да се предвиди гъвкава процедура, която да направи възможно оценяването на еквивалентността на застрахователните режими на трети държави с тези на Общността, за да се подобри либерализацията на презастрахователните услуги в тези трети държави чрез установяване или трансгранично предоставяне на услуги.

(90) Поради особеното естество на презастраховане с ограничено поемане на риск държавите-членки следва да гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия, сключващи договори за презастраховане с ограничено поемане на риск или упражняващи дейности по презастраховане с ограничено поемане на риск, могат правилно да определят, измерват и контролират свързаните с този вид договори и дейности рискове.

(91) Следва да се приемат подходящи правила за схемите със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, които поемат риск от застрахователни и презастрахователни предприятия без да са застрахователно и презастрахователно предприятие. Сумите, които подлежат на възстановяване от схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, следва да се разглеждат като суми, които се приспадат по силата на договори за презастраховане или ретроцесия.

(92) Схемите със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, разрешени преди 31 октомври 2012 г. следва да подлежат на правото на държавата-членка, която ги е разрешила. За да се избегне обаче регулаторен арбитраж, всяка нова дейност, започната от подобна схема със специална цел след 31 октомври 2012 г., следва да бъде предмет на разпоредбите на настоящата директива.

(93) Като се вземе предвид все по-трансграничното естество на застрахователната дейност, различията между режимите на държавите-членки по отношение на схемите със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, които са предмет на разпоредбите на настоящата директива, следва да се намалят колкото се може повече, като същевременно се отчетат техните структури за надзор.

(94) Следва да се работи още върху схемите със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, като се отчита работата, предприета в други финансови сектори.

(95) Мерките за надзор върху застрахователните и презастрахователните предприятия, които са част от застрахователна група, следва да позволяват на органите, извършващи надзор върху застрахователно или презастрахователно предприятие, да направят по-точна преценка за финансовото му състояние.

⁽¹⁾ ОВ L 177, 4.7.2008 г., стр. 6.

- (96) Надзорът върху такава група следва да обхваща, в необходимата степен, застрахователните холдинги и застрахователните холдинги със смесена дейност. Настоящата директива обаче по никакъв начин не следва да задължава държавите-членки да упражняват надзор върху тези предприятия, взети поотделно.
- (97) Докато надзорът върху отделни застрахователни и презастрахователни предприятия остава основния принцип на застрахователния надзор, следва да се определи кои предприятия попадат под обхвата на надзора на ниво група.
- (98) В съответствие с правото на Общността и националното право, предприятията, по-специално взаимозастрахователните асоциации и асоциациите от взаимозастрахователен тип, следва да са в състояние да образуват концентрации или групи, не чрез капиталови връзки, а чрез официализирани силни и устойчиви отношения, основаващи се на договорно или друго материално признаване, гарантиращо финансова солидарност между тези предприятия. Когато чрез централизирана координация се упражнява доминиращо влияние, надзорът над тези предприятия следва да се извършва в съответствие със същите правила, както правилата, предвидени за групи, образувани чрез капиталови връзки с цел постигане на адекватно ниво на защита за титулярите на полица и условия на равнопоставеност за групите.
- (99) Във всеки случай групов надзор следва да се прилага на нивото на крайното предприятие-майка, което има централно управление в Общността. Държавите-членки следва обаче, ако считат за необходимо, да позволят на надзорните органи да прилагат групов надзор на ограничен брой по-ниски нива.
- (100) Необходимо е платежоспособността да се изчислява на ниво група за застрахователни и презастрахователни предприятия, образувани група.
- (101) Консолидираното капиталово изискване за платежоспособност за определена група следва да отчита глобалната диверсификация на рисковете, която съществува при всички застрахователни и презастрахователни дружества в групата, така че да отразява по подходящ начин рисковите експозиции на групата.
- (102) Принадлежащите към група застрахователни и презастрахователни предприятия следва да могат да кандидатстват за одобрение да прилагат вътрешен модел за изчисляване на платежоспособността както на равнище група, така и на индивидуално равнище.
- (103) Някои разпоредби на настоящата директива изрично предвиждат роля на медиатор или консултативна роля на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, но това не следва да възпрепятства комитета да изпълнява роля на медиатор или консултативна роля и по отношение на други разпоредби.
- (104) Настоящата директива отразява новаторски надзорен модел, в който ключова роля е отредена на орган за групов надзор, като същевременно се признава и запазва важна роля за индивидуалния надзорен орган. Правомощията и отговорностите на надзорните органи са свързани с тяхната отчетност.
- (105) Всички титуляри на полица и бенефициери следва да са предмет на равно третиране, независимо от тяхната националност или местопребиваване. За тази цел всяка държава-членка следва да гарантира, че всички мерки, взети от надзорен орган въз основа на неговите национални правомощия не се разглеждат като противопоставени на интересите на тази държава-членка или на титулярите на полица или бенефициерите в тази държава-членка. Във всички ситуации на уреждане на претенции и процедури за ликвидация активите следва да се разпределят поравно на всички титуляри на полица, независимо от тяхната националност или местопребиваване.
- (106) Необходимо е да се гарантира, че собствените средства са правилно разпределени в рамките на групата и, когато се наложи, може да се използват за защита на титулярите на полица и бенефициерите. За целта застрахователните и презастрахователните предприятия в група следва да имат достатъчни собствени средства, за да покрият капиталовите изисквания за платежоспособност.
- (107) Всички надзорни органи, участващи в групов надзор, следва да бъдат в състояние да разберат взетите решения, особено когато тези решения се вземат от груповия надзорен орган. Когато някой от надзорните органи разполага с дадена информация, съответната информация следва да бъде незабавно споделена с останалите надзорни органи, за да могат всички те да вземат становище въз основа на еднаква информация по съответния въпрос. В случай че съответните надзорни органи не могат да постигнат съгласие, следва да се поиска квалифицираното становище на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор с цел да се намери решение на въпроса.
- (108) Платежоспособността на дъщерно застрахователно или на презастрахователно предприятие, на застрахователен холдинг или на застрахователно или презастрахователно предприятие от трета държава може да бъде повлияна от финансовите средства на групата, на която това дъщерно предприятие е член, както и от разпределението на тези средства в рамките на групата. Надзорните органи следва да разполагат със средства за упражняване на надзор върху групата и за предприемане на подходящи мерки на ниво на застрахователното или презастрахователното предприятие, когато неговата платежоспособност е или може да бъде застрашена.
- (109) Концентрацията на риска и сделките в рамките на група биха могли да засегнат финансовото състояние на застрахователното или презастрахователното предприятие. Затова надзорните органи следва да бъдат в състояние да упражняват надзор върху подобни концентрации на риск и сделките в рамките на групата, като отчитат естеството на отношенията между регулираните образувания, както и между нерегулираните такива, включително застрахователните холдинги и застрахователните холдинги със смесена дейност, и да предприемат подходящи мерки на ниво на застрахователното или презастрахователното предприятие, когато неговата платежоспособност е или може да бъде застрашена.

- (110) Застрахователните и презастрахователните предприятия в група следва да имат подходящи системи на управление, които да подлежат на надзорен преглед.
- (111) Всички застрахователни или презастрахователни групи, които подлежат на групов надзор, следва да имат орган за групов надзор, посочен измежду съответните надзорни органи. Правата и задълженията на органа за групов надзор следва да включват подходящи правомощия за координация и за вземане на решения. Органите, участващи в надзора на застрахователните и презастрахователните предприятия, които са част от една и съща група, следва да сключат споразумения за сътрудничество.
- (112) С оглед на нарастващия кръг на компетентност на органа за групов надзор, следва да се гарантира предотвратяването на произволното заобикаляне на критериите за избор на орган за групов надзор. По-специално в случаи, в които органът за групов надзор ще се определи като се вземат предвид структурата на групата и относителното значение на дейностите на застрахователните и презастрахователните предприятия на различните пазари, сделките в рамките на групата, както и груповото презастраховане не следва да се отчитат повторно при оценката на тяхното относително значение на даден пазар.
- (113) Надзорните органи от всички държави-членки, в които е установено предприятие от групата, следва да участват в групов надзор посредством колегиум на надзорните органи (колегиумът). Те следва да имат достъп до наличната информация на другите надзорни органи в рамките на колегиума и следва да участват активно в процеса на вземане на решения. Следва да бъде установено сътрудничество между органите, отговорни за надзора върху застрахователните предприятия, както и между тези органи и надзорните органи върху предприятия, извършващи дейност в други финансови сектори.
- (114) Дейностите на колегиума следва да бъдат съизмерими с естеството, мащаба и сложността на риска, свързан с дейността на всички предприятия, които са част от групата, както и с трансграничното измерение. Следва да се създаде колегиум на надзорните органи с цел да се гарантира ефективно провеждане на сътрудничество, обмен на информация и процеси на консултация между надзорните органи на колегиума в съответствие с настоящата директива. Надзорните органи следва да използват колегиума, за да съдейства за сближаване на решенията им, както и за осъществяване на тясно сътрудничество при извършване на надзорните дейности в рамките на групата при хармонизирани критерии.
- (115) Настоящата директива следва да предвиди консултативна роля за Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор. Мнение на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, предоставено на орган за групов надзор, следва да не бъде обвързващо за надзорния орган при вземането на решение. При вземането на решение, съответният орган за надзор следва обаче да отчете напълно това мнение и да обясни всяко значително отклонение от него.
- (116) Застрахователните и презастрахователните предприятия, които са част от група, чието главно предприятие е извън Общността, следва да бъдат подложени на еквивалентен и подходящ надзор на ниво група. За тази цел е необходимо да се осигури прозрачност на правилата и обмена на информация с органите на третите държави при всички съществени обстоятелства. За да се гарантира хармонизиран подход към определянето и оценката на еквивалентността на застрахователния или презастрахователен надзор на трета държава, следва да се предвиди разпоредба Комисията да взема обвързващо решение относно еквивалентността на режимите за платежоспособност на трети държави. За трети държави, по отношение на които Комисията не е взела решение, оценката на еквивалентността следва да се извърши от органа за групов надзор след консултиране с други съответни надзорни органи.
- (117) Тъй като националните законодателства по отношение на мерките за оздравяване и на процедурите по ликвидация не са хармонизирани, е целесъобразно в рамките на вътрешния пазар да се гарантира взаимното признаване на мерките за оздравяване и на процедурите на държавите-членки по ликвидация на застрахователните предприятия, както и необходимото сътрудничество, като се има предвид нуждата от единство, универсалност, координация и публичност на тези мерки, както и еднаквото третиране и защита на застрахователните кредитори.
- (118) Следва да се гарантира, че мерките за оздравяване, приети от компетентния орган на дадена държава-членка, с цел запазване или възстановяване на финансовата стабилност на застрахователно предприятие и с цел предотвратяване в рамките на възможното на неговата ликвидация, имат последици в цялата Общност. Последиците от тези мерки за оздравяване обаче, както и от процедурите за ликвидация по отношение на трети държави, не следва да бъдат засегнати.
- (119) Следва да се прави разлика между компетентните органи за целите на мерките за оздравяване и процедурите за ликвидация, и надзорните органи на застрахователните предприятия.
- (120) Определението за „клон на предприятие“ за целите на несъстоятелността, следва съгласно съществуващите принципи на несъстоятелност да отчита правосубектността на застрахователното предприятие. Законодателството на държавата-членка по произход следва да определи по какъв начин се третира по време на ликвидацията на застрахователно предприятие активите и пасивите, държани от независими лица, разполагащи с постоянни права да действат като агенти на застрахователното предприятие.
- (121) Следва да се установят условията, при които процедури за ликвидация, които не се основават на несъстоятелност и които включват ред за приоритетно плащане на застрахователни претенции, попадат в обхвата на настоящата директива. Претенции на зетите лица в застрахователното предприятие, произтичащи от трудови договори или трудови правоотношения, следва да могат да бъдат суброгирани към национална система за гарантиране на изплащането на заплатите. Такива суброгирани претенции следва да бъдат подложени на режим, определен от правото на държавата-членка по произход (*lex concursus*).

- (122) Мерките за оздравяване не изключват откриването на процедура по ликвидация. Процедури по ликвидация следва да могат да бъдат откривани в отсъствието или след приемането на мерки за оздравяване и да бъдат впоследствие прекратени със споразумение или с други сходни мерки, включително мерки за оздравяване.
- (123) Само компетентните органи на държавата-членка по произход следва да бъдат оправомощени да вземат решения по отношение на процедурите по ликвидация на застрахователните дружества. Тези решения следва да поражат действие в цялата Общност и да бъдат признати от всички държави-членки. Решенията следва да бъдат публикувани съгласно нормативната уредба на държавата-членка по произход и в *Официален вестник на Европейския съюз*. Информацията следва да бъде достъпна за кредиторите с местопребиване в Общността, които следва да имат правото да предявяват претенции и да представят съображения.
- (124) Всички активи и пасиви на застрахователното предприятие следва да се вземат предвид при процедурите по ликвидация.
- (125) Всички условия за откриването, провеждането и прекратяването на процедурите по ликвидация следва да се провеждат съгласно законодателството на държавата-членка по произход.
- (126) С цел да се осигури координирано действие сред държавите-членки, надзорните органи на държавата-членка по произход и тези от всички други държави-членки, следва да бъдат незабавно информирани за откриването на процедура по ликвидация.
- (127) От съществено значение е застрахованите лица, титулярите на полица, бенефициерите, както и всяка пострадала страна, разполагащи с право на пряк иск срещу застрахователното предприятие за претенция, произтичаща от застрахователни операции, да бъдат защитени в рамките на процедурите по ликвидация, като е ясно, че тази защита не следва да включва претенции, които не произтичат от задължения по застрахователни договори или операции, а от гражданска отговорност за действия на агент в рамките на преговори за които, по силата на правото, приложимо към застрахователните договор или операция, агентът не отговаря по такъв застрахователен договор или операция. За да се постигне тази цел, държавите-членки следва да имат възможност да избират между равностойни методи, за да гарантират специално третиране на застрахователни кредитори, като никой от тези методи не възпрепятства държава-членка да установи приоритетен ред сред различните категории застрахователни претенции. Освен това, следва да се постигне подходящо равновесие между защитата на застрахователните кредитори и други привилегирани кредитори, защитени от законодателството на съответната държава-членка.
- (128) Откриването на процедури по ликвидация следва да включва отнемането на издадения на застрахователното предприятие лиценз за упражняване на дейност, освен ако този лиценз вече не е отнет.
- (129) При процедури за ликвидация кредиторите следва да имат право да предявят претенции или да представят писмените си съображения. Претенциите на кредиторите, с местопребиване в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, следва да бъдат разглеждани по същия начин като равностойните претенции в държавата-членка по произход, без дискриминация въз основа на тяхната националност или местопребиване.
- (130) С цел защита на основателните очаквания и на сигурността на някои трансакции в държавите-членки, различни от държавата-членка по произход, е необходимо да се определи правото, приложимо по отношение на последиците на мерките за реорганизация и процедурите по ликвидация върху висящи съдебни производства и върху отделни съдебни изпълнения, произтичащи от тези съдебни производства.
- (131) Мерките, необходими за прилагането на настоящата директива следва да бъдат приети в съответствие с Решение 1999/468/ЕО на Съвета от 28 юни 1999 г. за установяването на условията и реда за упражняване на изпълнителните правомощия, предоставени на Комисията ⁽¹⁾.
- (132) По-специално на Комисията следва да бъдат предоставени правомощия за приемане на мерки относно адаптирането на приложенията, както и мерки, уточняващи надзорните правомощия и действия, които трябва да бъдат предприети, и постановяващи подробни изисквания в области като система на управление, публично оповестяване, критерии за оценяване по отношение на квалифицирани участия, изчисляване на техническите резерви и капиталовите изисквания, инвестиционни правила и групов надзор. На Комисията следва също да бъдат предоставени правомощия за приемане на мерки за прилагане, които да предоставят на трети държави статус на еквивалентност с разпоредбите на настоящата директива. Тъй като тези мерки са от общ характер и са предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива включително чрез допълването ѝ с нови несъществени елементи, те трябва да бъдат приети в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, предвидена в член 5а от Решение 1999/468/ЕО.
- (133) Тъй като целите на настоящата директива не могат да бъдат постигнати в достатъчна степен от държавите-членки и следователно поради мащаба на последиците на предприеманото действие могат по-добре да бъдат постигнати на общностно равнище, Общността може да приеме мерки в съответствие с принципа на субсидиарност, уреден в член 5 от Договора. В съответствие с принципа на пропорционалност, уреден в същия член, настоящата директива не надхвърля необходимото за постигането на тези цели.
- (134) Директива 64/225/ЕИО на Съвета от 25 февруари 1964 г. относно премахването на ограниченията относно свободата на установяване и свободното предоставяне на услуги по отношение на презастраховането и ретроцесията ⁽²⁾, Директива 73/240/ЕИО на Съвета от 24 юли 1973 г. относно премахване на ограниченията на свободата на установяване в областта на прякото застраховане, различно от животозастраховане ⁽³⁾; Директива 76/580/ЕИО на Съвета от 29 юни 1976 г. за изменение на Директива 73/239/ЕИО относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане ⁽⁴⁾; и Директива 84/641/ЕИО

(1) ОВ L 184, 17.7.1999 г., стр. 23.

(2) ОВ 56, 4.4.1964 г., стр. 878.

(3) ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 20.

(4) ОВ L 189, 13.7.1976 г., стр. 13.

на Съвета от 10 декември 1984 г. за изменение, особено по отношение на оказването на помощ на туристи, Първа директива (73/239/ЕИО) относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно достъпа до и упражняването на пряка застрахователна дейност, различна от животозастраховане ⁽¹⁾, са остарели и следва да бъдат отменени.

- (135) Задължението за транспониране на настоящата директива в националното право следва да бъде ограничено до разпоредбите, които представляват изменение по същество в сравнение с предходните директиви. Задължението за транспониране на разпоредбите, които не са изменени е предвидено в предходните директиви.
- (136) Настоящата директива не следва да засяга задълженията на държавите-членки по отношение на сроковете за транспониране в националното право на директивите, посочени в приложение VI, част Б.
- (137) Комисията ще преразгледа адекватността на съществуващите схеми за гарантиране в застрахователния сектор и ще представи съответно законодателно предложение.
- (138) Член 17, параграф 2 от Директива 2003/41/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 3 юни 2003 г. относно дейностите и надзора на институциите за професионално пенсионно осигуряване ⁽²⁾ препраща към съществуващите законодателни разпоредби относно границите за платежоспособност. Посочените разпоредби следва да се запазят с цел поддържане на статуквото. Комисията следва възможно най-скоро да преразгледа Директива 2003/41/ЕО съгласно член 21, параграф 4 от нея. Комисията, подпомагана от Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, следва да разработи подходяща система от правила за платежоспособност относно институции за предоставяне на професионални пенсии, като същевременно отрази напълно съществените особености на застраховането и, следователно не следва да възпрепятства прилагането на правилата на настоящата директива към тези институции.
- (139) Приемането на настоящата директива променя рисковия профил на застрахователното предприятие спрямо титуляра на полица. Комисията следва възможно най-скоро и във всеки случай до края на 2010 г. да представи предложение за преразглеждане на Директива 2002/92/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 9 декември 2002 г. относно застрахователното посредничество ⁽³⁾, като отчете последиците от настоящата директива за титулярите на полица.
- (140) По-нататъшни широкообхватни реформи на регулаторния и надзорния модел на финансовия сектор на ЕС са особено необходими и следователно трябва да се започнат бързо от Европейската комисия с надлежно отчитане на заключенията, представени от групата експерти, председателствана от Жак дьо Ларозиер, на 25 февруари 2009 г. Комисията следва да предложи законодателство,

необходимо за преодоляване на недостатъците, открити по отношение на разпоредбите за мерки за координация и сътрудничество на надзорните органи.

- (141) Необходимо е да се потърси мнението на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор за най-добрите начини за разрешаване на въпросите за засиления групов надзор и управлението на капитала в група от застрахователни или презастрахователни предприятия. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор следва да бъде приканен да даде мнение, с което да подпомогне Комисията да разработи своите предложения при условия, които са последователни по отношение на високо равнище на защитата на титулярите на полица (и бенефициерите) и на запазването на финансова стабилност. В тази връзка Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор следва да бъде поканен да посъветва Комисията относно структурата и принципите, които да ръководят евентуалните бъдещи изменения на настоящата директива, които може да са необходими за привеждане на предложените промени в действие. Комисията следва да представи доклад, последван от подходящи предложения до Европейския парламент и до Съвета за алтернативни режими за надзор на застрахователните и презастрахователни предприятия в рамките на групи, които засилват ефикасното управление на капитала в рамките на групи, ако е уверена, че е налице адекватна регулаторна рамка за въвеждане на такъв режим.

По-конкретно е желателно да функционира режим на групова подкрепа на солидни основи, основан на съществуването на хармонизирани и адекватно финансирани схеми за гарантиране на застраховките, хармонизирана и правно обвързваща рамка за компетентните органи, централните банки и министерствата на финансите във връзка с управлението и разрешаването на кризи, и подялбата на данъчно бреме, който да привежда в съответствие надзорни правомощия и данъчни отговорности, правно обвързваща рамка за медиация на надзорни спорове, хармонизирана рамка за ранна намеса, както и хармонизирана рамка за прехвърлимост на активи, несъстоятелност и процедури по ликвидация, която да премахва съответните пречки в относително национално дружествено или корпоративно право по отношение на прехвърлимостта на активи. В своя доклад Комисията следва също да вземе предвид отражението на диверсификационните последици във времето и риска, свързан с принадлежността към група, практиките в централизираното групово управление на риска, функционирането на вътрешните групови модели, както и надзора на сделките в рамките на групата и концентрациите на риска.

- (142) В съответствие с точка 34 от Междунституционалното споразумение за по-добро законотворчество ⁽⁴⁾, държавите-членки се насърчават да изготвят за себе си и в интерес на Общността, свои собствени таблици, които илюстрират, доколкото е възможно, съответствието между настоящата директива и мерките за нейното транспониране, както и да ги направят обществено достояние,

ПРИЕХА НАСТОЯЩАТА ДИРЕКТИВА:

⁽¹⁾ ОВ L 339, 27.12.1984 г., стр. 21.

⁽²⁾ ОВ L 235, 23.9.2003 г., стр. 10.

⁽³⁾ ОВ L 9, 15.1.2003 г., стр. 3.

⁽⁴⁾ ОВ C 321, 31.12.2003 г., стр. 1.

СЪДЪРЖАНИЕ

ДЯЛ I	ОБЩИ ПРАВИЛА ОТНОСНО ЗАПОЧВАНЕТО И УПРАЖНЯВАНЕТО НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА И ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ	
ГЛАВА I	Предмет, приложно поле и определения	
РАЗДЕЛ 1	Предмет и приложно поле	Членове 1 и 2
РАЗДЕЛ 2	Изключения от приложното поле	
Подраздел 1	Общи положения	Членове 3 и 4
Подраздел 2	Общо застраховане	Членове 5 — 8
Подраздел 3	Животозастраховане	Членове 9 и 10
Подраздел 4	Презастраховане	Членове 11 и 12
РАЗДЕЛ 3	Определения	Член 13
ГЛАВА II	Започване на дейност	Членове 14 — 26
ГЛАВА III	Надзорни органи и общи правила	Членове 27 — 39
ГЛАВА IV	Условия, уреждащи дейността	
РАЗДЕЛ 1	Отговорност на административния, управителния или надзорния орган	Член 40
РАЗДЕЛ 2	Система на управление	Членове 41 — 50
РАЗДЕЛ 3	Публично оповестяване	Член 51 — 56
РАЗДЕЛ 4	Квалифицирано участие	Членове 57 — 63
РАЗДЕЛ 5	Професионална тайна, обмен на информация и насърчване на сближаването в областта на надзора	Членове 64 — 71
РАЗДЕЛ 6	Задължения на одиторите	Член 72
ГЛАВА V	Упражняване на животозастрахователна и общо застрахователна дейност	Членове 73 и 74
ГЛАВА VI	Правила за оценка на активи и пасиви, технически резерви, собствени средства, капиталово изискване за платежоспособност, минимално капиталово изискване и инвестиционни правила	
РАЗДЕЛ 1	Оценка на активи и пасиви	Член 75
РАЗДЕЛ 2	Правила за техническите резерви	Членове 76 — 86
РАЗДЕЛ 3	Собствени средства	
Подраздел 1	Определяне на собствените средства	Членове 87 — 92
Подраздел 2	Класификация на собствените средства	Членове 93 — 97
Подраздел 3	Допустимост на собствените средства	Членове 98 и 99

РАЗДЕЛ 4	Капиталово изискване за платежоспособност	
Подраздел 1	Общи разпоредби за капиталовото изискване за платежоспособност при използване на стандартната формула или на вътрешен модел	Членове 100 to 102
Подраздел 2	Капиталово изискване за платежоспособност стандартна формула	Членове 103 — 111
Подраздел 3	Капиталово изискване за платежоспособност — цялостни или частични вътрешни модели	Членове 112 — 127
РАЗДЕЛ 5	Минимално капиталово изискване	Членове 128 — 131
РАЗДЕЛ 6	Инвестиции	Членове 132 — 135
ГЛАВА VII	Застрахователни и презастрахователни предприятия в затруднено или неизправно положение	Член 136 — 144
ГЛАВА VIII	Право на установяване и свобода за предоставяне на услуги	
РАЗДЕЛ 1	Установяване на застрахователни предприятия	Член 145 — 146
РАЗДЕЛ 2	Свобода за предоставяне на услуги: от застрахователни предприятия	
Подраздел 1	Общи разпоредби	Член 147 — 149
Подраздел 2	Застраховане на отговорността, свързана с моторните превозни средства	Член 150 — 152
РАЗДЕЛ 3	Компетенции на надзорните органи на приемащата държава-членка	
Подраздел 1	Застраховане	Членове 153 — 157
Подраздел 2	Презастраховане	Член 158
РАЗДЕЛ 4	Статистическа информация	Член 159
РАЗДЕЛ 5	Третиране на договори, сключени чрез клонове, при процедури по ликвидация	Членове 160 — 161
ГЛАВА IX	Клонове, установени в общността и принадлежащи към застрахователни и презастрахователни предприятия с централни управления извън общността	
РАЗДЕЛ 1	Започване на дейност	Членове 162 — 171
РАЗДЕЛ 2	Презастраховане	Членове 172 — 175
ГЛАВА X	Дъщерни дружества на застрахователни и презастрахователни предприятия, уредени от законите на трета държава, и придобиване на дялове от такива предприятия	Членове 176 и 177
ДЯЛ II	СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ЗАСТРАХОВАНЕТО И ПРЕЗАСТРАХОВАНЕТО	
ГЛАВА I	Приложимо право и условия на преки застрахователни договори	
РАЗДЕЛ 1	Приложимо право	Член 178
РАЗДЕЛ 2	Задължително застраховане	Член 179
РАЗДЕЛ 3	Обществен интерес	Член 180
РАЗДЕЛ 4	Условия на застрахователните договори и ставки на премии	Членове 181 и 182

РАЗДЕЛ 5	Информация за титулярите на полица	
Подраздел 1	Общо застраховане	Членове 183 и 184
Подраздел 2	Животозастраховане	Членове 185 и 186
ГЛАВА II	Специфични разпоредби за общото застраховане	
РАЗДЕЛ 1	Общи разпоредби	Членове 187 — 189
РАЗДЕЛ 2	Съзастраховане в общността	Членове 190 — 196
РАЗДЕЛ 3	Оказване на помощ	Член 197
РАЗДЕЛ 4	Застраховки за правни разноски	Членове 198 — 205
РАЗДЕЛ 5	Здравно застраховане	Член 206
РАЗДЕЛ 6	Застраховане срещу трудови злополуки	Член 207
ГЛАВА III	Специфични разпоредби за животозастраховането	Членове 208 и 209
ГЛАВА IV	Специални правила за презастраховането	Членове 210 и 211
ДЯЛ III	НАДЗОР НАД ГРУПА ОТ ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ И ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ	
ГЛАВА I	Групов надзор: определения, приложно поле, обхват и нива	
РАЗДЕЛ 1	Определения	Член 212
РАЗДЕЛ 2	Приложно поле и обхват	Членове 213 и 214
РАЗДЕЛ 3	Нива	Членове 215 — 217
ГЛАВА II	Финансово състояние	
РАЗДЕЛ 1	Групова платежоспособност	
Подраздел 1	Общи разпоредби	Членове 218 и 219
Подраздел 2	Избор на метод за изчисляване и общи принципи	Членове 220 — 224
Подраздел 3	Прилагане на методите за изчисляване	Членове 225 — 229
Подраздел 4	Методи за изчисляване	Членове 230 — 234
Подраздел 5	Надзор над груповата платежоспособност при застрахователни и презастрахователни предприятия, които са дъщерни предприятия на застрахователен холдинг	Член 235
Подраздел 6	Надзор над груповата платежоспособност за групи с централизирано управление на риска	Членове 236 — 243
РАЗДЕЛ 2	Концентрацията на риска и сделки в рамките на групата	Членове 244 и 245
РАЗДЕЛ 3	Управление на риска и вътрешен контрол	Член 246
ГЛАВА III	Мерки за улесняване на груповия надзор	Членове 247 — 259
ГЛАВА IV	Трети държави	Членове 260 — 264
ГЛАВА V	Застрахователни холдинги със смесена дейност	Членове 265 и 266

ДЯЛ IV	ОЗДРАВЯВАНЕ И ЛИКВИДАЦИЯ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ	
ГЛАВА I	Приложно поле и определения	Членове 267 и 268
ГЛАВА II	Мерки за оздравяване	Членове 269 — 272
ГЛАВА III	Производство за ликвидация	Членове 273 — 284
ГЛАВА IV	Общи разпоредби	Членове 285 — 296
ДЯЛ V	ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ	Членове 297 — 304
ДЯЛ VI	ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ	
ГЛАВА I	Преходни разпоредби	
РАЗДЕЛ 1	Застраховане	Членове 305 и 306
РАЗДЕЛ 2	Презастраховане	Членове 307 и 308
ГЛАВА II	Заклучителни разпоредби	Членове 309 — 312
ПРИЛОЖЕНИЕ I	КЛАСОВЕ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ	
A.	Класификация на рисковете според класа застраховка	
B.	Наименование на разрешенията, издавани за повече от един клас застраховка	
ПРИЛОЖЕНИЕ II	КЛАСОВЕ ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ	
ПРИЛОЖЕНИЕ III	ПРАВНИ ФОРМИ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА	
A.	Форми на общо застрахователни предприятия:	
B.	Форми на животозастрахователни предприятия:	
B.	Форми на презастрахователни предприятия:	
ПРИЛОЖЕНИЕ IV	СТАНДАРТНА ФОРМУЛА ЗА КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА ПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТ	
1.	Изчисляване на основното капиталово изискване за платежоспособност	
2.	Изчисляване на модула на общо застрахователния подписвачески риск	
3.	Изчисляване на модула на животозастрахователния подписвачески риск	
4.	Изчисляване на модула на пазарен риск	
ПРИЛОЖЕНИЕ V	ГРУПИ НА КЛАСОВЕ ОБЩОЗАСТРАХОВАНЕ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ЧЛЕН 159	
ПРИЛОЖЕНИЕ VI		
Част A	Отменени директиви и списък на техните последователни изменения (съгласно член 310)	
Част B	Списък на сроковете за транспониране в националното законодателство (съгласно член 310)	
ПРИЛОЖЕНИЕ VII	ТАБЛИЦА НА СЪОТВЕТСТВИЕТО	

ДЯЛ I

**ОБЩИ ПРАВИЛА ОТНОСНО ЗАПОЧВАНЕТО И
УПРАЖНЯВАНЕТО НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНА И
ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНА ДЕЙНОСТ**

ГЛАВА I

Предмет, приложно поле и определения

Раздел 1

Предмет и приложно поле

Член 1

Предмет

Настоящата директива определя правила, отнасящи се до:

- (1) започването и упражняването чрез самостоятелна заетост в рамките на Общността на дейности по пряко застраховане и презастраховане;
- (2) надзора на застрахователни и презастрахователни групи;
- (3) оздравяването и ликвидацията на предприятия, извършващи пряко застраховане.

Член 2

Приложно поле

1. Настоящата директива се прилага за предприятия за пряко животозастраховане или общо застраховане, които са установени на територията на държава-членка, или които желаят да бъдат установени там.

Тя също така се прилага за презастрахователните предприятия, които извършват само презастрахователна дейност и които са установени на територията на държава-членка или които желаят да бъдат установени там, с изключение на дял IV.

2. По отношение на общото застраховане, настоящата директива се прилага към общите застрахователни дейности от класовете, посочени в приложение I, част A. За целите на параграф 1, първа алинея общо застраховане включва дейността, която се състои от оказване на помощ, предоставяна на лица, изпаднали в затруднение по време на пътуване, когато са далеч от местоживеенето си или от обичайното си пребиваване. Тя се състои в задължението, срещу предварително заплатена премия, за оказване на непосредствена помощ на бенефициера по договора за оказване на помощ, когато това лице е изпаднало в затруднено положение в резултат на случайно настъпило събитие в случаите и при условията, предвидени в договора.

Помощта може да се състои в предоставянето на обезщетения в брой или в натура. Предоставянето на обезщетения в натура може да се извършва и посредством служителите или оборудването на лицето, което ги предоставя.

Дейността по оказване на помощ не покрива сервизно обслужване, поддръжка, следпродажбени услуги или просто посочване или предоставяне на помощ като посредник.

3. По отношение на животозастраховането настоящата директива се прилага за:

- a) следните животозастрахователни дейности, когато са на договорна основа:
 - i) застраховка „живот“, която включва застраховка само за достигане до определена възраст, застраховка само за смърт, застраховка за достигане до определена възраст или за по-ранна смърт, застраховка „живот“ с връщане на премии, застраховка за женитба, застраховка за раждане;
 - ii) анюитети;
 - iii) допълнителни застраховки, сключени като допълнение към животозастраховането, и по-специално застраховка срещу телесна повреда, включително нетрудоспособност, застраховка срещу смърт, причинена от злополука, и застраховка срещу инвалидност, причинена от злополука или болест;
 - iv) вида неотменяема пожизнена здравна застраховка, съществуваща в Ирландия и Обединеното кралство;
- b) следните операции, когато са на договорна основа, дотолкова доколкото подлежат на надзор от страна на органите, отговорни за контрола на частното застраховане:
 - i) операции, при които се учредяват асоциации от участници с цел съвместно да капитализират вноските си и впоследствие да разпределят натрупаните по този начин активи между преживелите лица или бенефициерите на починалите лица (тонтини);
 - ii) операции по изкупуване на капитал, основани на актюерски изчисления, при които се поемат задължения с точно определен срок и размер в замяна на еднократни или периодични плащания, договорени предварително;
 - iii) управление на групови пенсионни фондове, включващо управлението на инвестиции, и по-специално на активи, представляващи резервите на организациите, които извършват плащанията при смърт, преживяване, или в случай на прекратяване или съкращаване на дейност;
 - iv) операциите, посочени в подточка iii), когато са съпроводени от застраховка, покриваща както консервирането на капитала, така и изплащането на минимална лихва;
 - v) операциите, извършвани от животозастрахователни предприятия, като тези, посочени в Глава 1, Дял 4 на Книга IV от френския „Code des assurances“.

- в) операции, свързани с продължителността на човешкия живот, определени в или предвидени от законодателството по социалното осигуряване, доколкото те се извършват или управляват от животозастрахователни предприятия на техен собствен риск в съответствие със законите на държава-членка.

Раздел 2

Изключения от приложното поле

Подраздел 1

Общи положения

Член 3

Законоустановени системи

Без да се засяга член 2, параграф 3, буква в) настоящата директива не се прилага за застраховки, представляващи част от законоустановената система за социална сигурност;

Член 4

Изключване от приложното поле поради размера

1. Без да се засягат член 3 и членове 5 – 10, настоящата директива не се прилага спрямо общозастрахователно предприятие, което отговаря на всяко едно от следните условия:

- а) годишният брутен приход на предприятието от записани премии не надвишава 5 000 000 EUR;
- б) общата сума на техническите резерви на предприятието по смисъла на член 76, включваща брутната сума, възстановима от презастрахователни договори и от схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск не надвишава 25 000 000 EUR;
- в) когато предприятието принадлежи към група - общата сума на техническите резерви на групата, включваща брутната сума, възстановима от презастрахователни договори и от схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, не надвишава 25 000 000 EUR;
- г) стопанската дейност на предприятието не включва дейности по застраховане или презастраховане, покриващи застрахователни рискове, свързани с отговорност, кредити и гаранции, освен ако те не представляват допълнителни рискове по смисъла на член 16, параграф 1;
- д) дейността на предприятието не включва презастрахователни операции, надвишаващи 500 000 EUR от брутния му приход от записани премии или 2 500 000 EUR от неговите технически резерви, включващи брутната сума, възстановима от презастрахователни договори и от схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, или повече от 10 % от брутния му приход от записани премии или повече от 10 % от неговите технически резерви, включващи брутната сума, възстановима от презастрахователни договори и от схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск.

2. Ако който и да било от посочените в параграф 1 прагове бъде превишен през три последователни години, настоящата директива се прилага от четвъртата година.

3. Чрез дерогация от параграф 1 настоящата директива се прилага за всички предприятия, кандидатстващи за лиценз за извършване на застрахователни и презастрахователни дейности, чийто годишен брутен доход от записани премии или технически резерви, включващи брутната сума, възстановима от презастрахователни договори и от схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, се очаква да надвишат който и да е от праговете, посочени в параграф 1, в следващите пет години.

4. Настоящата директива престава да се прилага за застрахователните предприятия, за които надзорният орган се е уверил, че отговарят на следните условия:

- а) никой от праговете, посочени в параграф 1, не е бил надвишен през предишните три последователни години; и
- б) никой от праговете, посочени в параграф 1, не се очаква да бъде надвишен в рамките на следващите пет години.

Докато съответното застрахователно предприятие извършва дейност в съответствие с членове 145 - 149, параграф 1 от настоящия член не се прилага.

5. Параграфи 1 и 4 не възпрепятстват предприятията да кандидатстват за лиценз или да продължават да използват лиценз в съответствие с настоящата директива.

Подраздел 2

Общо застраховане

Член 5

Операции

По отношение на общото застраховане настоящата директива не се прилага за:

- (1) операции за обратно изкупуване на капитал съгласно определенията в законодателството на всяка държава-членка;
- (2) операции на взаимоспомагателни институции, обезщетенията на които варират в зависимост от наличните средства, и в които размерът на вноските на членовете са в предварително уговорен размер;
- (3) операции, извършвани от организации, които нямат правосубектност, с цел взаимно гарантиране на техните членове, без заплащане на премии или създаване на технически резерви; или
- (4) операциите за експортно кредитно застраховане, които се извършват за сметка на държавата или се гарантират от нея, или при които застрахователят е държавата.

Член 6

Помощ

1. Настоящата директива не се прилага за дейност по оказване на помощ, която отговаря на всяко едно от следните условия:

- а) оказването на помощ се извършва в случай на произшествие или техническа повреда на пътно превозно средство, когато произшествието или техническата повреда настъпва на територията на държавата-членка на предприятието, предоставящо покритието;
- б) отговорността за оказване на помощ е ограничена до следните операции:
 - i) ремонт на техническата повреда на място, за който предприятието, предоставящо покритието, в повечето случаи използва собствен персонал и оборудване;
 - ii) транспортиране на превозното средство до най-близкото или най-подходящото място, където може да се извърши ремонт и по възможност отвеждане, обикновено със същото средство за оказване на помощ, на водача и пътниците до най-близкото място, откъдето могат да продължат пътуването си с друго превозно средство; и
 - iii) когато е предвидено в държавата-членка по произход на предприятието, предоставящо покритието, отвеждането на превозното средство, по възможност заедно с водача и пътниците, до местоживеенето им, отправното място или първоначалната им дестинация в рамките на същата държава; и
- в) оказването на помощ не се извършва от предприятие, което попада в приложното поле на настоящата директива.

2. В случаите, посочени в параграф 1, буква б), подточки i) и ii), условието, че произшествието или техническата повреда трябва да са настъпили на територията на държавата-членка на предприятието, предоставящо покритие не се прилага, когато бенефициерът членува в предоставящата покритие структура и отстраняването на техническата повреда или превозването на превозното средство се извършва от подобна структура в съответната държава въз основа на взаимно споразумение само при представяне на членска карта, без да е платена никаква допълнителна премия, или в случая на Ирландия и Обединеното кралство, където операциите по оказване на помощ се осъществяват от една единствена структура, която функционира и в двете държави.

3. Настоящата директива не се прилага в случай на операции, посочени в параграф 1, буква б), подточка iii), когато произшествието или техническата повреда е настъпило на територията на Ирландия или, за Обединеното кралство, на територията на Северна Ирландия, и превозното средство, по възможност заедно с водача и пътниците, се превозват до местоживеенето им, отправното място или първоначалната им дестинация в рамките на една от двете територии.

4. Настоящата директива не се прилага за операциите по оказване на помощ, които се извършват от Клуба на автомобилистите във Великото херцогство Люксембург, когато произшествие или техническа повреда на превозно средство е възникнало извън територията на Великото херцогство Люксембург, и оказването на помощ се състои в транспортиране на превозното средство, което е участвало в произшествието или е претърпяло техническа повреда, по възможност заедно с водача и пътниците до местоживеенето им.

Член 7

Взаимозастрахователни предприятия

Настоящата директива не се прилага за взаимозастрахователни предприятия, които упражняват общо застрахователна дейност и които са сключили с други взаимозастрахователни предприятия споразумение, което предвижда пълно презастраховане на издадените от тях застрахователни полици или според което предприятието-поемател се задължава да изпълни задълженията по тези полици вместо предприятието-цедент. В такъв случай предприятието-поемател се подчинява на правилата на настоящата директива.

Член 8

Институции

Настоящата директива не се прилага за следните институции, които упражняват общо застрахователна дейност, освен ако техните устройствени актове или приложимото право не бъдат изменени по отношение на компетентността:

- (1) в Дания — Falck Danmark;
- (2) в Германия — следните квази-публични институции:
 - а) Postbeamtenkrankenkasse,
 - б) Krankenversorgung der Bundesbahnbeamten;
- (3) в Ирландия — the Voluntary Health Insurance Board;
- (4) в Испания - Consorcio de Compensación de Seguros.

Подраздел 3

Животозастраховане

Член 9

Операции и дейности

По отношение на животозастраховането, настоящата директива не се прилага за следните операции и дейности:

- (1) операции на спестовни и взаимоспомагателни институции, чиито обезщетения варират в зависимост от наличните средства и които изискват от всеки един от членовете си да участва с вноски в еднакъв за всички размер;
- (2) операции, извършвани от организации, различни от предприятията, посочени в член 2, чиято цел е да осигуряват обезщетения за заети или самостоятелно заети лица, принадлежащи към предприятие или група предприятия, към професия или група професии, в случай на смърт или преживяване или в случай на прекратяване или ограничаване на дейност независимо от това дали задълженията, произтичащи от такива операции, са напълно покрити по всяко време от математически резерви;

(3) пенсионните дейности на пенсионните застрахователни предприятия, определени в Закона за осигуряване на заетите лица (TuEL) и други сходни финландски закони, при условие че:

- а) пенсионните застрахователни предприятия, които по финландското право и досега са задължени да имат отделни системи на управление и счетоводство за пенсионните си дейности, са учредили отделни юридически лица за извършването на тези дейности от 1 януари 1995 г.; и
- б) финландските органи позволят по недискриминационен начин на всички граждани и дружества от държавите-членки да извършват в съответствие с финландското законодателство, дейностите, посочени в член 2, свързани с това изключение посредством собственост или участие в съществуващо застрахователно предприятие или група, или посредством създаване или участие в ново застрахователно предприятие или групи, включително пенсионни застрахователни предприятия

Член 10

Организации, предприятия и институции

По отношение на животозастраховането настоящата директива не се прилага за следните организации, предприятия и институции:

- (1) организации, които се задължават да осигуряват обезщетения единствено в случай на смърт, когато размерът на тези обезщетения не надвишава средните разходи за погребение за една смърт или когато обезщетенията са в натура;
- (2) „Versorgungsverband deutscher Wirtschaftsorganisationen“ в Германия, освен ако нейният устав не бъде променен по отношение на обхвата на нейната компетентност.
- (3) „Consortio de Compensación de Seguros“ в Испания, освен ако нейният устав не бъде променен по отношение на обхвата на нейната дейност или компетентност.

Подраздел 4

Презастраховане

Член 11

Презастраховане

По отношение на презастраховането настоящата директива не се прилага за презастрахователна дейност, която се извършва или изцяло се гарантира от правителството на държава-членка, когато това правителство действа, по причини на съществен обществен интерес, в качеството на презастраховател от последна инстанция, включително при обстоятелства, когато тази роля е необходима поради ситуация на пазара, в която не е възможно да се получи адекватно търговско покритие.

Член 12

Презастрахователни предприятия, които преустановяват дейността си

1. Презастрахователните предприятия, които до 10 декември 2007 г. са преустановили сключването на нови презастрахователни договори и единствено администрират съществуващия си портфейл, за да преустановят дейността си, не са предмет на настоящата директива.

2. Държавите-членки съставят списък на съответните презастрахователни предприятия и предоставят този списък на всички други държави-членки.

Раздел 3

Определения

Член 13

Определения

За целите на настоящата директива се прилагат следните определения:

- (1) „застрахователно предприятие“ означава пряко животозастрахователно или общо застрахователно предприятие, което е получило лиценз в съответствие с член 14;
- (2) „каптивно застрахователно предприятие“ означава застрахователно предприятие, собственост на финансово предприятие, различно от застрахователно или презастрахователно предприятие, или на група от застрахователни или презастрахователни предприятия по смисъла на член 212, параграф 1, буква в), или на нефинансово предприятие, целта на което е да предостави застрахователно покритие изключително за рисковете на предприятието или предприятията, на които принадлежи, или на предприятието или предприятията от групата, на която каптивното застрахователно предприятие е член;
- (3) „застрахователно предприятие от трета държава“ означава предприятие, за което би било необходимо издаването на лиценз за застрахователно предприятие в съответствие с член 14, ако централното му управление беше в Общността;
- (4) „презастрахователно предприятие“ означава предприятие, което е получило лиценз в съответствие с член 14 за извършване на презастрахователна дейност;
- (5) „каптивно презастрахователно предприятие“ означава презастрахователно предприятие, собственост на финансово предприятие, различно от застрахователно или презастрахователно предприятие, или на група от застрахователни или презастрахователни предприятия по смисъла на член 212, параграф 1, буква в), или на нефинансово предприятие, целта на което е да предостави презастрахователно покритие изключително за рисковете на предприятието или предприятията, на които принадлежи, или на предприятието или предприятията от групата, на която каптивното презастрахователно предприятие е член;

- (6) „презастрахователно предприятие от трети държави“ означава предприятие, за което би било необходимо издаването на лиценз за презастрахователно предприятие в съответствие с член 14, ако централното му управление беше в Общността;
- (7) „презастраховане“ означава една от следните дейности:
- а) дейност, която се състои в поемането на рискове, цедирани от застрахователно предприятие или застрахователно предприятие в трета държава, или от друго презастрахователно предприятие или презастрахователно предприятие в трета държава; или
 - б) в случая на асоциацията на подписвачите, позната като Lloyd's, дейност, която се състои в поемането на рискове, цедирани от който и да е член на Lloyd's, от застрахователно или презастрахователно предприятие, различно от асоциацията на подписвачите, позната като Lloyd's;
- (8) „държава-членка по произход“ означава всяка една от следните:
- а) в общото застраховане - държавата-членка, в която се намира централното управление на застрахователното предприятие, което поема риска;
 - б) в животозастраховането - държавата-членка, в която се намира централното управление на застрахователното предприятие, което поема задължението; или
 - в) в презастраховането държавата-членка, където се намира централното управление на презастрахователното предприятие;
- (9) „приемаща държава-членка“ означава държавата-членка, различна от държавата-членка по произход, в която застрахователно или презастрахователно предприятие има клон или предоставя услуги; за животозастраховане и общо застраховане държавата-членка на предоставяне на услугите означава съответно държавата-членка на задължението или държавата-членка, в която е разположен рискът, когато посоченото задължение или риск се покрива от застрахователно предприятие или клон, намиращ се в друга държава-членка;
- (10) „надзорен орган“ означава национален орган или национални органи, които имат правомощия по силата на законов или подзаконов акт да извършват надзор върху застрахователни или презастрахователни предприятия;
- (11) „клон“ означава представителство или подразделение на застрахователно или презастрахователно предприятие, което се намира на територията на държава-членка, различна от държавата-членка по произход;
- (12) „установяване“ на предприятие означава неговото централно управление или който и да е от неговите клонове;
- (13) „държава-членка, в която е разположен рискът“ означава всяка една от следните:
- а) държавата-членка, в която е разположено имуществото, когато застраховката се отнася до сграда или сгради и това, което се намира в тях, доколкото намиращото се в тях е покрито със същата застрахователна полица;
 - б) държавата-членка по регистрация, когато застраховката се отнася до превозни средства от всякакъв вид;
 - в) държавата-членка, в която титулярът на полицата е направил застраховката в случаите на полица с продължителност от четири месеца или по-малко, покриващи рискове по пътуване или ваканции, независимо от класа им;
 - г) във всички случаи, които не са изрично упоменати в букви а), б) или в), държавата-членка, в която е установено едно от следните:
 - i) обичайното пребиваване на титуляра на полицата; или
 - ii) ако титулярът на полица е юридическо лице, установяването на титуляра, за което се отнася договорът;
- (14) „държава-членка на задължението“ означава държавата-членка, в която е установено едно от следните:
- а) обичайното пребиваване на титуляра на полицата;
 - б) ако титулярът на полица е юридическо лице, установяването на титуляра, за което се отнася договорът;
- (15) „предприятие-майка“ означава предприятие-майка по смисъла на член 1 от Директива 83/349/ЕИО;
- (16) „дъщерно предприятие“ означава всяко дъщерно предприятие по смисъла на член 1 от Директива 83/349/ЕИО, включващо и съответните му дъщерни предприятия.
- (17) „тесни връзки“ означава ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са свързани чрез контрол или участие, или ситуация, при която две или повече физически или юридически лица са трайно свързани с едно и също лице, посредством отношение на контрол;
- (18) „контрол“ означава връзката между предприятие-майка и дъщерно дружество съгласно посоченото в член 1 от Директива 83/349/ЕИО, или подобна връзка между което и да е физическо или юридическо лице и предприятие;

- (19) „сделка в рамките на групата“ означава всяка сделка, при която застрахователно или презастрахователно предприятие прибягва пряко или косвено до други предприятия от същата група или до което и да било физическо или юридическо лице, тясно свързано с предприятията от тази група, за изпълнението на договорно или извъндоговорно задължение, възмездно или не;
- (20) „участие“ означава притежаването, пряко или посредством контрол на 20 % или повече от 20 % от правата на глас или капитала на предприятие;
- (21) „квалифицирано участие“ означава пряко или косвено участие в предприятие, което представлява 10 % или повече от капитала или от правата на глас или което прави възможно да се упражнява значително влияние върху ръководството на това предприятие;
- (22) „регулиран пазар“ означава един от следните пазари:
- а) когато пазарът е в държава-членка, регулиран пазар съгласно определението на член 4, параграф 1, точка 14 от Директива 2004/39/ЕО;
 - б) когато пазарът е в трета държава, финансов пазар, отговарящ на следните условия:
 - i) той е признат от държавата-членка по произход на застрахователното предприятие и отговаря на изисквания, сравними с установените в Директива 2004/39/ЕО; и
 - ii) качеството на финансовите инструменти, с които се търгува на този пазар, съответства на това на инструментите, търгувани на регулирания пазар или пазари на държавата-членка по произход;
- (23) „национално бюро“ е национално застрахователно бюро по смисъла на член 1, параграф 3 от Директива 72/166/ЕИО;
- (24) „национален гаранционен фонд“ е организацията, посочена в член 1, параграф 4 от Директива 84/5/ЕИО;
- (25) „финансово предприятие“ означава всяко от следните образувания:
- а) кредитна институция, финансова институция или предприятие, което извършва спомагателни банкови услуги по смисъла на член 4, параграфи 1, 5 и 21 от Директива 2006/48/ЕО съответно;
 - б) застрахователно предприятие или презастрахователно предприятие или застрахователен холдинг по смисъла на член 212, параграф 1, буква е);
 - в) инвестиционен посредник или финансова институция по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО;
 - г) смесена финансова холдингова компания по смисъла на член 2, точка 15 от Директива 2002/87/ЕО;
- (26) „схема със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск“ означава всяко предприятие, капиталово или персонално, различно от съществувало застрахователно или презастрахователно предприятие, което поема рискове от застрахователни или презастрахователни предприятия и което напълно гарантира претенциите чрез емисия на дълг или всякакъв друг финансиращ механизъм, при което правата за изплащане на дълга, които имат кредиторите или лицата, осигуряващи финансиращия механизъм, са подчинени на презастрахователните задължения на това предприятие;
- (27) „големи рискове“ означава:
- а) рискове, класифицирани в класовете 4, 5, 6, 7, 11 и 12 на част А от приложение I;
 - б) рискове, класифицирани в класовете 14 и 15 на част А от приложение I, когато титулярът на полицата е ангажиран професионално в промишлена или търговска дейност или в някоя от свободните професии, и рисковете са свързани с такава дейност;
 - в) рискове, класифицирани в класовете 3, 8, 9, 10, 13 и 16 по част А от приложение I дотолкова, доколкото титулярът на полицата превиши границите на най-малко два от следните критерии:
 - i) общо по баланс: 6 200 000 EUR
 - ii) нетен оборот по смисъла на Директива 78/660/ЕИО на Съвета от 25 юли 1978 г. приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно годишните счетоводни отчети на някои видове дружества ⁽¹⁾: 12 800 000 EUR;
 - iii) средно 250 заети лица през финансовата година.
- Ако титулярът на полицата принадлежи към група предприятия, за които се изготвят консолидирани отчети по смисъла на Директива 83/349/ЕИО, посочените в първа алинея, буква в) критерии се прилагат въз основа на консолидираните отчети.
- Държавите-членки могат да добавят към категорията, посочена в първа алинея, буква в), рисковете, застраховани от професионални сдружения, смесени предприятия или временни групировки;
- (28) „възлагане на дейности на външни изпълнители (аутсорсинг)“ означава споразумение, под всякаква форма, между застрахователно или презастрахователно предприятие и доставчик на услуги — независимо дали е обект на надзор или не, по силата на което доставчикът на услуги извършва процес, услуга или дейност — независимо дали пряко или посредством възлагане на подизпълнител, които в противен случай биха били извършени от самото застрахователно или презастрахователно предприятие;

⁽¹⁾ ОВ L 222, 14.8.1978 г., стр. 11.

- (29) „функция“ в рамките на система на управление означава вътрешният потенциал за изпълнение на практически задачи; система на управление включва функцията за управление на риска, функцията следяща за спазване на изискванията, функцията за вътрешен одит и актюерската функция;
- (30) „подписвачески риск“ означава риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на неподходящи допускания по отношение формирането на цена и резерви;
- (31) „пазарен риск“ означава риск от загуба или от неблагоприятна промяна във финансовото състояние в резултат, директно или косвено, на колебания в нивата и нестабилност на пазарните цени на активите, пасивите и на финансовите инструменти;
- (32) „кредитен риск“ означава риск от загуба или от неблагоприятна промяна във финансовото състояние в резултат на колебания в кредитната позиция на емитенти на ценни книжа, на контрагенти или на длъжници, спрямо които застрахователните и презастрахователните предприятия имат вземания, под формата на риск от неизпълнение от страна на контрагента, на риск, свързан с лихвен спред, или на риск, свързан с пазарна концентрация;
- (33) „операционен риск“ означава риск от загуба в резултат на неподходящи или недобре функциониращи вътрешни процеси, хора или системи, или на външни събития;
- (34) „ликвиден риск“ означава риск в резултат на невъзможността на застрахователните и презастрахователните предприятия да реализират инвестиции и други активи, за да покрият своите финансови задължения, когато те станат изискуеми;
- (35) „концентрационен риск“ включва всички рискови експозиции, съдържащи потенциална възможност за загуба, която е достатъчно голяма, за да застраши платежоспособността или финансовото състояние на застрахователните и презастрахователните предприятия;
- (36) „техники за намаляване на риска“ означават всички техники, даващи възможност на застрахователните и презастрахователните предприятия да прехвърлят част или всички техни рискове на друга страна;
- (37) „диверсификационен ефект“ означава намаление на рисковата експозиция на застрахователните и презастрахователните предприятия и групи, което е свързано с диверсификацията на техния бизнес, произтичаща от факта, че неблагоприятния резултат от един риск може да бъде неутрализиран от по-благоприятния резултат от друг риск, в случай че между тези рискове няма пълна корелация;
- (38) „прогноза на вероятностно разпределение“ означава математическа функция, която определя вероятността от настъпване на изчерпателно множество от взаимно изключващи се бъдещи събития;
- (39) „метод за измерване на риска“ означава математическа функция, която определя паричен еквивалент на дадена прогноза на вероятностно разпределение и която нараства монотонно с нивото на рисковата експозиция, върху която се базира тази прогноза на вероятностното разпределение;

ГЛАВА II

Започване на дейност

Член 14

Принцип на лицензиране

1. Започването на пряка застрахователна или презастрахователна дейност, попадаща в приложното поле на настоящата директива, подлежи на предварително лицензиране.
2. За лиценза, посочен в параграф 1, се кандидатства пред надзорните органи на държавата-членка по произход от следните:
 - a) всяко предприятие, което установява централното си управление на територията на тази държава-членка; или
 - b) всяко застрахователно предприятие, което, след като е получило лиценз съгласно параграф 1, възнамерява да разшири дейността си върху цял застрахователен клас или върху застрахователни класове, различни от тези, за които вече е получен лиценз.

Член 15

Обхват на лиценза

1. Лицензът съгласно член 14 е валиден за цялата Общност. Той позволява на застрахователното и презастрахователното предприятие да извършва дейността си там съгласно получения лиценз, обхващащ правото на установяване и свободното предоставяне на услуги.
2. При спазване на член 14 лицензът се издава за определен клас от преките застраховки, включени в списъка в част А от приложение I или в приложение II. Той обхваща целия клас, освен ако кандидатът не желае да покрива само някои от рисковете, спадащи към този клас.

Рисковете, включени в един клас, не могат да бъдат включени в друг клас, с изключение на случаите, посочени в член 16.

Лиценз може да бъде издаден за два или повече класа, когато националното законодателство на държавата-членка позволява такива класове да бъдат упражнявани едновременно.

3. По отношение на общото застраховане държавите-членки може да издават лиценз за групите класове, изброени в част Б от приложение I.

Надзорните органи може да ограничат искания лиценз за един от класовете до операциите, определени в програмата за дейността съгласно член 23.

4. Предприятията, които са предмет на настоящата директива могат да извършват посочената в член 6 дейност по оказване на помощ само, ако са получили лиценз за клас 18 в част А от приложение I, без да се засяга член 16, параграф 1. В този случай настоящата директива се прилага само за въпросните операции.

5. По отношение на презастраховането лицензът се издава за дейност по общо презастраховане, за дейност по презастраховане при животозастраховането или всички видове презастрахователна дейност.

Приложното поле на лиценза се разглежда в светлината на програмата за дейността, която следва да се представи съгласно член 18, параграф 1 буква в), както и изпълнението на условията, установени за издаването на лиценз от държавата-членка, в която се подава заявлението.

Член 16

Допълнителни рискове

1. Застрахователно предприятие, което е получило лиценз за основен риск, който спада към един клас или група от класове съгласно приложение I, може да застрахова и рискове, включени в друг клас, без да е необходимо получаването на лиценз, покриващо тези рискове, ако тези рискове отговарят на всяко едно от следните условия:

- а) свързани са с основния риск;
- б) касаят предмета, който е застрахован срещу основния риск; и
- в) включени са в договора, с който е застрахован основният риск.

2. Чрез дерогация от параграф 1 рисковете, които са включени в класове 14, 15 и 17 в част А от приложение I, не могат да се считат за допълнителни рискове към други категории.

Въпреки това, застраховките за правни разноски посочени в клас 17 може да се считат за допълнителен риск към клас 18, когато са изпълнени условията, предвидени в параграф 1 и едно от следните условия:

- а) основният риск се отнася единствено до помощта, която се предоставя на лица, които изпадат в затруднения по време на пътуване, докато са далеч от местоживеенето си или от обичайното си пребиваване; или
- б) застраховката касае спорове или рискове, които произтичат от или във връзка с употребата на морски плавателни съдове.

Член 17

Правноорганизационна форма на застрахователното или презастрахователното предприятие

1. Държавата-членка, където се намира централното управление, изисква от всяко предприятие, за което се иска лиценз съгласно член 14, да приеме една от правноорганизационните форми по в приложение III.

2. Държавите-членки могат да създават предприятия в правноорганизационна форма, регулирана от публичното право, ако такива организации имат за предмет извършването на застрахователна или презастрахователна дейност при условия, еквивалентни на тези, при които функционират предприятията, регулирани от частното право.

3. Комисията може да приеме мерки за прилагане във връзка с разширяване на списъка на правните форми, изложени в приложение III.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 18

Условия за получаване на лиценз

1. Държавата-членка по произход изисква от всяко предприятие, за което се иска лиценз:

- а) по отношение на застрахователните предприятия - да ограничи предмета си до застрахователна дейност и операции, пряко произтичащи от нея, изключвайки всички останали търговски дейности;
- б) по отношение на презастрахователните предприятия - да ограничи предмета си на дейност до презастраховане и свързаните с него дейности; това изискване може да включва функционирането като холдингово предприятие и дейностите, свързани с финансовия сектор по смисъла на член 2, параграф 8 от Директива 2002/87/ЕО;
- в) да предостави програма за дейността в съответствие с член 23;
- г) да разполага с допустимите основни собствени средства, покриващи абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване, предвидено в член 129 параграф 1, буква г);
- д) да представи доказателство, че за в бъдеще ще е в състояние да разполага с допустимите собствени средства, покриващи капиталовото изискване за платежоспособност, предвидено от член 100;
- е) да представи доказателство, че за в бъдеще ще е в състояние да разполага с допустимите основни собствени средства, покриващи минималното капиталовото изискване, предвидено от член 128;
- ж) да представи доказателства, че ще бъде в състояние да спазва посочената в глава IV, раздел 2 структура на системата на управление;
- з) по отношение на общото застраховане - да съобщи името и адреса на всички представители за уреждане на претенции, назначени съгласно член 4 от Директива 2000/26/ЕО във всяка държава-членка, различна от тази, в която се иска издаването на лиценз, ако рисковете, които ще бъдат застраховани, са класифицирани към вид 10 от част А на приложение I към настоящата директива, с изключение на отговорност на превозвача.

2. От застрахователно предприятие, което иска лиценз за разширяване на дейността си, като включи други класове или за разширяване на лиценз, който обхваща някои от рисковете, отнасящи се към един клас, се изисква да представи програма за дейността съгласно член 23.

В допълнение от него се изисква да представи доказателство, че притежава допустимите собствени средства, покриващи капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталовото изискване, предвидени в член 100, първа алинея и в член 128.

3. Без да се засяга параграф 2, застрахователно предприятие, упражняващо животозастрахователна дейност и искащо съгласно член 73 лиценз за разширяване на своята дейност, за да включи рисковете, изброени в класове 1 или 2 в част А от приложение I, удостоверява, че:

- а) разполага с допустимите основни собствени средства, покриващи абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване за животозастрахователни предприятия и абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване за общо застрахователни предприятия съгласно член 129 параграф 1, буква г);
- б) възнамерява за в бъдеще да покрие минималните финансови задължения съгласно член 74, параграф 3.

4. Без да се засяга параграф 2, застрахователно предприятие, извършващо общо застрахователна дейност, включваща рисковете, изложени в класове 1 или 2 в част А от приложение I, и искащо съгласно член 73 лиценз за разширяване на своята дейност, за да включи и животозастраховане, удостоверява, че:

- а) разполага с допустимите основни собствени средства, покриващи абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване за животозастрахователни предприятия и абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване за общо застрахователни предприятия съгласно член 129 параграф 1, буква г);
- б) възнамерява за в бъдеще да покрива минималните финансови задължения съгласно член 74, параграф 3.

Член 19

Тесни връзки

Когато са налице тесни връзки между застрахователно или презастрахователно предприятие и други физически или юридически лица, надзорните органи издават лиценз само ако тези връзки не възпрепятстват ефективното упражняване на техните надзорни функции.

Надзорните органи отказват лиценз, ако законовите, подзаконовите или административните разпоредби на трета държава, които регулират едно или повече физически или юридически лица, с които застрахователното или презастрахователното предприятие има тесни връзки, или ако затруднения при прилагането на тези мерки възпрепятстват ефективното упражняване на надзорните функции на тези органи.

Надзорните органи изискват от застрахователните или презастрахователните предприятия да им предоставят необходимата информация за постоянното наблюдаване на изпълнението на условията по параграф 1.

Член 20

Централно управление на застрахователно или презастрахователното предприятие

Държавите-членки изискват от застрахователните или презастрахователните предприятия, да установят своите централни управления в държавата-членка по вписването им.

Член 21

Договорни условия и размери на премиите

1. Държавите-членки не изискват предварителното одобрение или системно уведомяване за общите и специални условия по полиците, премиите, техническите бази, използвани по-специално за изчисляване на премиите и техническите резерви, или за формулярите и други печатни документи, които застрахователното предприятие възнамерява да използва в своята работа с титулярите на полици или с предприятия-цеденти или ретро цеденти.

При животозастраховането обаче и единствено с цел да се провери съответствието с националните разпоредби, засягащи актюерските принципи, държавата-членка по произход може да изисква регулярни уведомления относно техническите бази, използвани за изчисляване на премиите и техническите резерви. Това изискване не представлява предварително условие за издаване на лиценз на животозастрахователно предприятие.

2. Държавите-членки не поддържат или въвеждат предварително уведомяване или одобрение за предложени увеличения на ставките на премиите, освен като част от общите системи за контрол на цените.

3. Държавите-членки може да подлагат предприятията, които искат или са получили лиценз за клас 18 от част А от приложение I, на проверки на преките или непреки ресурси в персонал и оборудване, включително квалификацията на медицинския им екип и качеството на оборудването, което е на разположение на такива предприятия за поемане на техните задължения, произтичащи от този клас.

4. Държавите-членки може да поддържат действащите или да въвеждат законовите, подзаконовите или административните разпоредби, изискващи одобрение на учредителния договор и устава и съобщаване на всякакви други документи, необходими за нормалното упражняване на надзор.

Член 22

Икономически изисквания на пазара

Държавите-членки не изискват искането за лиценз да се разглежда в светлината на икономическите изисквания на пазара.

Член 23

Програма за дейността

1. Програмата за дейността, посочена в член 18, параграф 1, буква в), включва подробности или доказателства за следното:

- а) естеството на рисковете или задълженията, които съответното застрахователно или презастрахователно предприятие предвижда да покрива;
- б) вида презастрахователни договори, които презастрахователното предприятие предвижда да сключва с цедиращи предприятия;
- в) водещите принципи за презастраховането и ретро-цедирането;

- г) съставните части на основните собствени средства, представляващи абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване;
- д) разчети на разходи за създаване на административните служби и организацията за обезпечаване на дейността; финансовите средства, предвидени за посрещане на тези разходи и, ако рисковете, които ще бъдат покрити, са класифицирани в клас 18 на част А от приложение I, средствата, с които разполага застрахователното предприятие за осигуряване на обещаната помощ.

2. В допълнение към изискванията, посочени в параграф 1 за първите три финансови години, програмата за дейността включва следното:

- а) прогнозен баланс;
- б) прогнозни оценки на бъдещото капиталово изискване за платежоспособност съгласно глава VI, раздел 4, подраздел 1, изготвени въз основа на посочения в буква а) прогнозен баланс, а също така и метода на изчисляване, използван за извеждане на тези оценки;
- в) прогнозни оценки на бъдещото минимално капиталово изискване съгласно членове 128 и 129, изготвени въз основа на посочения в буква а) прогнозен баланс, а също така и метода на изчисляване, използван за извеждане на тези оценки;
- г) прогнозни оценки на финансовите средства, предназначени да покрият техническите резерви, минималното капиталово изискване и капиталовото изискване за платежоспособност;
- д) по отношение на общото застраховане и презастраховането също и следното:
- и) прогнозни оценки на управленските разходи, различни от разходите за учредяване, в частност текущите общи разходи и комисионни;
- ii) прогнозни оценки на премиите или вноските и претенциите;
- е) по отношение на животозастраховането също и план с подробни прогнозни оценки на приходите и разходите по отношение на пряката дейност, презастрахователните акцепти и презастрахователните цесии.

Член 24

Акционери и членове с квалифицирано участие

1. Надзорните органи на държавата-членка, по произход, не издават лиценз на предприятието за започване на застрахователна или презастрахователна дейност, без да са били информирани за идентичността на преките или косвени акционери или членове с квалифицирано участие в това предприятие, независимо от това дали са физически или юридически лица, както и за размера на тези участия.

Тези органи отказват лиценз, ако съобразявайки се с потребността от гарантиране на стабилно и благоразумно управление на застрахователното или презастрахователното предприятие, не са удовлетворени от качествата на акционерите или членовете.

2. За целите на параграф 1 се отчитат правата на глас, посочени в членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 15 декември 2004 г. относно хармонизиране изискванията за прозрачност по отношение на информацията за издателите, чиито ценни книжа са допуснати за търгуване на регулиран пазар ⁽¹⁾, както и условията по отношение на тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от посочената директива.

Държавите-членки не вземат предвид правата на глас или акциите, които инвестиционните посредници или кредитните институции могат да притежават в резултат от поемане на емисията на финансови инструменти и/или пласиране на финансови инструменти на базата на твърд ангажимент, предвидени съгласно раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и доколкото те бъдат прехвърлени в срок една година след придобиването.

Член 25

Отказ на лиценз

Всяко решение за отказ на лиценз се придружава от подробни мотиви и се съобщава на съответното предприятие.

Всяка държава-членка предвижда право на обжалване пред съд, когато издаването на лиценз е било отказано.

Такава разпоредба се предвижда и по отношение на случаите, в които надзорните органи не са се произнесли по искане за лиценз в рамките на шест месеца от датата на неговото получаване.

Член 26

Предварителни консултации с органите на други държави-членки

1. С надзорните органи на други заинтересовани държави-членки се провеждат консултации преди издаването на лиценз на:

- а) дъщерно дружество на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в посочената държава-членка;
- б) дъщерно дружество на предприятието-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в посочената държава-членка; или
- в) предприятие, контролирано от същото лице, независимо от това дали е физическо или юридическо лице, което контролира застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в посочената държава-членка.

⁽¹⁾ ОВ L 390, 31.12.2004 г., стр. 38.

2. С органите на съответната държава-членка, които отговарят за надзора върху кредитни институции или инвестиционни посредници, се провеждат консултации преди издаването на лиценз на застрахователно или презастрахователно предприятие, което е:

- a) дъщерно дружество на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността;
- b) дъщерно дружество на предприятието-майка на кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в Общността; или
- в) предприятие, контролирано от същото лице, физическо или юридическо, което контролира кредитна институция или инвестиционен посредник с лиценз в рамките на Общността.

3. Съответните органи, посочени в параграфи 1 и 2, провеждат консултации помежду си, по-специално при оценката на пригодността на акционерите, както и на изискванията за квалификация и надеждност на всички лица, които действително управляват предприятието или изпълняват други ключови функции, като част от управлението на друг стопански субект от същата група.

Те обменят информация относно пригодността на акционерите, както и относно изискванията за квалификация и надеждност на всички лица, които действително управляват предприятието или изпълняват други ключови функции, които са относими за другите заинтересовани компетентни органи, за издаването на лиценз, както и за текущата оценка на съответствието с оперативните условия.

ГЛАВА III

Надзорни органи и общи правила

Член 27

Главна цел на надзора

Държавите-членки гарантират, че надзорните органи разполагат с необходимите средства и със съответните експертни познания, капацитет и правомощия за постигане на главната цел на надзора, а именно защитата на титулярите на полици и на бенефициерите.

Член 28

Финансова стабилност и процикличност

Без да се накърнява главната цел на надзора, както е определена в член 27, държавите-членки гарантират, че при изпълнението на общите си задължения надзорните органи надлежно отчитат потенциалното въздействие на своите решения върху стабилността на съответните финансови системи в Европейския съюз, по-специално в неотложни ситуации, като вземат предвид наличната в съответния момент информация.

В моменти на изключителни движения на финансовите пазари надзорните органи отчитат потенциалните проциклични ефекти на своите действия.

Член 29

Общи принципи на надзора

1. Надзорът се основава на насочен към бъдещето и рисково ориентиран подход. Той включва редовната проверка на правилното функциониране на застрахователната и презастрахователната дейност и спазването на надзорните правила от страна на застрахователните и презастрахователните предприятия.

2. Надзорът на застрахователни и презастрахователни предприятия включва подходяща комбинация от дейности от разстояние и проверки на място.

3. Държавите-членки гарантират, че изискванията, попадащи в приложното поле на настоящата директива, се прилагат по начин, отговарящ на естеството, мащаба и сложността на риска, характерен за дейността на застрахователното или презастрахователното предприятие.

4. Комисията гарантира, че тези мерки за прилагане вземат предвид принципа на пропорционалността, като по този начин се осигури пропорционалното прилагане на настоящата директива, по-конкретно за много малки застрахователни предприятия.

Член 30

Надзорни органи и обхват на надзора

1. Финансовият надзор на застрахователните и презастрахователните предприятия, включително този на дейността, която те извършват чрез клонове или по силата на свободата на предоставяне на услуги, е изцяло от отговорност на държавата-членка по произход.

2. Финансовият надзор съгласно параграф 1 включва проверка по отношение на цялостната дейност на застрахователното и презастрахователното предприятие, на състоянието на платежоспособността му, на създаването на технически резерви, на неговите активи и на допустимите собствени средства в съответствие с установените правила или практиките, прилагани от приемащата държава-членка по силата на разпоредбите, приети на общностно равнище.

Когато съответното застрахователно предприятие има лиценз да покрива рисковете, класифицирани в клас 18 на част А от приложение I, надзорът се разширява до наблюдение на техническите средства, които застрахователното предприятие има на разположение за целите на извършване на действия по предоставяне на помощ, които се е ангажирало на извършва, когато правото на държавата-членка по произход предвижда наблюдение на такива средства.

3. Ако надзорните органи на държавата-членка, в която е разположен рискът, или на държавата-членка на задължението, или, в случай на презастрахователно предприятие - надзорните органи на приемащата държава-членка имат основание да считат, че дейността на дадено застрахователно или презастрахователно предприятие може да застраши неговата финансова стабилност, те уведомяват надзорните органи на държавата-членка по произход на предприятието.

Надзорните органи на държавата-членка по произход определят дали предприятието отговаря на принципите за благоразумие, предвидени в настоящата директива.

Член 31

Прозрачност и отчетност

1. Надзорните органи изпълняват своите задачи в съответствие с принципите за прозрачност и отчетност при строго спазване на защитата на поверителната информация.

2. Държавите-членки гарантират оповестяването на следната информация:

- a) текстовете на законовите, подзаконовите и административните разпоредби и общите указания от законодателството в областта на застраховането;
- b) общите критерии и методи, включително инструментите, разработвани в съответствие с член 34, параграф 4, използвани в рамките на процеса на надзорен преглед съгласно член 36;
- в) агрегирани статистически данни за ключовите аспекти от прилагането на надзорната рамка;
- г) начина за използване на предвидените в настоящата директива възможности;
- д) целите на надзора и неговите главни функции и дейности.

Предвиденото в първата алинея оповестяване е достатъчно, за да даде възможност за сравнение на подходите на надзор, приети от надзорните органи на различните държави-членки.

Оповестяването се изготвя в обща форма и се актуализира редовно. Информацията, посочена в първа алинея, букви а) до д), е достъпна на един електронен адрес във всяка държава-членка.

3. Държавите-членки предвиждат прозрачни процедури за назначаване и освобождаване от длъжност на членовете на ръководните и управителните структури на техните надзорни органи.

4. Комисията приема мерки за прилагане във връзка с параграф 2, които определят за кои ключови аспекти трябва да бъдат оповестени агрегирани статистически данни, а също и формата, структурата, съдържанието и датата на публикуване на оповестяването.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 32

Забрана за възражение срещу презастрахователни договори или договори за ретроцесия

1. Държавата-членка по произход на застрахователно предприятие не може да възрази срещу презастрахователен договор, сключен с презастрахователно предприятие или със застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с член 14, по причини, които са пряко свързани с финансовата стабилност на това презастрахователно или застрахователно предприятие.

2. Държавата-членка по произход на презастрахователното предприятие не може да възрази срещу договор за ретроцесия, сключен от презастрахователно предприятие с презастрахователно предприятие или със застрахователно предприятие с лиценз в съответствие с член 14, по причини, пряко свързани с финансовата стабилност на това презастрахователно или застрахователно предприятие.

Член 33

Надзор на клонове, установени в друга държава-членка

Ако дадено застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз в друга държава-членка извършва дейност чрез клон, държавите-членки предвиждат възможност за надзорните органи на държавата-членка по произход да извършват, след като са информирали надзорните органи на съответната приемаща държава-членка, самостоятелно или чрез посредничеството на лица, назначени за тази цел, проверка на място на информацията, необходима за финансовия надзор върху предприятието.

Органите на съответната приемаща държава-членка може да участват в тези проверки.

Член 34

Общи надзорни правомощия

1. Държавите-членки гарантират, че надзорните органи притежават правомощия за вземане на превантивни и коригиращи мерки, с цел осигуряване на спазването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, с които трябва да се съобразяват застрахователните и презастрахователни предприятия във всяка една държава-членка.

2. Надзорните органи притежават правомощия да вземат всякакви необходими мерки, включително, ако е целесъобразно, и от административен и финансов характер, по отношение на застрахователните или презастрахователните предприятия, и на членовете на техния административен, управителен или надзорен орган.

3. Държавите-членки гарантират, че надзорните органи притежават правомощия да изискват цялата информация, необходима за провеждане на надзора съгласно член 35.

4. Държавите-членки гарантират, че в рамките на процеса на надзорен преглед надзорните органи притежават правомощия да разработват, ако е целесъобразно, в допълнение към изчисляването на капиталовото изискване за оценка на способността на застрахователните или презастрахователните предприятия за справяне с възможни събития или бъдещи изменения на икономическите условия, които биха могли да имат неблагоприятен ефект върху цялостното им финансово състояние. Надзорните органи имат правомощието да изискват редовното провеждане на съответни тестове от страна на предприятията.

5. Надзорните органи притежават правомощията да провеждат разследвания на място в помещенията на застрахователните и презастрахователните предприятия.

6. Надзорните правомощия се прилагат навреме и по пропорционален начин.

7. Правомощията по отношение на застрахователните и презастрахователните предприятия съгласно параграфи 1—5 са също приложими и по отношение на дейностите на застрахователните и презастрахователните предприятия, възложени на външни изпълнители.

8. Правомощията, посочени в параграфи 1—5 и 7, се упражняват, ако е необходимо, принудително и, когато е целесъобразно, по съдебен път.

Член 35

Информация, която се предоставя за целите на надзора

1. Държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия да представят на надзорните органи информацията, която е необходима за целите на надзора. При провеждане на посочения в член 36 процес тази информация включва най-малко необходимата информация за:

- a) оценка на системата на управление, прилагана от предприятията, на извършваната от тях дейност, на принципите на оценка, прилагани за целите на платежоспособността, на рисковете, пред които са изправени, и на системите за управление на риска, както и на тяхната капиталова структура, нужди и управление;
- b) вземане на целесъобразни решения вследствие на прилагането на техните надзорни права и задължения.

2. Държавите-членки гарантират, че надзорните органи притежават следните правомощия:

- a) да определят характера, обхвата и формата на посочената в параграф 1 информация, която те изискват да бъде представена от застрахователните и презастрахователните предприятия към следните времеви моменти:
 - i) към предварително определени периоди;
 - ii) при възникване на предварително определени събития;
 - iii) по време на проучвания по отношение състоянието на застрахователното или презастрахователното предприятие;

b) да получават цялата информация във връзка с договори, страни по които са посредници, или с договори, които са сключени с трети страни; и

в) да изискват информация от външни експерти, като например одитори или актюери.

3. Информацията, предвидена в параграфи 1 и 2, обхваща следното:

a) качествени и количествени елементи, или всяка подходяща комбинация от тях;

b) исторически, текущи и бъдещи елементи, или всяка подходяща комбинация от тях; и

в) информация от вътрешни или външни източници, или всяка подходяща комбинация от тях;

4. Информацията, предвидена в параграфи 1 и 2, съответства на следните принципи:

a) трябва да отразява характера, обема и сложността на дейността на съответното предприятие, и по-конкретно рисковете, свързани с тази дейност;

b) трябва да е достъпна, цялостна във всички съществени аспекти, съпоставима и последователна в дългосрочен план; и

в) трябва да е уместна, надеждна и разбираема.

5. Държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия да разполагат с подходящи системи и структури, за да изпълнят изложените в параграфи 1—4 изисквания, а също и със съставена в писмена форма политика, одобрена от административния, управителен или надзорен орган на застрахователното или презастрахователното предприятие, за да се гарантира постоянната надеждност на представената информация.

6. Комисията приема мерки за прилагане за определяне на посочената в параграфи 1 - 4 информация, с цел гарантиране на сближаването на надзорната отчетност в необходимата степен.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 36

Процес на надзорен преглед

1. Държавите-членки гарантират, че надзорните органи разглеждат и оценяват стратегиите, процесите и отчетните процедури, които са установени от застрахователните и презастрахователните предприятия с цел осигуряване на спазването на приетите вследствие на настоящата директива закони, подзаконови и административни разпоредби.

Прегледът и оценяването обхващат оценката на качественте изисквания по отношение на системата на управление, оценката на рисковете, пред които съответното предприятие е изправено или може да се изправи, оценката на способността на тези предприятия да оценяват тези рискове, като се вземе предвид средата, в която предприятията оперират.

2. Надзорните органи разглеждат и оценяват по-специално спазването на изискванията по отношение на:

- а) системата на управление, включително собствената оценка на риска и платежоспособността, съгласно глава IV, раздел 2;
- б) техническите резерви съгласно глава IV, раздел 2;
- в) капиталовите изисквания съгласно глава VI, раздели 4 и 5;
- г) инвестиционните правила съгласно глава VI, раздел 6;
- д) качеството и количеството на собствените средства съгласно глава VI, раздел 3;
- е) текущото спазване на изискванията за цялостни или частични вътрешни модели съгласно глава VI, раздел 4, подраздел 3, когато застрахователното или презастрахователното предприятие използва цялостен или частичен вътрешен модел.

3. Надзорните органи разполагат с подходящи инструменти за наблюдение, които им позволяват да установят влошаващото се финансово състояние на застрахователното или презастрахователното предприятие и да проследят как това влошаване е преодоляно.

4. Надзорните органи оценяват адекватността на методите и практиките на застрахователните и презастрахователните предприятия, предназначени за установяване на възможните бъдещи изменения на икономическите условия, които биха могли да имат неблагоприятен ефект върху цялостната финансова позиция на съответното предприятие.

Надзорните органи оценяват способността на предприятията да издържат на тези възможни събития или бъдещи изменения на икономическите условия.

5. Надзорните органи разполагат с необходимите правомощия да изискат от застрахователните и презастрахователните предприятия да отстранят установените в рамките на процеса на надзорен преглед слабости или недостатъци.

6. Прегледите, оценяването и оценките, посочени в параграфи 1, 2 и 4, се извършват редовно.

Надзорните органи определят минималната честота и обхват на тези прегледи, оценяване и оценки, като вземат предвид характера, обема и сложността на дейностите на съответното застрахователно или презастрахователно предприятие.

Член 37

Добавяне на капитал

1. Вследствие на процеса на надзорен преглед надзорните органи могат при извънредни обстоятелства да изискат добавянето на капитал от застрахователното или презастрахователното предприятие посредством решение, в което се посочват причините. Тази възможност съществува само в следните случаи:

- а) надзорните органи стигнат до заключението, че рисковият профил на застрахователното или презастрахователното предприятие се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на капиталовото изискване за платежоспособност, изчислено посредством използване на стандартната формула съгласно глава VI, раздел 4, подраздел 2, и:
 - i) изискването за използване на вътрешен модел съгласно член 119 е нецелесъобразно или се е оказало неефективно; или
 - ii) докато по силата на член 119 се разработва цялостен или частичен вътрешен модел;
- б) надзорните органи стигнат до заключението, че рисковият профил на застрахователното или презастрахователното предприятие се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на капиталовото изискване за платежоспособност, изчислено посредством използване на цялостен или частичен вътрешен модел съгласно глава VI, раздел 4, подраздел 3, тъй като някои количествено измерими рискове са обхванати в незадоволителна степен и адаптирането на модела, за по-добро отразяване на дадения рисков профил, е било неуспешно в рамките на разумен срок; или
- в) надзорните органи стигнат до заключението, че системата на управление на застрахователното или презастрахователното предприятие се отклонява значително от стандартите, представени в глава VI, раздел 2, и тези отклонения възпрепятстват предприятието при подходящото определяне, измерване, наблюдение, управление и отчитане на рисковете, на които то е или би могло да бъде изложено, а прилагането на други мерки, само по себе си, е малко вероятно да доведе до необходимото отстраняване на недостатъците в рамките на разумен срок.

2. При предвидените в параграф 1, букви а) и б) от настоящия член обстоятелства добавеният капитал се изчислява по начин, гарантиращ спазването на изискванията от член 101, параграф 3 от страна на предприятието.

При предвидените в параграф 1, буква в) обстоятелства, изискването за добавяне на капитал е пропорционално на съществените рискове, произтичащи от недостатъците, които дават основание за решението на надзорния орган да изиска добавяне.

3. При предвидените в параграф 1, букви б) и в) обстоятелства надзорният орган гарантира, че застрахователното или презастрахователното предприятие полага всички усилия за отстраняване на недостатъците, довели до налагане на добавянето на капитал.

4. Добавеният капитал съгласно параграф 1 се преразглежда поне веднъж годишно от страна на надзорния орган и се отменя, когато предприятието е отстранило довелите до неговото налагане недостатъци.

5. Капиталовото изискване за платежоспособност, включващо наложения добавен капитал, заменя неадекватното капиталово изискване за платежоспособност.

Независимо от разпоредбите на първа алинея капиталовото изискване за платежоспособност не включва добавения капитал, наложен в съответствие с параграф 1, буква в) с цел да се изчисли добавката за риск, посочена в член 77, параграф 5.

6. Комисията приема мерки за прилагане, определящи допълнителните обстоятелства, при които може да бъде наложено изискване за добавяне на капитал и методологиите за неговото изчисляване.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 38

Надзор на възложените на външни изпълнители функции и дейности

1. Без да се засяга член 49, държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия, които възлагат функции или застрахователни или презастрахователни дейности на външни изпълнители, вземат необходимите мерки, за да гарантират спазването на следните условия:

- а) доставчикът на услуги трябва да сътрудничи на надзорните органи на застрахователното и презастрахователното предприятие по отношение на възложената му функция или дейност;
- б) застрахователните и презастрахователните предприятия, техните одитори и надзорните органи трябва да разполагат с ефективен достъп до информацията, свързана с възложените на външни изпълнители функции или дейности;
- в) надзорните органи трябва да имат ефективен достъп до работните помещения на доставчика на услуги и трябва да са в състояние да упражнят това право на достъп.

2. Държавата-членка, в която е разположен доставчикът на услуги, позволява на надзорните органи на застрахователното и презастрахователното предприятие да проведат самостоятелно или чрез посредничеството на назначени от тях за тази цел лица проверки на място в помещенията на доставчика на услуги. Надзорният орган на застрахователното или презастрахователното предприятие информира съответния орган на държавата-членка на доставчика на услуги, преди да проведе проверката на място. Ако предприятието не е предмет на надзор, подходящият орган е надзорният орган.

Надзорните органи на държавата-членка на застрахователното или презастрахователното предприятие, може да делегират изпълнението на такива проверки на място на надзорните органи на държавата-членка, в която се намира доставчикът на услуги.

Член 39

Прехвърляне на портфейл

1. В съответствие с условията, предвидени от националното право, държавите-членки издават разрешение на застрахователни и презастрахователни предприятия, чиито централни управления се намират на тяхна територия, да прехвърлят целите или част от своите портфейли с договори, сключени или съгласно правото на установяване, или свободното предоставяне на услуги на предприятие-цесионер, установено в Общността.

Такова прехвърляне може да бъде разрешено само ако надзорните органи на държавата-членка по произход на предприятието-цесионер удостоверят, че след прехвърлянето предприятието-цесионер има допустимите собствени средства, покриващи капиталовото изискване за платежоспособност съгласно член 100, първа алинея.

2. При застрахователни предприятия се прилагат параграфи 3-6.

3. Когато клон предлага да прехвърли целия или част от портфейла си с договори, трябва да се направи запитване до държавата-членка, в която се намира клонът.

4. При посочените в параграфи 1 и 3 обстоятелства, надзорните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящото застрахователно предприятие издават разрешение за прехвърлянето, след като получат съгласието на органите на държавите-членки, в които са сключени договорите съгласно правото на установяване, или в съответствие със свободата на предоставяне на услуги.

5. Органите на държавите-членки, с които е проведена консултация, дават своето мнение или съгласие на органите на държавата-членка по произход на прехвърлящото застрахователно предприятие в срок до три месеца след получаване на искането за запитване.

Липсата на отговор от органите, до които е отправено запитването през този период от време, се счита за мълчаливо съгласие.

6. Прехвърляне на портфейл, което е разрешено в съответствие с параграфи 1—5, се публикува или преди, или след разрешението, както е предвидено от националното право на държавата-членка по произход, в държавата-членка, в която е разположен рискът или в държавата-членка на задължението.

Такива прехвърляния автоматически стават валидни по отношение на титулярите на полища, застрахованите лица и всички други лица, които имат права или задължения, произтичащи от прехвърлените договори.

Първата и втората алинея на настоящия параграф не засягат правото на държавите-членки да предоставят на титулярите на полища възможност за анулиране на договори в рамките на определен срок след прехвърлянето.

ГЛАВА IV

Условия, уреждащи дейността

Раздел 1

Отговорност на административния, управителния или надзорния орган

Член 40

Отговорност на административния, управителния или надзорния орган

Държавите-членки гарантират, че административният, управителният или надзорният орган на застрахователното или презастрахователното предприятие е най-висшата отговорна инстанция на съответното предприятие по отношение на спазването на приетите вследствие на настоящата директива законови, подзаконови и административни разпоредби.

Раздел 2

Система на управление

Член 41

Общи изисквания към управлението

1. Държавите-членки изискват от всички застрахователни и презастрахователни предприятия да разполагат с ефективна система на управление, която осигурява стабилно и благоразумно управление на дейността.

Тази система включва, най-малко, подходящата обозрима организационна структура с ясно разпределение и целесъобразно разделение на отговорностите, както и ефективна система, осигуряваща предаването на информация. Тя включва спазване на изискванията, предвидени в членове 42—49.

Системата на управление е предмет на редовен вътрешен преглед.

2. Система на управление е пропорционална на естеството, мащаба и сложността на операциите на застрахователното или презастрахователното предприятие.

3. Застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат със съставени в писмена форма политики най-малко по отношение на управлението на риска, вътрешния контрол, вътрешния одит и, когато е приложимо, на възлагането на дейности на външни изпълнители. Те гарантират прилагането на тези политики.

Тези съставени в писмена форма политики се преразглеждат най-малко веднъж годишно. Те са предмет на предварително одобрение от страна на административния, управителен или надзорен орган и биват адаптирани във връзка с всяка значителна промяна в системата или в съответната област на дейност.

4. Застрахователните и презастрахователните предприятия вземат уместните мерки, за да гарантират непрекъснатостта и редовността на извършване на техните дейности, включително разработване на планове за действие при извънредни ситуации. За тази цел предприятието използва подходящи и съизмерими системи, средства и процедури.

5. Надзорните органи разполагат с подходящи средства, методи и правомощия за проверка на системата на управление на застрахователните и презастрахователните предприятия, както и за оценка на определените от тези предприятия нововъзникващи рискове, които биха могли да застрашат тяхната финансова стабилност.

Държавите-членки гарантират, че надзорните органи разполагат с необходимите правомощия да изискат подобряването и подсилването на системата на управление, за да осигурят съответствието с предвидените в членове 42—49 изисквания.

Член 42

Изисквания за квалификация и надеждност на лицата, които действително ръководят предприятието или изпълняват други ключови функции

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия гарантират, че лицата, които действително ръководят предприятието или изпълняват други ключови функции, във всеки един момент отговарят на следните изисквания:

- а) тяхната професионална квалификация, знания и опит са адекватни, за да позволят стабилно и благоразумно управление (квалификация); и
- б) имат добра репутация и са почтени (надеждност).

2. Застрахователните и презастрахователните предприятия уведомяват надзорния орган за всяка промяна на самоличността на лицата, които действително ръководят предприятието или са отговорни за други ключови функции, както и предоставят пълната информация, необходима за оценка на изпълнението на изискванията за квалификация и надеждност на новите лица, определени да управляват предприятието.

3. Застрахователните и презастрахователните предприятия уведомяват съответния им надзорен орган, ако някое от посочените в параграфи 1 и 2 лица е било сменено, тъй като вече не отговаря на посочените в параграф 1 изисквания.

Член 43

Доказателство за добра репутация

1. Когато държава — членка изисква от своите граждани доказателства за добра репутация и за липса на предишна несъстоятелност, или и за двете обстоятелства, тази държава-членка приема като достатъчно доказателство по отношение на гражданите на други държави — членки представянето на свидетелство за съдимост или, ако липсва такова, на равносвален документ, издаден от компетентен съдебен или административен орган в държавата — членка по произход или държавата — членка, от която идва чуждият гражданин, показващ че тези изисквания са изпълнени.

2. Когато държавата-членка по произход или държавата-членка, от която произхожда съответният чужд гражданин, не издава документ, посочен в параграф 1, той може да бъде заменен от клетвена декларация – или, в държави -членки, в които такава не е предвидена, от официална декларация, направена от чуждестранното лице пред компетентен съдебен или административен орган, нотариус в държавата-членка по произход или държавата-членка, от която идва чуждестранното лице.

Такъв орган или нотариус издава удостоверение, потвърждаващо истинността на клетвената декларация или на официалната декларация.

Посочената в първа алинея декларация за липса на предишна несъстоятелност също може да бъде направена пред компетентна професионална или търговска организация в съответната държава-членка.

3. Документите и удостоверенията, посочени в параграфи 1 и 2, се представят в срок до три месеца от датата на тяхното издаване.

4. Държавите-членки определят органите и организациите, които са компетентни да издават документите, посочени в параграфи 1 и 2 и незабавно информират за тях останалите държави-членки и Комисията.

Всяка държава-членка уведомява също така другите държави-членки и Комисията за органите и организациите, на които трябва да бъдат представени документите, посочени в параграфи 1 и 2, в подкрепа на молбата за провеждане на дейностите, посочени в член 2, на територията на тази държава-членка.

Член 44

Управление на риска

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат с ефективна система за управление на риска, включваща стратегиите, процесите и отчетните процедури, необходими за непрекъснатото откриване, измерване, наблюдение, управление и отчитане, на индивидуално и на агрегирано ниво, на рисковете, на които те са или биха могли да бъдат изложени, както и тяхната взаимна зависимост.

Системата за управление на риска трябва да е ефективна и добре интегрирана в организационната структура и процеса на вземане на решение на застрахователното или презастрахователното предприятие, като ѝ се обръща съответното внимание от лицата, които ефективно управляват предприятието или имат други ключови функции.

2. Системата за управление на риска покрива рисковете, които се включват в изчисляването на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно член 101, параграф 4, а също и рисковете, които не са или не са изцяло включени в това изчисление.

Системата за управление на риска покрива най-малко следните области:

- а) подписваческа дейност и формиране на резерви;
- б) управление на активите и пасивите;
- в) инвестиции, по-специално в деривати и сходни задължения;

- г) управление на ликвидни и концентрационни рискове;
- д) управление на операционния риск;
- е) презастраховане и други техники за намаляване на риска.

Съставената в писмена форма политика за управление на риска, посочена в член 41, параграф 3, обхваща политики, свързани с втора алинея, букви а) - д) от настоящия параграф.

3. По отношение на инвестиционния риск застрахователните и презастрахователните предприятия доказват, че отговарят на глава VI, раздел 6.

4. Застрахователните и презастрахователните предприятия създават функция за управление на риска, която е структурирана по начин, подпомагащ прилагането на системата за управление на риска.

5. При застрахователните и презастрахователните предприятия, които използват одобрен съгласно членове 112 и 113 цялостен или частичен вътрешен модел, функцията за управление на риска изпълнява следните допълнителни задачи:

- а) изготвяне и прилагане на вътрешния модел;
- б) тестване и валидиране на вътрешния модел;
- в) документиране на вътрешния модел, както и на всяка следваща промяна в него;
- г) анализ на работата на вътрешния модел и изготвяне на обобщени доклади за това;
- д) информиране на административния, управителния или надзорния орган относно резултатите от вътрешния модел, като предлага области, които имат нужда от подобрене, както и информиране на този орган относно действията за отстраняване на вече установените недостатъци.

Член 45

Собствена оценка на риска и платежоспособността

(1) Като част от своята система за управление на риска всяко застрахователно предприятие и презастрахователно предприятие изготвя своя собствена оценка на риска и платежоспособността.

Оценката включва най-малко следното:

- а) съвкупните нужди по отношение на платежоспособността, като се вземе предвид рисковият профил, одобрените лимити за поемане на риск и бизнес стратегията на предприятието;
- б) непрекъснатото спазване на посочените в глава VI, раздели 4 и 5 капиталови изисквания и на изложените в глава VI, раздел 2 изисквания във връзка с техническите резерви;

в) значимостта, с която рисковият профил на предприятието се отклонява от допусканията, стоящи в основата на посоченото в член 101, параграф 3 капиталово изискване за платежоспособност, изчислено посредством използване на стандартната формула съгласно глава VI, раздел 4, подраздел 2, или посредством неговия цялостен или частичен вътрешен модел съгласно глава VI, раздел 4, подраздел 3.

2. За целите на параграф 1, буква а) предприятието разполага с процеси, които са пропорционални на естеството, мащаба и сложността на рисковете, свързани с неговата дейност и позволяващи му да определи и оцени риска, пред който то е изправено в краткосрочен и дългосрочен план и на който е или може да бъде изложено. Предприятието представя методите, използвани за тази оценка.

3. В посочения в параграф 1, буква в) случай, когато се използва вътрешен модел, оценката се изготвя заедно с рекалибриране, което преобразува вътрешните резултати за риска в размера на риска и калибрирането на капиталовото изискване за платежоспособност.

4. Собствената оценка на риска и платежоспособността е неделима част от бизнес стратегията и винаги се взема предвид при стратегически решения на предприятието.

5. Застрахователните и презастрахователните предприятия изготвят посочената в параграф 1 оценка редовно, както и незабавно след всяка значителна промяна в рисковия си профил.

6. Застрахователните и презастрахователните предприятия информират надзорните органи относно резултатите от всяка собствена оценка на риска и платежоспособността като част от информацията, представяна съгласно член 35.

7. Собствената оценка на риска и платежоспособността не се използват за изчисляване на капиталово изискване. Капиталовото изискване за платежоспособност може да се коригира само в съответствие с членове 37, 231 - 233 и 238.

Член 46

Вътрешен контрол

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат с ефективна система за вътрешен контрол.

Тази система включва най-малко административни и счетоводни процедури, рамка на вътрешния контрол, подходящ ред за отчитане на всички нива на предприятието, както и функция, следяща за спазване на изискванията.

2. Функцията, следяща за спазване на изискванията, включва консултация на административния, управителния или надзорния орган относно спазването на законовите, подзаконовите и административните разпоредби приети в изпълнение на настоящата директива. Тя включва също така оценка на възможното въздействие на всяко изменение в правното статукво върху операциите на съответното предприятие, както и определянето и оценката на риска, свързан със спазването на изискванията.

Член 47

Вътрешен одит

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия предвиждат ефективна функция по вътрешен одит.

Функцията по вътрешен одит включва оценка на адекватността и ефективността на системата за вътрешен контрол и други елементи от системата на управление.

2. Функцията по вътрешен одит е обективна и независима от оперативните функции.

3. Всички констатации и препоръки на вътрешния одит се докладват на административния, управителния или надзорния орган, който определя какви действия се предприемат по отношение на констатациите и препоръките на вътрешния одит и гарантира, че тези действия се извършват.

Член 48

Актюерска функция

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия предвиждат ефективна актюерска функция, която:

- а) координира изчисляването на техническите резерви;
- б) гарантира пригодността на използваните методологии и базови модели, както и на допусканията, направени при изчисляване на техническите резерви;
- в) оценява достатъчността и качеството на данните, използвани при изчисляване на техническите резерви;
- г) сравнява най-добрите прогнозни оценки спрямо практическите резултати;
- д) информира административния, управителния или надзорния орган относно надеждността и адекватността на изчисляването на техническите резерви;
- е) контролира изчисляването на техническите резерви в случаите съгласно член 82;
- ж) изразява мнение относно общата подписваческа политика;
- з) изразява мнение относно адекватността на презастрахователните договорености; и
- и) подпомага ефективното прилагане на посочената в член 44 система за управление на риска, по-специално по отношение на създаването на модели за риска, стоящи в основата на изчисляването на капиталовите изисквания съгласно глава VI, раздели 4 и 5 и на посочената в член 45 оценка.

2. Актюерска дейност се извършва от лица, имащи достатъчно знания в областта на актюерската и финансовата математика, съизмерими с естеството, мащаба и сложността на рисковете, свързани с дейността на застрахователното или презастрахователно предприятие и които са способни да докажат съответния си опит в областта на приложимите професионални и други стандарти.

Член 49

Възлагане на дейности на външни изпълнители

1. Държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия запазват цялата отговорност за изпълнението на всички свои задължения по настоящата директива когато възлагат функции или всякакви застрахователни и презастрахователни дейности на външни изпълнители.

2. Възлагането на критични или важни оперативни функции или дейности на външни изпълнители се извършва по начин, който не води до следното:

- а) съществено нарушаване на качеството на системата на управление на съответното предприятие;
- б) неоснователно нарастване на операционния риск;
- в) нарушаване на способността на надзорните органи да наблюдават спазването на съответните задълженията от страна на предприятието;
- г) нарушаване на непрекъснатото и удовлетворително обслужване на титулярите на полища.

3. Застрахователните и презастрахователните предприятия уведомяват своевременно надзорните органи преди да възложат критични или важни функции или дейности на външни изпълнители, а също относно всяко следващо значително изменение във връзка с тези функции или дейности.

Член 50

Мерки за прилагане

1. Комисията приема мерки за прилагане, допълнително определящи следното:

- а) елементите на посочените в членове 41, 44, 46 и 47 системи, по-специално областите, включени в обхвата на политиката по управление на активите и пасивите и на инвестиционната политика на застрахователните и презастрахователните предприятия съгласно член 44, параграф 2;
- б) функциите, посочени в членове 44 и 46 - 48;
- в) посочените в член 42 изисквания и свързаните с тях дейности;
- г) условията, при които могат да бъдат възлагани дейности на външни изпълнители, по-конкретно на доставчици на услуги, намиращи се в трети държави.

2. Когато е необходимо да се гарантира подходящо сближаване на оценката, посочена в член 45, параграф 1, буква а), Комисията може да приеме мерки за прилагане, за да уточни елементите на тази оценка.

3. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Раздел 3

Публично оповестяване

Член 51

Отчет за платежоспособността и финансовото състояние: съдържание

1. Вземайки предвид информацията, изисквана съгласно параграф 3, и принципите, посочени в член 35, параграф 4, държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия всяка година да оповестяват публично отчет за своята платежоспособност и финансово състояние.

Този отчет съдържа следната информация, представена или изцяло, или под формата на препратки към еквивалентна информация, както по естество, така и по обхват, публично оповестена по силата на други правни или регулаторни изисквания:

- а) описание на дейността и на резултатите от дейността на предприятието;
- б) описание на системата на управление и оценка на нейната адекватност спрямо рисковия профил на предприятието;
- в) отделно описание на рисковата експозиция, концентрация, намаляване и чувствителност за всяка категория риск;
- г) отделно описание по активи, технически резерви и други пасиви на основанията и методите, използвани при тяхното оценяване, заедно с обяснение за всяко значително несъответствие с използваните основания и методи за оценка във финансовите отчети;
- д) описание на управлението на капитала, включващо най-малко:
 - i) структура и размер на собствените средства, както и тяхното качество;
 - ii) размер на капиталовото изискване за платежоспособност и на минималното капиталово изискване;
 - iii) възможността, посочена в член 304, използвана за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност;

- iv) информация, която позволява правилното разбиране на основните разлики между допусканията, стоящи в основата на стандартната формула и тези в основата на всеки използван от предприятието вътрешен модел за изчисляване на неговото капиталово изискване за платежоспособност;
- v) размер на всяко, дори и впоследствие отстранено, нарушение на минималното капиталово изискване и на всяко значително нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност в рамките на отчетния период, заедно с обяснение за неговия произход и последици, както и на предприетите корективни мерки.

2. Описанието съгласно параграф 1, буква д), подточка i) включва анализ на всяка значителна промяна спрямо предходния отчетен период и обяснение за всяко значително несъответствие във връзка със стойността на тези елементи във финансовите отчети, както и кратко описание на възможността за прехвърляне на капитал.

Оповестяването на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно параграф 1, буква д), подточка ii) представя поотделно изчислената съгласно глава VI, раздел 4, подраздели 2 и 3 сума и добавения капитал, наложен в съответствие с член 37, или въздействието на специфичните параметри, които се изисква от застрахователното или презастрахователно предприятие да използва съгласно член 110, заедно с кратка информация относно неговата обосновка, направена от съответния надзорен орган.

Въпреки това, без да се засяга задължителното в рамките на други правни или регулаторни изисквания оповестяване, държавите-членки могат да предвидят, че въпреки че общото капиталово изискване за платежоспособност по параграф 1, буква д), подточка ii) е оповестено, не е необходимо отделното оповестяване на добавения капитал или въздействието на специфичните параметри, които се изисква от застрахователното или презастрахователно предприятие да използва съгласно член 110, в рамките на преходен период, който приключва най-късно на 31 октомври 2017 г.

Оповестяването на капиталовото изискване за платежоспособност е придружено, където е приложимо, от уточнението, че неговият краен размер е обект на надзорна оценка.

Член 52

Информация за и доклади на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор

1. Държавите-членки изискват от надзорните органи да предоставят на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор всяка година следната информация относно:

- a) средния размер добавен капитал на предприятие и разпределението на наложените изисквания за добавяне на капитал от страна на надзорните органи през предходната година, изчислено като процент от капиталовото изискване за платежоспособност и представени поотделно в следния вид:
 - i) за всички застрахователни и презастрахователни предприятия;
 - ii) за животнозастрахователните предприятия;
 - iii) за общо застрахователните предприятия;

- iv) за застрахователни предприятия, извършващи дейности както в областта на животнозастраховането, така и в областта на общото застраховане;

- v) за презастрахователните предприятия;

- b) за всеки вид оповестяване съгласно буква а) - дял на добавения капитал, наложен по член 37, параграф 1, съответно по букви а), б) и в).

2. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор всяка година оповестява публично следната информация:

- a) общо за всички държави-членки съвкупното разпределение на добавен капитал, изчислено като процент от капиталовото изискване за платежоспособност, представено поотделно за:

- i) всички застрахователни и презастрахователни предприятия;

- ii) животнозастрахователните предприятия;

- iii) общо застрахователните предприятия;

- iv) застрахователни предприятия, извършващи дейности както в областта на животнозастраховането, така и в областта на общото застраховане;

- v) презастрахователните предприятия;

- b) за всяка държава-членка поотделно разпределението на добавен капитал, изчислено като процент от капиталовото изискване за платежоспособност, за всички застрахователни и презастрахователни предприятия в тази държава-членка;

- v) за всеки вид оповестяване съгласно букви а) и б) - дял на добавения капитал, наложен по член 37, параграф 1, съответно по букви а), б) и в).

3. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор предоставя посочената в параграф 2 информация на Европейския парламент, Съвета и Комисията заедно с доклад, представящ степента на сближаване в областта на надзора по отношение на използването на добавен капитал между надзорните органи в различните държави-членки.

Член 53

Отчет за платежоспособността и финансовото състояние: приложими принципи

1. Надзорните органи разрешават на застрахователните и презастрахователните предприятия да не оповестяват информация в следните случаи:

- a) ако в резултат на оповестяването на информация, конкурентите на предприятието необосновано получават значителни неоправдани предимства;
- b) ако съществуват задължения към титуляри на полици или правоотношения с контрагенти, обвързващи предприятието в спазване на тайна или поверителност.

2. Ако е налице разрешение за неоповестяване на информация от страна на надзорните органи, предприятията да представят декларация за тази цел в своя отчет за платежоспособността и финансовото състояние и посочват причините.

3. Надзорните органи разрешават на застрахователните и презастрахователните предприятия да се възползват от или позовават на публични оповестявания, направени по силата на други правни или регулаторни изисквания, доколкото тези оповестявания са еквивалентни на изискваната съгласно член 51 информация както по характер, така и по обхват.

4. Параграфи 1 и 2 не се прилагат за информацията, посочена в член 51, параграф 1, буква д).

Член 54

Отчет за платежоспособността и финансовото състояние: актуализиране и допълнителна доброволна информация

1. В случай на настъпване на значително събитие, влияещо съществено върху значението на оповестената съгласно членове 51 и 53 информация, застрахователните и презастрахователните предприятия оповестяват подходяща информация относно характера и последиците на това значително събитие.

За целите на първата алинея за значително събитие се считат най-малко следните:

- а) наблюдава се нарушение на минималното капиталово изискване и надзорните органи или смятат, че предприятието няма да е способно да представи реалистична краткосрочна финансова схема или в рамките на един месец от датата на наблюдаваното нарушение не са получили такава схема.
- б) наблюдава се значително нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност и надзорните органи в рамките на два месеца от датата на наблюдаваното нарушение не са получили реалистична програма за възстановяване.

По отношение на втора алинея, буква а), надзорните органи изискват от съответното предприятие незабавно да оповести размера на нарушението заедно с обяснение на неговия произход и последици, включително предприетите корективни мерки. Ако въпреки прилагането на първоначално смятаната за реалистична краткосрочна финансова схема, нарушението на минималното капиталово изискване не е отстранено в рамките на три месеца от неговото разкриване, в края на този период то се оповестява заедно с обяснение на неговия произход и последици, включително всички предприети корективни мерки и всички запланивани по-нататъшни корективни мерки.

По отношение на втора алинея, буква б), надзорните органи изискват от съответното предприятие незабавно да оповести размера на нарушението заедно с обяснение на неговия произход и последици, включително предприетите корективни мерки. Ако въпреки прилагането на първоначално смятаната за реалистична програма за възстановяване, значителното нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност не е отстранено в рамките на шест месеца от неговото разкриване, в края на този период то се оповестява заедно с обяснение на неговия произход и последици, включително всички предприети корективни мерки и всички запланивани по-нататъшни корективни мерки.

2. Застрахователни и презастрахователни предприятия могат да оповестяват доброволно всякаква информация или разяснения, свързани с тяхната платежоспособност и финансово състояние, които не са обект на задължително оповестяване съгласно член 51 и член 53, и параграф 1 от настоящия член.

Член 55

Отчет за платежоспособността и финансовото състояние: политика и приемане

1. Държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия да разполагат с подходящи системи и структури, за да изпълнят предвидените в членове 51 и 53 и член 54, параграф 1 изисквания, а също и със съставена в писмена форма политика, за да се гарантира постоянната пригодност на всяка оповестена информация съгласно членове 51, 53 и 54.

2. Отчетът за платежоспособността и финансовото състояние се приема от административния, управителния или надзорния орган на застрахователното или презастрахователното предприятие и се публикува единствено след неговото одобрение.

Член 56

Отчет за платежоспособността и финансовото състояние: мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане, за да уточни допълнително информацията, която трябва да бъде оповестена, както и на начините за постигане на това.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Раздел 4

Квалифицирано участие

Член 57

Придобивания

1. Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице или такива лица, действащи съгласувано („предложил приобретател“), които са взели решение или да придобият, пряко или непряко, квалифицирано участие в застрахователно или презастрахователно предприятие, или пряко или непряко да увеличат такова квалифицирано участие, в резултат на което делът на правата на глас или капиталът, който държат, би достигнал или надвишил 20 %, 30 % или 50 %, или застрахователното или презастрахователно предприятие би станало тяхно дъщерно предприятие („предложено придобиване“), първо да уведомят писмено надзорните органи на застрахователното или презастрахователно предприятие, в което те се стремят да придобият квалифицирано участие или да увеличат подобно квалифицирано участие, като

посочат размера на предвиденото участие и съответната информация по член 59, параграф 4. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

2. Държавите-членки изискват от всяко физическо или юридическо лице, което е взело решение да се разпореди, пряко или непряко, с квалифицираното си участие в застрахователно или презастрахователно предприятие, първо да уведоми писмено надзорните органи на държавата-членка по произход, като посочи размера на участието на това лице след планираното разпореждане. Такова лице също уведомява надзорните органи, ако е взело решение да намали квалифицираното си участие, така че делът на правата на глас или притежавания капитала би спаднал под 20 %, 30 % или 50 % или така че застрахователното или презастрахователното предприятие би престанало да бъде дъщерно предприятие на посоченото лице. Държавите-членки не са длъжни да прилагат прага от 30 % в случаите, когато съгласно член 9, параграф 3, буква а) от Директива 2004/109/ЕО прилагат праг от една трета.

Член 58

Срок за извършване на оценка

1. Своевременно и във всички случаи в рамките на два работни дни след получаване на уведомлението, изисквано по член 57, параграф 1, както и след евентуално последващо получаване на информацията по параграф 2, надзорните органи изпращат писмено потвърждение за получаването до предложилия приобретател.

Надзорните органи разполагат с максимален срок 60 работни дни от датата на писменото потвърждение за получаване на уведомлението и на всички документи, които държавата-членка изисква да се прилагат към това уведомление въз основа на списъка, посочен в член 59, параграф 4 („срок за извършване на оценка“), за да извършат оценката, предвидена в член 59, параграф 1 („оценка“).

Надзорните органи информират предложилия приобретател за датата, на която изтича срокът за извършване на оценка, при потвърждаване на получаването на уведомлението.

2. Ако е необходимо, по време на срока за извършване на оценка, но не по-късно от петдесетия работен ден от срока за извършване на оценка, надзорните органи могат да отправят искане за допълнителна информация, която е необходима за приключване на оценката. Това искане се отправя в писмена форма и уточнява необходимата допълнителна информация.

За периода между датата на изискване на информация от страна на надзорните органи и датата на получаване на отговор от предложилия приобретател срокът за извършване на оценка се прекъсва. Това прекъсване не може да надвишава 20 работни дни. Всяко допълнително искане от страна на надзорните органи за допълване или изясняване на информацията се отправя по преценка на компетентните органи, но то не може да води до прекъсване на срока за извършване на оценка.

3. Надзорните органи могат да удължат прекъсването, посочено в параграф 2, втора алинея, най-много до 30 работни дни, ако предложилият приобретател:

а) се намира или е регулиран извън Общността; или

б) е физическо или юридическо лице, което не подлежи на надзор съгласно настоящата директива или Директива 85/611/ЕИО на Съвета от 20 декември 1985 г. относно координирането на законовите, подзаконовите и административните разпоредби относно предприятията за колективно инвестиране в прехвърлими ценни книжа (ПКИПЦК) ⁽¹⁾ или Директиви 2004/39/ЕО или 2006/48/ЕО.

4. Ако след извършване на оценката надзорните органи решат да се противопоставят на предложеното придобиване, те информират предложилия приобретател в писмена форма, като представят мотивите за това решение, в рамките на два работни дни, като не нахвърлят срока за извършване на оценка. При спазване на разпоредбите на националното право, по искане на предложилия приобретател може да бъде публично оповестено подходящо излагане на мотивите за решението. Това не възпрепятства държавите-членки да разрешат на надзорните органи да извършат подобно публично оповестяване, без това да е поискано от предложилия приобретател.

5. Ако надзорните органи не се противопоставят в писмена форма на предложеното придобиване в рамките на срока за извършване на оценката, то се счита за одобрено.

6. Надзорните органи могат да определят максимален срок за приключване на предложеното придобиване и по целесъобразност да удължат този срок.

7. Държавите-членки не могат да налагат по-строги от определените в настоящата директива изисквания за уведомяване и одобрение от надзорните органи на преки или непреки придобивания на права на глас или на капитал.

8. Комисията приема мерки за прилагане за допълнително определяне на корекции на критериите, установени в член 59, параграф 1, с цел да се отчете бъдещото развитие и да се гарантира еднообразно прилагане на членове 57—63.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 59

Оценка

1. При оценяване на уведомлението, предвидено в член 57, параграф 1, и на информацията, посочена в член 58, параграф 2, надзорните органи, с оглед гарантиране на стабилно и благоразумно управление на застрахователното или презастрахователното предприятие, в което се предлага придобиване, и като отчитат възможното въздействие на предложилия приобретател върху застрахователното или презастрахователното предприятие, преценяват доколко предложилият приобретател е подходящ, както и финансовата стабилност на предложеното придобиване съгласно всеки един от следните критерии:

а) репутацията на предложилия приобретател;

⁽¹⁾ ОВ L 375, 31.12.1985 г., стр. 3.

- б) репутацията и опита на всяко лице, което ще ръководи дейността на застрахователното или презастрахователното предприятие в резултат на предложеното придобиване;
- в) финансовата стабилност на предложилия приобретател, по-специално във връзка с вида дейност, която се провежда или предвижда в застрахователното или презастрахователното предприятие, в което се предлага придобиване;
- г) дали застрахователното или презастрахователното предприятие ще бъде в състояние да спазва и да продължава да спазва пруденциалните изисквания, които се основават на настоящата директива и, когато е приложимо, на други директиви, по-специално Директива 2002/87/ЕО, и по-специално дали групата, от която то ще стане част, има структура, която позволява упражняване на ефективен надзор, ефективен обмен на информация между надзорните органи и разпределяне на отговорностите между надзорните органи;
- д) дали съществуват разумни основания за подозрение, че във връзка с предложеното придобиване се извършва, било е извършено или е имало опит за извършване на изпиране на пари или финансиране на тероризъм по смисъла на член 1 от Директива 2005/60/ЕО на Европейския парламент и на Съвета от 26 октомври 2005 г. за предотвратяване използването на финансовата система за целите на изпирането на пари и финансирането на тероризъм ⁽¹⁾ или че предложеното придобиване би увеличило риска от това.

2. Надзорните органи могат да се противопоставят на предложеното придобиване само ако са налице сериозни основания за това съгласно критериите, посочени в параграф 1, или ако предоставената от предложилия приобретател информация е непълна.

3. Държавите-членки не могат да налагат предварителни условия във връзка с размера на участие, което следва да бъде придобито, нито да разрешават на надзорните си органи да разглеждат придобиването от позицията на икономическите нужди на пазара.

4. Държавите-членки оповестяват списък с информацията, която е необходима за извършване на оценката и която следва да бъде предоставена на надзорните органи при изпращане на уведомлението, посочено в член 57, параграф 1. Необходимата информация следва да съответства и да бъде приспособена към естеството на предложилия приобретател и предложеното придобиване. Държавите-членки не могат да изискват информация, която не е от значение за извършване на оценката за благоразумие.

5. Независимо от разпоредбите на член 58, параграфи 1, 2 и 3, когато на надзорния орган са изпратени уведомления за две или повече предложения за придобиване или увеличаване на квалифицираното участие в едно и също застрахователно или презастрахователно предприятие, този орган третира предложените приобретатели по недискриминационен начин.

Член 60

Придобивания от регулирани финансови предприятия

1. Съответните надзорни органи работят в тясна консултация помежду си при извършване на оценката, ако предложилият приобретател е едно от следните:

- а) кредитна институция, застрахователно или презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или управляващо дружество по смисъла на член 1 а, точка 2 от Директива 85/611/ЕО („дружество, управляващо ПКИПЦК“), одобрено в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването;
- б) предприятие-майка на кредитна институция, застрахователно или презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или дружество, управляващо ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването; или
- в) физическо или юридическо лице, контролиращо кредитна институция, застрахователно или презастрахователно предприятие, инвестиционен посредник или дружество, управляващо ПКИПЦК, одобрени в друга държава-членка или в сектор, различен от този, в който се предлага придобиването.

2. Надзорните органи си предоставят без необосновано забавяне всякаква информация, която е съществена или от значение за оценката. В тази връзка надзорните органи обменят помежду си при поискване всякаква информация, която е от значение, и по своя собствена инициатива съобщават цялата съществена информация. В решението на надзорния орган, лицензирал застрахователното или презастрахователното предприятие, за което е направено предложението за придобиване, се посочват всички становища или резерви, изразени от страна на надзорния орган, който отговаря за предложилия приобретател.

Член 61

Информация за надзорния орган от застрахователното или презастрахователното предприятие

Когато това му стане известно, застрахователното или презастрахователното предприятие информира надзорния орган на своята държава-членка по произход за всички придобивания на или разпореджания с участия в капитала си, в резултат на които участията превишават или се намаляват под някой от праговете, посочени в член 57 и член 58, параграфи 1 - 7.

Също така най-малко веднъж годишно застрахователните или презастрахователни предприятия информират надзорния орган на своята държава-членка по произход за имената на акционерите и членовете, които притежават квалифицирани участия, както и за размерите на тези участия, както е видно например от информацията, получавана на годишните общи събрания на акционерите и членовете, или от информацията в резултат на спазването на разпоредбите относно дружествата, които са листнати на фондови борси.

⁽¹⁾ ОВ L 309, 25.11.2005 г., стр. 15.

Член 62

Квалифицирани участия, правомощия на надзорния орган

Ако има вероятност влиянието, упражнявано от посочените в член 57 лица, да бъде в ущърб на стабилното и благоразумно управление на застрахователно или презастрахователно предприятие, държавите-членки изискват от надзорния орган на държавата-членка по произход на предприятието, в което се иска или увеличава квалифицираното участие да предприемат подходящи мерки за прекратяването на тази ситуация. Тези мерки могат да се изразяват, например в предписания, санкции на директори и ръководители или в забрана за упражняване на правата на глас въз основа на притежаваните акции от въпросните акционери или членове.

Подобни мерки се прилагат за физически или юридически лица, които не спазват задължението за уведомяване съгласно член 57.

Ако участието е придобито въпреки възражението на надзорните органи, държавите-членки, независимо от предприемането на други санкции, предвиждат следното:

- (1) забрана за упражняването на съответните права на глас; или
- (2) нищожност на гласуването или възможност за неговото анулиране.

Член 63

Права на глас

За целите на настоящия раздел се вземат предвид правата на глас, посочени в членове 9 и 10 от Директива 2004/109/ЕО, както и условията по отношение на тяхното сумиране, предвидени в член 12, параграфи 4 и 5 от същата директива.

Държавите-членки не вземат предвид правата на глас или акциите, които инвестиционните посредници или кредитните институции може да притежават в резултат от поемане на емисията на финансови инструменти и/или пласиране на финансови инструменти на базата на твърд ангажимент, предвидени в раздел А, точка 6 от приложение I към Директива 2004/39/ЕО, при условие че тези права не се упражняват или използват по друг начин за намеса в управлението на емитента и доколкото те бъдат прехвърлени в срок една година след придобиването.

Раздел 5

Професионална тайна, обмен на информация и насърчаване на сближаването в областта на надзора

Член 64

Професионална тайна

Държавите-членки предвиждат всички лица, които работят или са работили за надзорните органи, както и одиторите и експертите, които действат от името на тези органи, да са обвързани със задължението за спазване на професионална тайна.

Без да се засягат случаите, които са предмет на наказателното право, тези лица нямат право да предоставят никаква поверителна информация, получена при изпълнението на техните задължения, на което и да е лице или орган, освен в обобщена форма, която не позволява идентифициране на отделните застрахователни или презастрахователни предприятия.

Независимо от това, когато дадено застрахователно или презастрахователно предприятие е обявено в несъстоятелност или се ликвидира принудително, поверителната информация, която не засяга трети страни, участвали в опити за оздравяването на това предприятие, може да бъде разкривана в граждански или търговски съдебни производства.

Член 65

Обмен на информация между надзорните органи на държавите-членки

Член 64 не пречатства обмена на информация между надзорните органи на различните държави-членки. Тази информация е предмет на задълженията за спазване на професионална тайна, предвидени в член 64.

Член 66

Споразумения за сътрудничество с трети държави

Държавите-членки може да сключват споразумения за сътрудничество, които предвиждат обмен на информация с надзорните органи на трети държави или с властите или органите на трети държави по смисъла на член 68, параграфи 1 и 2, само ако информация, която се оповестява, е предмет на гаранции за професионална тайна, поне еквивалентни на посочените в настоящия раздел. Този обмен на информация трябва да е предназначен за изпълнението на надзорните задачи на тези власти или органи.

Когато информацията, която се оповестява от държава-членка на трета държава е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на надзорния орган на тази държава-членка и, когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

Член 67

Използване на поверителна информация

Надзорните органи, които получават поверителна информация по силата на членове 64 или 65, може да я използват само при изпълнението на задълженията си, за следните цели:

- (1) за да проверят дали условията, които регулират започването на застрахователна или презастрахователна дейност, са изпълнени, както и да улеснят надзора върху тази дейност, особено по отношение на надзора върху техническите резерви, капиталовото изискване за платежоспособност, минималното капиталово изискване и системата на управление;
- (2) за да налагат санкции;
- (3) при административни обжалвания срещу решения на надзорните органи;
- (4) в съдебни производства, предвидени в настоящата директива.

Член 68

Обмен на информация с други органи

1. Членове 64 и 67 не изключват възможността за следното:

- а) обмен на информация между няколко надзорни органа в една и съща държава-членка при изпълнението на техните надзорни функции;
- б) обмен на информация при изпълнението на техните надзорни функции; между надзорните органи и намиращите се в същата държава-членка:
 - i) органи, отговорни за надзора върху кредитни институции и други финансови организации, както и органите, отговорни за надзора на финансовите пазари;
 - ii) органи, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни предприятия или презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури;
 - iii) лица, отговорни за извършването на законоустановени проверки на счетоводните отчети на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия и други финансови институции;
- в) разкриването на информация, необходима за изпълнението на техните задължения, пред органи, които административат принудителни ликвидационни производства или гаранционни фондове.

Обменът на информация съгласно букви б) и в) може да се извършва и между различни държави членки.

Информацията, получена от тези власти, органи и лица, е предмет на задълженията за спазване на професионална тайна, определени в член 64.

2. Членове 64 — 67 не изключват възможността държавите-членки да разрешават обмен на информация между надзорните органи и някои от следните:

- а) властите, отговорни за надзора на органите, участващи в ликвидацията и несъстоятелността на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, както и в други подобни процедури;
- б) органите, отговорни за надзора на лицата, натоварени с извършването на законоустановени одити на счетоводните отчети на застрахователни предприятия, презастрахователни предприятия, кредитни институции, инвестиционни посредници и други финансови институции;
- в) независими актюери на застрахователни или презастрахователни предприятия, които извършват правен надзор върху тези предприятия, и органите, отговорни за надзора върху тези актюери.

Държавите-членки, които прилагат първата алинея, изискват да бъдат спазени най-малко следните условия:

- а) информацията трябва да е за целите на извършването на правния надзор, посочен в първата алинея;
- б) получената информация трябва да е предмет на определеното в член 64 задължение за спазване на професионална тайна;
- в) когато информацията е с произход от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на надзорния орган, от който тя произхожда, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите, лицата и органите, които могат да получават информация съгласно първа и втора алинея.

3. Членове 64 — 67 не изключват възможността, държавите-членки да разрешават, с цел засилване на стабилността и интегритета (почтеността) на финансовата система, обмен на информация между надзорните органи и властите или органите, отговорни за разкриването и разследването на нарушения на дружественото право.

Държавите-членки, които прилагат първа алинея, изискват да бъдат спазвани най-малко следните условия:

- а) информацията трябва да е предназначена за целите на разкриването и разследването, посочено в първа алинея.
- б) информацията трябва да е предмет на определените в член 64 задължения за спазване на професионална тайна;
- в) когато информацията произхожда от друга държава-членка, тя не може да бъде разкривана без изричното съгласие на надзорния орган, от който тя произхожда, и когато е уместно, се разкрива единствено за целите, за които този орган е дал съгласието си.

Когато посочените в първата алинея власти или органи в държава-членка изпълняват задачите си за разкриване или разследване с помощта на лица, които са назначени за тази цел, предвид на тяхната специфична компетентност, и които не са заети в публичния сектор, предвидената в първата алинея възможност за обмен на информация може да бъде разширена до тези лица при условията по втора алинея.

За да се приложи втора алинея, буква в), посочените в първа алинея власти или органи съобщават на надзорните органи, от които информацията произхожда, наименованията и точните отговорности на лицата, на които тя следва да се предоставя.

4. Държавите-членки съобщават на Комисията и на другите държави-членки наименованията на властите, лицата или органите, които могат да получават информация съгласно параграф 3.

Член 69

Разкриване на информация пред държавните администрации, отговорни за финансовото законодателство

Членове 64 и 67 не изключват възможността, държавите-членки да разрешават, по силата на законоустановени разпоредби, разкриването на определена информация пред други структури в техните

централни държавни администрации, които отговарят за законодателството в областта на надзора над кредитни институции, финансови институции, инвестиционни услуги и застрахователни или презастрахователни предприятия, както и пред инспекторите, които действат от името на тези структури.

Такова разкриване може да бъде направено само когато е необходимо за целите на контрола за благоразумие. Независимо от това държавите-членки предвиждат, че получената съгласно член 65 и член 68, параграф 1 информация и информацията, получена посредством проверка на място, посочена в член 32, може да бъде разкривана само с изричното съгласие на надзорния орган, от който информацията произхожда, или на надзорния орган на държавата-членка, в която е извършена проверката на място.

Член 70

Предаване на информация на централните банки и монетарните органи

Без да се засяга настоящият раздел даден надзорен орган може да предава информация, предназначена за изпълнението на техните задачи, на:

- (1) централни банки или други органи с подобна функция в качеството им на монетарни органи;
- (2) когато е уместно, на други публични власти, отговорни за надзора на платежните системи.

Тези власти или органи може също да съобщават на надзорните органи такава информация, от каквато те може да се нуждаят за целите на член 67. Информацията, получена в този контекст, е предмет на разпоредбите относно професионалната тайна, установени в настоящия раздел.

Член 71

Сближаване в областта на надзора

1. Държавите-членки гарантират, че при формулирането на правомощията на надзорните органи се взема предвид по подходящ начин измерението на Европейския съюз.

2. Държавите-членки гарантират, че при изпълнение на задълженията си надзорните органи вземат предвид сближаването по отношение на надзорните механизми и практики в приложение на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, приети съгласно настоящата директива. За тази цел държавите-членки осигуряват участието на надзорните органи в дейностите на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор в съответствие с Решение 2009/79/ЕО и вземат надлежно предвид неговите насоки и препоръки, както е посочено в параграф 3 от настоящия член.

3. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор предоставя при необходимост правно необвързващи насоки и препоръки относно прилагането на разпоредбите на настоящата директива и на мерките за нейното прилагане с оглед увеличаване на сближаването на надзорните практики. В допълнение Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор докладва редовно и най-малко на всеки две години на Европейския парламент, на Съвета и на Комисията за напредъка в сближаването на надзорните практики в Общността.

Раздел 6

Задължения на одиторите

Член 72

Задължения на одиторите

1. Държавите-членки предвиждат най-малко лицата, оправомощени по смисъла на Осма Директива 84/253/ЕИО на Съвета от 10 април 1984 г., приета на основание член 54, параграф 3, буква ж) от Договора относно одобряването на лицата, натоварени с извършването на задължителни проверки на счетоводни документи⁽¹⁾, които изпълняват в застрахователно или презастрахователно предприятие законоустановените одити, посочени в член 51 от Директива 78/660/ЕИО на Съвета, член 37 от Директива 83/349/ЕИО или член 31 от Директива 85/611/ЕИО, или всички други законоустановени задачи, да са задължени да докладват незабавно пред надзорните органи всички факти или решения относно това предприятие, които са им станали известни при изпълнението на тези задачи, и които водят до:

- а) съществено нарушение на законовите, подзаконовите или административните разпоредби, които определят условията за издаването на лицензи или които специално регулират извършването на дейността на застрахователните и презастрахователните предприятия;
- б) нарушаване на непрекъснатата дейност на застрахователното или презастрахователното предприятие;
- в) отказ за заверяване на счетоводните отчети или до изразяване на резерви;
- г) нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност;
- д) нарушение на минималното капиталово изискване.

Също така посочените в първата алинея лица докладват всички факти или решения, които са им станали известни при изпълнението на задача, описана в първата алинея, в предприятие, което има тесни връзки посредством контрол със застрахователното или презастрахователното предприятие, в рамките на което те извършват тази задача.

2. Добросъвестното оповестяване на надзорните органи от страна на лицата, които са получили лиценз по смисъла на Директива 84/253/ЕИО на всеки факт или решение, посочени в параграф 1, не представлява нарушение на каквото и да е ограничение за оповестяването на информация, наложено с договор или по силата на някоя законодателна, подзаконова или административна разпоредба и не води до каквато и да е отговорност за такива лица.

⁽¹⁾ ОВ L 126, 12.5.1984 г., стр. 20.

ГЛАВА V

Упражняване на животозастрахователна и общо застрахователна дейност

Член 73

Упражняване на животозастрахователна и общо застрахователна дейност

1. Застрахователните предприятия не може да бъдат лицензирани за едновременно извършване на животозастрахователна и общо застрахователна дейност.
2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите-членки може да предвидят, че:
 - а) предприятията, получили лиценз за извършване на животозастрахователна дейност, могат също така да получат лиценз за общо застрахователна дейност за рисковете, включени в класове 1 и 2, в част А от приложение I;
 - б) предприятията, получили лиценз единствено за рисковете, включени в класове 1 и 2, в част А от приложение I, могат да получат лиценз за упражняване на животозастрахователна дейност.

Всяка дейност обаче се управлява разделно в съответствие с член 74.

3. Държавите-членки може да постановят предприятия, посочени в параграф 2, да спазват правилата за отчетност, уреждащи животозастрахователните предприятия за всички техни дейности. В очакване на координация в това отношение държавите-членки може също така да предвидят, що се отнася до правилата за ликвидация, дейностите, свързани с рисковете, записани в класове 1 и 2, в част А от приложение I, упражнявани от тези предприятия, да бъдат регулирани от правила, приложими към дейностите по животозастраховане.

4. Когато общо застрахователно предприятие има финансови, търговски или административни връзки с животозастрахователно предприятие, надзорните органи на държавите-членки по произход гарантират, че коректността на отчетите на съответните предприятия не се нарушава от споразумения между тези предприятия или от договореност, която би могла да засегне разпределението на разходите и приходите.

5. Предприятията, които на долупосочените дати са упражнявали едновременно животозастрахователна и общо застрахователна дейност по смисъла на настоящата директива, може да продължат да упражняват тези дейности едновременно, при условие че всяка дейност се управлява разделно в съответствие с член 74:

- а) 1 януари 1981 г. — за предприятия, получили лиценз в Гърция;
- б) 1 януари 1986 г. — за предприятия, получили лиценз в Испания и Португалия;
- в) 1 януари 1995 г. — за предприятия, получили лиценз в Австрия, Финландия и Швеция;
- г) 1 май 2004 г. — за предприятия, получили лиценз в Чешката република, Естония, Кипър, Латвия, Литва, Унгария, Малта, Полша, Словакия и Словения;
- д) 1 януари 2007 г. — за предприятия, получили лиценз в България и Румъния;
- е) 15 март 1979 г. — за всички останали предприятия.

Държавата-членка по произход може да изисква от застрахователните предприятия да прекратят в срок, определен от тази държава-членка, едновременно извършване на животозастрахователни и общо застрахователни дейности, в които те участват на датите, посочени в първата алинея.

Член 74

Разделяне на управлението по животозастраховане и общо застраховане

1. Разделното управление, посочено в член 73 е организирано по такъв начин, че дейностите по животозастраховане се разграничават от дейностите по общо застраховане.

Интересите съответно на титулярите на животозастрахователна и на общо застрахователна полица не може да бъдат засегнати, и особено, печалбите от животозастраховането облагодетелстват титулярите на животозастрахователна полица все едно, че животозастрахователното предприятие извършва само дейността „животозастраховане“.

2. Без да се засягат членове 100 и 128, посочените в член 73, параграфи 2 и 5 застрахователни предприятия изчисляват:

- а) абстрактно минимално капиталово изискване по отношение на тяхната животозастрахователна или презастрахователна дейност, изчислено, все едно че съответното предприятие извършва само тази дейност, въз основа на посочените в параграф 6 разделни счетоводни отчети; и
- б) абстрактно минимално капиталово изискване по отношение на тяхната общо застрахователна или презастрахователна дейност, изчислено, все едно че съответното предприятие извършва само тази дейност, въз основа на посочените в параграф 6 разделни счетоводни отчети;

3. Посочените в член 73, параграфи 2 и 5 предприятия покриват чрез еквивалентни по размер позиции на допустими основни собствени средства най-малко следните изисквания:

- а) абстрактното минимално капиталово изискване по отношение на животозастрахователната дейност;
- б) абстрактното минимално капиталово изискване по отношение на общо застрахователната дейност;

Минималните финансови задължения, посочени в първата алинея, по отношение на животозастрахователната и общо застрахователната дейност не могат да се покриват от другата дейност.

4. Доколкото минималните финансови задължения, посочени в параграф 3, са изпълнени, и при условие че надзорният орган е информиран, предприятието може, за да покрие посоченото в член 100 капиталово изискване за платежоспособност, да използва изрични позиции на допустими собствени средства, с които разполага за която и да е от дейностите.

5. Надзорните органи анализират резултатите от животозастрахователните и общо застрахователните дейности, за да гарантират, че изискванията на параграфи 1 - 4 са изпълнени.

6. Отчетите се изготвят така че да бъдат показани източниците на печалба за животозастраховане и общо застраховане. Всички приходи, особено премиите, плащанията от презастрахователи и инвестиционния доход, и разходи, особено застрахователни разплащания, добавки към техническите резерви, презастрахователни премии и разходи за издръжка на дейността, се разбиват по произход. Позиции, общи за двете дейности, се записват в отчетите в съответствие с методите на разпределение, одобрени от надзорния орган.

Въз основа на отчетите застрахователните предприятия изготвят доклад, в който позициите на допустимите основни собствени средства, покриващи всяко абстрактно минимално капиталово изискване съгласно параграф 2, са ясно определени в съответствие с член 98, параграф 4.

7. Ако размерът на позициите на допустимите основни собствени средства по отношение на една от дейностите е недостатъчен да покрие посочените в параграф 3, първа алинея минимални финансови задължения, надзорните органи прилагат към дейността с по-лоши резултати мерките, предвидени в настоящата директива, независимо от резултатите за другата дейност.

Чрез дерогация от параграф 3, втора алинея тези мерки може да включват разрешение за прехвърляне на определени позиции на допустимите основни собствени средства от едната дейност в другата.

ГЛАВА VI

Правила за оценка на активи и пасиви, технически резерви, собствени средства, капиталово изискване за платежоспособност, минимално капиталово изискване и инвестиционни правила

Раздел 1

Оценка на активи и пасиви

Член 75

Оценка на активи и пасиви

1. Държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия, освен ако не е предвидено друго, оценяват активите и пасивите по следния начин:

а) активите се оценяват на стойност, за която те могат да бъдат заменени в сделка при справедливи пазарни условия между независими, осведомени и желаещи страни;

б) пасивите се оценяват на стойност, за която те могат да бъдат прехвърлени или уредени в сделка при справедливи пазарни условия между независими, осведомени и желаещи страни;

При оценяването на пасивите, предвидено в буква б), не се извършва преоценка с цел да се вземе предвид собствената кредитна позиция на застрахователното или презастрахователното предприятие.

2. Комисията приема мерки за прилагане, предвиждащи методите и допусканията, които да се използват при посочената в параграф 1 оценка на активите и пасивите.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Раздел 2

Правила за техническите резерви

Член 76

Общи разпоредби

1. Държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия поддържат технически резерви за всичките си застрахователни и презастрахователни задължения към титулярите на полица и бенефициерите по застрахователни и презастрахователни договори.

2. Стойността на техническите резерви отговаря на настоящата сума, която застрахователните и презастрахователни предприятия би трябвало да заплатят, ако прехвърляха своите застрахователни и презастрахователни задължения непосредствено на друго застрахователно и презастрахователно предприятие.

3. Изчисляването на техническите резерви се основава и съответства на информацията, получена от финансовите пазари и общо достъпните данни за подписваческите рискове (пазарна съгласуваност).

4. Техническите резерви се изчисляват по благоразумен, надежден и обективен начин.

5. Съгласно принципите, определени в параграфи 2, 3 и 4, и като се вземат предвид принципите, определени в член 75, параграф 1, изчисляването на техническите резерви се извършва съгласно членове 77-82 и 86.

Член 77

Изчисляване на техническите резерви

1. Стойността на техническите резерви е равна на сумата на най-добрата прогнозна оценка и добавка за риск съгласно параграфи 2 и 3.

2. Най-добрата прогнозна оценка съответства на вероятностно претеглената средна стойност на бъдещите парични потоци, като се вземе предвид стойността на парите във времето (очаквана настояща стойност на бъдещи парични потоци) при прилагане на съответната срочна структура на безрисковия лихвен процент.

Изчисляването на най-добрата прогнозна оценка се основава на актуална и достоверна информация и на реалистични допускания, и се извършва посредством адекватни, приложими и подходящи актюерски и статистически методи.

Проектирането на паричния поток, използван за изчисляването на най-добрата прогнозна оценка, взема предвид всички входящи и изходящи парични потоци, необходими за покриване на застрахователните и презастрахователните задължения за периода на тяхното съществуване.

Най-добрата прогнозна оценка се изчислява бруто, т.е. без да се приспадат сумите, възстановими от презастрахователни договори и на схемите със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск. Тези суми се изчисляват самостоятелно в съответствие с член 81.

3. Добавката за риск е такава, че да гарантира равностойността на техническите резерви на сумата, която се очаква да е необходима на застрахователните и презастрахователните предприятия за поемане и посрещане на застрахователните и презастрахователните задължения.

4. Застрахователните и презастрахователните предприятия определят поотделно най-добрата прогнозна оценка и добавката за риск.

Когато обаче свързаните със застрахователни и презастрахователни задължения бъдещи парични потоци могат да бъдат възпроизведени по надежден начин чрез финансови инструменти, чиято достоверна пазарна стойност е наблюдавана, стойността на техническите резерви, свързани с тези бъдещи парични потоци, се определя на базата на пазарната цена на тези финансови инструменти. В тези случаи не се изисква поотделното определяне на най-добрата прогнозна оценка и на добавката за риск.

5. Когато застрахователните и презастрахователните предприятия определят поотделно най-добрата прогнозна оценка и добавката за риск, добавката за риск се изчислява посредством разходите за осигуряване на допустими собствени средства, равни по размер на капиталовото изискване за платежоспособност, необходимо за гарантиране на застрахователните и презастрахователните задължения за периода на тяхното съществуване.

Ставката, използвана за определяне на цената на тези допустими собствени средства (ставка на цената на капитала), е еднаква за всички застрахователни и презастрахователни предприятия и се преразглежда периодично.

Използваната ставка на цената на капитала е равна на допълнителната ставка, надхвърляща съответния безрисков лихвен процент, който би се приложил за застрахователно или презастрахователно предприятие, ако държи средства, равни по размер на предвидените в раздел 3 допустими собствени средства, равни на капиталовото изискване за платежоспособност, необходими за подкрепяне на застрахователните и презастрахователните задължения за срока на валидност на тези задължения.

Член 78

Други елементи, които да бъдат взети предвид при изчисляване на техническите резерви

В допълнение към член 77, при изчисляване на техническите резерви застрахователните и презастрахователните предприятия вземат предвид следното:

- (1) всички разходи, възникващи по време на обслужването на застрахователните и презастрахователните задължения;
- (2) инфлацията, включително и върху разходите и претенциите;
- (3) всички плащания на титуляри на полици и бенефициери, включително бъдещи доброволни бонуси, които застрахователните и презастрахователните предприятия очакват да направят, независимо дали тези плащания са договорно гарантирани, освен ако тези плащания не попадат в приложното поле на член 91, параграф 2.

Член 79

Оценка на финансовите гаранции и договорните опции, представляващи част от застрахователните и презастрахователните договори

При изчисляването на техническите резерви застрахователните и презастрахователните предприятия вземат предвид стойността на финансовите гаранции и договорните опции, представляващи част от застрахователните и презастрахователните договори.

Всяко допускане, направено от застрахователните и презастрахователните предприятия, по отношение на вероятността титулярите на полици да упражнят договорни опции, включително предсрочно прекратяване и откупуване, трябва да е реалистично и да се основава на текуща и достоверна информация. Допусканията пряко или косвено вземат предвид въздействието на бъдещите промени във финансовите и нефинансовите условия върху упражняването на тези опции.

Член 80

Сегментиране

При изчисляване на своите технически резерви застрахователните и презастрахователните предприятия сегментират своите застрахователни и презастрахователни задължения в хомогенни рискови групи, най-малко по видове дейност.

Член 81

Вземания по презастрахователни договори и към схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск

Застрахователните и презастрахователните предприятия изчисляват вземанията по презастрахователни договори и към схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск в съответствие с членове 76—80.

При изчисляване на вземанията по презастрахователни договори и към схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, застрахователните и презастрахователните предприятия вземат предвид периода от време между вземанията и преките плащания.

Резултатът от изчислението се коригира, за да се вземат предвид очакваните загуби в резултат на неизпълнение от страна на контрагента. Тази корекция се основава на оценка на вероятността от неизпълнение от страна на контрагента и средния размер на загубата в резултат на това (загуба от неизпълнение).

Член 82

Качество на данните и прилагане на приблизителни стойности, включително подходи към всеки отделен случай за определяне на техническите резерви

Държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат с вътрешни процеси и процедури, за да гарантират пригодността, пълнотата и точността на данните, използвани при изчисляване на техните технически резерви.

Ако при специфични обстоятелства застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат с недостатъчно количество данни от подходящо качество, за да приложат надежден актюерски метод по отношение на група или подгрупа от техни застрахователни и презастрахователни задължения, или на вземания по презастрахователни договори и към схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, то те могат да приложат приблизителни стойности, включително подходи към всеки отделен случай за изчисляване на най-добрата прогнозна оценка.

Член 83

Сравнение спрямо практическите резултати

Застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат с процеси и процедури, за да гарантират редовното сравнение на най-добрите прогнозни оценки и допусканията, върху които се основава изчисляването на тези най-добри прогнозни оценки, спрямо практическите резултати.

Когато в резултат на сравнението се установи систематично отклонение между практическите резултати и най-добрите прогнозни оценки на застрахователните или презастрахователните предприятия, предприятието извършва подходящите корекции на използваните актюерски методи и/или на направените допускания.

Член 84

Достатъчен размер на техническите резерви

Застрахователните и презастрахователните предприятия удостоверяват, при поискване от страна на надзорните органи, че размерът на техните технически резерви е достатъчен, че използваните методи са приложими и относими, както че използваните като основа статистически данни са адекватни.

Член 85

Увеличаване на техническите резерви

Доколкото изчисляването на техническите резерви на застрахователните и презастрахователните предприятия не спазва изискванията на членове 76—83, надзорните органи могат да изискат от застрахователните и презастрахователните предприятия да увеличат размера на техническите резерви, за да отговорят на определения съгласно тези членове размер.

Член 86

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане, определящи следното:

- а) актюерските и статистическите методологии за изчисляване на най-добрата прогнозна оценка съгласно член 77, параграф 2;
- б) съответната сročна структура на безрисковия лихвен процент, която да се използва за изчисляване на най-добрата прогнозна оценка съгласно член 77, параграф 2;
- в) обстоятелствата, при които техническите резерви се изчисляват съвкупно или като сума на най-добрата прогнозна оценка и на добавката за риск, както и методите, които се използват в случай на съвкупно изчисляване на техническите резерви;
- г) методите и допусканията, които да се използват при изчисляването на добавката за риск, включително определянето на размера на допустимите собствени средства, необходими за гарантиране на застрахователните и презастрахователните задължения, и калибрирането на ставката на цената на капитала;
- д) видовете дейности, въз основа на които застрахователните и презастрахователните задължения да се сегментират, за да се изчислят техническите резерви;
- е) стандартите, които трябва да бъдат изпълнени, във връзка с гарантиране на пригодността, пълнотата и точността на данните, използвани при изчисляване на техническите резерви, както и специфичните обстоятелства, при които би било подходящо прилагането на приблизителни стойности, включително подходи към всеки отделен случай за изчисляване на най-добрата прогнозна оценка;

- ж) методологиите, които да се използват за изчисляване на корекцията за неизпълнение от страна на контрагента съгласно член 81, предназначена да обхване очакваните загуби в резултат на неизпълнение от страна на контрагента;
- з) ако е необходимо, опростени методи и техники за изчисляване на техническите резерви, за да се гарантира, че актюерските и статистически методи съгласно букви а) и г) са пропорционални на естеството, мащаба и сложността на рисковете, поети от застрахователното и презастрахователното предприятие, в това число каптивните застрахователни и каптивните презастрахователни предприятия.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Раздел 3

Собствени средства

Подраздел 1

Определяне на собствените средства

Член 87

Собствени средства

Собствените средства обхващат сумата на посочените в член 88 основни собствени средства и на посочените в член 89 допълнителни собствени средства.

Член 88

Основни собствени средства

Основните собствени средства включват следните позиции:

- (1) превишението на активите над пасивите, оценени съгласно член 75 и раздел 2;
- (2) подчинени задължения.

Посоченото в точка 1 превишение се намалява със сумата на собствените акции, държани от застрахователното или презастрахователното предприятие.

Член 89

Допълнителни собствени средства

1. Допълнителните собствени средства включват позиции, различни от основните собствени средства, които могат да бъдат изискани за покриване на загуби.

Допълнителните собствени средства могат да обхващат следните позиции, доколкото те не формират основни собствени средства:

- а) невнесен дялов капитал или първоначален капитал, чието внасяне не е било изискано;
- б) акредитиви и гаранции;
- в) всякакви други правно обвързващи ангажменти, получени в полза на застрахователните или презастрахователните предприятия.

При взаимозастрахователните асоциации или асоциациите от взаимозастрахователен тип с променливи вноски допълнителните собствени средства може също да обхващат и бъдещите претенции, които асоциацията би могла да има срещу своите членове по силата на покана за допълнителни вноски в рамките на следващите 12 месеца.

2. Ако допълнителните собствени средства са били внесени или тяхното внасяне е било изискано, то те се третираят като активи и престават да бъдат част от позиции от допълнителни собствени средства.

Член 90

Надзорно одобрение на допълнителните собствени средства

1. Размерът на допълнителните собствени средства, които да се вземат предвид при определяне на собствените средства, подлежи на предварително надзорно одобрение.

2. Стойността, приписана на всяка позиция от допълнителните собствени средства отразява способността за покриване на загубите на позицията и се основава на благоразумни и реалистични допускания. Когато позиция на допълнителни собствени средства има фиксирана номинална стойност, сумата на тази позиция е равна на нейната номинална стойност, когато тя отразява по подходящ начин способността ѝ за покриване на загубите.

3. Надзорните органи одобряват всяко едно от следните:

- а) парична стойност за всяка позиция от допълнителни собствени средства;
- б) метод за определяне на стойността на всяка позиция от допълнителни собствени средства, в който случай надзорното одобрение на стойността, определена според съответния метод, се предоставя за определен период от време.

4. За всяка позиция от допълнителни собствени средства надзорните органи дават своето одобрение въз основа на оценка на следните елементи:

- а) положението на съответните контрагенти по отношение на тяхната способност и готовност за плащане;
- б) събираемостта на средствата, като се вземе предвид правната форма на позицията, а също и условията, които биха попречили на успешното внасяне или изискване на позицията;

- в) всякаква информация относно резултата от отменили искания за внасяне на такива допълнителни собствени средства, които застрахователните и презастрахователните предприятия са отправили, до степента, до която тази информация може да бъде надеждно използвана за оценка на очаквания резултат от бъдещи искания.

Член 91

Излишък от средства

1. Излишъците от средства се считат за натрупани печалби, които не са били предоставени за разпределяне на титулярите на полица и бенефициерите.
2. Доколкото е разрешено съгласно националните правни разпоредби, излишъкът от средства не се счита за застрахователен или презастрахователен пасив, доколкото отговаря на критериите, определени в член 94, параграф 1.

Член 92

Мерки за прилагане

1. Комисията приема мерки за прилагане, определящи следното:
 - а) критерии за предоставяне на надзорно одобрение съгласно член 90;
 - б) третирането на участията по смисъла на член 212, параграф 2, трета алинея във финансови и кредитни институции, във връзка с определяне на собствените средства.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

2. Участията във финансови и кредитни институции съгласно параграф 1, буква б) обхващат следното:

- а) участия, които застрахователните и презастрахователните предприятия имат в:
 - i) кредитни институции и финансови институции по смисъла на член 4, параграфи 1 и 5 от Директива 2006/48/ЕО;
 - ii) инвестиционни посредници по смисъла на член 4, параграф 1, точка 1 от Директива 2004/39/ЕО;
- б) подчинени вземания и инструменти, посочени в член 63 и член 64, параграф 3 от Директива 2006/48/ЕО, които застрахователните и презастрахователните предприятия имат по отношение на определените в буква а) от настоящия параграф предприятия, в които те имат участие.

Подраздел 2

Класификация на собствените средства

Член 93

Характеристики и белези за класификация на собствените средства по редове

1. Собствените средства се класифицират в три реда. Класифицирането на тези позиции зависи от това дали са позиции на основни собствени средства или на допълнителни собствени средства и степента, в която те притежават следните характеристики:
 - а) позицията е налична или при необходимост нейното внасяне може да бъде изискано за пълното покриване на загубите както при действащо предприятие, така и в случай на ликвидация (постоянна наличност);
 - б) в случай на ликвидация - общата стойност на позицията е на разположение за покриване на загубите и се отказва изплащането на позицията на нейния притежател до удовлетворяване на всички други задължения, включително застрахователни и презастрахователни задължения към титулярите на полица и бенефициерите по застрахователни и презастрахователни договори (подчиняване).
2. При оценяването на размера, до който позициите от собствени средства притежават характеристиките, определени в букви а) и б) на параграф 1, понастоящем и за в бъдеще, трябва да се обърне подобаващо внимание на продължителността на позицията, по-специално на това дали позицията е датирана или не. Когато позиция от собствени средства е датирана, се взема предвид относителната продължителност на позицията, сравнена с продължителността на застрахователните и презастрахователни задължения на предприятието (достатъчна продължителност).

Освен това се вземат предвид следните белези:

- а) дали позицията е обременена от изисквания или стимули за погасяване на номинала (липса на стимули за погасяване);
- б) дали позицията е обременена от задължителни фиксирани такси (отсъствие на задължителни разходи за обслужване);
- в) дали позицията е обременена от тежести (липса на тежести).

Член 94

Главни критерии за класификация по редове

1. Основните собствени средства се класифицират като капитал от ред 1, когато притежават в достатъчна степен предвидените в член 93, параграф 1, букви а) и б) характеристики, като се вземат предвид белезите, определени в член 93, параграф 2.
2. Основните собствени средства се класифицират като капитал от ред 2, когато притежават в достатъчна степен предвидената в член 93, параграф 1, буква б) характеристика, като се вземат предвид белезите, определени в член 93, параграф 2.

Допълнителните собствени средства се класифицират като капитал от ред 2, когато притежават в достатъчна степен предвидените в член 93, параграф 1, букви а) и б) характеристики, като се вземат предвид безезите, определени в член 93, параграф 2.

3. Всички основни и допълнителни собствени средства, които не попадат в приложното поле на параграфи 1 и 2, се класифицират като капитал от ред 3.

Член 95

Класификация на собствените средства по редове

Държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия класифицират позициите си от собствени средства въз основа на посочените в член 94 критерии.

За тази цел когато е приложимо застрахователните и презастрахователните предприятия, ползват списъка на собствените средства, посочен в член 97, параграф 1, буква а).

В случай че позиция от собствени средства не се съдържа в този списък, то тя се оценява и класифицира от застрахователните и презастрахователните предприятия в съответствие с първа алинея. Тази класификация подлежи на одобрение от страна на надзорния орган.

Член 96

Класификация на позициите от собствени средства, специфични за застраховането

Без да се засягат член 95 и член 97, параграф 1, буква а), за целите на настоящата директива се прилагат следните класификации:

- (1) излишък от средства, попадащи в обхвата на член 91, параграф 2, се класифицира като капитал от ред 1;
- (2) акредитиви и гаранции, поверени на независим доверител за управление в полза на застрахователните кредитори и предоставени от кредитни институции, получили разрешение съгласно Директива 2006/48/ЕО, се класифицират като капитал от ред 2;
- (3) всякакви бъдещи претенции, които взаимоспомагателни асоциации или асоциации от взаимоспомагателен тип на корабособственици с променливи вноски, застраховащи единствено рисковете, изброени в класове 6, 12 и 17 на част А от приложение I, може да имат срещу техните членове по силата на покана за допълнителни вноски в рамките на следващите 12 месеца, се класифицират като капитал от ред 2.

В съответствие с член 94, параграф 2, втора алинея, всички бъдещи претенции, които взаимозастрахователните асоциации и асоциациите от взаимозастрахователен тип с променливи вноски може да имат срещу своите членове по силата на покана за допълнителни вноски в рамките на следващите 12 месеца и не попадат в обхвата на първа алинея, точка 3, се класифицират като капитал от ред 2, когато притежават в достатъчна степен предвидените в член 93, параграф 1, букви а) и б) характеристики, като се вземат предвид безезите, определени в член 93, параграф 2.

Член 97

Мерки за прилагане

1. Комисията приема мерки за прилагане, определящи следното:

- а) списък на позиции от собствени средства, включително онези, посочени в член 96, за които се счита, че отговарят изложениите в член 94 критерии, съдържащ за всяка позиция точното описание на безезите, които определят нейната класификация;
- б) методите, които надзорните органи да използват при одобряване на оценката и класификацията на позициите от собствени средства, които не са включени в посочения в буква а) списък.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

2. Комисията редовно преразглежда и, при необходимост, актуализира посочения в параграф 1, буква а) списък в светлината на развитието на пазара.

Подраздел 3

Допустимост на собствените средства

Член 98

Допустимост и ограничения по отношение на капитала по редове 1, 2 и 3

1. По отношение на спазването на капиталовото изискване за платежоспособност размерът на допустимите позиции на капитала от редове 2 и 3 е обект на следните количествени ограничения. Тези ограничения трябва да бъдат такива, че да гарантират спазването най-малко на следните условия:

- а) делът на позициите от допустими собствени средства от ред 1, е по-висок от една трета от общия размер на допустимите собствени средства;
- б) допустимият размер на позициите от ред 3, е по-нисък от една трета от общия размер на допустимите собствени средства.

2. По отношение на спазването на минималното капиталово изискване, размерът на позициите от основни собствени средства, допустими за покриване на минималното капиталово изискване, които са класифицирани като капитал от ред 2, трябва да подлежи на количествени ограничения. Тези ограничения трябва да бъдат такива, че да гарантират поне, че делът на позициите от ред 1 в допустимите основни собствени средства е по-висок от половината от общия размер на допустимите основни собствени средства.

3. Допустимият размер на собствените средства за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно член 100 е равен на сумата на общия размер на капитала от ред 1, допустимия размер на капитала от ред 2 и допустимия размер на капитала от ред 3.

4. Допустимият размер на основните собствени средства за покриване на минималното капиталово изискване съгласно член 128 е равен на сумата на общия размер на капитала от ред 1 и допустимия размер на позициите от основни собствени средства, класифицирани като капитал от ред 2.

Член 99

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане, определящи:

- а) количествените ограничения, посочени в член 98, параграфи 1 и 2;
- б) корекциите, които следва да бъдат направени за да се отрази на липсата на прехвърлимост на тези позиции от собствени средства, които могат да бъдат използвани само за покриването на загуби, възникнали от конкретен сегмент от пасиви или от конкретен риск (обособени средства).

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Раздел 4

Капиталово изискване за платежоспособност

Подраздел 1

Общи разпоредби за капиталовото изискване за платежоспособност при използване на стандартната формула или на вътрешен модел

Член 100

Общи разпоредби

Държавите-членки изискват застрахователните и презастрахователните предприятия да разполагат с допустими собствени средства, покриващи капиталовото изискване за платежоспособност.

Капиталовото изискване за платежоспособност се изчислява или съгласно стандартната формула от подраздел 2, или посредством вътрешен модел в съответствие с подраздел 3.

Член 101

Изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност

1. Капиталовото изискване за платежоспособност се изчислява в съответствие с параграфи 2—5.
2. Капиталовото изискване за платежоспособност се изчислява въз основа на презумпцията, че предприятието ще упражнява своята дейност като действащо предприятие.

3. Капиталовото изискване за платежоспособност се калибрира, за да се гарантира вземането предвид на всички количествено измерими рискове, на които застрахователното или презастрахователното предприятие е изложено. То обхваща съществуващите дейности, както и новите дейности, които се очаква да бъдат записани през следващите дванадесет месеца. По отношение на съществуващата дейност, то покрива само неочакваните загуби.

То отговаря на стойността под риск („Value-at-Risk“) на основните собствени средства на застрахователно или презастрахователно предприятие при спазване на доверителен интервал от 99,5 % за период от една година.

4. Капиталовото изискване за платежоспособност покрива най-малко следните рискове:

- а) общо застрахователен подписвачески риск;
- б) животозастрахователен подписвачески риск;
- в) здравно застрахователен подписвачески риск;
- г) пазарен риск;
- д) кредитен риск;
- е) операционен риск.

Посоченият в параграф 1, буква е) операционен риск обхваща правния риск, но изключва риска, произхождащ от стратегически решения, както и репутационния риск.

5. При изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност застрахователните и презастрахователните предприятия вземат предвид влиянието на техниките за намаляване на риска, при условие че кредитният риск и другите рискове, произхождащи от използването на такива техники, намират подходящо отражение в капиталовото изискване за платежоспособност.

Член 102

Честота на изчисляване

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия изчисляват капиталовото изискване за платежоспособност най-малко веднъж в година и отчитат резултата от изчислението пред надзорните органи.

Застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат с допустими собствени средства, покриващи последното отчетено капиталово изискване за платежоспособност.

Застрахователните и презастрахователните предприятия наблюдават постоянно размера на допустимите собствени средства и капиталовото изискване за платежоспособност.

Ако рисковият профил на застрахователното или презастрахователното предприятие се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на последното отчетено капиталово изискване за платежоспособност, съответното предприятие преизчислява незабавно капиталовото изискване за платежоспособност и го отчита пред надзорните органи.

2. Когато съществува доказателство, посочващо че рисковият профил на застрахователното или презастрахователното предприятие се е променил значително от датата на последно отчитане на капиталово изискване за платежоспособност, надзорните органи биха могли да изискат въпросното предприятие да преизчисли капиталовото изискване за платежоспособност.

Подраздел 2

Капиталово изискване за платежоспособност стандартна формула

Член 103

Структура на стандартната формула

Капиталовото изискване за платежоспособност, изчислявано въз основа на стандартната формула, е сумата на следните позиции:

- а) основното капиталово изискване за платежоспособност съгласно член 104;
- б) капиталовото изискване за операционен риск съгласно член 107;
- в) корекцията за способността за покриване на загуби на техническите резерви и на отложените данъци съгласно член 108.

Член 104

Структура на основното капиталово изискване за платежоспособност

1. Основното капиталово изискване за платежоспособност обхваща индивидуалните рискови модули, агрегирани съгласно точка 1 от приложение IV.

То съдържа най-малко следните рискови модули:

- а) общо застрахователен подписвачески риск;
- б) животозастрахователен подписвачески риск;
- в) здравно застрахователен подписвачески риск;
- г) пазарен риск;
- д) риск от неизпълнение от страна на контрагента.

2. За целите на параграф 1, букви а), б) и в) застрахователните и презастрахователните операции се групират към подписвачески рисков модул, който най-добре отразява техническия характер на базовите рискове.

3. Корелационните коефициенти за агрегиране на посочените в параграф 1 рискови модули, а също и калибрирането на капиталовите изисквания за всеки рисков модул водят до съвкупно капиталово изискване за платежоспособност, отговарящо на предвидените в член 101 принципи.

4. Всеки един от посочените в параграф 1 рискови модули се калибрира посредством метод, базиран върху стойност под риск („Value-at-Risk“) при спазване на доверителен интервал от 99,5 % за период от една година.

Когато е приложимо, диверсификационните ефекти се вземат предвид при структурирането на всеки рисков модул.

5. За всички застрахователни и презастрахователни предприятия се използват структура и спецификации, идентични на използваните за рисковите модули, както по отношение на основното капиталово изискване за платежоспособност, така и за всяко опростено изчисление съгласно член 109.

6. По отношение на рисковете, произтичащи от катастрофи, когато е подходящо, може да бъдат използвани географски спецификации при изчисляването на животозастрахователните, общо застрахователните и здравно застрахователни подписвачески рискови модули.

7. В процеса на изчисляване на животозастрахователните, общо застрахователните и здравно застрахователни подписвачески рискови модули, при структурирането на стандартната формула застрахователните и презастрахователните предприятия може да заместят подгрупа от нейните параметри с параметри, които са специфични за съответното предприятие, след одобрение от страна на надзорните органи.

Тези параметри се калибрират въз основа на вътрешни данни на съответното предприятие или на данни, които имат пряко отношение към операциите на това предприятие, като се използват стандартизирани методи.

При предоставяне на надзорно одобрение надзорните органи проверяват пълнотата, точността и пригодността на използваните данни.

Член 105

Изчисляване на основното капиталово изискване за платежоспособност

1. Основното капиталово изискване за платежоспособност се изчислява в съответствие с параграфи 2—6.

2. Общо застрахователният подписвачески рисков модул отразява риска, произтичащ от общо застрахователни задължения, по отношение на покритите застрахователни рискове и използваните процеси при упражняването на дейността.

Той взема предвид несигурността в резултатите на застрахователните и презастрахователните предприятия по отношение на съществуващите застрахователни и презастрахователни задължения, както и на новите дейности, които се очаква да бъдат записани през следващите 12 месеца.

Той се изчислява съгласно точка 2 от приложение IV, като комбинация между капиталовите изисквания най-малко за следните под-модули:

- а) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на колебания в настъпването, честота и сериозността на застрахователните събития, както и на разпределението във времето и размера на уредените претенции (риск в общото застраховане, свързан с определянето на премии и резерви);

- б) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на значителна несигурност, свързана с допускания при формирането на цена и резерви, по отношение на екстремни или извънредни събития (катастрофичен риск в общото застраховане);

3. Животозастрахователният подписвачески рисков модул отразява риска, произтичащ от животозастрахователни задължения, по отношение на покритите застрахователни рискове и използваните процеси при упражняването на дейността.

Той се изчислява съгласно точка 3 от приложение IV, като комбинация между капиталовите изисквания най-малко за следните под-модули:

- а) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на промени на нивото, тренда или волатилността на смъртността, когато увеличаването на равнището на смъртност води до нарастване на стойността на застрахователните задължения (риск от смърт);
- б) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на промени на нивото, тренда или волатилността на смъртността, когато намаляването на равнището на смъртност води до нарастване на стойността на застрахователните задължения (риск от дълголетие);
- в) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на промени на нивото, тренда или волатилността на инвалидността, заболяванията и заболяемостта (риск от инвалидност/заболяване);
- г) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на промени на нивото, тренда или волатилността на разходите, възникнали при обслужването на застрахователните и презастрахователните договори (риск, свързан с разходи в животозастраховането);
- д) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на промени на нивото, тренда или волатилността на актуализационните ставки, прилагани при анюитети, в резултат на промяна на правното статукво или на здравното състояние на застрахованите лица (актуализационен риск);
- е) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на промени на нивото или волатилността на равнището на изтичане на валидността, прекратяване, подновяване и откупуване на полици (риск от прекратяване);
- ж) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на значителна несигурност, свързана с допускания при формирането на цена и резерви, по отношение на екстремни или необичайни събития (катастрофичен риск в животозастраховането).

4. Здравно застрахователният подписвачески рисков модул отразява риска, произтичащ от подписването на здравно застрахователни задължения, независимо дали е осъществявано на техническа база, близка до тази на животозастраховането или не, по отношение както на покритите застрахователни рискове, така и на използваните процеси при упражняването на дейността.

Той покрива най-малко следните рискове:

- а) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на промени на нивото, тренда или волатилността на разходите, възникнали при обслужването на застрахователните и презастрахователните договори;
- б) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на колебания при настъпването, честота и сериозността на застрахователните събития, както и на разпределението във времето и размера на уредените претенции към момента на формирането на резерви;
- в) риск от загуба или от неблагоприятна промяна в стойността на застрахователните задължения в резултат на значителна несигурност, свързана с допускания при формирането на цена и резерви, по отношение на зарази и големи епидемии, а също и на необичайното натрупване на рискове в резултат на тези екстремни обстоятелства.

5. Пазарният рисков модул отразява риска, произтичащ от нивото или волатилността на пазарните цени на финансовите инструменти, които оказват влияние върху стойността на активите и пасивите на предприятието. Той отразява надлежно структурния дисбаланс между активите и пасивите, по-специално по отношение на тяхната дюрация.

Той се изчислява съгласно точка 4 от приложение IV, като комбинация между капиталовите изисквания най-малко за следните под-модули:

- а) чувствителността на стойността на активите, пасивите и финансовите инструменти към промяна в сročната структура на лихвените проценти или на волатилността на лихвените проценти (лихвен риск);
- б) чувствителността на стойността на активите, пасивите и финансовите инструменти към промяната в нивото или волатилността на пазарните цени на акциите (риск, свързан с акции);
- в) чувствителността на стойността на активите, пасивите и финансовите инструменти към промяната в нивото или волатилността на пазарните цени на недвижимата собственост (риск, свързан с недвижима собственост);
- г) чувствителността на стойността на активите, пасивите и финансовите инструменти към промяната в нивото или волатилността на кредитните спредове над сročната структура на безрисковия лихвен процент (риск, свързан с лихвения спред);
- д) чувствителността на стойността на активите, пасивите и финансовите инструменти към промяната в нивото или волатилността на валутните обменни курсове (валутен риск);

е) допълнителни рискове за застрахователното или презастрахователното предприятие, произтичащи или от липса на диверсификация в портфейла от активи, или от голяма рискова експозиция, свързана с неизпълнение от страна на един емитент на ценни книжа или на група от свързани емитенти (риск, свързан с пазарна концентрация).

6. Рисковият модул във връзка с неизпълнение от страна на контрагента отразява възможните загуби в резултат на неочаквано неизпълнение или влошаване на кредитната позиция на контрагентите или длъжниците на застрахователните и презастрахователните предприятия през следващите 12 месеца. Рисковият модул във връзка с неизпълнение от страна на контрагента покрива договорите за намаляване на риска, като например презастрахователни споразумения, секюритизация и деривати, вземания от посредници, а също и други кредитни експозиции, които не са покрити в рисковия под-модул, свързан с лихвения спред. Той отчита надлежно допълнителното или друго обезпечение, държано от или за сметка на застрахователното или презастрахователно предприятие, и свързаните с това рискове.

Рисковият модул във връзка с неизпълнение от страна на контрагента взема под внимание, за всеки отделен контрагент, съвкупната рискова експозиция на застрахователното или презастрахователното предприятие към въпросния контрагент, независимо от правната форма или договорните задължения към това предприятие.

Член 106

Изчисляване на под-модула на риска, свързан с акции: симетричен механизъм за корекция

1. Под-модулът на риска, свързан с акции се изчислява в съответствие със стандартната формула и включва симетричен механизъм за корекция на капиталовата такса върху ценните книжа, прилагана за покриване на риска, който се поражда от промени в равнището на цените на ценните книжа.

2. Симетричната корекция, която се извършва по отношение на стандартната капиталова такса върху ценните книжа, калибрирана в съответствие с член 104, параграф 4 за покриване на риска, който се поражда от промени в равнището на цените на ценните книжа, се основава върху функция от текущото равнище на съответен капиталов индекс и среднопретегленото равнище на този индекс. Среднопретегленото равнище се изчислява за съответен период от време, който е един и същ за всички застрахователни и презастрахователни предприятия.

3. Симетричната корекция, която се извършва спрямо стандартната капиталова такса върху ценни книжа, прилагана за покриване на риска, който се поражда от промени в равнището на цените на ценните книжа, не може да води до прилагане на капиталова такса върху ценни книжа, която да е с повече от 10 процентни пункта по-ниска или с 10 процентни пункта по-висока от стандартната капиталова такса върху ценните книжа.

Член 107

Капиталово изискване за операционен риск

1. Капиталово изискване за операционен риск отразява операционните рискове, доколкото те не са отразени в посочените в член 104 рискови модули. Това изискване се калибрира в съответствие с член 101, параграф 3.

2. По отношение на животозастрахователните договори, при които инвестиционният риск се носи от титулярите на полица, изчисляването на капиталово изискване за операционен риск взема предвид сумата на годишните разходи, възникнали във връзка с тези застрахователни задължения.

3. По отношение на застрахователни и презастрахователни операции, различни от посочените в параграф 2, изчисляването на капиталово изискване за операционен риск взема предвид обема на тези операции, изразен в получени премии и технически резерви, образувани във връзка с тези застрахователни и презастрахователни задължения. В този случай капиталово изискване за операционни рискове не превишава 30 % от основното капиталово изискване за платежоспособност за тези застрахователни и презастрахователни операции.

Член 108

Корекция за способността за покриване на загуби на техническите резерви и на отложените данъци

Посочената в член 103, буква в) корекция за способността за покриване на загуби на техническите резерви и на отложените данъци отразява потенциалната компенсация на неочакваните загуби чрез намаляване на техническите резерви или на отложените данъци или комбинация от двете.

Корекцията взема предвид ефекта от намаляване на риска, предоставен от бъдещите дискреционни плащания по застрахователните договори, доколкото застрахователните или презастрахователните предприятия могат да демонстрират, че сумите от намаляването на тези плащания могат да бъдат използвани за компенсиране на неочаквани загуби, ако такива възникнат. Ефектът от намаляване на риска, предоставен от бъдещите дискреционни плащания, не може да бъде по-висок от сумата на техническите резерви и отложените данъци, свързани с тези бъдещи дискреционни плащания.

За целите на параграф 2 при неблагоприятни обстоятелства стойността на бъдещите дискреционни плащания се сравнява със сумата на тези плащания при допускането, стоящо в основата на изчисляване на най-добрата прогнозна оценка.

Член 109

Опростяване на стандартната формула

Застрахователните и презастрахователните предприятия може да използват опростено изчисление за специфични рискови модули или под-модули, когато естеството, мащабът и сложността на рисковете, пред които те са изправени, го оправдават и когато изискването всички застрахователни и презастрахователни предприятия да прилагат стандартното изчисление не би било пропорционално.

Опростеното изчисление се калибрира в съответствие с член 101, параграф 3.

Член 110

Значителни отклонения от допусканията, стоящи в основата на изчислението на стандартната формула

Когато е неподходящо капиталовото изискване за платежоспособност да бъде изчислено в съответствие със стандартната формула, както е определено в подраздел 2, понеже рисковият профил на заинтересованото застрахователно или презастрахователно предприятие се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на изчисляването на стандартната формула, надзорните органи може с решение, посочващо причините, да изискват от заинтересованото предприятие да замени подгрупа от параметрите, използвани при изчисляването на стандартната формула, с параметри, специфични за това предприятие, в процеса на изчисляването на животозастрахователните, общо застрахователни и здравно застрахователни подписвачески рискови модули, както се определят в член 104, параграф 7. Тези специфични параметри се изчисляват така че да гарантират, че предприятието спазва член 101, параграф 3.

Член 111

Мерки за прилагане

1. За да гарантира еднаквото третиране на всички застрахователни и презастрахователни предприятия, изчисляващи капиталовото изискване за платежоспособност въз основа на стандартната формула, или за да отчете развитието на пазара, Комисията приема мерки за прилагане, предвиждащи следното:

- а) стандартна формула в съответствие с разпоредбите на членове 101 и 103-109;
- б) всички под-модули, които са необходими или които по-точно покриват рисковете, попадащи в съответните модули, посочени в член 104, а също и всички последващи актуализации;
- в) методите, допусканията и стандартните параметри, които да се използват при изчисляване на всеки от рисковите модули или под-модули на посоченото в членове 104, 105 и 304 основно капиталово изискване за платежоспособност, симетричният механизъм за корекция и съответния срок, изразен в брой месеци, както е посочено в член 106, както и подходящия подход за интегриране на метода, посочен в член 304, в капиталовото изискване за платежоспособност, изчислен в съответствие със стандартната формула;
- г) корелационните параметри, включително, при необходимост, определените в приложение IV, и процедурите за актуализиране на тези параметри;
- д) когато застрахователните и презастрахователните предприятия използват техники за намаляване на риска — методите и допусканията, които се използват за оценка на промените на рисковия профил на съответното предприятие и за корекция на изчисляването на капиталово изискване за платежоспособност;
- е) качествените критерии, които посочените в буква д) техники за намаляване на риска трябва да изпълняват, за да се гарантира ефективното прехвърляне на риска на трети страни;

- ж) методите и параметрите, които да бъдат използвани при оценка на капиталово изискване за операционен риск, предвидено в член 107, включително процента, посочен в член 107, параграф 3;
- з) методът и корекциите, които да бъдат използвани за отразяване на ограничените възможности за диверсификация на риска на застрахователните и презастрахователните предприятия, свързан с обособени средства;
- и) методът, който да бъде използван при изчисляване на корекцията за способността за покриване на загуби на техническите резерви или за отложени данъци съгласно член 108;
- й) подгрупата на стандартните параметри в животозастрахователните, общо застрахователните и здравно застрахователни подписвачески рискови модули, които могат да бъдат заменени от специфични параметри за предприятието съгласно член 104, параграф 7;
- к) стандартните методи, които да бъдат използвани от застрахователното или презастрахователното предприятие за изчисляване на посочените в буква й) специфични параметри за предприятието, и всички критерии във връзка с пълнотата, точността и пригодността на използваните данни, които трябва да бъдат изпълнени преди получаване на надзорно одобрение;
- л) опростените изчисления, предвидени за специфични под-модули и рискови модули, както и критериите, които застрахователните или презастрахователните предприятия, включително каптивните застрахователни и презастрахователни предприятия, трябва да изпълняват, за да имат право да използват всяко от тези опростявания съгласно член 109;
- м) подходът, който да се прилага по отношение на свързаните предприятия по смисъла на член 212 при изчисляването на капиталовото изискване за платежоспособност, по-конкретно изчисляването на под-модула на риска, свързан с акции, посочен в член 105, параграф 5, като се отчита вероятното намаляване на волатилността на стойността на тези свързани предприятия, произтичаща от стратегическото естество на тези инвестиции и влиянието, упражнявано от предприятието, притежаващо участие, върху свързаните предприятия.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

2. Комисията може да приема мерки за прилагане, определящи количествени ограничения и критерии за допустимост на активите, за да бъдат обхванати рискове, които не са покрити адекватно от даден под-модул. Такива мерки за прилагане се отнасят за активите, покриващи техническите резерви, като се изключват активите, държани във връзка с животозастрахователни договори, при които инвестиционният риск се носи от титулярите на полица. Тези мерки се преразглеждат от Комисията в светлината на развитието на стандартната формула и на финансовите пазари.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Подраздел 3

Капиталово изискване за платежоспособност цялостни или частични вътрешни модели

Член 112

Общи разпоредби за одобряването на цялостни или частични вътрешни модели

1. Държавите-членки гарантират, че застрахователните или презастрахователните предприятия може да изчисляват капиталовото изискване за платежоспособност, използвайки одобрен от надзорните органи цялостен или частичен вътрешен модел.
2. Застрахователните и презастрахователните предприятия може да използват частичен вътрешен модел за изчисляване на един или повече от следните елементи:
 - а) един или повече рискови модули или под-модули на основното капиталово изискване за платежоспособност съгласно членове 104 и 105;
 - б) капиталово изискване за операционен риск съгласно член 107;
 - в) корекцията съгласно член 108.

Освен това, частично моделиране може да се прилага за съвкупната дейност на застрахователните и презастрахователните предприятия или само за едно, или повече търговски поделения.

3. Във всяко заявление за одобрение застрахователните и презастрахователните предприятия посочват най-малкото писмени доказателства, че вътрешният модел отговаря на предвидените в членове 120—125 изисквания.

Когато заявлението за одобрение се отнася за частичен вътрешен модел, предвидените в членове 120—125 изисквания се адаптират, за да се вземе предвид ограниченото приложно поле на модела.

4. Надзорните органи се произнасят по заявлението в рамките на период от шест месеца от получаване на пълното заявление.
5. Надзорните органи одобряват заявлението, само ако те са уверени, че системите за определяне, измерване, наблюдение, управление и отчитане на риска на застрахователното или презастрахователно предприятие са адекватни и по-специално, че вътрешният модел отговаря на посочените в параграф 3 изисквания.

6. Всяко решение на надзорните органи за отхвърляне на заявлението за използване на вътрешен модел трябва да бъде придружено от съответните мотиви за това.

7. След получаването на одобрение за използване на вътрешен модел от надзорните органи, от застрахователните и презастрахователните предприятия може с решение, посочващо мотивите за това, да се изиска да предоставят на надзорните органи прогнозна оценка на капиталово изискване за платежоспособност, определена съгласно предвидената в под-раздел 2 стандартна формула.

Член 113

Специфични разпоредби за одобряването на частични вътрешни модели

1. По отношение на частичен вътрешен модел надзорно одобрение се предоставя само когато този модел отговаря на предвидените в член 112 изисквания, както и на следните допълнителни условия:
 - а) причината за ограниченото приложно поле на модела е надлежно обоснована от предприятието;
 - б) полученото капиталово изискване за платежоспособност отразява по-точно рисковия профил на предприятието и, по-специално, спазва предвидените в подраздел 1 принципи;
 - в) неговата концепция съответства на предвидените в подраздел 1 принципи, позволявайки частичният вътрешен модел да бъде изцяло интегриран в стандартната формула на капиталовото изискване за платежоспособност.

2. Когато оценяват заявлението за използване на частичен вътрешен модел, покриващ само определени под-модули на специфичен рисков модул, или някои от търговските поделения на застрахователно или презастрахователно предприятие във връзка със специфичен рисков модул, или части от двете, надзорните органи могат да изискат от съответните застрахователни и презастрахователни предприятия да представят реалистичен преходен план за разширяване на приложното поле на този модел.

Преходният план представя начина, по който застрахователните и презастрахователните предприятия планират да разширят приложното поле на модела върху други под-модули или търговски поделения, за да се гарантира, че моделът покрива преобладаващата част от техните застрахователни операции по отношение на специфичния рисков модул.

Член 114

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане, определящи следното:

- (1) процедурите, които да бъдат спазени, с цел одобряване на вътрешния модел;

- (2) адаптациите, които да бъдат извършени на предвидените в членове 120—125 стандарти, за да бъде взето предвид ограниченото приложно поле на частичния вътрешен модел.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 115

Политика за промяна на цялостни или частични вътрешни модели

Като част от първоначалния процес на одобряване на вътрешен модел, надзорните органи одобряват политика за промяна на модела на застрахователното или презастрахователно предприятие. Застрахователните и презастрахователните предприятия може да променят своя вътрешен модел съгласно тази политика.

Политиката съдържа спецификация на незначителните и съществени промени на вътрешния модел.

Съществени промени на вътрешния модел, както и промените на тази политика, винаги подлежат на предварително надзорно одобрение съгласно член 112.

Незначителните промени на вътрешния модел не подлежат на предварително надзорно одобрение, доколкото те са разработени в съответствие с тази политика.

Член 116

Отговорност на административните, управителните или надзорните органи

Административните, управителните или надзорните органи на застрахователните и презастрахователните предприятия одобряват заявлението, представено пред надзорните органи за одобрение на вътрешния модел съгласно член 112, а също така и заявлението за одобрение на всяка следваща съществена промяна на този модел.

Административният, управителен или надзорен орган е отговорен за внедряването на системи, гарантиращи правилното и непрекъснато функциониране на вътрешния модел.

Член 117

Връщане към стандартната формула

След получаване на одобрение съгласно член 112 застрахователните и презастрахователните предприятия не може да използват отново стандартната формула за изчисляване изцяло или на някоя от частите на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно подраздел 2, освен при надлежно обосновани обстоятелства и след одобрение от страна на надзорните органи.

Член 118

Неспазване на вътрешния модел

1. Ако след получаване на одобрение за използване на вътрешен модел от надзорните органи застрахователните и презастрахователните предприятия престанат да спазват предвидените в членове 120—125 изисквания, те незабавно представят на надзорните органи план за възстановяване на съответствието в рамките на разумен срок, или удостоверяват, че последиците от неспазването са несъществени.

2. В случай че застрахователните и презастрахователните предприятия не успеят да приложат посочения в параграф 1 план, надзорните органи може да изискат от застрахователните и презастрахователните предприятия да се върнат към стандартната формула за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно подраздел 2.

Член 119

Значителни отклонения от допусканията, стоящи в основата на изчислението на стандартната формула

Когато не е целесъобразно капиталовото изискване за платежоспособност да се изчислява в съответствие със стандартната формула съгласно подраздел 2, тъй като рисковият профил на съответното застрахователно и презастрахователно предприятие се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на изчислението на стандартната формула, надзорните органи може посредством решение, посочващо мотивите, да изискат от съответното предприятие да използва вътрешен модел за изчисляване на капиталово изискване за платежоспособност или на съответните рискови модули.

Член 120

Приложен тест

Застрахователните и презастрахователните предприятия удостоверяват, че вътрешният модел е широко използван и има важна роля а в тяхната система на управление съгласно членове 41—50, и по-специално:

- а) тяхната системата за управление на риска съгласно член 44 и техният процес за вземане на решения;
- б) техните процеси за оценка и разпределение на икономическия им капитал и капитала, свързан с платежоспособността им, включително посочената в член 45 оценка.

Освен това застрахователните и презастрахователните предприятия удостоверяват, че честотата на изчисляване на капиталово изискване за платежоспособност чрез вътрешния модел съответства на честота, с която те използват своя вътрешен модел за другите цели, обхванати от параграф 1.

Административният, управителен или надзорен орган е отговорен за постоянната пригодност на концепцията и функционирането на вътрешния модел и за продължаващото надлежно отразяване на рисковия профил на съответните застрахователни или презастрахователни предприятия посредством вътрешния модел.

Член 121

Статистически стандарти за качество

1. Вътрешният модел и по-специално изчисляването на прогнозата на вероятностното разпределение, върху което той се основава, отговарят на критериите, предвидени в параграфи 2—9.

2. Методите, използвани за изчисляване на прогнозата на вероятностното разпределение, се основават на адекватни, приложими и подходящи актюерски и статистически техники, както и съответстват на методите, използвани за изчисляване на техническите резерви.

Методите, използвани за изчисляване на прогнозата на вероятностното разпределение, се основават на текуща и достоверна информация, както и на реалистични допускания.

Застрахователните и презастрахователните предприятия са в състояние да обосноват допусканията, стоящи в основата на техния вътрешен модел, пред надзорните органи.

3. Използваните за вътрешния модел данни са точни, пълни и пригодни.

Най-малко веднъж годишно застрахователните и презастрахователните предприятия актуализират масивите от данни, използвани за изчисляване на прогнозата на вероятностното разпределение.

4. Не може да се предвижда конкретен метод за изчисляване на прогнозата на вероятностното разпределение.

Независимо от избрания метод за изчисляване, способността на вътрешния модел да класира риска трябва да е достатъчна да гарантира, че той е широко използван и има важна роля в системата за управление на застрахователните и презастрахователните предприятия и по-специално в тяхната системата за управление на риска и процесите за вземане на решения, както и при разпределение на капитала съгласно член 120.

Вътрешният модел покрива всички значителни рискове, на които застрахователните и презастрахователните предприятия са изложени. Вътрешните модели покриват най-малко рисковете, предвидени в член 101, параграф 4.

5. По отношение на диверсификационните ефекти във вътрешния си модел застрахователните и презастрахователните предприятия може да вземат предвид зависимости както в рамките на рисковите категории, така и между тях, при условие че надзорните органи са удовлетворени от адекватността на използваната система за оценка на тези диверсификационни ефекти.

6. Във вътрешния си модел застрахователните и презастрахователните предприятия може изцяло да вземат предвид влиянието на техниките за намаляване на риска, при условие че кредитният риск и другите рискове, произхождащи от използването на такива техники, намират подходящо отражение във вътрешния модел.

7. Застрахователните и презастрахователните предприятия оценяват точно във вътрешния си модел съответните рискове, свързани с финансови гаранции и договорни опции, когато те са съществени. Те оценяват също рисковете, свързани както с опциите на титулярите на полици, така и с договорните опции за застрахователните и презастрахователните предприятия. За тази цел те вземат под внимание въздействието на бъдещите промени във финансовите и нефинансовите условия върху упражняването на тези опции.

8. Във вътрешния си модел застрахователните и презастрахователните предприятия може да вземат под внимание бъдещите действия на управителните органи, които е логично да бъдат предприети при специфични обстоятелства.

В посочения в първа алинея случай съответното предприятие взема под внимание времето, необходимо за предприемане на такива действия.

9. В своя вътрешен модел застрахователните и презастрахователните предприятия вземат под внимание всички плащания на титуляри на полици и бенефициери, които те очакват да извършат, независимо дали тези плащания са договорно гарантирани, или не.

Член 122

Стандарти за калибриране

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия може да използват различен времеви период или рискова мярка от посочените в член 101, параграф 3 за целите на вътрешното моделиране, доколкото резултатите, получени чрез вътрешния модел, могат да бъдат използвани от тези предприятия за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност по начин, предоставящ на титулярите на полици и бенефициерите ниво на защита, еквивалентно на посоченото в член 101.

2. Ако е осъществимо, застрахователните и презастрахователните предприятия извеждат капиталовото изискване за платежоспособност директно от прогнозата на вероятностното разпределение, генерирана от вътрешния модел на тези предприятия, посредством метод, базиран върху стойност под риск („Value-at-Risk“), съгласно член 101, параграф 3.

3. Когато застрахователните и презастрахователните предприятия не могат да изведат капиталовото изискване за платежоспособност директно от прогнозата на вероятностното разпределение, генерирана от вътрешния модел, надзорните органи може да разрешат използването на приблизителни стойности в процеса на изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност, доколкото тези предприятия могат да удостоверят пред надзорните органи, че на титулярите на полици е предоставено ниво на защита, еквивалентно на предвиденото в член 101.

4. Надзорните органи може да изискат от застрахователните и презастрахователните предприятия да прилагат своите вътрешни модели върху относими сравнителни портфейли и да използват допускания въз основа по-скоро на външни, а не вътрешни данни, за да проверят калибрирането на вътрешния модел и да проверят дали неговите спецификации отговарят на общо приетата пазарна практика.

Член 123

Разпределение на печалба и загуба

Най-малко веднъж годишно застрахователните и презастрахователните предприятия преразглеждат причините и източниците на печалби и загуби за всяко основно търговско поделение.

Те удостоверяват по какъв начин избраната във вътрешния модел категоризация на риска обяснява причините и източниците на печалби и загуби. Категоризацията на риска и разпределението на печалба и загуба отразяват рисковия профил на застрахователните и презастрахователните предприятия.

Член 124

Стандарти за валидиране

Застрахователните и презастрахователните предприятия разполагат с редовен цикличен процес за валидиране на модела, който включва наблюдение на резултатите от прилагането на вътрешния модел, отчитане на постоянната пригодност на неговите спецификации и тестване на резултатите от него спрямо практическите резултати.

Процесът на валидиране на модела включва ефективен статистически процес за валидиране на вътрешния модел, която позволява на застрахователните и презастрахователните предприятия да докажат пред техните надзорни органи, че получените капиталови изисквания са подходящи.

Прилаганите статистически методи не само проверяват пригодността на прогнозата на вероятностно разпределение спрямо претърпени загуби, но също и спрямо всички съществени нови данни и информация, свързани с него.

Процесът на валидиране на модела включва анализ на стабилността на вътрешния модел и по-специално тестване на чувствителността на резултатите на вътрешния модел към промени на стоящите в основата му допускания. Той включва също и оценка на пълнотата, точността и пригодността на използваните от вътрешния модел данни.

Член 125

Стандарти за документиране

Застрахователните и презастрахователните предприятия документират концепцията и операционните детайли на вътрешния модел.

Документацията трябва да удостоверява съответствие с членове 120-124.

Документацията предоставя подробен преглед на теорията, допусканията, математическата и емпирична основа, върху които се основава вътрешният модел.

Документацията включва всички обстоятелства, при които вътрешният модел не функционира ефективно.

Застрахователните и презастрахователните предприятия документират всички значителни промени в техните вътрешни модели съгласно член 115.

Член 126

Външни модели и данни

Използването на модели или данни, получени от трети страни, не се приема като основание за освобождаване, от което и да било от изискванията по отношение на вътрешния модел, посочени в членове 120—125.

Член 127

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане по отношение на членове 120-126, за да гарантира хармонизиран подход при употребата на вътрешни модели в Общността и стимулира по-доброто оценяване на рисковия профил и на управлението на дейността на застрахователните и презастрахователните предприятия.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Раздел 5

Минимално капиталово изискване

Член 128

Общи разпоредби

Държавите-членки изискват застрахователните и презастрахователните предприятия да разполагат с допустими основни собствени средства, покриващи минималното капиталово изискване.

Член 129

Изчисляване на минималното капиталово изискване

1. Минималното капиталово изискване се изчислява в съответствие със следните принципи:

- a) то се изчислява по ясен и разбираем начин, за да се гарантира възможността за одит на изчисленията;
- b) то отговаря на размера на допустимите основни собствени средства, под който титулярите на полици и бенефициерите са изложени на неприемливо ниво на риск, ако на застрахователните и презастрахователните предприятия бъде позволено да продължат своите операции;

- в) посочената в параграф 2 линейна функция, която се използва за изчисляване на минималното капиталово изискване, се калибрира спрямо стойността под риск („Value-at-Risk“) на основните собствени средства на застрахователното или презастрахователно предприятие, при спазване на доверителен интервал от 85 % за период от една година;
- г) неговата абсолютна долна граница е:
- i) 2 200 000 EUR при общо застрахователните предприятия, включително каптивните застрахователни предприятия, освен в случаи, при които са покрити всички или някои от рисковете, попадащи в един от класовете 10-15, изброени в част А на приложение I, в който случай то е не по-малко от 3 200 000 EUR,
 - ii) 3 200 000 EUR при животозастрахователните предприятия, включително каптивните застрахователни предприятия,
 - iii) 3 200 000 EUR за презастрахователните предприятия, освен при каптивните презастрахователни предприятия, в който случай минималното капиталово изискване е не по-малко от 1 000 000 EUR,
 - iv) сбора от сумите, посочени в подточки (i) и (ii) за застрахователните дружества по член 73, параграф 5.

2. При спазване на параграф 3, минималното капиталово изискване се изчислява като линейна функция на всички или част от следните променливи: технически резерви, записани премии, рисков капитал, отложени данъци и административни разходи на предприятието. Използваните променливи се измерват като се приспада делът на презастрахователите.

3. Без да се засягат разпоредбите на параграф 1, буква г), минималното капиталово изискване не може да бъде по-ниско 25 % и не може да надвишава 45 % от капиталовото изискване за платежоспособност, изчислено в съответствие с глава VI, раздел 4, подраздели 2 или 3, и включващо всякакво добавяне на капитал, наложено по член 37.

Държавите-членки разрешават на надзорните си органи за срок, който завършва не по-късно от 31 октомври 2014 г., да изискват застрахователните и презастрахователни дружества да прилагат посочените в първа алинея проценти изключително към капиталовото изискване за платежоспособност на дружеството, изчислено в съответствие с глава VI, раздел 4, подраздел 2.

4. Застрахователните и презастрахователните предприятия изчисляват минималното капиталово изискване най-малко на тримесечие и отчитат резултата от изчислението пред надзорните органи.

Когато минималното капиталово изискване на дадено предприятие се определя от някоя от посочените в параграф 3 граници, това предприятие предоставя на надзорния орган информация, даваща възможност причините за това да станат ясни.

5. Комисията представя на Европейския парламент и на Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване, създаден с Решение 2004/9/ЕО ⁽¹⁾ на Комисията, в срок до 31 октомври 2017 г. доклад относно правилата и практиките на надзорните органи, приети в държавите-членки съгласно параграфи 1-4.

Този доклад разглежда по-специално използването и равнището на горната и долната граница, предвидени в параграф 3, както и проблемите, пред които надзорните органи и предприятията се изправят при прилагането на настоящия член.

Член 130

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане, уточняващи изчисляването на минималното капиталово изискване, посочено в членове 128 и 129.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 131

Преходни разпоредби във връзка със спазването на минималното капиталово изискване

Чрез дерогация от членове 139 и 144, когато застрахователните и презастрахователните предприятия на 31 октомври 2012 г., спазват изискваната граница на платежоспособност, посочена в съответно член 28 от Директива 2002/83/ЕО, член 16 от Директива 73/239/ЕО или членове 37, 38 или 39 от Директива 2005/68/ЕО, но не разполагат с достатъчни по размер допустими основни собствени средства, покриващи минималното капиталово изискване, съответните предприятия трябва да спазят член 128 до 31 октомври 2013 г.

Когато предприятие не спази член 128 в рамките на посочения в първа алинея срок, лицензът на предприятието се отнема в съответствие с приложимите процедури, предвидени в националното законодателство.

Раздел 6

Инвестиции

Член 132

Принцип на „благоразумния инвеститор“

1. Държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия инвестират всички свои активи в съответствие с уредения в параграфи 2, 3 и 4 принцип на „благоразумния инвеститор“.

⁽¹⁾ ОВ L 3, 7.1.2004 г., стр. 34.

2. По отношение на съвкупния портфейл от активи застрахователните и презастрахователните предприятия инвестират единствено в активи и инструменти, чиито рискове могат да бъдат надлежно определяни, измервани, наблюдавани, управлявани, контролирани и отчитани, и по подходящ начин отчитат оценката на общите потребности по отношение на платежоспособността в съответствие с член 45, параграф 1, втора алинея, буква а).

Всички активи и по-специално тези, покриващи минималното капиталово изискване и капиталовото изискване за платежоспособност, се инвестират по начин, който гарантира сигурността, качеството, ликвидността и доходността на съвкупния портфейл. Освен това локализирането на тези активи се извършва така че да гарантира тяхната наличност

Активите, държани с цел покриване на техническите резерви, също се инвестират по подходящ начин според естеството и дюрацията на застрахователните и презастрахователните задължения. Тези активи се инвестират изцяло в интерес на всички титуляри на полица и бенефициери, като се взема предвид всяка публично оповестена политическа цел.

В случай на конфликт на интереси застрахователните предприятия или образуването, управляващо техния портфейл от активи, гарантират, че инвестицията е извършена изцяло в интерес на титулярите на полица и бенефициерите.

3. Без да се засяга параграф 2, по отношение на активите, държани във връзка с животозастрахователни договори, при които инвестиционният риск се носи от титулярите на полица, се прилагат втора, трета и четвърта алинеи от настоящия параграф.

Когато плащанията, предвидени по договор, са пряко свързани със стойността на дялове в КИПИЦК по смисъла на Директива 85/611/ЕИО или със стойността на активи, включени във вътрешен фонд, притежаван от застрахователни предприятия, разделен обикновено на дялове, техническите резерви по отношение на тези плащания трябва да бъдат представени във възможно най-голяма степен от тези дялове или, когато дяловете не са определени, от тези активи.

Когато плащанията, предвидени по договор, са пряко свързани с индекс на акции или друга референтна стойност, различна от тези по втора алинея, техническите резерви по отношение на тези плащания трябва да бъдат представени във възможно най-голяма степен или от дяловете, за които се счита, че представляват референтната стойност или, когато дяловете не са определени, от активи с подходяща сигурност и пазарна реализируемост, съответстващи във възможно най-голяма степен на онези, които служат за основа на референтната стойност.

Когато плащанията, посочени във втора и трета алинеи, включват гаранция за инвестиционна доходност или друга гарантирана печалба, активите, държани с цел покриване на съответстващите допълнителни технически резерви, подлежат на разпоредбите на параграф 4.

4. Без да се засяга параграф 2, по отношение на активи, различни от тези, посочени в параграф 3, се прилагат втора до пета алинеи от настоящия параграф.

Използването на деривативни инструменти е възможно, доколкото допринася за намаляването на рисковете или улеснява ефективното управление на портфейла.

Инвестициите и активите, които не са допуснати до търговия на регулиран финансов пазар, се придържат към благоразумни нива.

Активите се диверсифицират надлежно, така че да се избегне прекомерната зависимост от определен актив, емитент или група предприятия, или географска област, както и прекомерното акумулиране на риск в съвкупния портфейл.

Инвестициите в активи, емитирани от един и същ емитент или емитенти, които принадлежат към една и съща група, не трябва да излагат застрахователното предприятие на прекомерна концентрация на риск.

Член 133

Свобода на инвестиране

1. Държавите-членки не изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия да инвестират в конкретни категории активи.

2. Държавите-членки не изискват инвестиционните решения на застрахователно или презастрахователно предприятие, или на съответното лице, ръководещо инвестиционната дейност, да бъдат подложени на каквито и да било изисквания за предварително одобрение или системно уведомяване.

3. Настоящият член не засяга изискванията на държавите-членки, ограничаващи видовете активи или референтни стойности, с които може да са свързани плащанията по полици. Всички подобни правила се прилагат само в случай, че инвестиционният риск се носи от титуляр на полица, който е физическо лице, и не са по-ограничителни от правилата, определени с Директива 85/611/ЕИО.

Член 134

Локализиране на активите и забрана на залог на активи

1. По отношение на разположените се в рамките на Общността застрахователни рискове, държавите-членки не изискват активи, държани за покриване на техническите резерви, свързани с тези рискове, да са локализирани в рамките на Общността или в конкретна държава-членка.

Наред с това, по отношение на вземания по презастрахователни договори към предприятия, лицензирани съгласно настоящата директива, или чието централно управление се намира в рамките на трета държава, чийто режим на платежоспособност се счита за еквивалентен съгласно член 172, държавите-членки също така не изискват активите, представляващи тези вземания да са локализирани в рамките на Общността.

2. Във връзка с формирането на техническите резерви държавите-членки не запазват нито въвеждат система на брутни резерви, която изисква даването в залог на активи за покритие на пренос-премийния резерв и на резерва за неудовлетворени претенции, когато презастраховател е застрахователно или презастрахователно предприятие с лиценз, издаден в съответствие с настоящата директива.

Член 135

Мерки за прилагане

1. За да гарантира еднообразното прилагане на настоящата директива, Комисията може да приема мерки за прилагане, определящи качествени изисквания в следните области:

- a) определянето, измерването, наблюдението, управлението и отчитането на рисковете, възникващи от инвестиции във връзка с член 132, параграф 2, първа алинея;
- b) определянето, измерването, наблюдението, управлението и отчитането на специфичните рискове, възникващи от инвестиции в деривативни инструменти и активи, посочени в член 132, параграф 4, втора алинея;

2. За да се гарантира междусекторна съгласуваност и да се отстранят несъответствия между интересите на дружества, които „преопаковат“ заеми като търгуеми ценни книжа и други финансови инструменти (издаващи дружества), и интересите на застрахователни или презастрахователни предприятия, които инвестират в такива ценни книжа или инструменти, Комисията приема мерки за прилагане, определящи:

- a) изискванията, които издаващото дружество трябва да спазва, така че на застрахователно или презастрахователно предприятие да бъде разрешено да инвестира в такива книжа или инструменти, издадени след 1 януари 2011 г., включително изисквания, гарантиращи, че издаващото дружество запазва нетен икономически интерес в размер на най-малко 5 %;
- b) качествени изисквания, които застрахователното или презастрахователното предприятие, инвестиращо в такива ценни книжа или инструменти, трябва да спазва.

3. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

ГЛАВА VII

Застрахователни и презастрахователни предприятия в затруднено или неизправно положение

Член 136

Определяне и уведомяване от застрахователното и презастрахователното предприятие за влошаване на финансовото състояние

Застрахователните и презастрахователните предприятия трябва да разполагат с действащи процедури за установяване на влошаване на финансовите условия и незабавно да уведомят надзорните органи при настъпването на такова влошаване.

Член 137

Нарушение на изискванията за размера на техническите резерви

Когато застрахователно или презастрахователно предприятие не спазва изискванията на глава VI, раздел 2, надзорните органи на неговата държава-членка по произход може да забранят свободното разпореждане с активите, след като са съобщили своите намерения на надзорните органи на приемащите държави-членки. Надзорните органи на държавата-членка по произход определят кои активи да бъдат обхванати от такива мерки.

Член 138

Нарушение на капиталовото изискване за платежеспособност

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия информират надзорния орган незабавно, след като установят, че вече не спазват капиталовото изискване за платежеспособност или че съществува риск от нарушаване през следващите три месеца.

2. В рамките на два месеца от установяване на нарушението на капиталовото изискване за платежеспособност съответното застрахователно или презастрахователно предприятие предоставя за одобрение от страна на надзорния орган реалистичен план за възстановяване.

3. Надзорният орган изисква от съответното застрахователно или презастрахователно предприятие да предприеме необходимите мерки за постигане на — в рамките на шест месеца от установяване на нарушението на капиталовото изискване за платежеспособност — възстановяване на нивото от допустими собствени средства, покриващи капиталовото изискване за платежеспособност, или ограничаване на рисковия профил, за да се гарантира спазването на капиталовото изискване за платежеспособност.

Надзорният орган може, ако е целесъобразно, да удължи този срок с три месеца.

4. В случай на изключителен срив на финансовите пазари надзорният орган може да удължи срока, определен в параграф 3, втора алинея, с друг подходящ срок, отчитащ всички съответни фактори.

Застрахователното или презастрахователно предприятие представя на надзорния орган на всеки три месеца доклад за напредъка, посочващ предприетите мерки и отбелязания напредък за възстановяване на равнището на допустими собствени средства за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност или за намаляване на рисковия профил за гарантиране на спазване на капиталовото изискване за платежоспособност.

Удължаването по първа алинея се отменя, когато докладът за напредъка показва, че между датата на установяване на неспазване на капиталовото изискване за платежоспособност и датата на представяне на доклада за напредък няма съществен напредък в постигането на възстановяване на равнището на допустими собствени средства за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност или за намаляване на рисковия профил за гарантиране на спазване на капиталовото изискване за платежоспособност.

5. При извънредни обстоятелства, когато надзорният орган счита, че финансовото състояние на съответното предприятие ще се влошава още, той може да ограничи или забрани на предприятието да се разпорежда свободно със собствените си активи. Този надзорен орган информира надзорните органи на приемащите държави-членки за всички мерки, които е предприел. Тези органи вземат същите мерки по искане на надзорните органи на държавата-членка по произход. Надзорният орган на държавата-членка по произход определя кои активи да бъдат обхванати от такива мерки.

Член 139

Нарушение на минималното капиталово изискване

1. Застрахователните и презастрахователните предприятия информират надзорния орган незабавно, когато установят, че не спазват минималното капиталово изискване или че съществува риск от нарушаване през следващите три месеца.

2. В рамките на един месец от установяване на нарушението на минималното капиталово изискване съответното застрахователно или презастрахователно предприятие предоставя за одобрение от страна на надзорния орган краткосрочна реалистична финансова схема за възстановяване — в рамките на три месеца от установяването — на допустими основни собствени средства, покриващи най-малко нивото на минималното капиталово изискване, или за ограничаване на рисковия профил, за да се гарантира спазването на минималното капиталово изискване.

3. Надзорният орган на държавата-членка по произход може също така да ограничи или забрани свободното разпореждане с активите на застрахователното или презастрахователното предприятие. Той информира съответно надзорните органи на приемащите държави-членки. По искане на надзорните органи на държавата-членка по произход тези органи вземат същите мерки. Надзорният орган на държавата-членка по произход определя кои активи да бъдат обхванати от такива мерки.

Член 140

Забрана за свободното разпореждане с активи, разположени на територията на държава-членка

Държавите-членки вземат необходимите мерки, за да са в състояние, в съответствие с националното законодателство, да забраняват свободното разпореждане с активи, намиращи се на тяхна територия, по искане в случаите, предвидени в членове 137 - 139, и член 144, параграф 2 на държавата-членка по произход на застрахователното предприятие, която определя кои активи да бъдат обхванати от такива мерки.

Член 141

Надзорни правомощия при влошаване на финансовото състояние

Независимо от членове 138 и 139, когато платежоспособността на предприятието продължи да се влошава, надзорните органи трябва да разполагат с правомощия да вземат всички необходими мерки за защита на интересите на титулярите на полици при застрахователните договори или на задълженията, възникващи от презастрахователни договори.

Тези мерки трябва да са пропорционални, тоест да отразяват степента и продължителността на влошаването на платежоспособността на съответното застрахователно или презастрахователно предприятие.

Член 142

План за възстановяване и финансова схема

1. Планът за възстановяване, посочен в член 138, параграф 2, и посочената в член 139, параграф 2 финансова схема, включват най-малко данни или доказателства за следното:

- а) прогнозни оценки на управленските разходи, особено на общите текущи разходи и комисиони;
- б) прогнозни оценки на приходите и разходите по отношение на пряката дейност, презастрахователните акцепти и презастрахователните цесии;
- в) прогнозен баланс;
- г) прогнозни оценки на финансовите средства, предназначени да покрият техническите резерви, капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталово изискване.
- д) цялостната политика в областта на презастраховането.

2. Когато надзорните органи са изискали план за възстановяване съгласно член 138, параграф 2 или финансова схема съгласно член 139, параграф 2, в съответствие с параграф 1 от настоящия член, те се въздържат от издаването на сертификат в съответствие с член 39, доколкото смятат, че правата на титулярите на полици или договорните задължения, на презастрахователното предприятие са застрашени.

Член 143

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане, които уточняват факторите, които да се отчитат за целите на прилагането на член 138, параграф 4, включително максималния подходящ срок, изразен в общ брой месеци, който е еднакъв за всички застрахователни и презастрахователни предприятия, както са посочени в член 138, параграф 4, първа алинея.

Когато е необходимо за засилване на сближаването, Комисията може да приема мерки за прилагане, определящи допълнителните обстоятелства във връзка с плана за възстановяване, посочен в член 138, параграф 2, финансовата схема, посочена в член 139, параграф 2 и по отношение на член 141, като полага надлежно усилия за избягване на проциклични ефекти.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 144

Отнемане на лиценз

1. Надзорният орган на държавата-членка по произход може да отнеме издадения на застрахователно или презастрахователно предприятие лиценз в следните случаи:

- а) съответното предприятие не използва лиценза в рамките на 12 месеца, изрично се отказва от него или спира упражняването на дейност за повече от шест месеца, освен ако съответната държава – членка е предвидила, че в такива случаи лицензът губи сила;
- б) съответното предприятие престава да отговаря на условията за лицензиране;
- в) съответното предприятие грубо не спазва задълженията си по разпоредбите, на които е предмет.

Надзорният орган на държавата-членка по произход отнема лиценза, издаден на застрахователно или презастрахователно предприятие, ако предприятието не спазва минималното капиталово изискване и надзорният орган прецени, че представената финансова схема е очевидно неадекватна, или съответното предприятие не изпълнява одобрената схема в рамките на три месеца от установяване на нарушението на минималното капиталово изискване;

2. В случай на отнемане или обезсилване на лиценза, надзорните органи на държавата-членка по произход уведомяват съответно надзорните органи на другите държави-членки и тези органи вземат подходящи мерки за възпрепятстване започването на нови операции от застрахователното или презастрахователното предприятие на тяхна територия

Надзорните органи на държавата-членка по произход, съвместно с тези органи, вземат всички необходими мерки за защита на интересите на застрахованите лица, и по-специално ограничават свободното разпореждане с активите на застрахователното предприятие съгласно член 140.

3. Всяко решение за отнемане на лиценз съдържа подробни мотиви и се съобщава на съответното застрахователно или презастрахователно предприятие.

ГЛАВА VIII

Право на установяване и свобода за предоставяне на услуги

Раздел 1

Установяване на застрахователни предприятия

Член 145

Условия за установяване на клон

1. Държавите-членки гарантират, че застрахователно предприятие, което предлага да установи клон на територията на друга държава-членка, уведомява надзорните органи на държавата-членка по произход.

Всяко постоянно присъствие на предприятие на територията на държава-членка се третира по същия начин като клон, дори когато това присъствие не приеме формата на клон, а се състои само от офис, управляван от собствен персонал на предприятието или от лице, което е независимо, но е упълномощено да действа постоянно от името на предприятието, както би правила една агенция.

2. Държавите-членки изискват от всяко застрахователно предприятие, което възнамерява да установи клон на територията на друга държава-членка, да предостави следната информация, когато отправя уведомлението, предвидено в параграф 1:

- а) държавата-членка, на чиято територия иска да установи клон;
- б) програма за дейността, посочваща най-малко предвидените видове дейност и структурната организация на клона;
- в) името на лицето, което има достатъчно правомощия да задължава по отношение на трети лица, застрахователното предприятие или при Lloyd's засегнатите подписвачи и да го/ги представлява по отношение на органите и съдилищата на държавата-членка по произход (наричан по-долу „упълномощен агент“);
- г) адреса в приемащата държава-членка, от който могат да се получат документи и на който те могат да бъдат изпратени, включително всички съобщения до упълномощения агент;

Що се отнася до Lloyd's, в случай на съдебен спор в приемащата държава-членка, произтичащ от подписвачески задължения, застрахованите лица не трябва да бъдат третираны по-малко благоприятно, отколкото ако съдебният спор е бил започнат срещу предприятия от конвенционален тип.

3. Когато общо застрахователно предприятие възнамерява негов клон да покрива рискове в клас 10 от част А от приложение I, с изключение на отговорност на превозвача, то трябва да представи декларация, че е станало член на националното бюро и на националния гаранционен фонд на приемащата държава-членка.

4. В случай на промяна в данните, съдържащи се в параграф 2, буква б), в) или г), застрахователно предприятие праща писмено съобщение за промяната до надзорните органи на държавата-членка по произход и на държавата-членка, в която е установен клонът, най-малко един месец преди да направи промените, така че надзорните органи на държавата-членка по произход и надзорните органи на държавата-членка, в която е установен клонът, да могат да изпълнят съответните си задължения съгласно член 146.

Член 146

Съобщаване на информация

1. Освен когато надзорните органи на държавата-членка по произход имат причини да се съмняват в адекватността на системата на управление или финансовото състояние на застрахователното предприятие, или на изискванията за квалификация и надеждност в съответствие с член 42 на упълномощения агент, предвид планираните дейности, те в срок от три месеца след получаване на цялата информация, посочена в член 145, параграф 2, съобщават тази информация на надзорните органи на приемащата държава-членка и съответно уведомяват въпросното застрахователно предприятие.

Надзорните органи на държавата-членка по произход също така удостоверяват, че застрахователното предприятие покрива капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталовото изискване, изчислени съгласно членове 100 и 129.

2. Когато надзорните органи на държавата-членка по произход отказват да предоставят информацията по член 145, параграф 2 на надзорните органи на приемащата държава-членка, те посочват мотиви за своя отказ на засегнатото застрахователно предприятие в срок от три месеца след получаването на въпросната информация.

Този отказ или бездействие трябва да подлежи на обжалване пред съдилищата в държавата-членка по произход.

3. Преди клон на застрахователно предприятие да започне дейност, надзорните органи на приемащата държава-членка, когато е приложимо, в рамките на два месеца след получаване на информацията, посочена в параграф 1, информират надзорните органи на държавата-членка по произход за условията при които, в защита на обществен интерес, тази дейност трябва да бъде упражнявана в приемащата държава-членка. Надзорният орган на държавата-членка по произход съобщава тази информация на съответното застрахователно предприятие.

Застрахователното предприятие може да създаде клон и започне дейност от датата, на която надзорният орган на държавата-членка по произход е получил такова съобщение или, ако не е получено съобщение, след изтичане на срока, предвиден в първата алинея.

Раздел 2

Свобода за предоставяне на услуги: от застрахователни предприятия

Подраздел 1

Общи разпоредби

Член 147

Предварително уведомяване на държавата-членка по произход

Застрахователно предприятие, което възнамерява да упражнява дейността за първи път в една или повече държави-членки съгласно свободата за предоставяне на услуги, първо уведомява надзорните органи на държавата-членка по произход, като посочва характера на рисковете или задълженията, които възнамерява да покрива.

Член 148

Уведомяване от държавата-членка по произход

1. В срок от един месец след уведомлението, предвидено в член 147, надзорните органи на държавата-членка по произход съобщават следната информация на държавата-членка или държавите-членки, на чиито територии застрахователното предприятие възнамерява да упражнява дейност по силата на свободата за предоставяне на услуги:

- а) удостоверение, което потвърждава, че застрахователното предприятие покрива капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталовото изискване, изчислени в съответствие с членове 100 и 129;
- б) класовете застраховки, които застрахователното предприятие е лицензирано да предлага;
- в) естеството на рисковете или задълженията, които застрахователното предприятие предлага да покрива в приемащата държава-членка.

Същевременно надзорните органи на държавата-членка по произход информират заинтересованото застрахователно предприятие за това съобщение.

2. Държавите-членки, на чиято територия едно общо застрахователно предприятие възнамерява, по силата на свободата за предоставяне на услуги, да покрива рискове от клас 10, в част А от приложение I, с изключение на отговорност на превозвача, може да изисква застрахователното предприятие да представи следното:

- а) името и адреса на представителя, посочен в член 18, параграф 1, буква з;
- б) декларация, че то е станало член на националното бюро и националния гаранционен фонд на приемащата държава-членка.

3. Когато надзорните органи на държавата-членка по произход не съобщат информацията, посочена в параграф 1, в рамките на установения там период, те посочват причините за техния отказ на застрахователното предприятие в рамките на същия период.

Отказът или бездействието подлежат на обжалване в съдилищата на държавата-членка по произход.

4. Застрахователното предприятие може да започне дейност към датата, на която то е информирано за съобщението, предвидено в параграф 1, първа алинея.

Член 149

Промени в характера на рисковете или задълженията

Всяка промяна, която застрахователното предприятие възнамерява да направи в информацията по член 145, подлежи на процедурата, предвидена в членове 147 и 148.

Подраздел 2

Застраховане на отговорността, свързана с моторните превозни средства

Член 150

Задължително застраховане на отговорността спрямо трети лица, свързана с моторните превозни средства

1. Когато общо застрахователно предприятие, посредством установяване в държава-членка, покрива риск, класифициран към клас 10 в част А от приложение I, с изключение на отговорност на превозвача, разположен в друга държава-членка, приемащата държава-членка изисква от това предприятие да стане член на нейното национално бюро и на нейния национален гаранционен фонд и да участва в тяхното финансиране.

2. Финансовите вноски, посочени в параграф 1, може да се правят единствено във връзка с рискове, различни от отговорност на превозвача, класифицирани в клас 10 в част А от приложение I, покрити по силата на предоставянето на услуги. Основата за изчисляване на тази вноска е същата като за общо застрахователните предприятия, покриващи тези рискове, чрез установяване в тази държава-членка.

Изчислението се извършва в зависимост от премийния приход на застрахователното предприятие от този вид застраховки в приемащата държава-членка или от броя на покритите рискове от този клас.

3. Приемащата държава-членка може да изиска от застрахователно предприятие, което предоставя услуги, да спазва правилата на тази държава-членка във връзка с покриването на утежнени рискове, доколкото те се прилагат към общо застрахователни предприятия, установени в тази държава.

Член 151

Недискриминация на лицата, предявяващи претенции

Приемащата държава-членка изисква от общо застрахователното предприятие да гарантира, че лицата, които предявяват претенции на основание на събития, настъпили на нейна територия, няма да бъдат поставяни в по-неблагоприятно положение поради обстоятелството, че предприятието покрива риск, с изключение на отговорност на превозвача, класифицирани в клас 10 в част А от приложение I при режим на предоставяне на услуги, а не чрез установяване в тази държава-членка.

Член 152

Представител

1. За посочена в член 151 цел приемащата държава-членка изисква от общо застрахователното предприятие да назначи представител, живеещ или установил се на нейна територия, който да събира цялата необходима информация във връзка с претенциите и да притежава достатъчно правомощия, за да представлява предприятието пред лица, които са претърпели вреди, и които биха могли да предявят претенции, включително да извърши плащане по тези претенции, и да го представлява или, ако е необходимо, да организира представителството на предприятието пред съдилищата и органите на държавата-членка във връзка с тези претенции.

От представителя може също да се изисква да представлява общо застрахователното предприятие пред надзорните органи на приемащата държава-членка с оглед проверката за съществуването и действителността на застрахователните полици за застраховка на отговорността, свързана с моторните превозни средства.

2. Приемащата държава-членка не може да изисква от представителя да извършва за сметка на назначилото го общо застрахователно предприятие други дейности, освен посочените в параграф 1.

3. Самото назначаване на представителя не съставлява само по себе си откриване на клон по смисъла на член 145.

4. Ако застрахователното предприятие не е назначило представител, държавите-членки може да дадат съгласие назначеният съобразно член 4 от Директива 2000/26/ЕО представител за уреждане на претенциите да изпълнява функциите на представител в съответствие с параграф 1 от настоящия член.

Раздел 3

Компетенции на надзорните органи на приемащата държава-членка

Подраздел 1

Застраховане

Член 153

Език

Надзорните органи на приемащата държава-членка може да изискват информацията, която са оправомощени да изискват по отношение на дейността на застрахователните предприятия, работещи на територията на тази държава-членка, да им бъде представяна на официалния език или езици на тази държава.

Член 154

Предварително уведомяване и предварително одобрение

1. Приемашата държава-членка не приема разпоредби, изискващи предварително одобрение или системно съобщаване на общите и специални условия на полицата, ставките на премии или при животозастраховането техническите бази, използвани по-специално за изчисляване на премиите и техническите резерви, или формите и други документи, които едно застрахователно предприятие възнамерява да използва в сделките си с титулярите на полицата.
2. Приемашата държава-членка може единствено да изисква от застрахователно предприятие, което възнамерява да извършва застрахователна дейност на нейна територия, да извършва несистемно уведомяване за условията на полицата и други документи за целите на проверката за съблюдаване на националните разпоредби, отнасящи се до застрахователните договори и това изискване не може да представлява предварително условие за застрахователното предприятие да извършва дейността си.
3. Приемашата държава-членка не може да поддържа или да въвежда предварително уведомяване или одобрение за предложено увеличение на ставките на премиите, освен като част от общите системи за контрол на цените.

Член 155

Застрахователни предприятия, неспазващи правните разпоредби

1. Когато надзорните органи на приемаша държава-членка установят, че застрахователно предприятие с клон или извършващо дейност съгласно свободата за предоставяне на услуги на нейна територия, не спазва правните разпоредби, приложими към нея в тази държава-членка, изисква съответното застрахователно предприятие да отстрани тази нередност.
2. Когато съответното застрахователно предприятие не приеме необходимото действие, надзорните органи на заинтересованата държава-членка уведомяват съответно надзорните органи на държавата-членка по произход.

Надзорните органи на държавата-членка по произход при първия възможен случай предприемат всички необходими мерки, за да гарантират, че съответното застрахователно предприятие отстранява нередностите.

Надзорните органи на държавата-членка по произход информират надзорните органи на приемашата държава-членка за предприятиите мерки.

3. Когато независимо от мерките, предприети от държавата-членка по произход, или поради установена неадекватност или липса на мерки в тази държава-членка, застрахователното предприятие продължава да нарушава правните разпоредби, които са в сила в приемашата държава-членка, надзорните органи на приемашата държава-членка могат, след като уведомят надзорните органи на държавата-членка по произход, да предприемат съответните мерки, които да предотвратят или да накажат по-нататъшни нередности, включително, доколкото това е строго необходимо, да попречат на сключването от това предприятие на нови застрахователни договори на територията на приемашата държава-членка.

Държавите-членки гарантират, че на тяхна територия е възможно да се връчват необходимите правни документи за прилагане на такива мерки срещу застрахователни предприятия.

4. Параграфи 1, 2 и 3 не засягат правомощията на заинтересованите държави-членки да предприемат съответните спешни мерки за предотвратяване или наказване на нарушенията в рамките на техните територии. Тези правомощия включват възможността да се попречи на застрахователните предприятия да продължават да сключват нови застрахователни договори на техните територии.
5. Параграфи 1, 2 и 3 не засягат правомощията на държавите-членки да наказват нарушенията, извършени на техните територии.
6. Когато застрахователно предприятие, което е извършило нарушение, има установяване или притежава собственост в засегнатата държава-членка, надзорните органи на тази държава-членка могат в съответствие с националното право да прилагат национални административните наказания, предвидени за това нарушение, посредством принудително действие срещу това установяване или собственост.
7. Всички мерки, предприети съгласно параграфи 2 - 6, включващи ограничения по отношение на управлението на застрахователна дейност, трябва да бъдат добре обосновани и за тях трябва да бъде съобщено на засегнатото застрахователно предприятие.
8. Застрахователните предприятия представят на надзорните органи на приемашата държава-членка при поискване от тяхна страна, всички документи, изискани от тях за целите на параграфи 1—7, доколкото застрахователните предприятия, чието централно управление е в тази държава-членка, също са задължени да го правят.
9. Държавите-членки информират Комисията за броя и вида на случаите, довели до откази съгласно членове 146 и 148, при които са взети мерки съгласно параграф 4 от настоящия член.

Въз основа на тази информация Комисията информира Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване, на всеки две години.

Член 156

Реклама

Застрахователните предприятия с централни управления в държави-членки могат да рекламират своите услуги чрез всички налични средства за съобщение в приемашата държава-членка съгласно всички правила, уреждащи формата и съдържанието на такава реклама, приети в обществен интерес.

Член 157

Данък върху премиите

1. Без да се засяга последващата хармонизация, всеки застрахователен договор подлежи единствено на косвените данъци и парафискални такси върху застрахователните премии в държавата-членка, в която е разположен рискът или в държавата-членка, в която е покрито задължението.

За целите на първа алинея, движимо имущество, намиращо се в сграда, разположена на територията на държава-членка, с изключение на стоки в търговски транзит, се счита за риск, разположен в тази държава-членка, дори когато сградата и нейното съдържание не са покрити от същата застрахователна полица.

В случая на Испания застрахователен договор подлежи също на облагане със законоустановените допълнителни такси в полза на испанския Consorcio de Compensación de Seguros за изпълнение на неговите функции, свързани с компенсирането на загуби, произтичащи от извънредни събития, настъпващи в тази държава-членка.

2. Приложимото към договора право според член 178 от настоящата директива и съгласно Регламент (ЕО) № 593/2008 не засяга приложимия данъчен режим.

3. Всяка държава-членка прилага националните си разпоредби спрямо застрахователните предприятия, които покриват рискове или задължения, разположени на нейна територия за мерки, които да гарантират събирането на дължимите косвени данъци и парафискални такси съгласно параграф 1.

Подраздел 2

Презастраховане

Член 158

Презастрахователни предприятия, които не спазват законовите разпоредби

1. Когато надзорните органи на държава-членка установят, че дадено презастрахователно предприятие с клон или което упражнява дейност по силата на свободата на предоставяне на услуги на нейната територия не изпълнява приложимите в тази държава-членка законови разпоредби, те изискват от презастрахователното предприятие да отстрани тези нередности. Същевременно тези органи предават констатациите на надзорния орган на държавата-членка по произход.

2. Когато въпреки мерките, взети от страна на държавата-членка по произход или защото тези мерки се оказват неподходящи, презастрахователното предприятие продължава да нарушава законовите разпоредби, приложими за него в приемащата държава-членка, надзорните органи на приемащата държава-членка може, след като информират надзорните органи на държавата-членка по произход, да вземат подходящи мерки за предотвратяване или санкциониране на по-нататъшни нередности, включително и доколкото е строго необходимо, за предотвратяване сключването на нови презастрахователни договори от това презастрахователно предприятие на територията на приемащата държава-членка.

Държавите-членки гарантират, че в рамките на техните територии е възможно връчването на презастрахователните предприятия на правните документи, необходими за такива мерки.

3. Всяка мярка, приета съгласно параграфи 1 и 2, която включва санкции или ограничения упражняване на дейността, се мотивира надлежно и се съобщава на съответното презастрахователно предприятие.

Раздел 4

Статистическа информация

Член 159

Статистическа информация относно презграничните дейности

Поотделно по отношение на транзакции, осъществявани съгласно правото на установяване или съгласно свободата за предоставяне на услуги всяко застрахователно предприятие информира надзорния орган на своята държава-членка по произход за размера на премиите, претенциите и комисионните, без да се приспада делът на презастраховането, по държава-членка и както следва:

- при общото застраховане - по група класове съгласно приложение V;
- при животозастраховането - по всеки един от класовете I - IX, предвидени в приложение II.

По отношение на клас 10, в част А от приложение I, с изключение на отговорността на превозвача, съответното предприятие информира надзорния орган относно честотата и средната стойност на претенциите.

Надзорният орган на държавата-членка по произход изпраща информацията съгласно първата и втората алинеи в разумен срок и в обобщена форма на надзорните органи на всяка от засегнатите държави-членки при поискване от тяхна страна.

Раздел 5

Третиране на договори, сключени чрез клонове, при процедури по ликвидация

Член 160

Ликвидация на застрахователни предприятия

При ликвидация на застрахователно предприятие, задълженията, произтичащи от договори, сключени чрез клон или съгласно свободата за предоставяне на услуги, се изпълняват по същия начин като тези, произтичащи от другите застрахователни договори на това застрахователно предприятие, без да се прави разграничение по националност, що се отнася до застрахованите лица и до бенефициерите.

Член 161

Ликвидация на презастрахователни предприятия

При ликвидация на презастрахователно предприятие, задълженията, които произтичат от договори, сключени чрез клон или съгласно свободата за предоставяне на услуги, се изпълняват по същия начин, както тези, които произтичат от другите презастрахователни договори на това предприятие.

ГЛАВА IX

Клонове, установени в общността и принадлежащи към застрахователни и презастрахователни предприятия с централни управления извън общността

Раздел 1

Започване на дейност

Член 162

Принцип на лицензиране и условия

1. Държавите-членки предвиждат, че започването на дейностите по член 2, параграф 1, първа алинея от предприятие с централно управление извън Общността, подлежи на лицензиране.
2. Държава-членка може да даде лиценз, когато предприятието изпълнява най-малко следните условия:
 - а) предприятието има право да упражнява застрахователна дейност по своето национално право;
 - б) то установява клон на територията на държавата-членка, в която се иска лиценз;
 - в) предприятието се задължава да формира на мястото на управление на клона, сметки, специално предназначени за дейността, която то упражнява там, и да пази всички архиви, свързани със сключените сделки;
 - г) предприятието определя генерален представител, който подлежи на одобрение от надзорните органи;
 - д) в държавата-членка, в която се иска лиценз, то притежава активи, равни на поне половината от абсолютната долна граница, предвидена в член 129, параграф 1, буква г), по отношение на минималното капиталово изискване, и депозира една четвърт от тази абсолютната долна граница като обезпечение;
 - е) предприятието се задължава да покрива капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталово изискване в съответствие с изискванията, посочени в членове 100 и 128;
 - ж) то съобщава името и адреса на представителя за уреждане на претенции, назначен във всяка държава-членка, различна от тази, в която се иска издаването на лиценз, когато рисковете, които ще бъдат застраховани са класифицирани в клас 10 в част А от приложение I, с изключение на отговорност на превозвача.
 - з) предприятието представи програма за дейността в съответствие с член 163;
 - и) то изпълнява изисквания към управлението съгласно глава IV, раздел 2.

3. За целите на настоящата глава „клон“ означава всяко постоянно присъствие на територията на държава-членка на предприятие съгласно параграф 1, което получава лиценз в държавата-членка и което упражнява застрахователна дейност.

Член 163

Програма за дейността на клона

1. Програмата за дейността на клона, посочена в член 162, параграф 2, буква з), определя:
 - а) естеството на рисковете или задълженията, които предприятието възнамерява да покрива;
 - б) ръководните принципи, които се отнасят до презастраховането;
 - в) прогнозни оценки на бъдещото капиталово изискване за платежоспособност съгласно глава VI, раздел 4, изготвени въз основа на прогнозен баланс, а също така и метода на изчисляване, използван за извеждане на тези оценки;
 - г) прогнозни оценки на бъдещото минимално капиталово изискване съгласно глава VI, раздел 5, изготвени въз основа на прогнозен баланс, а също така и метода на изчисляване, използван за извеждане на тези оценки;
 - д) състоянието на допустимите собствени средства и допустимите основни собствени средства на предприятието по отношение на капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталово изискване съгласно глава VI, раздели 4 и 5;
 - е) разчети на разходите по въвеждане на административните услуги и организацията за осигуряване на дейността, финансовите средства, определени да покриват тези разходи и, когато рисковете, които ще бъдат покривани, са класифицирани в клас 18 в част А от приложението I, наличните ресурси за осигуряване на помощта;
 - ж) информация за структурата на системата на управление.
2. Освен предвидените в параграф 1 изисквания, за първите три финансови години програмата за дейността, включва и следното:
 - а) прогнозен баланс;
 - б) прогнозни оценки на финансовите средства, предназначени да покриват техническите резерви, минималното капиталово изискване и капиталовото изискване за платежоспособност.
 - в) при общото застраховане:
 - i) прогнозни оценки на управленските разходи, различни от разходите за учредяване, в частност текущите общи разходи и комисионни;
 - ii) разчети на премиите или вноските и претенциите;
 - г) при животозастраховането - план с подробни прогнозни оценки на приходите и разходите по отношение на пряката дейност, презастрахователните акцепти и презастрахователните цесии.

3. По отношение на животозастраховането, държавите-членки може да изискват от застрахователните предприятия да представят систематично уведомление за техническата база, използвана за изчисляване на премийните ставки и техническите резерви, без това изискване да представлява предварително условие животозастрахователното предприятие да упражнява своята дейност.

Член 164

Прехвърляне на портфейл

1. Съгласно условията, предвидени от националното право, държавите-членки разрешават на клонове, учредени на тяхна територия и обхванати от настоящата глава, да прехвърлят целите или част от своите портфейли от договори на поемашо предприятие, установено в същата държава-членка, когато надзорните органи на тази държава-членка или, когато е уместно, на държавата-членка, посочена в член 167, удостоверят, че след прехвърлянето, поемашото предприятие притежава необходимите допустими собствени средства за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно член 100, първа алинея.

2. Съгласно условията, предвидени в националното право, държавите-членки разрешават на клонове, учредени на тяхна територия и обхванати от настоящата глава, да прехвърлят всички или част от своите портфейли от договори на застрахователно предприятие с централно управление в друга държава-членка, когато надзорните органи на тази държава-членка удостоверят, че след като прехвърлянето бъде взето предвид, предприятието притежава необходимите допустими собствени средства за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно член 100, първа алинея.

3. Когато съгласно условията, предвидени във вътрешното право, държава-членка разреши на клонове, учредени на нейна територия и обхванати от настоящата глава, да прехвърлят всички или част от своите портфейли от договори на клон, обхванат от настоящата глава и учреден на територията на друга държава-членка, тя гарантира, че надзорните органи на държавата-членка на поемашото предприятие или, ако е целесъобразно, на държавата-членка, посочена в член 167, удостоверят, че:

- а) след като прехвърлянето бъде взето предвид, предприятието притежава необходимите допустими собствени средства за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност;
- б) правото на държавата-членка на предприятието позволява такова прехвърляне; и
- в) тази държава -членка се е съгласила с прехвърлянето.

4. При обстоятелствата, посочени в параграфи 1 - 3, държавата-членка, в която е разположен прехвърлящият клон, разрешава прехвърлянето след получаване на съгласието на надзорните органи на държавата-членка, в която са разположени рисковете, или държавата-членка на задължението, когато е различна от държавата-членка, в която е разположен прехвърлящият клон.

5. Надзорните органи на държавите-членки, с които е проведена консултация, дават своето мнение или съгласие на надзорните органи на държавата-членка по произход на прехвърлящия клон в срок до три месеца след получаване на запитването. Отсъствието на отговор от органите в рамките на този период се счита за равнозначно на благоприятно мнение или мълчаливо съгласие.

6. Прехвърляне, разрешено съгласно параграфи 1—5, се публикува според предвидено във вътрешното право на държавата-членка, в която е разположен рискът или в държавата-членка на задължението.

Такива прехвърляния са автоматично валидни спрямо титуляри на полица, застраховани лица и всякакви друг лица, имащи права или задължения по прехвърляните договори.

Член 165

Технически резерви

Държавите-членки изискват от предприятията да формират адекватни технически резерви за покриване на застрахователните и презастрахователните задължения, поети на техните територии, изчислени съгласно глава VI, раздел 2. Държавите-членки изискват от предприятията да оценяват активите и пасивите съгласно глава VI, раздел 1 и да определят собствените средства съгласно глава VI, раздел 3.

Член 166

Капиталово изискване за платежоспособност и минимално капиталово изискване

1. Всяка държава-членка изисква от клоновете, които са учредени на нейна територия, размер на допустими собствени средства, които се състоят от позициите съгласно член 98, параграф 3.

Капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталово изискване се изчисляват в съответствие с разпоредбите на глава VI, раздели 4 и 5.

Въпреки това, за целите на изчисляването на капиталовото изискване за платежоспособност и минималното капиталово изискване и при животозастраховането и при общото застраховане, се вземат предвид само операциите, осъществявани от въпросния клон;

2. Допустимият размер на основните собствени средства, необходими за покриване на минималното капиталово изискване и абсолютната долна граница на минималното капиталово изискване се формират в съответствие с член 98, параграф 4.

3. Допустимият размер на основните собствени средства не може да бъде по-малък от половината от изискваната съгласно член 129, параграф 1, буква г) абсолютна долна граница.

В допустимите основни собствени средства, необходими за покриване на минималното капиталово изискване, се включва внесения в съответствие с член 162, параграф 2, буква д) депозит.

4. До размера на минималното капиталово изискване активите, представляващи капиталовото изискване за платежоспособност, трябва да се намират в държавата-членка, където се упражняват дейностите, а над нея – в Общността.

Член 167

Предимства за предприятията, лицензирани в повече от една държава-членка

1. Всяко предприятие, което е поискало или получило лиценз от повече от една държава – членка, може да кандидатства за следните предимства, които могат да се предоставят само заедно:

- а) капиталовото изискване за платежоспособност, посочено в член 166, се изчислява по отношение на цялата дейност, която то извършва в рамките на Общността;
- б) депозитът, изискван съгласно член 162, параграф 2, буква д) се прави в само една от тези държави-членки;
- в) активите, представляващи минималното капиталово изискване, се локализируют съгласно член 134, в която и да е от държавите-членки, в която то упражнява дейността си.

За целите на това изчисление, в посочените в първа алинея, буква а) случаи се вземат предвид само операциите, извършени от клоновете, установени в рамките на Общността.

2. Заявлението за ползване на предимствата, предвидени в параграф 1, се подава до надзорните органи на заинтересованите държави-членки. В заявлението се посочва органа на държавата-членка, който за в бъдеще ще осъществява надзор над платежоспособността на цялата дейност на клоновете, установени в Общността. За направения от предприятието избор на орган трябва да бъдат представени основания.

Депозитът съгласно член 162, параграф 2, буква д) се внася в тази държава-членка.

3. Предвидените в параграф 1 предимства може да се предоставят само със съгласието на надзорните органи на всички държави-членки, в които е подадено заявление.

Тези предимства пораждаат действие от момента, в който избраният надзорен орган информира другите надзорни органи, че ще осъществява надзор на платежоспособността на цялостната икономическа дейност на клоновете в Общността.

Избраният надзорен орган получава от другите държави-членки информацията, която е необходима за упражняването на надзор на цялостната платежоспособност на установените на тяхна територия клонове.

4. При поискване от страна на една или повече от заинтересованите държави-членки, предоставените съгласно параграфи 1, 2 и 3 предимства се отнемат едновременно от всички заинтересовани държави-членки.

Член 168

Счетоводство, пруденциална и статистическа информация и предприятия в затруднено положение

За целите на настоящия раздел се прилагат член 34, член 139, параграф 3 и членове 140 и 141.

По отношение на прилагането на членове 137-139, когато дадено предприятие има право на предвидените в член 167, параграфи 1, 2 и 3 предимства, надзорният орган, който отговаря за извършването на проверки на платежоспособността на установените в Общността клонове по отношение на цялостната им икономическа дейност, се третира по същия начин, както и надзорния орган в държавата-членка, на чиято територия се намира централното управление на предприятието, установено в Общността.

Член 169

Разделяне на дейностите по животозастраховане и общо застраховане

1. Посочените в настоящия раздел клонове, не може едновременно да упражняват дейности по животозастраховане и общо застраховане в една и съща държава-членка.

2. Чрез дерогация от параграф 1 държавите-членки може да предвидят, че посочените в настоящия раздел клонове, които на съответната дата, посочена в член 73, параграф 5, първа алинея извършват едновременно и двете дейности в държава-членка, може да продължат да го правят, ако всяка дейност се управлява разделно в съответствие с член 74.

3. Всяка държава-членка, която съгласно член 73, параграф 5, втора алинея изисква предприятия, установени на нейна територия, да прекратят едновременното изпълнение на дейностите, с които са били ангажирани на съответната дата, посочена в член 73, параграф 5, първа алинея, трябва също така да наложат това изискване на клоновете, посочени в настоящия раздел, които са установени на нейна територия и едновременно упражняват и двете дейности там.

Държавите-членки могат да предвидят, че клонове, посочени в настоящия раздел, чието централно управление едновременно упражнява и двете дейности и, които на датите, посочени в член 73, параграф 5, първа алинея, са упражнявали на територията на държава-членка единствено животозастрахователна дейност може да продължат своята дейност там. Когато предприятието желае да упражнява общо застрахователна дейност на тази територия, то може да извършва животозастрахователна дейност чрез дъщерно предприятие.

Член 170

Отнемане на лиценз на предприятията, получили лиценз в повече от една държава-членка

При отнемане на лиценз от органа по член 167, параграф 2, този орган уведомява надзорните органи на другите държави-членки, в които предприятието извършва дейност, а тези органи предприемат подходящи мерки.

Когато причината за отнемането е неадекватност на цялостното състояние на платежоспособност, определено от държавите-членки, които са одобрили искането, посочено в член 167, държавите-членки, които са дали одобрение, също отнемат издадените от тях лицензи.

Член 171

Споразумения с трети държави

Чрез споразумения, сключени с една или няколко държави страни в съответствие с Договора, Общността може да приеме разпоредби, различни от предвидените в настоящия раздел, с цел да се гарантира достатъчна защита на застрахованите лица и титулярите на полици в държавите-членки при условия на реципрочност.

Раздел 2

Презастраховане

Член 172

Еквивалентност

1. Комисията приема мерки за прилагане, уточняващи критериите за оценка дали режимът на платежоспособност на трета държава, приложим по отношение на презастрахователната дейност на предприятия с централно управление в рамките на тази трета държава, е еквивалентен на предвиденото в дял I.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

2. Комисията, в съответствие с посочената в член 301, параграф 2 процедура по консултиране и като взема предвид критериите, приети в съответствие с параграф 1, може да приема решения за това дали режимът на платежоспособност на трета държава, приложим по отношение на презастрахователната дейност на предприятия с централно управление в рамките на тази трета държава, е еквивалентен на предвиденото в дял I.

Тези решения се преразглеждат редовно.

3. Ако съгласно параграф 2 режимът на платежоспособност на трета държава се счита за еквивалентен на предвидения в настоящата директива, презастрахователните договори, сключени с предприятия с централно управление в рамките на тези трети държави, биват третираны по същия начин както презастрахователни договори, сключени с предприятие, лицензирано в съответствие с настоящата директива.

Член 173

Забрана на залог на активи

Във връзка с формирането на техническите резерви държавите-членки не запазват или не въвеждат система на брутни резерви, която изисква даването в залог на активи за покритие на пренос-премийния резерв и на резерва за неудовлетворени претенции, когато презастрахователят е застрахователно или презастрахователно предприятие от трета държава, установено в държава, чийто режим на платежоспособност се счита за еквивалентен на предвиденото в настоящата директива съгласно член 172.

Член 174

Принцип и условия за упражняване на презастрахователна дейност

По отношение на презастрахователни предприятия от трети държави, които започват или упражняват презастрахователна дейност

на територията на държавите-членки, последните не може да прилагат разпоредби, които имат за резултат по-благоприятно третиране от това, предоставено на презастрахователните предприятия с централно управление в съответната държава-членка.

Член 175

Споразумения с трети държави

1. Комисията може да представя на Съвета предложения за договаряне на споразумения с една или повече трети държави относно начините на упражняване на надзор върху:

- презастрахователни предприятия от трети държави, извършващи презастрахователна дейност в Общността;
- презастрахователни предприятия от Общността, извършващи презастрахователна дейност на територията на трета държава.

2. Посочените в параграф 1 споразумения целят по-специално да гарантират ефективния пазарен достъп за презастрахователните предприятия на територията на всяка договаряща се страна, на при условията на еквивалентност на пруденциалното регулиране, както и да предвидят взаимно признаване на правилата и практиките за надзор върху презастраховането. Също така те имат за цел да гарантират че:

- надзорните органи на държавите-членки могат да получават необходимата информация за надзора върху презастрахователни предприятия, които имат централно управление в Общността и извършват презастрахователна дейност на територията на съответните трети държави;
- надзорните органи на съответните трети държави могат да получават необходимата информация за надзора върху презастрахователни предприятия, чийто централни управления се намират на техните територии и извършват презастрахователна дейност в Общността.

3. Без да се засяга член 300, параграфи 1 и 2 от Договора, Комисията проучва резултатите от посочените в параграф 1 от настоящия член преговори, както и създамата се ситуация, с помощта на Европейския комитет по застрахователно и пенсионно осигуряване.

ГЛАВА X

Дъщерни дружества на застрахователни и презастрахователни предприятия, уредени от законите на трета държава, и придобиване на дялове от такива предприятия

Член 176

Информирание на Комисията от държавите-членки

Надзорните органи на държавите-членки информират Комисията и надзорните органи на другите държави-членки за всеки лиценз за пряко или непряко дъщерно предприятие, едно или повече от предприятията-майки на което са уредени от законите на трета страна.

Тази информация съдържа също така указания за структурата на съответната група.

Ако предприятие, уредено от закона на трета държава, придобие дялове в застрахователно или презастрахователно предприятие, лицензирано в Общността, които биха превърнали това застрахователно или презастрахователно предприятие в дъщерно предприятие на това предприятие от трета държава, надзорните органи на държавата-членка по произход информират Комисията и надзорните органи на другите държави-членки.

Член 177

Третиране в трети държави на застрахователни или презастрахователни предприятия от Общността

1. Държавите-членки информират Комисията за всички принципи затруднения, които техните застрахователни или презастрахователни предприятия срещат при установяването и провеждане на дейността си, или при упражняване на дейността си в трета държава.
2. Комисията периодично представя пред Съвета доклад, с който се проучва третирането в трети държави на застрахователни или презастрахователни предприятия, лицензирани в Общността, по отношение на следното:
 - а) установяването в трети държави на застрахователни или презастрахователни предприятия, лицензирани в Общността;
 - б) придобиването на участия в застрахователни или презастрахователни предприятия от трети държави;
 - в) упражняването на застрахователна или презастрахователна дейност от тези установени предприятия;
 - г) презграничното предоставяне на застрахователни или презастрахователни услуги от Общността към трети държави.

Комисията представя тези доклади на Съвета, заедно с подходящи предложения или препоръки.

ДЯЛ II

СПЕЦИФИЧНИ РАЗПОРЕДБИ ЗА ЗАСТРАХОВАНЕТО И ПРЕЗАСТРАХОВАНЕТО

ГЛАВА I

Приложимо право и условия на преки застрахователни договори

Раздел 1

Приложимо право

Член 178

Приложимо право

Всяка държава-членка, за която Регламент (ЕО) № 593/2008 не се прилага, прилага разпоредбите на този регламент, за да определи приложимото право във връзка със застрахователните договори, попадащи в обхвата на член 7 от този регламент.

Раздел 2

Задължително застраховане

Член 179

Свързани задължения

1. Общо застрахователните предприятия може да предлагат и сключват договори за задължителни застраховки съгласно условията, предвидени в настоящия член.
2. Когато една държава-членка наложи задължение за застраховане, застрахователният договор не удовлетворява това задължение, освен ако не спазва специфичните разпоредби свързани с тази застраховка, предвидени в тази държава-членка.
3. Когато държава-членка наложи задължение за застраховане и от застрахователното предприятие се изисква да уведоми надзорните органи за всяко прекратяване на покритието, това прекратяване може да бъде противопоставено на пострадали трети страни единствено при обстоятелствата, предвидени от тази държава-членка.
4. Всяка държава-членка съобщава на Комисията рисковете, за които е застраховането е задължително съгласно нейното законодателство, като декларира следното:
 - а) специфичните законови разпоредби, свързани с това застраховане;
 - б) елементите, които трябва да се включат в сертификата, който общо застрахователно предприятие трябва да издаде на застрахованото лице, когато държавата-членка изисква доказателство, че задължението за сключване на застраховка е изпълнено.

Държава-членка може да изисква данните, посочени първа в алинея, буква б), да включват декларация от застрахователя в смисъл, че договорът е съставен при спазване на специфичните разпоредби по отношение на това застраховане.

Комисията публикува подробностите, посочени в първа алинея, буква б), в Официален вестник на Европейския съюз.

Раздел 3

Обществен интерес

Член 180

Обществен интерес

Държавата-членка, в която е разположен рискът, или държавата-членка на задължението не възпрепятства титуляра на полица от сключване на договор със застрахователно предприятие, което е получило лиценз при условията на член 14, стига това сключване на договор да не влиза в противоречие с правните разпоредби, защитаващи обществен интерес в държавата-членка, в която е разположен рискът или в държавата-членка на задължението.

Раздел 4

Условия на застрахователните договори и ставки на премии

Член 181

Общо застраховане

1. Държавите-членки не изискват предварителното одобрение или системното уведомяване за специалните и общи условия на полицата, ставките на премиите или формите и други печатни документи, които едно застрахователно предприятие възнамерява да използва в сделките си с титулярите на полици.

Държавите-членки могат да изискват несистемно уведомяване за тези условия на полицата и други документи само за целите на проверката на съблюдаването на националните разпоредби, отнасящи се до застрахователните договори. Тези изисквания не може да представляват предварително условие за упражняването на дейност от застрахователно предприятие.

2. Държава-членка, в която застраховането е задължително, може да изисква от застрахователните предприятия да съобщават на съответния надзорен орган общите и специалните условия на това застраховане преди тяхното разпространение.

3. Държавите-членки не може да запазват или въвеждат задължение за предварително уведомяване или одобрение за предложени увеличения на ставките на премиите, освен като част от общите системи за контрол на цените.

Член 182

Животозастраховане

Държавите-членки не изискват предварително одобрение или системно уведомяване за общите и специални условия на полицата, премиите, техническата база, използвана по-специално за изчисляване на премии и технически резерви или формуляри и други печатни документи, които едно животозастрахователно предприятие възнамерява да използва при своите сделки с титулярите на полица.

Държавата-членка по произход обаче, с единствената цел да се провери спазването на националните разпоредби, засягащи актюерските принципи, може да изисква системна информация за техническата база, използвана по-специално за изчисляване на премии и технически резерви. Тези изисквания не може да представляват предварително условие за упражняването на дейност от застрахователно предприятие.

Раздел 5

Информация за титулярите на полица

Подраздел 1

Общо застраховане

Член 183

Обща информация за титулярите на полица

1. Преди сключването на общо застрахователен договор общо застрахователното предприятие информира титуляра на полица за следното:

- a) приложимото към договора право, когато страните нямат право на избор;
- b) факта, че страните са свободни да избират приложимото право и правото, което застрахователят предлага да бъде избрано.

Застрахователното предприятие информира титуляра на полицата и относно режима за разглеждане на жалби на титулярите на полица, касаещи договори, включително, когато е целесъобразно, съществуването на орган за разглеждане на жалбите, без да се засяга правото на титуляра на полица да започне съдебно производство.

2. Задължението, посочено в параграф 1, се прилага само когато титулярът на полица е физическо лице.

3. Подробните правила за прилагане на параграфи 1 и 2 се определят от държавата-членка, в която е разположен рискът.

Член 184

Допълнителна информация при общото застраховане, предлагано съгласно на правото на установяване или свободата за предоставяне на услуги

1. Когато се предлага обща застраховка съгласно правото на установяване или свободата на предоставяне на услуги, титулярът на полица, преди поемането на задължение, бива уведомен за държавата-членка, в която се намира централното управление или, ако е целесъобразно, клонът, с който се сключва договора.

Всички документи, издадени на титуляр на полица, трябва да съдържат информацията, посочена в първата алинея.

Задълженията, наложени в първа и втора алинеи, не се прилагат към големите рискове.

2. В договора или във всеки друг документ, предоставящ покритие, заедно със застрахователното предложение, когато то е обвързващо за титуляр на полица, се посочва адресът на централното управление или, когато е подходящо, на клона на общо застрахователното предприятие, което предлага покритието.

Държавите -членки може да изискват името и адреса на представителя на общо застрахователното предприятие, посочени в член 148, параграф 2, буква а) също да фигурират в документите, посочени в първа алинея от настоящия параграф.

Подраздел 2

Животозастраховане

Член 185

Информация за титулярите на полица

1. Преди да бъде сключен животозастрахователният договор, на титуляра на полица се предоставя най-малко информацията съгласно параграфи 2-4.

2. Предоставя се следната информация за животозастрахователното предприятие:

- а) наименованието на предприятието и правната му форма;
- б) името на държавата-членка, в която се намират централното управление, и, когато е относимо, клонът, който сключва договора;
- в) адресът на централното управление и, когато е относимо, на клона, сключващ договора;
- г) конкретна препратка към отчета за платежоспособността и финансовото състояние, както е определен в член 51, така че титулярът на полица да има лесен достъп до тази информация.

3. Предоставя се следната информация за задължението:

- а) определение на всяко плащане и всяка опция;
- б) срок на договора;
- в) начини за прекратяване на договора;
- г) начини на плащане на премиите и срок на плащанията;
- д) начини за изчисляване и разпределяне на бонусите;
- е) указание за откупната стойност и намалената застрахователна сума и степента, до която те са гарантирани;
- ж) информация относно премиите за всяко плащане, както основни плащания, така и допълнителни, когато това е относимо;
- з) за полиците, обвързани с дялове в инвестиционен фонд, определение на дяловете, с които са обвързани плащанията;
- и) указание за характера на базовите активи за полици свързани с дялове в инвестиционен фонд;
- й) режим за упражняване на правото за отказ;
- к) обща информация за данъчния режим, приложим към типа полица;

л) режим за разглеждане на жалби във връзка с договори от страна на титуляри на полица, животозастраховани или бенефициери по договори, включително, когато е относимо, наличието на орган по жалбите, без да се накърнява правото за започване на съдебно производство;

м) право, приложимо към договора, когато страните нямат право на избор, или ако страните са свободни да изберат приложимото право — правото, което животозастрахователното предприятие предлага да бъде избрано.

4. Наред с това се предоставя конкретна информация, с оглед правилното разбиране на основните рискове по договора, които поема титулярът на полицата.

5. През целия срок на действие на договора титулярът на полица бива осведомяван за всички промени, засягащи следната информация;

- а) условията на полицата, общи и специални;
- б) наименованието на животозастрахователното предприятие, неговата правна форма или адреса на неговото централно управление, или, когато е относимо, на клона, който сключва договора;
- в) цялата информация, включена в параграф 3, букви г) - и), в случай на промяна в условията на полицата или промяна на правото, приложимо към договора;
- г) ежегодно информация за състоянието на бонусите;

Когато във връзка с предложение за сключване или със сключване на договор за застраховка „живот“, застрахователят предоставя данни за размера на евентуални плащания над и извън договорно определените плащания, застрахователят предоставя на титуляра на полица примерно изчисление, с което падежното плащане се определя въз основа на изчислението на премиата с три различни лихвени процента. Това не се прилага към срочни застраховки и договори. Застрахователят информира титуляра на полица по ясен и разбираем начин, че примерното изчисление е само калкуляционен пример, основаващ се на абстрактни допускания, и че титулярът на полица не може да обосновава каквито и да е претенции по договора въз основа на примерното изчисление.

В случай на застраховки с участие в печалбата застрахователят информира титуляра на полица писмено и ежегодно относно състоянието на претенциите на титуляра на полицата, включително на участието в печалбата. Освен това когато застрахователят е предоставил данни относно евентуалното бъдещо развитие на участието в печалбата, той информира титуляра на полица за разликите между действителното развитие и първоначалните данни.

6. Информацията, посочена в параграфи 2 - 5, се предоставя по ясен и точен начин, писмено, на официалния език на държавата-членка на задължението.

Въпреки това, такава информация може да бъде на друг език, ако титулярът на полица пожелае и правото на държавата-членка го позволява, или титулярът на полицата е свободен да избере приложимото право.

7. Държавата-членка на задължението може да изисква от животозастрахователните предприятия да предоставят допълнителна информация към включената в параграфи 2 - 5, само ако тя е необходима на титуляра на полица правилно да разбере основните елементи на задължението.

8. Подробните правила за прилагането на параграфи 1—7 се определят от държавата-членка на задължението.

Член 186

Срок за отказ

1. Държавите -членки предвиждат титулярите на полици, които сключват индивидуален договор за застраховка „живот“, да разполагат със срок между 14 и 30 дни от датата, на която те са били информирани, че договорът е сключен, в който да се откажат от договора.

Съобщението за отказ от титулярите на полица ги освобождава от всякакво бъдещо задължение, произтичащо от този договор.

Останалите правни последици и условия за отказ се определят от правото, приложимо към договора, особено що се отнася до условията за информиране на титуляра на полица, че договорът е сключен.

2. Държавите-членки може да изберат да не прилагат параграф 1 в следните случаи:

- а) когато договорът е със срок на действие от шест месеца или по-малко;
- б) когато поради положението на титуляра на полица или обстоятелствата, при които е сключен договорът, титулярът на полица не се нуждае от специална защита.

Когато държавите-членки използват опцията, предвидена в първа алинея, те уточняват това в тяхното право.

ГЛАВА II

Специфични разпоредби за общото застраховане

Раздел 1

Общи разпоредби

Член 187

Условия по полиците

Общите и специфичните условия по полиците не включват условия, предназначени да посрещат определени обстоятелства от покрития риск в единични случаи.

Член 188

Премахване на монополи

Държавите-членки гарантират, че са премахнати монополите по отношение на започването на дейност по определени класове застраховки, предоставени на организации, установени на тяхна територия и посочени в член 8.

Член 189

Участие в национални гаранционни схеми

Приемащите държави-членки може да изискват от общо застрахователните предприятия, да се присъединяват или да участват, при същите условия както и общо застрахователните предприятия, получили лиценз на тяхна територия, във всякакви схеми, предназначени да гарантират изплащането на застрахователни претенции на застраховани лица и увредени трети страни.

Раздел 2

Съзастраховане в общността

Член 190

Операции по съзастраховане в Общността

1. Настоящият раздел се прилага за посочените операции по съзастраховане в Общността, които представляват операции по съзастраховане, свързани с един или повече рискове, класифицирани в класове 3—16 в част А от приложение I и които отговарят на следните условия:

- а) рискът е голям риск;
- б) рискът се покрива от единствен договор за цялостна премия от две или повече застрахователни предприятия за един и същи период, като всеки от тях отговаря за своята част като съзастраховател и едно от тях е водещо застрахователно предприятие;
- в) рискът се намира в Общността;
- г) за целите на покриването на риска, водещото застрахователно предприятие се третира като застрахователно предприятие, покриващо целия риск;
- д) най-малко един от съзастрахователите участва в договора чрез своето централно управление или клон, установени в държава-членка, различна от държавата-членка на водещото застрахователно предприятие;
- е) водещото застрахователно предприятие изцяло поема водещата роля в съзастрахователната практика, и по-конкретно определя реда и условията за застраховане и тарифите.

2. Членове 147—152 се прилагат единствено за водещото застрахователно предприятие.

3. Операциите по съзастраховане, които не удовлетворяват определения в параграф 1 условия, остават предмет на разпоредбите на настоящата директива, с изключение на предвидените в настоящия раздел.

Член 191

Участие в съзастраховане в Общността

Правото на застрахователните предприятия да участват в съзастраховане в Общността не е предмет на други разпоредби, освен предвидените в настоящия раздел.

Член 192

Технически резерви

Размерът на техническите резерви се определя от различните съзастрахователи в зависимост от правилата, определени от съответната им държава-членка по произход, или при отсъствие на такива правила съгласно обичайната практика в тази държава.

Все пак техническите резерви са най-малко равни на резервите, определени от водещия застраховател според правилата на неговата държава-членка по произход.

Член 193

Статистически данни

Държавите-членки по произход гарантират, че съзастрахователите водят статистическа отчетност, показваща обема на операциите по съзастраховане в Общността, в които те участват, и съответните държави-членки.

Член 194

Третиране на съзастрахователните договори при процедури по ликвидация

При процедури по ликвидация на застрахователно предприятие, произтичащите от участието в съзастрахователни договори в Общността задължения се погасяват по същия начин, както произтичащите от другите застрахователни договори на това предприятие, без разграничение с оглед националността на застрахованото лице или на бенефициерите.

Член 195

Обмен на информация между надзорните органи

За целите на прилагането на настоящия раздел надзорните органи в държавите-членки, в рамките на посоченото в дял I, глава IV, раздел 5 сътрудничество, взаимно си осигуряват цялата необходима информация.

Член 196

Сътрудничество при прилагането

Комисията и надзорните органи в държавите-членки си сътрудничат тясно с оглед разглеждането на всички евентуално възникнали трудности при прилагането на настоящия раздел.

В хода на това сътрудничество те по-конкретно разглеждат всички практики, които биха могли да сочат, че водещото застрахователно предприятие не поема водеща роля в съзастрахователната практика, или че покриването на рисковете очевидно не изискват участието на двама или повече застрахователи.

Раздел 3

Оказване на помощ

Член 197

Дейности сходни на помощ при пътуване

Държавите-членки може да предвиждат разпоредби за оказване на помощ на лица, изпаднали в затруднения при обстоятелства, различни от посочените в член 2, параграф 2 при спазване на настоящата директива.

Ако дадена държава-членка предвиди такива разпоредби, тя третира тази дейност така, както ако тя беше класифицирана в клас 18 в част А от приложение I.

Втората алинея по никакъв начин не засяга предвидените в приложение I възможности за класифициране на дейностите, които очевидно попадат в други класове.

Раздел 4

Застраховки за правни разноски

Член 198

Обхват на настоящия раздел

1. Настоящият раздел се прилага за застраховки за правни разноски съгласно клас 17, част А от приложение I, при които застрахователно предприятие поема задължението, срещу заплащане на премия, да поеме разноските за съдебни производства и да предостави други услуги, които са пряко свързани със застрахователното покритие, по-конкретно с оглед на следното:

- а) осигуряване на обезщетение за претърпяната от застрахованото лице загуба, вреда или телесна повреда чрез извънсъдебно споразумение или чрез гражданско или наказателно производство;
- б) защита или представителство на застрахованото лице в гражданско, наказателно, административно или друго производство или във връзка с всеки предявен иск срещу това лице.

2. Настоящият раздел не се прилага за нито един от следните случаи:

- а) застраховки за правни разноски, когато те се отнасят до спорове или рискове, произтичащи от или във връзка с употребата на морски плавателни съдове;

- б) дейността, която се упражнява от застрахователно предприятие, предоставящо покритие за гражданска отговорност с цел защита или представителство на застрахованото лице при разследване или производство, когато съгласно съответното покритие тази дейност се упражнява едновременно и в интерес на това застрахователно предприятие;
- в) когато дадена държава-членка реши така, дейността по сключване на застраховки за правни разноски, упражнявана от застраховател, извършващ застраховка за оказване на помощ, която отговаря на следните условия:
- i) дейността се извършва в държава-членка, различна от държавата, в която на застрахованото лице обичайно пребивава;
 - ii) дейността съставлява част от договор, чийто единствен предмет е оказването на помощ на лица, изпаднали в затруднения по време на пътуване, когато се намират далеч от своя дом или далеч от обичайното си пребиваване.

За целите на първа алинея, буква в) случай в договора ясно се посочва, че съответното покритие е ограничено до посочените в тази буква обстоятелства и представлява допълнително покритие към покритието за оказване на помощ.

Член 199

Отделни договори

Покритието за правни разноски е предмет на отделен договор от този, който се съставя за другите класове застраховки или се регламентира в отделна част от една обща полица, в която се посочва естеството на покритите правни разноски и, по искане на държавата-членка, размера на съответната премия.

Член 200

Уреждане на претенциите

1. Държавата-членка по произход гарантира, че застрахователните предприятия приемат, в зависимост от направения от държавата-членка избор или по собствен избор, когато държавата-членка е съгласна с това, най-малко един от методите за уреждане на претенциите съгласно параграфи 2, 3 и 4.

Независимо от възприетото решение, интересът на лицата със застрахователно покритие за правни разноски се счита за гарантиран по равностоеен начин по силата на настоящия раздел.

2. Застрахователното предприятие гарантира, че нито един член на персонала, който се занимава с уреждане на претенциите за правни разноски или с правни консултации във връзка с тях, същевременно не упражнява сходна дейност, в друго предприятие, което е финансово, търговски или административно свързано с първото застрахователно предприятие, и което упражнява дейност със застраховки по един или повече от останалите класове, посочени в приложение I.

Предприятията, извършващи смесено застраховане, гарантират, че нито един член на персонала, който се занимава с уреждане на претенции за правни разноски или с правни консултации във връзка с тях, същевременно не упражнява сходна дейност по друг клас, по който предприятията имат сключени договори.

3. Застрахователното предприятие възлага уреждането на претенциите във връзка със застраховки за правни разноски на предприятие, което има самостоятелна правосубектност. Това предприятие се посочва в отделния договор или в отделната част, посочени в член 199.

Когато предприятието със самостоятелна правосубектност е свързано със застрахователно предприятие, което извършва застраховки по един или повече класове, посочени в част А от приложение I, членовете на персонала на предприятието, имащо самостоятелна правосубектност, които се занимават с уреждането на претенции или с правни консултации във връзка с това уреждане, не могат едновременно да упражняват същата или сходна дейност в друго застрахователно предприятие. Държавите-членки може да налагат същите изисквания по отношение на членовете на административния, управителния или надзорния орган.

4. Договорът трябва да предвижда, че застрахованите лица може да възлагат защитата на интересите си от момента, в който те имат право да предявяват претенция по силата на този договор, на адвокат по свой избор, или – в степенята, до която националното право позволява това – на друго лице с подходяща квалификация.

Член 201

Свободен избор на адвокат

1. Във всеки договор за застраховка за правни разноски изрично се предвижда, че:

- а) когато се ползва адвокат или друго подходящо квалифицирано лице съгласно националното право да защитава, да представлява или да обслужва интересите на застрахованото лице при разследване или производство, това застраховано лице е свободно да избира такъв адвокат или друго лице;
- б) застрахованите лица са свободни да избират адвокат или всяко друго подходящо квалифицирано лице, в зависимост от техните предпочитания и в степенята, до която националното право позволява, да обслужва интересите им в случай на възникване на конфликт на интереси.

2. За целите на настоящия раздел „адвокат“ означава всяко лице, което има право да упражнява професионалната си дейност под едно от названията, предвидени в Директива 77/249/ЕИО на Съвета от 22 март 1977 г. относно улесняването ефективното упражняване от адвокатите на свободата на предоставяне на услуги ⁽¹⁾.

⁽¹⁾ ОВ L 78, 26.3.1977 г., стр. 17.

Член 202

Исключения от правилото за свободен избор на адвокат

1. Държавите-членки могат да предвиждат изключения от посоченото в член 201, параграф 1 за застраховките за правни разноски, ако са изпълнени следните условия:

- а) застраховката е ограничена до случаи, произтичащи от употребата на пътни превозни средства на територията на съответната държава-членка;
- б) застраховката е свързана с договор за оказване на помощ в случай на злополука или повреда, свързана с пътно превозно средство;
- в) нито застрахователното предприятие по застраховка за правните разноски, нито застрахователят по застраховка за оказване на помощ извършва дейност по някой от класовете застраховки за гражданска отговорност;
- г) предприети са мерки правните консултации и представителството на всяка от страните в спор да се осъществяват от напълно независими адвокати, когато тези страни са застраховани за правни разноски при едно и също застрахователно предприятие.

2. Предвиждането на изключения от параграф 1 не трябва да засяга прилагането на член 200.

Член 203

Арбитраж

За уреждане на всякакви спорове между застрахователното предприятие по застраховка за правните разноски и застрахования и без да се засяга всяко право на обжалване пред евентуално предвиден от националното право съдебен орган, държавите-членки предвиждат арбитражни или други процедури, които осигуряват съпоставими гаранции за обективност.

В застрахователния договор се предвижда правото на застрахованото лице да прибягва до такива процедури.

Член 204

Конфликт на интереси

При възникване на конфликт на интереси или при несъгласие относно уреждането на спора, застрахователят по застраховка за правни разноски, или когато е относимо, отделът за уреждане на претенции информира застрахованото лице за посоченото в член 201, параграф 1 право и за възможността за прибягване до посочената в член 203 процедура.

Член 205

Премахване на специализацията по отношение на застраховки за правни разноски

Държавите-членки отменят всички разпоредби, които забраняват на застрахователно предприятие да упражнява на тяхна територия едновременно дейност по застраховки за правни разноски и други класове застраховки.

Раздел 5

Здравно застраховане

Член 206

Здравно застраховане като алтернатива на социалната сигурност

1. Държавите-членки, в които договори, покриващи рискове от клас 2, на част А от приложение I могат да служат за частична или пълна алтернатива на здравното покритие, предвидено от задължителната система за социална сигурност, може да изискват следното:

- а) тези договори да съответстват на специалните правни разпоредби, приети от тази държава-членка в защита на обществените интерес в този клас застраховки;
- б) общите и специални условия на тази застраховка да бъдат съобщавани на надзорните органи на тази държава-членка преди да бъдат използвани.

2. Държавите-членки може да изискват системата за здравно застраховане, посочена в параграф 1, да функционира на техническа база, близка до тази на животозастраховането, при което е изпълнено всяко от следните условия:

- а) плащаните премии се изчисляват на база таблици на заболяемост и други статистически данни, относими към държавата-членка, в която е разположен рискът в съответствие с математическите методи, използвани в застраховането;
- б) отделя се резерв за напреднала възраст;
- в) застрахователят може да прекрати договора само в рамките на фиксиран период, определен от държавата-членка, в която е разположен рискът;
- г) договорът предвижда, че вноските могат да бъдат увеличени или плащанията намалени, дори за текущи договори;
- д) договорът предвижда, че титулярите на полици могат, при спазване на параграф 1, да променят техния съществуващ договор с нов договор, предложен от същото застрахователно предприятие или същия клон и вземащ предвид придобитите им права.

В посочения в първа алинея, буква д) случай се държи сметка за резерва за напреднала възраст и нов медицински преглед може да бъде изискан само за увеличено покритие.

Надзорните органи на съответната държава-членка публикуват таблиците на заболяемост и други съответни статистически данни, посочени в първата алинея, буква а), и ги изпращат на надзорните органи на държавата-членка по произход.

Премиите трябва да бъдат достатъчни, при разумно актюерско допускане, така че застрахователните предприятия да са в състояние да изпълнят всичките си задължения като се отчитат всички аспекти на финансовото им състояние. Държавата-членка по произход изисква техническите бази за изчисляване на премиите да се съобщават на надзорните органи преди продукта да бъде разпространен.

Трета и четвърта алинеи се прилагат и когато се променят съществуващи договори.

Раздел 6

Застраховане срещу трудови злополуки

Член 207

Задължително застраховане срещу трудови злополуки

Държавите-членки може да изискват от всяко застрахователно предприятие, предлагащо на свой риск задължителни застраховки срещу трудови злополуки на тяхна територия да спазват специфичните разпоредби на националното им право, отнасящи се до такова застраховане, с изключение на разпоредбите за финансов надзор, които са изключителен прерогатив на държавата-членка по произход.

ГЛАВА III

Специфични разпоредби за животозастраховането

Член 208

Забрана на задължителното прехвърляне на част от подписваческата дейност

Държавите-членки не изискват животозастрахователните предприятия да прехвърлят част от подписваческите си дейности, изброени в член 2, параграф 3 на организация или организации, посочени в националното законодателство.

Член 209

Премии за нови дейности

Премиите за нови дейности трябва да бъдат достатъчни, на основание разумни актюерски допускания, за да дадат възможност на животозастрахователните предприятия да изпълнят всички свои задължения, по-специално да формират адекватни технически резерви.

За тази цел могат да бъдат взети предвид всички аспекти на финансовото състояние на едно живото застрахователно предприятие, без притокът на ресурси, различни от премии, и печалбата върху тях да са системни и постоянни, така че това да може застраши платежоспособността на съответното предприятие в дългосрочен план.

ГЛАВА IV

Специални правила за презастраховането

Член 210

Презастраховане с ограничено поемане на риск

1. Държавите-членки гарантират, че застрахователните и презастрахователните предприятия, които сключват презастрахователни договори с ограничено поемане на риск или упражняват презастрахователни дейности с ограничено поемане на риск, са в състояние да определят, измерват, наблюдават, управляват, контролират и отчитат надлежно рисковете, произтичащи от тези договори или дейности.

2. За да гарантира прилагането на хармонизиран подход по отношение на презастрахователните дейности с ограничено поемане на риск, Комисията може да приема мерки за прилагане, уточняващи разпоредбите на параграф 1 във връзка с наблюдаването, управлението и контролирането на рисковете, произтичащи от презастрахователни дейности с ограничено поемане на риск.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

3. За целите на параграфи 1 и 2 презастраховане с ограничено поемане на риск означава презастраховане, при което определената максимално възможна загуба, изразена като поетия максимален икономически риск, който възниква както поради поемането на значителен подписвачески риск, така и поради поемането на времев риск, надхвърля размера на премията за целия срок на договора с ограничена, но значителна сума, при което поне един от следните признаци трябва да е допълнително налице:

- изрично и материално съобразяване на стойността на парите във времето;
- договорни разпоредби, които изравняват икономическите резултати между страните за целия срок на договора, за постигане на предвиденото прехвърляне на риска.

Член 211

Схема със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск

1. Държавите-членки допускат създаването на тяхна територия на схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, подлежащи на предварително надзорно одобрение.

2. За да се гарантира хармонизиран подход по отношение на схемите със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, Комисията приема мерки за прилагане, определящи следното:

- обхвата на лиценза;
- задължителните условия, които следва да бъдат част от всички сключвани договори;

- в) посочените в член 42 изисквания за квалификация и надеждност на лицата, които управляват схемата със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск;
- г) изисквания за квалификацията и надеждност на акционерите или членовете с квалифицирано участие в схемата със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск;
- д) надеждни административни и счетоводни процедури, адекватни механизми за вътрешен контрол и изисквания за управление на риска;
- е) изискванията за счетоводната, пруденциалната и статистическата информация;
- ж) изискванията за платежоспособност.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, включително чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

3. Схеми със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск, лицензирани преди 31 октомври 2012 г., параграф 1, се подчиняват на правото на държавата-членка, издала лиценз за схемата със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск. Всяка, обаче, нова дейност, започната от подобна схема със специална цел за алтернативно прехвърляне на застрахователен риск след тази дата, се подчинява на разпоредбите на параграфи 1 и 2.

ДЯЛ III

НАДЗОР НАД ГРУПА ОТ ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ И ПРЕЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

ГЛАВА I

Групов надзор: определения, приложно поле, обхват и нива

Раздел 1

Определения

Член 212

Определения

1. За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

- а) „предприятие, притежавашо дялово участие“ означава предприятие, което е или предприятие-майка, или друго предприятие, притежавашо дялово участие, или предприятие, свързано с друго предприятие посредством взаимоотношение, посочено в член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;
- б) „свързано предприятие“ означава предприятие, което е или дъщерно предприятие, или друго предприятие, от което е притежавано дялово участие, или предприятие, свързано с друго предприятие посредством взаимоотношение, посочено в член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО;

в) „група“ означава група от предприятия, която:

- i) се състои от предприятие, притежавашо дялово участие, от неговите дъщерни предприятия и от образувания, в които предприятието, притежавашо дялово участие, или неговите дъщерни предприятия имат дялово участие, както и от предприятията, свързани по между си посредством взаимоотношение, посочено в член 12, параграф 1 от Директива 83/349/ЕИО; или
- ii) се основава на създаването, по договор или по друг начин, на силни и устойчиви финансови връзки между тези предприятия, и които могат да включват взаимозастрахователни асоциации или асоциации от взаимозастрахователен тип, при условие че:

— едно от тези предприятия действително упражнява, посредством координация на централно равнище, господстващо влияние върху решенията, включително финансовите решения, на другите предприятия, които са членове на групата; и

— установяването и прекратяването на подобни отношения за целите на настоящия дял подлежи на предварително одобрение от страна на органа за групов надзор;

като предприятието, упражняващо координация на централно равнище, се счита за предприятие-майка, а останалите предприятия се считат за дъщерни;

г) „орган за групов надзор“ — означава определеният съгласно член 247 надзорен орган, който е отговорен за надзор над група;

д) „колегиум на надзорните органи“ означава постоянна, но гъвкава структура за сътрудничество и координация между надзорните органи на засегнатите държави-членки;

е) „застрахователен холдинг“ означава предприятие-майка, което не е смесена финансова холдингова компания по смисъла на Директива 2002/87/ЕО и е с основен предмет на дейност придобиване и притежаване на дялови участия в дъщерни предприятия, когато тези дъщерни предприятия са изключително или главно застрахователни или презастрахователни предприятия, или застрахователни или презастрахователни предприятия от трета държава, като поне едно от тези дъщерни предприятия е застрахователно или презастрахователно предприятие;

ж) „застрахователен холдинг със смесена дейност“ — предприятие-майка, различно от застрахователно предприятие, застрахователно предприятие от трета държава, презастрахователно предприятие, презастрахователно предприятие от трета държава, застрахователен холдинг или смесена финансова холдингова компания по смисъла на Директива 2002/87/ЕО, включващо поне едно застрахователно или презастрахователно предприятие сред дъщерните си предприятия.

2. За целите на настоящия дял надзорните органи разглеждат като предприятие-майка също всяко предприятие, което, според становището на надзорните органи, реално упражнява господстващо влияние върху друго предприятие.

Надзорните органи също разглеждат като дъщерно предприятие всяко предприятие, върху което, според становището на надзорните органи, предприятие-майка реално упражнява господстващо влияние.

Надзорните органи разглеждат като дялово участие също притежаването, пряко или косвено, на права на глас или капитал в предприятие, над което, според становището на надзорните органи, реално се упражнява значително влияние.

Раздел 2

Приложно поле и обхват

Член 213

Приложно поле на груповия надзор

1. Държавите-членки предвиждат осъществяването, на групово ниво, на надзор над застрахователни и презастрахователни предприятия — част от група, в съответствие с настоящия дял.

Разпоредбите на настоящата директива, които определят правилата за надзор над застрахователни и презастрахователни предприятия поотделно, продължават да се прилагат за такива предприятия, освен ако съгласно настоящия дял не е предвидено друго.

2. Държавите-членки гарантират, че надзорът на групово ниво се прилага, както следва:

- а) над застрахователни или презастрахователни предприятия, които са предприятия, притежаващи дялово участие в най-малко едно застрахователно предприятие, презастрахователно предприятие, застрахователно предприятие от трета държава или презастрахователно предприятие от трета държава, съгласно членове 218—258;
- б) над застрахователни или презастрахователни предприятия, предприятието-майка на които е застрахователен холдинг с централно управление в рамките на Общността, съгласно членове 218—258;
- в) над застрахователни или презастрахователни предприятия, предприятието-майка на които е застрахователен холдинг с централно управление извън рамките на Общността или е застрахователно или презастрахователно предприятие от трета държава, съгласно членове 260–263;
- г) над застрахователни или презастрахователни предприятия, предприятието-майка на които е застрахователен холдинг със смесена дейност, съгласно член 265.

3. В посочените в параграф 2, букви а) и б) случаи, когато застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, или застрахователният холдинг с централно управление в рамките на Общността е свързано предприятие на регулирано образувание или смесена финансова холдингова компания, която е предмет на допълнителен надзор съгласно член 5, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО, органът за групов надзор може, след допитване до другите заинтересовани надзорни органи, да реши да не извършва на ниво застрахователно или презастрахователно предприятие, притежаващо дялово участие, или застрахователен холдинг, надзор върху концентрацията на риска съгласно член 244 от настоящата директива или надзор върху сделките в рамките на групата съгласно член 245 от настоящата директива, или и двете.

Член 214

Обхват на груповия надзор

1. Упражняването на групов надзор в съответствие с член 213 не включва задължение за надзорните органи да имат надзорна роля, на индивидуално ниво, по отношение на застрахователно предприятие от трета държава, презастрахователно предприятие от трета държава, застрахователен холдинг или застрахователен холдинг със смесена дейност, без да се засяга член 257 по отношение на застрахователните холдинги.

2. Органът за групов надзор може да реши, за всеки конкретен случай поотделно, да не включва определено предприятие в посочения в член 213 групов надзор, когато:

- а) предприятието се намира в трета държава, в която юридически пречки възпрепятстват предаването на необходимата информация, без да се засягат разпоредбите на член 229;
- б) предприятието, което следва да бъде включено, представлява незначителен интерес с оглед на целите на груповия надзор; или
- в) включването на предприятието би било неподходящо или подвеждащо с оглед на целите на груповия надзор.

При все това, когато няколко принадлежащи към една група предприятия, които са разглеждани на индивидуално ниво, могат съгласно първа алинея, буква б) да бъдат изключени, те трябва все пак да бъдат включени, ако те, взети заедно, представляват интерес, който не е незначителен.

Когато органът за групов надзор счита, че едно застрахователно или презастрахователно предприятие не следва да бъде включено в груповия надзор по първа алинея, букви б) или в), той се допитва до другите заинтересовани надзорни органи преди да вземе решение.

Когато органът за груповия надзор не включва застрахователно или презастрахователно предприятие в обхвата на груповия надзор по първа алинея, букви б) или в), надзорните органи на държавата-членка, в която това предприятие е установено, могат да изискат от предприятието, което е начало на групата, информация, която би могла да улесни упражнявания от тях надзор над съответното застрахователно или презастрахователно предприятие.

Раздел 3

Нива

Член 215

Крайно предприятие-майка на ниво на Общността

1. Когато застрахователно или презастрахователно предприятие, притежаващо дялово участие, или застрахователният холдинг, посочени в член 213, параграф 2, букви а) и б), е само по себе си дъщерно предприятие на друго застрахователно или презастрахователно предприятие или на друг застрахователен холдинг с централно управление в рамките на Общността, членове 218—258 се прилагат само на ниво на крайното застрахователно или презастрахователно предприятие-майка, или на крайния застрахователен холдинг с централно управление в рамките на Общността.

2. Когато крайното застрахователно или презастрахователно предприятие-майка или крайният застрахователен холдинг с централно управление в рамките на Общността, посочени в параграф 1, е дъщерно предприятие на предприятие, предмет на допълнителен надзор съгласно член 5, параграф 2 от Директива 2002/87/ЕО, органът за групов надзор може, след консултация с другите заинтересовани надзорни органи, да реши да не извършва на ниво крайно предприятие-майка надзор върху концентрацията на риска съгласно член 244, надзор върху сделките в рамките на групата съгласно член 245, или и двете.

Член 216

Крайно предприятие-майка на национално ниво

1. Когато централното управление на посоченото в член 213, параграф 2, букви а) и б) застрахователно или презастрахователно предприятие или на застрахователен холдинг с централно управление в рамките на Общността се намира в държава-членка, различна от тази, в която се намира централното управление на крайното предприятие-майка на ниво на Общността съгласно член 215, държавите-членки могат да разрешат на надзорните си органи, след консултация до органа за групов надзор и крайното предприятие-майка на ниво на Общността да решат да подложат на групов надзор крайното застрахователно или презастрахователно предприятие-майка или крайния застрахователен холдинг на национално ниво.

В такъв случай надзорният орган обосновава решението си както пред органа за групов надзор, така и пред крайното предприятие-майка на ниво на Общността.

Членове 218—258 се прилагат *mutatis mutandis* при спазване на разпоредбите, предвидени в параграфи 2—6.

2. Надзорният орган може да ограничи груповия надзор върху крайното предприятие-майка на национално ниво до един или няколко раздела от глава II.

3. Когато надзорният орган реши да приложи за крайното предприятие-майка на национално ниво глава II, раздел 1, изборът на метод, направен съгласно член 220 от органа за групов надзор по отношение на крайното предприятие-майка на ниво на Общността съгласно член 215, се признава за окончателен и се прилага от надзорния орган в съответната държава-членка.

4. Когато надзорният орган реши да приложи за крайното предприятие-майка на национално ниво глава II, раздел 1 и когато крайното предприятие-майка на ниво на Общността съгласно член 215, е получило в съответствие с член 231 или 233, параграф 5 разрешение да изчислява груповото капиталово изискване за платежоспособност както и капиталовото изискване за платежоспособност на застрахователните и презастрахователните предприятия от групата въз основа на вътрешен модел, това решение се признава за окончателно и се прилага от надзорния орган в съответната държава-членка.

В този случай, ако надзорният орган прецени, че рисковият профил на крайното предприятие-майка на национално ниво се отклонява значително от вътрешния модел, одобрен на ниво на Общността, и докато предприятието не отрази надлежно забележките на надзорния орган, надзорният орган може да реши да наложи добавяне на капитал към изчисленото чрез прилагане на този модел групово капиталово изискване за платежоспособност на това предприятие или при извънредни обстоятелства, когато такова добавяне на капитал не би било подходящо, да изиска от предприятието да изчислява своето групово капиталово изискване за платежоспособност въз основа на стандартната формула.

Надзорният орган обосновава това решение както пред органа за групов надзор, така и пред предприятието.

5. Когато надзорният орган реши да приложи глава II, раздел 1 спрямо крайното предприятие-майка на национално ниво, на това предприятие не се разрешава да подава съгласно член 236 или 243 заявления за получаване на разрешение за прилагане на членове 238—239 по отношение на което и да било от неговите дъщерни предприятия.

6. Когато държавите-членки разрешат на надзорните си органи да вземат посоченото в параграф 1 решение, те предвиждат такова решение да не може да бъде взето или поддържано, когато крайното предприятие-майка на национално ниво, е дъщерно предприятие на крайно предприятие на ниво на Общността, посочено в член 215, и последното е получило съгласно член 237 или 243 разрешение за прилагане на членове 238—239 по отношение на това дъщерно предприятие.

7. Комисията може да приема мерки за прилагане, определящи обстоятелствата, при които посоченото в параграф 1 решение може да бъде взето.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 217

Предприятие-майка обхващащо няколко държави-членки

1. Когато държавите-членки разрешат на надзорните си органи да вземат посоченото в член 216 решение, те също им разрешават да вземат решение за сключване на споразумение с надзорните органи в други държави-членки, в които се намира друго свързано крайно предприятие-майка на национално ниво с оглед на осъществяване на групов надзор на ниво под-група, обхващащо няколко държави-членки.

Когато съответните надзорни органи са сключили споразумение, посочено в първа алинея, груповият надзор не се осъществява на ниво на посоченото в член 216 крайно предприятие-майка, намиращо се в държава-членка, различна от държавата-членка, в която се намира посочената в настоящия параграф, първа алинея под-група.

2. Член 216, параграфи 2—6 се прилагат *mutatis mutandis*.

3. Комисията може да приема мерки за прилагане, определящи обстоятелствата, при които посоченото в параграф 1 решение може да бъде взето.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

ГЛАВА II

Финансово състояние

Раздел 1

Групова платежоспособност

Подраздел 1

Общи разпоредби

Член 218

Надзор над груповата платежоспособност

1. Надзорът над групова платежоспособност се упражнява в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член, с член 246 и с глава III.

2. В посочения в член 213, параграф 2, буква а) случай държавите-членки изискват от застрахователните или презастрахователните предприятия, притежаващи дялово участие, да гарантират, че наличните допустими собствени средства в групата са винаги най-малко равни на груповото капиталово изискване за платежоспособност, изчислено в съответствие с подраздели 2, 3 и 4.

3. В посочения в член 213, параграф 2, буква б) случай държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия в група, да гарантират, че наличните допустими собствени средства в групата са винаги най-малко равни на груповото капиталово изискване за платежоспособност, изчислено в съответствие с подраздел 5.

4. Посочените в параграфи 2 и 3 изисквания са предмет на надзорен преглед от страна на органа за групов надзор съгласно глава III. Член 136 и член 138, параграфи 1-4 се прилагат *mutatis mutandis*.

5. Щом предприятието, притежавашо дялово участие, установи и информира органа за групов надзор, че е нарушено груповото капиталово изискване за платежоспособност или че е налице риск от нарушаване в следващите три месеца, органът за групов надзор информира другите надзорни органи в колегиума на надзорните органи, който анализира състоянието на групата.

Член 219

Честота на изчисляване

1. Органът за групов надзор гарантира, че посочените в член 218, параграфи 2 и 3 изчисления се извършват ежегодно от застрахователните или от презастрахователните предприятия, притежаващи дялово участие, или от застрахователния холдинг.

Необходимите използвани данни и резултатите от изчислението се представят на органа за групов надзор от застрахователното или презастрахователното предприятие, притежавашо дялово участие, или, ако начело на групата не е застрахователно или презастрахователно предприятие, от застрахователния холдинг, или от предприятие от групата, определено от органа за групов надзор след допитване до другите заинтересовани надзорни органи и до самата група.

2. Застрахователното и презастрахователно предприятие и застрахователният холдинг наблюдават постоянно груповото капиталово изискване за платежоспособност. Когато рисковият профил на групата се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на последното отчетено групово капиталово изискване за платежоспособност, груповото капиталово изискване за платежоспособност се преизчислява незабавно и се отчита пред органа за групов надзор.

Когато съществува доказателство, посочващо че рисковият профил на групата се е променил значително от датата на последно отчитане на груповото капиталово изискване за платежоспособност, органът за групов надзор може да изиска преизчисляване на груповото капиталово изискване за платежоспособност.

Подраздел 2

Избор на метод за изчисляване и общи принципи

Член 220

Избор на метод

1. Изчисляването на платежоспособността на ниво група от посочените в член 213, параграф 2, буква а) застрахователни и презастрахователни предприятия се извършва в съответствие с техническите принципи и с един от методите, изложени в членове 221—233.

2. Държавите-членки предвиждат, че изчисляването на платежоспособността на ниво група от посочените в член 213, параграф 2, буква а) застрахователни и презастрахователни предприятия се извършва в съответствие с метод 1, описан в членове 230-232.

Държавите-членки разрешават обаче на своите надзорни органи, когато те поемат ролята на органи за групов надзор по отношение на определена група, да решат, след допитване до другите заинтересовани надзорни органи и до самата група, дали да приложат груповия метод 2, описан в членове 233 и 234, или комбинация между метод 1 и 2, при условие че прилагането единствено на метод 1 не би било целесъобразно.

Член 221

Включване на пропорционален дял

1. При изчисляването на груповата платежоспособност се взема предвид пропорционалният дял, притежаван от предприятието, притежавашо дялово участие, в неговите свързани предприятия.

За целите на първа алинея пропорционалният дял обхваща едно от двете:

- а) процента, използван за изготвяне на консолидираните счетоводни отчети, когато се използва метод 1;
- б) пропорционалният дял от записания капитал, притежаван пряко или косвено от предприятието, притежавашо дялово участие, когато се използва метод 2.

Независимо от използвания метод обаче, когато свързаното предприятие е дъщерно предприятие и не разполага с достатъчно допустими собствени средства, за да покрие капиталовото си изискване за платежоспособност, общият недостиг от средства на дъщерното предприятие се взема предвид.

Когато по мнение на надзорните органи отговорността на предприятието-майка, притежавашо дял от капитала, е строго ограничена до този дял от капитала, органът за групов надзор може независимо от това да разреши недостигът от средства на дъщерното предприятие да бъде взет предвид на пропорционална основа.

2. Органът за групов надзор, след консултация с другите заинтересовани надзорни органи и със самата група, определя пропорционалният дял, който се взема предвид в следните случаи:

- а) когато не са налице капиталови връзки между някои от предприятията в групата;
- б) когато надзорният орган е определил че притежаваните, пряко или косвено, права на глас или капитал от едно предприятие могат да бъдат квалифицирани като участие, тъй като според становището на надзорния орган спрямо въпросното предприятие реално се упражнява значително влияние;
- в) когато надзорен орган е определил, че едно предприятие е предприятие-майка на друго предприятие, понеже, по мнението на надзорния орган, то действително упражнява господстващо влияние над другото предприятие.

Член 222

Изключване на двойното използване на допустими собствени средства

1. Не се позволява двойното използване на собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност, между различните застрахователни или презастрахователни предприятия, които се включват в изчислението.

За тази цел при изчисляване на груповата платежоспособност, при условие че описаните в подраздел 4 методи не предвиждат обратното, се изключват следните суми:

- а) стойността на всеки актив на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежавашо дялово участие, който представлява източник за финансиране на собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на едно от свързаните с него застрахователни или презастрахователни предприятия;
 - б) стойността на всеки актив на застрахователно или презастрахователно предприятие, свързано със застрахователно или презастрахователно предприятие, притежавашо дялово участие, който представлява източник за финансиране на собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на това застрахователно или презастрахователно предприятие, притежавашо дялово участие;
 - в) стойността на всеки актив на застрахователно или презастрахователно предприятие, свързано със застрахователно или презастрахователно предприятие, притежавашо дялово участие, който представлява източник за финансиране на собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на всяко друго застрахователно или презастрахователно предприятие, свързано с това застрахователно или презастрахователно предприятие, притежавашо дялово участие.
2. Без да се засяга параграф 1, в изчислението могат да бъдат включени следните елементи, доколкото те са допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на съответното свързано предприятие:
- а) излишъкът от средства, попадащи в обхвата на член 91, параграф 2, възникващ в животозастрахователно или презастрахователно предприятие, свързано със застрахователно или презастрахователно предприятие, притежавашо дялово участие, чиято групова платежоспособност се изчислява;
 - б) записан, но невнесен капитал на застрахователно или презастрахователно предприятие, свързано със застрахователно или презастрахователно предприятие, притежавашо дялово участие, чиято групова платежоспособност се изчислява.

При все това следните елементи се изключват от изчислението:

- и) записан, но невнесен капитал, който представлява потенциално задължение за предприятието, притежавашо дялово участие;

- ii) записан, но невнесен капитал на застрахователно или презастрахователно предприятие, притежаващо дялово участие, който представлява потенциално задължение за свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие;
- iii) записан, но невнесен капитал на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие, който представлява потенциално задължение за друго застрахователно или презастрахователно предприятие, свързано с притежаващото дялово участие застрахователно или презастрахователно предприятие.

3. Когато надзорните органи преценят, че някои, различни от посочените в параграф 2, собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на свързано застрахователно или презастрахователно предприятие, не могат да бъдат реално осигурени в наличност, за да покрият капиталовото изискване за платежоспособност на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, чиято групова платежоспособност се изчислява, тези собствени средства могат да се включат в изчислението, доколкото те са допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на свързаното предприятие.

4. Сумата на посочените в параграфи 2 и 3 собствени средства не може да превишава капиталовото изискване за платежоспособност на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие.

5. Допустимите собствени средства на застрахователно или презастрахователно предприятие, свързано със застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, чиято групова платежоспособност се изчислява, които са обект на предварително разрешение от страна на надзорния орган съгласно член 90, могат да бъдат включени в изчислението само ако са надлежно разрешени от надзорния орган, отговорен за надзора над свързаното предприятие.

Член 223

Изключване на капитала, генериран в рамките на групата

1. При изчисляване на груповата платежоспособност не се вземат предвид собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност, които възникват от реципрочно финансиране между застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, и всяко едно от следните предприятия:

- a) свързано предприятие;
- b) предприятие, притежаващо дялово участие;
- в) друго предприятие, свързано с някое от участващите в него предприятия.

2. Когато се изчислява груповата платежоспособност, не се вземат предвид собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, свързано със застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, чиято групова платежоспособност се изчислява, когато съответните собствени средства възникват от реципрочно финансиране с всяко предприятие, което е свързано със застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие.

3. Счита се, че съществува реципрочно финансиране, когато застрахователно или презастрахователно предприятие, или всяко негово свързано предприятие притежава акции или дялове, или отпуска заеми на друго предприятие, което пряко или косвено притежава собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на първото предприятие.

Член 224

Оценка

Стойността на активите и пасивите се определя съгласно член 75.

Подраздел 3

Прилагане на методите за изчисляване

Член 225

Свързани застрахователни и презастрахователни предприятия

Когато застрахователното или презастрахователното предприятие има повече от едно свързано застрахователно или презастрахователно предприятие, груповата платежоспособност се изчислява, като се включва всяко едно от тези свързани застрахователни или презастрахователни предприятия.

Държавите-членки могат да предвидят, че когато централното управление на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие е в държава-членка, различна от тази на застрахователното или презастрахователно предприятие, чиято групова платежоспособност се изчислява, при изчислението се взема предвид, по отношение на свързаното предприятие, капиталовото изискване за платежоспособност и собствените средства, допустими за покриване на това изискване, определени от другата държава-членка.

Член 226

Междинни застрахователни холдинги

1. При изчисляване на груповата платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, което посредством застрахователен холдинг притежава участие в свързано застрахователно предприятие, свързано презастрахователно предприятие, застрахователно или презастрахователно предприятие от трета държава, се взема предвид състоянието на този застрахователен холдинг.

Единствено за целите на това изчисление междинният застрахователен холдинг се третира като застрахователно или презастрахователно предприятие, подчинено на изложените в дял I, глава VI, раздел 4, подраздели 1, 2 и 3 правила по отношение на капиталовото изискване за платежоспособност, и на изложените в дял I, глава VI, раздел 3, подраздели 1, 2 и 3 условия по отношение на собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност.

2. В случай че междинният застрахователен холдинг притежава подчинен дълг или други допустими собствени средства, подложени на ограничения съгласно член 98, те се признават като допустими собствени средства до размера, изчислен при прилагане на ограниченията съгласно член 98 към общия размер на допустимите собствени средства на ниво група спрямо капиталовото изискване за платежоспособност на ниво група.

Допустимите собствени средства на междинен застрахователен холдинг, за които би се изисквало предварително разрешение от страна на надзорния орган съгласно член 90, когато са притежание на застрахователно или презастрахователно предприятие, могат да бъдат включени в изчислението на груповата платежоспособност единствено, ако те са били надлежно разрешени от органа за групов надзор.

Член 227

Свързани застрахователни и презастрахователни предприятия от трета държава

1. При изчисляване в съответствие с член 233 на груповата платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, което е предприятие, притежаващо дялово участие от застрахователно или презастрахователно предприятие от трета държава, последното се третира, единствено за целите на изчислението, като свързано застрахователно или презастрахователно предприятие.

Когато обаче третата страна, в която се намира централното управление на това предприятие, изисква то да има лиценз и му налага режим за платежоспособност, най-малко еквивалентен на посочения в дял I, глава VI, държавите-членки могат да предвидят, че изчислението взема предвид, по отношение на това предприятие, капиталовото изискване за платежоспособност и собствените средства, допустими за удовлетворяване на това изискване, както са предвидени от съответната трета държава.

2. Проверката на еквивалентността на режима на третата страна се осъществява от органа за групов надзор при поискване от страна на предприятието, притежаващо дялово участие, или по собствена инициатива.

При извършването на това органът за групов надзор се консултира с другите заинтересовани надзорни органи и до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор преди вземане на решение относно еквивалентността.

3. Комисията може да приема мерки за прилагане, които уточняват критериите за оценяване дали режимът за платежоспособност в трета държава е еквивалентен на определения в дял I, глава VI.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

4. Комисията може да приеме, след допитване до Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване и в съответствие с посочената в член 301, параграф 2 процедура и като взема предвид критериите, приети съгласно параграф 3 от настоящия член, решение относно еквивалентността на режима за платежоспособност на трета държава спрямо изложеното в дял I, глава VI.

Тези решения биват редовно преразглеждани, за да вземат предвид промените на режима за платежоспособност, изложен в дял I, глава VI, и промените на режима за платежоспособност на третата държава.

5. Когато съгласно параграф 4 Комисията приема решение относно еквивалентността на режима за платежоспособност в трета държава параграф 2 не се прилага.

Когато приетото от Комисията решение съгласно параграф 4 заключава че режимът за платежоспособност на третата държава не е еквивалентен, посочения в параграф 1, втора алинея вариант, според който се вземат предвид капиталовото изискване за платежоспособност и собствените средства, както са предвидени от съответната трета държава, не е приложим и застрахователното или презастрахователното предприятие от третата страна се третира изцяло съгласно параграф 1, първа алинея.

Член 228

Свързани кредитни институции, инвестиционни посредници и финансови институции

При изчисляване на груповата платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, което е предприятие, притежаващо дялово участие в кредитна институция, инвестиционен посредник или финансова институция, държавите-членки разрешават на своите застрахователни или презастрахователни предприятия, притежаващи дялово участие, да прилагат *mutatis mutandis* метод 1 или 2, представени в приложение I към Директива 2002/87/ЕО. Представеният в това приложение метод 1 се прилага обаче, само когато органът за групов надзор е удовлетворен от нивото на интегрираното управление и вътрешния контрол по отношение на структурите, които са включени в обхвата на консолидацията. Избраният метод се прилага последователно във времето.

Държавите-членки разрешават обаче на своите надзорни органи, когато те поемат ролята на органи за групов надзор по отношение на определена група, да вземат решение при поискване от страна на предприятието, притежаващо дялово участие, или по собствена инициатива за приспадане на дяловото участие съгласно параграф 1 от собствените средства, допустими за покриване на груповата платежоспособност на предприятието, притежаващо дялово участие.

Член 229

Липса на достъп до необходимата информация

Когато информацията, необходима за изчисляване на груповата платежоспособност на застрахователно или презастрахователно предприятие, по отношение на свързано предприятие с централно управление в държава-членка или в трета страна, не е достъпна за съответните надзорни органи, счетоводната стойност на това предприятие в застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, се приспада от собствените средства, допустими за покриване на груповата платежоспособност.

В този случай нереализираните печалби, които са свързани с това дялово участие, не се признават за собствени средства, допустими за покриване на груповата платежоспособност.

Подраздел 4

Методи за изчисляване

Член 230

Метод № 1 (основен метод): Метод, основан на счетоводно консолидиране

1. Изчисляването на груповата платежоспособност на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, се извършва въз основа на консолидираните счетоводни отчети.

Груповата платежоспособност на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, е разликата между:

- а) собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност, изчислени въз основа на консолидирани данни;
- б) капиталовото изискване за платежоспособност на ниво група, изчислено въз основа на консолидирани данни.

Предвидените в дял I, глава VI, раздел 3, подраздели 1, 2 и 3 и в дял I, глава VI, раздел 4, подраздели 1, 2 и 3 правила се прилагат за изчисляването на собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност, и на капиталовото изискване за платежоспособност на ниво група въз основа на консолидирани данни.

2. Капиталовото изискване за платежоспособност на ниво група въз основа на консолидирани данни (консолидирано групово капиталово изискване за платежоспособност) се изчислява въз основа или на стандартната формула, или на одобрен вътрешен модел по начин, съответстващ на общите принципи съгласно дял I, глава VI, раздел 4, подраздели 1 и 2 и дял I, глава VI, раздел 4, подраздели 1 и 3, съответно.

Консолидираното групово капиталово изискване за платежоспособност представлява най-малко сумата на следните позиции:

- а) минималното капиталово изискване, посочено в член 129, на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие;

- б) пропорционалният дял от минималното капиталово изискване на свързаните застрахователни и презастрахователни предприятия.

Тази минимална сума се покрива от определените в член 98, параграф 4 допустими основни собствени средства.

С цел да бъде определено, дали тези допустими собствени средства отговарят на изискванията за покриване на минималното консолидирано групово капиталово изискване за платежоспособност, се прилагат *mutatis mutandis* предвидените в членове 221—229 принципи. Член 139, параграфи 1 и 2 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 231

Вътрешен модел на групата

1. В случай на заявление за разрешение за изчисляване на консолидираното групово капиталово изискване за платежоспособност, както и на капиталовото изискване за платежоспособност на застрахователните и презастрахователните дружества от дадена група въз основа на вътрешен модел, подадено от застрахователно или презастрахователно предприятие и свързаните с него дружества, или съвместно от свързаните дружества на застрахователен холдинг, съответните надзорни органи си сътрудничат при вземането на решение дали да предоставят такова разрешение, както и при определянето на реда и условията (ако има такива), на които такова разрешение подлежи.

Посоченото в първа алинея заявление се подава само пред органа за групов надзор.

Той незабавно уведомява другите участващи надзорни органи.

2. Съответните надзорни органи полагат усилия в рамките на правомощията си да достигнат до общо решение относно заявлението в срок от шест месеца от датата, на която органът за групов надзор е получил пълното заявление.

Органът за групов надзор незабавно препраща пълното заявление на другите надзорни органи.

3. По време на посочения в параграф 2 период органът за групов надзор и който и да е от заинтересовани надзорни органи могат да се допитат до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор. До комитета може да се извършва допитване и по искане на предприятието, притежаващо дялово участие.

При допитване до комитета се уведомяват всички заинтересовани надзорни органи и посоченият в параграф 2 период се удължава с два месеца.

4. При липса на допитване до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор съгласно параграф 3, първа алинея и на общо решение на съответните надзорни органи в срок от шест месеца след датата на получаване на пълното заявление от органа за групов надзор, последният изисква Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор да изрази становището си пред всички засегнати надзорни органи в рамките на следващите два месеца. Органът за групов надзор взема решение в срок от три седмици след получаване на становището, като изцяло отчита неговото съдържание.

5. Независимо дали е извършено допитване до комитета, решението на органа за групов надзор съдържа пълни мотиви и взема предвид изразените становища на другите засегнати надзорни органи.

Органът за групов надзор предоставя решението си на заявителя и на другите засегнати надзорни органи.

Съответните надзорни органи спазват решението.

6. Ако съответните надзорни органи не достигнат до общо решение в рамките на посочения съответно в параграфи 2 и 3 период, органът за надзор групов надзор взема самостоятелно решение относно заявлението.

При вземане на своето решение органът за групов надзор надлежно взема предвид следното:

- а) становищата или резервите на другите засегнати надзорни органи, изразени в рамките на приложимия период;
- б) при допитване до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор — становището на комитета.

Решението съдържа пълни мотиви, както и обяснение за всяко значително отклонение от приетите от Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор позиции.

Органът за групов надзор предава решението на заявителя и на другите заинтересовани надзорни органи.

Това решение се признава за определящо и се прилага от съответните надзорни органи.

7. Когато някой от съответните надзорни органи счита, че рисковият профил на негово поднадзорно застрахователно или презастрахователно предприятие се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на одобрения на ниво група вътрешен модел и докато предприятието не отстрани надлежно забележките на надзорния орган, този орган може да наложи съгласно член 37 добавяне на капитал към изчисленото чрез прилагане на този вътрешен модел капиталово изискване за платежоспособност на това застрахователно или презастрахователно предприятие.

При извънредни обстоятелства, когато такова добавяне на капитал не би било подходящо, надзорният орган може да изиска от съответното предприятие да изчислява своето капиталово изискване за платежоспособност на базата на стандартната формула, посочена в дял I, глава VI, раздел 4, подраздели 1 и 2. В съответствие с член 37, параграф 1, букви а) и б), надзорният орган може да наложи добавяне на капитал към капиталовото изискване за платежоспособност на това застрахователно или презастрахователно предприятие, изчислено чрез прилагане на стандартната формула.

Надзорният орган обосновава всяко посочено в алинеи първа и втора решение както пред органа за групов надзор, така и пред застрахователното или презастрахователното предприятие.

Член 232

Добавяне на капитал при група

Когато се определя дали консолидираното групово капиталово изискване за платежоспособност отразява по подходящ начин рисковия профил на групата, органът за групов надзор отделя специално внимание на всеки случай, в който обстоятелствата, посочени в член 37, параграф 1, букви от а) до в), могат да се проявят на ниво група, особено когато:

- а) специфичен риск, съществуващ на ниво група, не би бил покрит в достатъчна степен от стандартната формула или използвания вътрешен модел, тъй като неговото количествено измерение е трудно определимо;
- б) добавянето на капитал към капиталовото изискване за платежоспособност на свързаните застрахователни или презастрахователни предприятия е наложено от съответните надзорни органи съгласно член 37 и член 231, параграф 7.

Когато рисковият профил на групата не е подходящо отразен, може да бъде наложено добавяне на капитал към консолидираното групово капиталово изискване за платежоспособност.

Член 37, параграфи 1-5 и мерките за прилагане, взети в съответствие с член 37, параграф 6, се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 233

Метод № 2 (алтернативен метод): Метод на приспадане и агрегиране

1. Груповата платежоспособност на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежавашо дялово участие, е разликата между:

- а) агрегираните допустими собствени средства на групата съгласно параграф 2;
- б) стойността на свързаното застрахователно или презастрахователно предприятие в застрахователното или презастрахователното предприятие, притежавашо дялово участие, и агрегираното групово капиталово изискване за платежоспособност съгласно параграф 3.

2. Агрегираните допустими собствени средства на групата са сумата от:

- а) собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие;
- б) пропорционалният дял на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, от собствени средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на свързаните застрахователни или презастрахователни предприятия.

3. Агрегираното групово капиталово изискване за платежоспособност е сумата от:

- а) капиталовото изискване за платежоспособност на застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие;
- б) пропорционалният дял от капиталовото изискване за платежоспособност на свързаните застрахователни или презастрахователни предприятия.

4. Ако участието в свързаните застрахователни или презастрахователни предприятия е изцяло или отчасти косвено, то стойността на свързаните застрахователни или презастрахователни предприятия в застрахователното или презастрахователното предприятие, притежаващо дялово участие, включва стойността на това косвено участие, като се вземе предвид последователността на съответните участия, а позициите, посочени в букви б) от параграфи 2 и 3, включват съответстващите пропорционални дялове от собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност на свързаните застрахователни или презастрахователни предприятия и съответно от капиталовото изискване за платежоспособност на свързаните застрахователни или презастрахователни предприятия.

5. Във връзка със заявление за получаване на разрешение за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност на застрахователни и презастрахователни предприятия от група въз основа на вътрешен модел, представено от застрахователно или презастрахователно предприятие и неговите свързани предприятия, или съвместно от свързаните предприятия на застрахователен холдинг, член 231 се прилага *mutatis mutandis*.

6. Когато се определя дали агрегираното групово капиталово изискване за платежоспособност, изчислено съгласно параграф 3, отразява по подходящ начин рисковия профил на групата, съответните надзорни органи отделят специално внимание на специфичните рискове, съществуващи на ниво група, които не биха били покрити в достатъчна степен, тъй като тяхното количествено измерение е трудно определимо.

Когато рисковият профил на групата се отклонява значително от допусканията, стоящи в основата на агрегираното групово капиталово изискване за платежоспособност, може да бъде наложено добавяне на капитал към агрегираното групово капиталово изискване за платежоспособност.

Член 37, параграфи 1 - 5 и мерките за прилагане, взети в съответствие с член 37, параграф 6, се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 234

Мерки за прилагане

Комисията приема мерки за прилагане, определящи техническите принципи и методи, изложени в членове 220—229, както и прилагането на членове 230—233, за да гарантира еднаквото прилагане в рамките на Общността.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Подраздел 5

Надзор над груповата платежоспособност при застрахователни и презастрахователни предприятия, които са дъщерни предприятия на застрахователен холдинг

Член 235

Групова платежоспособност на застрахователен холдинг

Когато застрахователните и презастрахователните предприятия са дъщерни предприятия на застрахователен холдинг, органът за групов надзор гарантира, че изчислението на платежоспособността на групата се осъществява на ниво застрахователен холдинг съгласно от член 220, параграф 2 до член 233.

За целите на това изчисление предприятието-майка се третира като застрахователно или презастрахователно предприятие, подчинено на изложените в дял I, глава VI, раздел 4, подраздели 1, 2 и 3 правила по отношение на капиталовото изискване за платежоспособност, и на изложените в дял I, глава VI, раздел 3, подраздели 1, 2 и 3 условия по отношение на собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност.

Подраздел 6

Надзор над груповата платежоспособност за групи с централизирано управление на риска

Член 236

Дъщерни предприятия на застрахователно или презастрахователно предприятие: условия

Държавите-членки предвиждат изложените в членове 238 и 239 правила да се прилагат за всяко застрахователно или презастрахователно предприятие, което е дъщерно предприятие на застрахователно или презастрахователно предприятие, когато е изпълнено всяко едно от следните условия:

- а) дъщерното предприятие, по отношение на което органът за групов надзор не е взел решение съгласно член 214, параграф 2, е включено в груповия надзор, осъществяван от органа за групов надзор на ниво предприятие-майка в съответствие с настоящия дял;

- б) процедурите за управление на риска и механизмите за вътрешен контрол на предприятието-майка покриват дъщерното предприятие и предприятието-майка отговаря на изискванията на надзорните органи по отношение на благоразумното управление на дъщерното предприятие;
- в) предприятието-майка е получило съгласието, посочено в член 246, параграф 4, трета алинея;
- г) предприятието-майка е получило съгласието, посочено в член 256, параграф 2;
- д) от страна на предприятието-майка е представено заявление за получаване на разрешение за прилагане на членове 238 и 239 и въпросното заявление е получило положителен отговор съгласно предвидената в член 237 процедура.

Член 237

Дъщерни предприятия на застрахователно или презастрахователно предприятие: решение относно заявлението

1. При подадени заявления за получаване на разрешения за статут, подлежащ на правилата по членове 238 и 239, съответните надзорни органи си сътрудничат в рамките на колегиума на надзорните органи и се консултират по всички въпроси при вземане на решение за предоставяне или отхвърляне на исканото разрешение и определяне на реда и условията (ако има такива), на които такова разрешение следва да подлежи.

Заявление от типа, посочен в първа алинея, се представя единствено пред надзорния орган, лицензирал дъщерното предприятие. Този надзорен орган уведомява и предава пълното заявление на другите участващи надзорни органи в рамките на колегиума на надзорните органи незабавно.

2. Съответните надзорни органи полагат усилия в рамките на правомощията си да достигнат до общо решение относно заявлението в срок от три месеца от датата, на която всички надзорни органи в рамките на колегиума на надзорните органи са получили пълното заявление.

3. Докато тече посоченият в параграф 2 срок, при възникване на различие в мненията относно одобряването на посоченото в параграф 1 заявление органът за групов надзор или който и да е друг от съответните надзорни органи може да се допита до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор. За допитването до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор трябва да бъдат уведомени всички заинтересовани надзорни органи, като посоченият в параграф 2 срок се удължи с един месец.

Когато е било извършено допитване до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, съответните надзорни органи надлежно вземат под внимание неговото становище, преди да вземат съвместно решение.

4. Надзорният орган, издал лиценз на дъщерното предприятие, предава на заявителя посоченото в параграфи 2 и 3 съвместно решение, в което се съдържат пълни мотиви, както и обяснение за всяко значително отклонение от позициите, приети от Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, когато до него е извършено допитване. Съвместното решение се признава за окончателно и се прилага от надзорните органи в съответните държави-членки.

5. Ако съответните надзорни органи не достигнат до общо решение в рамките на сроковете, посочени съответно в параграфи 2 и 3, органът за групов надзор взема самостоятелно решение по отношение на заявлението.

При вземане на решение органът за групов надзор надлежно разглежда следното:

- а) становищата или резервите на другите засегнати надзорни органи, изразени в рамките на приложимия период;
- б) резервите на другите надзорни органи в колегиума на надзорните органи, изразени в рамките на приложимия срок;
- в) когато е направено допитване до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, даденото от него становище.

Решението съдържа пълни мотиви, както и обяснение за всяко значително отклонение от резервите на другите засегнати надзорни органи и становището на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор. Органът за групов надзор предава решението на заявителя и на другите заинтересовани надзорни органи копие от това решение.

Член 238

Дъщерни предприятия на застрахователно или презастрахователно предприятие: определяне на капиталовото изискване за платежоспособност

1. Без да се засяга член 231, капиталовото изискване за платежоспособност на дъщерно предприятие се изчислява в съответствие с параграфи 2, 4 и 5 от настоящия член.

2. Ако капиталовото изискване за платежоспособност на дъщерното дружество е изчислено въз основа на вътрешен модел, одобрен на ниво група съгласно член 231, и надзорният орган, лицензирал дъщерното дружество, счете, че неговият рисков профил се отклонява значително от вътрешния модел, и докато дружеството не разгледа надлежно проблемите, установени от надзорния орган, този орган може в посочените в член 37 случаи да предложи на органа за групов надзор да определи за дъщерното дружество добавяне на капитал към капиталовото изискване за платежоспособност, което е резултат от прилагането на такъв модел, или при изключителни обстоятелства, когато подобно изискване за добавяне на капитал не би било уместно, да изиска от това дружество да изчисли капиталовото изискване за платежоспособност въз основа на стандартната формула. Надзорният орган обсъжда своето предложение в рамките на колегиума на надзорните органи и обосновава това решение както пред дъщерното предприятие, така и пред колегиума на надзорните органи.

3. Когато капиталовото изискване за платежоспособност на дъщерното дружество се изчислява на базата на стандартната формула и надзорният орган, лицензирал дъщерното дружество, счете, че рисковият профил на дружеството се отклонява значително от допусканията, залегнали в стандартната формула, и докато дружеството не разгледа надлежно проблемите, установени от надзорния орган, този орган може в изключителни случаи да предложи да се изиска от предприятието да замени част от параметрите, използвани в изчисляването на стандартната формула, с параметри, специфични за това предприятие, при изчисляване на модулите на животозастрахователния, общия и здравния застрахователен подписвачески риск, в съответствие с член 110

или в посочените в член 37 случаи, да определи за дъщерното дружество добавяне на капитал към капиталовото изискване за платежоспособност.

Надзорният орган обсъжда своето предложение в рамките на колегиума на надзорните органи и обосновава това решение както пред дъщерното предприятие, така и пред колегиума на надзорните органи.

4. Колегиумът на надзорните органи прави всичко, което е в кръга на правомощията му, за да постигне съгласие относно предложението на надзорния орган, лицензирал дъщерното предприятие, или относно други възможни мерки.

5. Ако надзорният орган и органът за групов надзор не достигнат до съгласие, в срок един месец от предложението на надзорния орган въпросът се отнася за консултиране до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, който се произнася по случая в срок от два месеца.

Надзорният орган, лицензирал дъщерното предприятие, разглежда надлежно полученото становище преди да вземе окончателно решение.

Решението съдържа пълни мотиви и отчита мненията и резервите на другите съответни надзорни органи в рамките на колегиума на надзорните органи и становището на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор.

Решението се представя на дъщерното предприятие и на колегиума на надзорните органи.

Член 239

Дъщерни предприятия на застрахователно или презастрахователно предприятие: нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност и на минималното капиталово изискване

1. В случай на нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност и без да се засяга член 138, надзорният орган, лицензирал дъщерното предприятие, предава незабавно на колегиума на надзорните органи плана за възстановяване, представен от дъщерното предприятие, в рамките на шест месеца от първото установяване на нарушението на капиталовото изискване за платежоспособност, възстановяването на равнището на допустимите собствени средства или намаляването на рисковия профил, така че да се гарантира спазване на капиталовото изискване за платежоспособност.

Колегиумът на надзорните органи прави всичко, попадащо в обхвата на правомощията му, за да постигне съгласие по предложението на надзорния орган за одобрение на плана за възстановяване в рамките на четири месеца от датата на първото установяване на нарушението на капиталовото изискване за платежоспособност.

При липса на такова съгласие, надзорният орган, издал лиценз на дъщерното дружество, взема самостоятелно решение дали да одобри плана за възстановяване, като взема надлежно предвид мнението на и резервите на другите надзорни органи в рамките на колегиума на надзорните органи.

2. Когато надзорният орган, издал лиценз на дъщерното дружество, установи, в съответствие с член 136, влошаване на финансовите условия, той уведомява незабавно колегиума на надзорните органи за предложените мерки. С изключение на неотложни ситуации, мерките, които следва да се вземат, се обсъждат в колегиума на надзорните органи.

Колегиумът на надзорните органи прави всичко, попадащо в обхвата на правомощията му, за да постигне съгласие по предложението на надзорния орган за мерките, които следва да се вземат в рамките на един месец от уведомяването.

При липса на такова съгласие, надзорният орган, издал лиценз на дъщерното дружество, взема самостоятелно решение дали да одобри предложените мерки, като взема надлежно предвид мнението на и резервите на другите надзорни органи в рамките на колегиума на надзорните органи.

3. В случай на нарушение на минималното капиталово изискване и без да се засяга член 139, надзорният орган, издал лиценз на дъщерното предприятие, предава незабавно на колегиума на надзорните органи краткосрочната финансова схема, представена от дъщерното предприятие, в рамките на три месеца от датата на първото установяване на нарушението на минималното капиталово изискване, възстановяването на равнището на допустимите собствени средства, покриващи минималното капиталово изискване, или намаляването на рисковия профил, така че да се гарантира спазване на минималното капиталово изискване. Колегиумът на надзорните органи следва също да бъде информиран за всички мерки, взети за да се изпълни минималното капиталово изискване на равнище дъщерно предприятие.

Член 240

Дъщерни предприятия на застрахователно или презастрахователно предприятие: преустановяване на дерогации за дъщерно предприятие

1. Правилата, предвидени в членове 238 и 239, престават да се прилагат, ако:

- а) посоченото в член 236, буква а) условие вече не е изпълнено;
- б) посоченото в член 236, буква б) условие вече не е изпълнено и групата не отстранява нарушението на условието в подходящи срокове;
- в) посочените в член 236, букви в) и г) вече не са изпълнени;

В посочения в алинея първа, буква а) случай, ако органът за групов надзор реши, след допитване с колегиума на надзорните органи, да изключи дъщерното предприятие от извършвания от него групов надзор, той незабавно уведомява съответния надзорен орган и предприятието-майка.

За целите на член 236, букви б), в) и г) предприятието-майка е отговорно да осигури непрекъснатото спазване на условията. В случай на нарушение, предприятието-майка незабавно информира органа за групов надзор и органа за надзор над съответното дъщерно предприятие. Предприятието-майка представя план за отстраняване на нарушението в приемливи срокове.

Без да се засяга трета алинея, органът за групов надзор проверява поне веднъж годишно по своя собствена инициатива, дали условията по член 236, букви б), в) и г) се спазват. Органът за групов надзор извършва проверката при искане от съответния надзорен орган, ако последният има съществени забележки относно посоченото изпълнение на тези условия.

Ако извършената проверка установи слабости, органът за групов надзор изисква от предприятието-майка да представи план за отстраняване на слабостите в приемливи срокове.

Когато, след допитване с колегиума на надзорните органи, органът за групов надзор прецени, че посоченият в трета или пета алинея план е недостатъчен, или впоследствие, че не се прилага в договорените срокове, органът за групов надзор решава, че условията, посочени в член 236, букви б), в) и г), не се спазват повече и незабавно информира съответния надзорен орган.

2. Режимът, предвиден в членове 238 и 239 отново стават приложими, когато дружеството-майка представи ново заявление и получи благоприятно решение в съответствие с процедурата, изложена в член 237.

Член 241

Дъщерни предприятия на застрахователно или презастрахователно предприятие: мерки за прилагане

За да се гарантира еднаквото прилагане на членове 236 - 240 Комисията приема мерки за прилагане, уточняващи следното:

- а) критериите, които се прилагат, когато се оценява дали условията по член 236 са изпълнени;
- б) критериите, които следва да се прилагат, когато се оценява коя ситуация следва да се счита за неотложна, съгласно член 239, параграф 2; и
- в) процедурите, които се прилагат от надзорните органи, когато обменят информация, упражняват правомощията си и изпълняват своите задължения в съответствие с членове 237 - 240.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 242

Преглед

1. В срок до 31 октомври 2014 г. Комисията извършва оценка на прилагането на дял III, по-конкретно на сътрудничеството между надзорните органи в рамките на и функционалността на колегиумите на надзорните органи на правния статус на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, и надзорните практики за определяне на изискване за добавяне на капитал, и представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен, ако е необходимо, от предложения за изменение на настоящата директива.

2. До 31 октомври 2015 г. Комисията прави оценка на ползите от засиления групов надзор и капиталово управление в рамките на група от застрахователни или презастрахователни предприятия, включвайки препратка към COM(2008)0119 и доклада на комисията по икономически и парични въпроси на Европейския парламент от 16 октомври 2008 г. по това предложение (A6-0413/2008). Оценката следва да включва възможни мерки за засилване на доброто презгранично управление на застрахователните групи, особено на управлението на риска и на активите. В своята оценка Комисията отчита, включително новите развития и напредъка по отношение на:

- а) хармонизирана рамка за ранна намеса;
- б) практики в централизираното управление на груповия риск и функционирането на груповите вътрешни модели, включително изпитване на напрежение;
- в) сделки и концентрации на риска в рамките на групата;
- г) поведение на диверсификационните и концентрационните ефекти във времето;
- д) правно обвързваща рамка за посредничеството при надзорни спорове;
- е) хармонизирана рамка относно възможностите за прехвърляне на активи, процедурите на несъстоятелност и ликвидация, която да премахва съответните национални пречки, свързани с дружественото или корпоративно право, пред възможностите за прехвърляне на активи;
- ж) равностойно равнище на защита на титулярите на полица и бенефициерите на предприятията в рамките на една и съща група, особено в кризисни ситуации;
- з) хармонизирано и адекватно финансирано решение на равнище ЕС относно гаранционните схеми в застраховането;
- и) хармонизирана и правно обвързваща рамка между компетентните органи, централни банки и министерства на финансите във връзка с управлението и разрешаването на кризи, и споделянето на данъчното бреме, така че да се приведат в съответствие надзорните правомощия и данъчните отговорности.

Комисията представя на Европейския парламент и на Съвета доклад, придружен от предложения за изменение на настоящата директива, когато е уместно.

Член 243

Дъщерни предприятия на застрахователен холдинг

Членове 236 - 242 се прилагат *mutatis mutandis* към застрахователните и презастрахователните предприятия, които са дъщерно предприятие на застрахователен холдинг.

Раздел 2

Концентрация на риска и сделки в рамките на групата

Член 244

Надзор над концентрацията на риск

1. Надзорът над концентрацията на риска на ниво група се упражнява в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член, с член 246 и с глава III.

2. Държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия или застрахователните холдинги да докладват пред органа за групов надзор периодично, но най-малко един път в годината, всяка значителна концентрация на риска на ниво група.

Необходимата информация се представя на органа за групов надзор от застрахователното или презастрахователното предприятие, което е начело на групата, или ако групата не се оглавява от застрахователно или презастрахователно предприятие, от застрахователния холдинг, или от застрахователното или презастрахователното предприятие от групата, посочено от органа за групов надзор след допитване до другите надзорни органи и до самата група.

Концентрациите на риск подлежат на надзорен преглед от органа за групов надзор.

3. Органът за групов надзор след допитване до другите съответни надзорни органи и групата, определя вида рискове, които застрахователните и презастрахователните предприятия в определена група докладват при всички обстоятелства.

Когато органът за групов надзор и другите съответни надзорни органи определят категориите или дават становището си относно вида рискове, те се съобразяват със специфичната структура на групата и на нейното управление на риска.

С оглед да се определи значителната концентрация на риск, която трябва да бъде докладвана, органът за групов надзор, след допитване до другите надзорни органи и до групата, налага подходящи прагове въз основа на капиталовите изисквания за платежоспособност, на техническите резерви, или и на двете.

Когато разглежда концентрациите на риска, органът за групов надзор наблюдава по-специално вероятността от разпространяване на риска вътре в групата, риска от конфликт на интереси и нивото или обема на рисковете.

4. За целите на параграфи 2 и 3 Комисията може да приеме мерки за прилагане по отношение на дефинирането и разпознаването на значителната концентрация на риск и докладването на такава концентрация на риск.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 245

Надзор над сделки в рамките на групата

1. Надзорът над сделки в рамките на групата се упражнява в съответствие с параграфи 2 и 3 от настоящия член, с член 246 и с глава III.

2. Държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователните предприятия или застрахователните холдинги да докладват периодично, но най-малко един път в годината, на органа за групов надзор всички значителни сделки в рамките на групата между застрахователните и презастрахователните предприятия в рамките на групата, включително сделките, осъществявани от всяко физическо лице, което е в тесни връзки с предприятие от групата.

Освен това държавите-членки изискват докладването на изключително значими сделки в рамките на групата при първа възможност.

Необходимата информация се представя на органа за групов надзор от застрахователното или презастрахователното предприятие, което е начело на групата, или, ако групата не се оглавява от застрахователно или презастрахователно предприятие, от застрахователния холдинг или от застрахователното, или презастрахователното предприятие от групата, посочено от органа за групов надзор след допитване до другите надзорни органи и до самата група.

Сделките в рамките на групата подлежат на надзорен преглед, извършван от органа за групов надзор.

3. Органът за групов надзор, след допитване до другите съответни надзорни органи и групата, определя вида сделки в рамките на групата, които застрахователните и презастрахователните предприятия в определена група трябва да докладват при всички обстоятелства. Член 244, параграф 3 се прилага *mutatis mutandis*.

4. Комисията може да приеме мерки за прилагане по отношение на дефинирането и разпознаването на значителни сделки в рамките на групата и докладването на такава сделки за целите на параграфи 2 и 3.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Раздел 3

Управление на риска и вътрешен контрол

Член 246

Надзор над системата на управление

1. Изискванията от дял I, глава IV, раздел 2 се прилагат *mutatis mutandis* на ниво група.

Без да се засяга първа алинея, системите за управление на риска и вътрешния контрол и отчетните процедури се прилагат последователно във всички предприятия, попадащи в обхвата на груповия надзор съгласно член 213, параграф 2, букви а) и б), така че тези системи и отчетни процедури да могат да бъдат контролирани на ниво група.

2. Без да се засяга параграф 1, механизмите за групов вътрешен контрол включват поне следното:

- а) подходящи механизми по отношение на груповата платежоспособност с цел определяне и измерване на всички поети съществени рискове и подходящото съотношение на допустимите собствени средства към рисковете;
- б) надеждни отчетни и счетоводни процедури за наблюдение и управление на сделките в рамките на групата и на концентрацията на риска.

3. Системите и отчетните процедури, посочени в параграфи 1 и 2, подлежат на надзорен преглед от органа за групов надзор в съответствие с изложените в глава III правила.

4. Държавите-членки изискват от застрахователно или презастрахователно предприятие, притежаващо дялово участие или от застрахователния холдинг да извършва на ниво група оценката по силата на член 45. Оценката на собствения риск и на платежоспособността, извършени на ниво група, подлежат на надзорен преглед от органа за групов надзор в съответствие с глава III.

Когато изчисляването на платежоспособността на равнище група се извършва в съответствие с метод 1, посочен в член 230, застрахователното или презастрахователно предприятие, притежаващо дялово участие или застрахователният холдинг, предоставят на органа за групов надзор своето виждане за разликата между размера на капиталовото изискване за платежоспособност на всички свързани застрахователни и презастрахователни предприятия в групата и груповото капиталово изискване за платежоспособност.

Ако застрахователно или презастрахователно предприятие, притежаващо дялово участие или застрахователният холдинг реши и при съгласие от страна на органа за групов надзор, то може да извърши предвидената съгласно член 45 оценка едновременно на ниво група и на ниво на дъщерното предприятие в групата и може да изработи един документ, съдържащ всички оценки.

Преди да предостави съгласие в съответствие с трета алинея, органът за групов надзор се допитва и надлежно отчита всички възгледи и резерви на членовете на колегиума на надзорните органи.

Ако групата избере предвидения в трета алинея вариант, тя представя документите едновременно на всички заинтересовани надзорни органи. Изборът на този вариант не освобождава съответните дъщерни предприятия от задължението да гарантират, че изискванията съгласно член 45 са спазени.

ГЛАВА III

Мерки за улесняване на груповия надзор

Член 247

Орган за групов надзор

1. Измежду надзорните органи на съответните държави-членки се определя един надзорен орган („орган за групов надзор“), отговорен за координацията и упражняването на груповия надзор.

2. Ако един и същ надзорен орган отговаря за всички застрахователни и презастрахователни предприятия в една група, задачата на органа за групов надзор се изпълнява от този надзорен орган.

При всички други случаи и при условията на параграф 3, задачата на органа за групов надзор се изпълнява от:

- а) ако начело на групата стои застрахователно или презастрахователно предприятие — от надзорния орган, издал лиценз на това предприятие;
- б) ако групата не се оглавява от застрахователно или презастрахователно предприятие — от надзорния орган, определен съгласно следните условия:

- i) ако предприятието-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие е застрахователен холдинг — от надзорния орган, издал лиценз на това застрахователно или презастрахователно предприятие;
- ii) ако даден застрахователен холдинг е предприятие-майка на повече от едно застрахователно или презастрахователно предприятие с централно управление в Общността, и едно от тези предприятия е било лицензирано в държавата-членка, в която се намира централното управление на застрахователния холдинг — от надзорния орган на застрахователното или презастрахователното предприятие, лицензирано в тази държава-членка;

- iii) ако начело на групата стоят повече от един застрахователен холдинг с централни управления в различни държави-членки и във всяка от тези държави-членки има застрахователно или презастрахователно предприятие — от надзорния орган на застрахователното или презастрахователното предприятие с най-голям общ баланс;
- iv) ако даден застрахователен холдинг е предприятие-майка на повече от едно застрахователно или презастрахователно предприятие с централно управление в Общността, и никое от тези предприятия не е лицензирано в държавата-членка, в която се намира централното управление на застрахователния холдинг — от надзорния орган, лицензирал застрахователното или презастрахователното предприятие с най-голям общ баланс; или
- v) ако групата няма предприятие-майка или във всички други случаи, които не са посочени в точки (i) - (iv) — от надзорния орган, лицензирал застрахователното или презастрахователното с най-голям общ баланс.

3. В особени случаи съответните надзорни органи могат по общо съгласие и по искане на всеки от органите да вземат съвместно решение за дерогация от посочените в параграф 2 критерии, когато тяхното прилагане бъде счетено за неподходящо, като се имат предвид структурата на групата и относителното значение на дейностите на застрахователните и презастрахователните предприятия в различни държави, и да изберат друг надзорен орган за орган за групов надзор.

За целта всеки от съответните надзорни органи може да поиска обсъждане на целесъобразността на посочените в параграф 2 критериите. Подобно обсъждане не може да се провежда повече от веднъж годишно.

Съответните надзорни органи полагат всички усилия в рамките на правомощията си да достигнат до общо решение относно избора на орган за групов надзор в срок от три месеца от получаването на искането за обсъждане. Преди да вземат решението си, съответните надзорни органи дават на групата възможност да изложи становището си.

4. В рамките на тримесечния период, посочен в параграф 3, трета алинея, всеки от съответните надзорни органи може да поиска допитване до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор. При допитване до комитета посоченият в параграф 3 период се удължава с два месеца.

5. Ако е било извършено допитване до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, съответните надзорни органи надлежно отчитат становището му, преди да вземат съвместно решение. Съвместното решение съдържа пълни мотиви и съдържа обяснение за всяко значително отклонение от становището, дадено от Комитета.

6. Ако не бъде достигнато общо решение в дерогация от посочените в параграф 2 критерии, задачата на органа за групов надзор се изпълнява от надзорния орган, определен в съответствие с параграф 2.

7. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор информира Европейския парламент, Съвета и Комисията поне веднъж годишно, за всякакви значителни трудности при прилагането на параграфи 2, 3 и 6.

В случай че възникнат значителни трудности при прилагането на критериите, посочени в параграфи 2 и 3, Комисията може да приеме мерки за прилагане, уточняващи тези критерии.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

8. Ако в държава-членка съществува повече от един надзорен орган за надзор за благоразумие над застрахователни и презастрахователни предприятия, тази държава-членка взема необходимите мерки, за да обезпечи координацията на тези органи.

Член 248

Права и задължения на органа за групов надзор и другите надзорни органи – колегиум на надзорните органи

1. Правата и задълженията, възложени на органа за групов надзор по отношение на груповия контрол, обхващат следното:

- a) координация на събирането и разпространяването на полезна и съществена информация при нормално развитие на дейността, както и при спешни ситуации, включително разпространяване на информация, която е от значение за задачата по надзора на надзорния орган;
- b) надзорен преглед и оценяване на финансовото състояние на групата;
- v) оценка на съблюдаването от страна на групата на правилата за платежоспособност и концентрацията на риск, и за сделките в рамките на групата, посочени в членове 218—245;
- г) оценка на системата на управление на групата, съгласно член 246, и на изпълнението от страна на членовете на административния, управителния или надзорния орган на предприятието, притежаващо дялово участие, на изискванията по членове 42 и 257;
- д) планиране и координация на надзорните дейности посредством редовни, поне ежегодни срещи или други подходящи мерки, при нормално развитие на дейността както и в спешни ситуации, в сътрудничество със съответните надзорни органи и при отчитане на естеството, мащаба и сложността на рисковете, свързани с дейността на всички предприятия, които са членове на групата;

е) други задачи, мерки и решения, възложени на органа за групов надзор от настоящата директива или произтичащи от прилагането на настоящата директива, по-специално ръководенето на процеса на валидиране на вътрешния модел на ниво група, съгласно член 231 и 233, и на процеса на разрешаване на прилагане на режима, установен с членове 237 - 240.

2. С цел да се улесни упражняването задачите на груповия надзор, посочени в параграф 1, се създава колегиум на надзорните органи, под председателството на органа за групов надзор.

Колегиумът на надзорните органи гарантира, че процесите на сътрудничество, обмен на информация и консултация между надзорните органи, които са членове на колегиума на надзорните органи, се осъществяват ефективно в съответствие с дял III, така че да се насърчи сближаването на съответните им решения и дейности.

3. Членство в колегиума на надзорните органи имат органът за групов надзор и надзорните органи на всички държави-членки, в които се намират централните управления на всички дъщерни предприятия.

На надзорните органи на значими клонове и свързани предприятия също се разрешава да участват в колегиумите на надзорните органи. Тяхното участие, обаче, се ограничава единствено до постигане на целта за ефективна обмяна на информация.

Ефективното функциониране на колегиума на надзорните органи може да изисква някои дейности да се извършват от намален брой надзорни органи в него.

4. Без да се засягат каквито и да е мерки, приети съгласно настоящата директива, създаването и функционирането на колегиума на надзорните органи се основава на координационни споразумения, сключени между органа за групов надзор и останалите заинтересовани надзорни органи.

В случай на разминаване на мненията относно координационните споразумения, всеки член на колегиума на надзорните органи може да отнесе въпроса до Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор.

След консултация със съответните надзорни органи, органът за групов надзор надлежно разглежда всяко становище, представено от Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор в рамките на два месеца от получаването му, преди да вземе окончателно решение. Решението съдържа пълни мотиви, както и обяснение за всяко значително отклонение от даденото от Комитета становище. Органът за групов надзор предава решението на другите заинтересовани надзорни органи.

5. Без да се засягат мерките, приети в съответствие с настоящата директива, в координационните споразумения, посочени в параграф 4, се уточняват процедурите относно:

- а) процеса на вземане на решения от съответните надзорни органи в съответствие с членове 231, 232 и 247;
- б) допитването съгласно параграф 4 от настоящия член и съгласно член 218, параграф 5.

Без да се накърняват правата и задълженията, възложени от настоящата директива на органите за групов надзор и на други надзорни органи, координационните споразумения могат да възлагат допълнителни задачи на органа за групов надзор или на други надзорни органи в случаи, в които това би довело до по-ефективен групов надзор и не би пречило на надзорните дейности на членовете на колегиума на надзорните органи във връзка с техните съответни задължения.

Освен това, в координационните споразумения може да се установят процедури за:

- а) консултациите между съответните надзорни органи, особено съгласно членове 213 - 217, 219 - 221, 227, 244 - 246, 250, 256, 260 и 262;
- б) сътрудничеството с други надзорни органи.

6. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор изработва насоки за оперативното функциониране на колегиумите на надзорните органи на базата на цялостни прегледи на работата на колегиумите за оценка на нивото на сближаване помежду им. Такива прегледи се извършват поне веднъж на три години. Държавите-членки гарантират, че органът за групов надзор предава на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор информацията относно функционирането на колегиума на надзорните органи и всички затруднения, които са от значение за прегледите.

7. Комисията приема мерки за прилагане на координацията на груповия надзор за целите на параграфи от 1 до 6, включително определение за „значим клон“.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 249

Сътрудничество и обмен на информация между надзорните органи

1. Органите, отговарящи за надзора над индивидуални застрахователни и презастрахователни предприятия в група, и органът за групов надзор си сътрудничат тясно, по-специално в случаи, когато застрахователното или презастрахователното предприятие изпитва финансови затруднения.

С цел да се гарантира, че надзорните органи, включително органът за групов надзор, разполагат с достъп до едно и също количество относима информация, без да се нарушават техните съответни отговорности, и независимо от това дали са установени в една и съща държава-членка, те обменят такава информация,

с цел предоставяне на възможност за изпълнение и улесняване на надзорните задължения на другите органи съгласно настоящата директива. За тази цел надзорните органи и органът за групов надзор предоставят незабавно един на друг всякаква информация, веднага щом получат достъп до нея. Информацията, определена в тази алинея включва, но не се ограничава само до информация за действия на групата и надзорните органи, както и информация, предоставена от групата.

2. Органите, отговарящи за надзора над отделни застрахователни и презастрахователни предприятия в групата, или органът за групов надзор свикват незабавно заседание на всички надзорни органи, участващи в груповия надзор, най-малко при следните обстоятелства:

- а) когато получат информация за значително нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност или на минималното капиталово изискване на отделното застрахователно или презастрахователно предприятие; или
- б) когато получат информация за нарушение на капиталовото изискване за платежоспособност на равнище на групата, изчислено въз основа на консолидирани данни, или на агрегираното капиталово изискване за платежоспособност за групата, в зависимост от който и да е метод за изчисляване, прилаган в съответствие с дял III, глава II, раздел 1, подраздел 4;
- в) когато настъпят или са настъпили други извънредни обстоятелства.

3. Комисията приема мерки за прилагане, определящи данните, които редовно трябва да бъдат събирани от органа за групов надзор и предоставяни на другите съответни надзорни органи или да бъдат съобщавани на органа за групов надзор от другите съответни надзорни органи.

Комисията приема мерки за прилагане, посочващи съществените или относими данни за надзора на ниво група, с оглед на засилване на сближаването в областта на надзорното отчитане.

Мерките, посочени в настоящия параграф, предназначени да изменят неществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 250

Консултации между надзорните органи

1. Без да се засяга член 248, съответните надзорни органи, преди да вземат решение, което е от значение за надзорните задължения на други надзорни органи, се консултират помежду си в рамките на колегиума на надзорните органи относно следното:

- а) промени в структурата на акционерите, организационната или управленската структура на застрахователните или презастрахователните предприятия в група, които промени изискват одобрение или разрешение от надзорните органи; и

- б) сериозни санкции или изключителни мерки, предприети от надзорните органи, включително налагането съгласно член 37 на изискване за добавен капитал към капиталовото изискване за платежоспособност и налагане на всякакви ограничения върху използването на вътрешен модел за изчисляване на капиталовото изискване за платежоспособност съгласно дял I, глава VI, раздел 4, подраздел 3.

За целите на точка б), винаги се взема мнението на органа за групов надзор.

Освен това съответните надзорни органи се консултират помежду си преди да вземат решение, което се основава на информация, получена от други надзорни органи.

2. Без да се засяга член 248, надзорният орган може да реши да не се консултира с другите надзорни органи в спешни случаи, или когато съществува опасност това допитване да застраши ефективността на решението. В този случай надзорният орган уведомява незабавно другите съответни надзорни органи.

Член 251

Искания, отправени от органа за групов надзор, към други надзорни органи

Органът за групов надзор може да поиска от надзорните органи на държавата-членка, в която се намира централното управление на предприятието-майка, и когато те самите не упражняват групов надзор в съответствие с член 247, да изискат от предприятието-майка да предостави всякаква информация, която би била полезна за изпълнението на неговите права и задължения на координатор, както са определени в член 248, и да предадат тази информация на органа за групов надзор.

Органът за групов надзор, когато има нужда от посочената в член 254, параграф 2 информация, която вече е били предоставена на друг надзорен орган, се обръща към този орган, когато това е възможно, за да се избегне дублирането на отчитане пред различните органи, участващи в надзора.

Член 252

Сътрудничество с органи, отговарящи за кредитните институции и инвестиционните посредници

Когато застрахователно или презастрахователно предприятие и кредитна институция по смисъла на Директива 2006/48/ЕИО или инвестиционен посредник по смисъла на Директива 2004/39/ЕО, или и двете, са пряко или непряко свързани или имат общо предприятие, притежаващо дялово участие, съответните надзорни органи и органите, отговарящи за надзора над тези други предприятия, поддържат тясно сътрудничество помежду си.

Без да се засягат съответните им отговорности, тези органи си предоставят взаимно всякаква информация, която би могла да улесни тяхната задача, и по-специално посочената в настоящия дял информация.

Член 253

Професионална тайна и поверителност

Държавите-членки разрешават обмена на информация между техните надзорни органи и между техните надзорни органи и други органи, както е посочено в членове 249—252.

Информация, получена в рамките на групов надзор, и по-специално всяка информация, разменена между надзорните органи или между надзорните органи и други органи, в съответствие с настоящия дял, попада в обхвата на разпоредбите на член 295.

Член 254

Достъп до информация

1. Държавите-членки гарантират, че физическите и юридическите лица, попадащи под обхвата на груповия надзор, и техните свързани предприятия и предприятия, притежаващи дялово участие, са в състояние да обменят информация, която би могла да бъде от значение за целите на груповия надзор.

2. Държавите-членки осигуряват достъп на техните органи, отговорни за упражняване на групов надзор, до всякаква информация, която е от значение за целите на този надзор, независимо от естеството на въпросното предприятие. Член 35 се прилага *mutatis mutandis*.

Съответните надзорни органи могат пряко да се обръщат към предприятията в групата, за да получат необходимата информация, само когато тази информация е била изисквана от застрахователното или презастрахователното предприятие, което подлежи на групов надзор, и не е била предоставена от него в приемливи срокове.

Член 255

Проверка на информацията

1. Държавите-членки гарантират, че надзорните им органи могат да извършват на тяхна територия, сами или чрез посредници, назначени за тази цел, проверка на място на информацията по член 254 в помещенията на всяко от следните:

- а) застрахователното или презастрахователното предприятие, подлежащо на групов надзор;
- б) свързани предприятия на това застрахователно или презастрахователно предприятие;
- в) предприятия-майка на това застрахователно или презастрахователно предприятие;
- г) свързани предприятия на предприятието-майка на това застрахователно или презастрахователно предприятие.

2. Когато надзорните органи желаят в специфични случаи да проверят информацията относно предприятие, регулирано или не, което принадлежи към група, и се намира в друга държава-членка, те искат от надзорните органи на тази друга държава-членка да разпоредят извършването на тази проверка.

Органите, които получат такова искане, действат в рамките на техните компетенции, или като направят те самите тази проверка, или като разрешат на одитор или експерт да я направи, или като разрешат на органа, отправил искането, да я извърши сам. Органът за групов надзор се информира за предприетото действие.

Отправилният искането надзорен орган може ако пожелае, да участва в проверката, когато не извършва проверката пряко.

Член 256

Отчет за груповата платежоспособност и финансово състояние

1. Държавите-членки изискват от застрахователните и презастрахователни предприятия, притежаващи дялово участие или застрахователните холдинги всяка година да оповестяват публично отчет за платежоспособността и финансовото състояние на групата. Членове 51 и 53—55 се прилагат *mutatis mutandis*.

2. Ако застрахователно или презастрахователно предприятие, притежавашо дялово участие, или застрахователен холдинг реши и при съгласие от страна на органа за групов надзор, може да представи индивидуален отчет за платежоспособността и финансовото състояние, съдържащ следното:

- а) информацията на ниво група, която трябва да бъде оповестена съгласно параграф 1;
- б) информацията за което и да е от дъщерните предприятия в рамките на групата, която трябва да може да бъде индивидуално установена и оповестена в съответствие с членове 51 и 53—55.

Преди да предостави съгласие в съответствие с първа алинея, органът за групов надзор надлежно отчита всички мнения и резерви на членовете на колегиума на надзорните органи.

3. Ако посоченият в параграф 2 отчет не включва информацията, която надзорният орган, лицензирал дъщерното предприятие в рамките на групата, изисква от подобни предприятия да предоставят, и когато пропусъкът е съществен, съответният надзорен орган има правото да изиска от въпросното дъщерно предприятие да оповести необходимата допълнителна информация.

4. Комисията приема мерки за прилагане за допълнително уточняване на информацията, която трябва да бъде оповестена, и на начините за постигане на това по отношение на индивидуалния отчет за платежоспособността и финансовото състояние.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 257

Административен, управителен или надзорен орган на застрахователните холдинги

Държавите-членки изискват от всички лица, които в действителност управляват застрахователен холдинг, да притежават квалификацията и надеждността за изпълнението на техните задължения.

Член 42 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 258

Принудителни мерки

1. Когато застрахователните или презастрахователните предприятия в група не спазват посочените в членове 218—246 изисквания, или когато тези изисквания са спазени, но въпреки това съществува заплаха за платежоспособността, или когато сделките в рамките на групата или концентрацията на риска застрашават финансовото състояние на застрахователните или презастрахователните предприятия, следните субекти изискват предприемането във възможно най-кратки срокове на необходимите мерки за коригиране на ситуацията:

- a) органът за групов надзор по отношение на застрахователен холдинг;
- b) надзорните органи по отношение на застрахователни и презастрахователни предприятия.

Ако в случаите по първа алинея, точка а) органът за групов надзор не е един от надзорните органи на държавата-членка, в която се намира централното управление на застрахователния холдинг, органът за групов надзор уведомява тези надзорни органи за своите заключения с оглед да им позволи да предприемат необходимите мерки.

Ако в случаите по първа алинея, точка б), органът за групов надзор не е един от надзорните органи на държавата-членка, в която се намира централното управление на застрахователния холдинг, органът за групов надзор уведомява тези надзорни органи за своите заключения с оглед да им позволи да предприемат необходимите мерки.

Без да се засягат разпоредбите на параграф 2, държавите-членки определят какви мерки могат да вземат техните надзорни органи по отношение на застрахователните холдинги.

Съответните надзорни органи, включително органът за групов надзор, координират, ако е необходимо, техните принудителни мерки.

2. Без да се засягат наказателноправните разпоредби, държавите-членки гарантират, че на застрахователни холдинги, които нарушават закони, подзаконови или административни разпоредби, приети с оглед прилагането на настоящия дял, или на лицата управляващи в действителност тези холдинги, могат да бъдат наложени санкции или мерки. Надзорните органи си сътрудничат тясно за осигуряване на от посочените по-горе санкции и мерки, особено когато централната администрация или седалището на застрахователния холдинг не се намират в централното управление на холдинга.

3. Комисията може да приеме мерки за прилагане по отношение на координацията на посочените в параграфи 1 и 2 принудителни мерки.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

Член 259

Отчитане на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор

1. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор ежегодно посещава Европейския парламент за общо изслушване в парламентарна комисия. Когато това посещение съвпада с изискването за отчитане съгласно член 71, параграф 3, това изискване е изпълнено относно Европейския парламент чрез присъствието на Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор на това изслушване.

2. По време на изслушването, посочено в параграф 1, комитетът *inter alia* докладва за всеки важен придобит опит от с надзорните дейности и сътрудничеството между надзорните органи в рамките на дял III, и по-конкретно за:

- a) процеса на определяне на орган за групов надзор, броя на органите за групов надзор и географското им разпределение;
- b) работата на колегиумите на надзорни органи, по-конкретно участието и ангажираността на надзорните органи, когато не са орган групов надзор.

3. Комитетът за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор може, за целите на параграф 1, също да докладва за главните поуки, извлечени от прегледите по член 248, параграф 6, ако има такива.

ГЛАВА IV

Трети държави

Член 260

Предприятия-майки извън Общността: проверка на еквивалентност

1. В случаите, посочени в член 213, параграф 2, точка в) съответните надзорни органи проверяват дали застрахователните и презастрахователните предприятия, чието предприятие-майка е с централно управление извън Общността, подлежат на упражняван от надзорен орган на трета страна надзор, еквивалентен на този, предвиден в настоящия дял относно посочения в член 213, параграф 2, букви а) и б) надзор на ниво група над застрахователни и презастрахователни предприятия.

Проверката се извършва от надзорния орган, който би могъл да бъде органът за групов надзор, ако се прилагат изложените в член 247, параграф 2 критерии, по искане на предприятието-майка или на което и да е от застрахователните или презастрахователните предприятия, лицензирани в Общността, или по негова собствена инициатива, освен ако Комисията вече не е представила заключение относно еквивалентността на засегнатата трета държава. При извършването на това надзорният орган се консултира с другите съответни надзорни органи и с Комитета за европейско застраховане и професионален пенсионен надзор, преди да вземе решение.

2. Комисията може да приема мерки за прилагане, уточняващи критериите за оценка дали застрахователният режим за групов надзор в трета страна е еквивалентен на този, предвиден в настоящия дял. Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 301, параграф 3.

3. Комисията може да приеме решение след допитване до Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване и в съответствие с процедурата по регулиране, посочена в член 301, параграф 2 и като взема предвид критериите, приети съгласно параграф 2, дали застрахователният режим за групов надзор в трета страна е еквивалентен на този, предвиден в настоящия дял.

Тези решения се преразглеждат редовно, за да отразят промени в предвидения в настоящия дял режим за групов надзор за благоразумие и в режима за групов надзор за благоразумие в трета държава и всякакви други промени в регулирането, които биха могли да засегнат решението относно еквивалентността.

Когато Комисията вземе решение в съответствие с първа алинея по отношение на трета държава, решението се признава за решаващо за целите на проверката, посочена в параграф 1.

Член 261

Предприятия-майки извън Общността: еквивалентност

1. В случай на еквивалентен надзор, посочен в член 260, държавите-членки разчитат на еквивалентния групов надзор, упражняван от надзорните органи на трета държава, в съответствие с параграф 2.

2. Членове 247-258 се прилагат *mutatis mutandis* към сътрудничеството с надзорните органи на трети държави.

Член 262

Предприятия-майки извън Общността: липса на еквивалентност

1. При липса на еквивалентен надзор, посочен в член 260, държавите-членки прилагат към застрахователните и презастрахователните предприятия *mutatis mutandis* или разпоредбите на член 218—258, с изключение на член 236—243, или един от предвидените в параграф 2 методи.

Общите принципи и методи, предвидени в членове 218—258, се прилагат на ниво застрахователен холдинг, застрахователно предприятие от трета държава или презастрахователно предприятие от трета държава.

Единствено за целите на изчисляване на груповата платежоспособност предприятието-майка се разглежда като застрахователно или презастрахователно предприятие, подлежащо на същите изисквания, като тези изложени в дял I, глава VI, раздел 3, подраздели 1, 2 и 3 относно собствените средства, допустими за покриване на капиталовото изискване за платежоспособност, и на едно от следните изисквания:

- a) капиталово изискване за платежоспособност, определено в съответствие с принципите на член 226 - в случаите на застрахователен холдинг;
- b) капиталово изискване за платежоспособност, определено в съответствие с принципите на член 227 - в случаите на застрахователно или презастрахователно предприятие от трета държава.

2. Държавите-членки позволяват на техните надзорни органи да прилагат други методи, гарантиращи подходящ надзор над застрахователни и презастрахователни предприятия в група. Тези методи трябва да бъдат одобрени от органа за групов надзор след консултации с другите съответни надзорни органи.

Надзорните органи могат по-специално да изискват създаването на застрахователен холдинг с централно управление в Общността и да прилагат настоящия дял по отношение на застрахователни и презастрахователни предприятия в група, оглавявана от този застрахователен холдинг.

Избраните методи трябва да позволяват да се постигнат целите на груповия надзор така, както са определени в настоящия дял, и трябва да бъдат съобщени на другите съответни надзорни органи и на Комисията.

Член 263

Предприятия-майки извън Общността: нива

Когато посоченото в член 260 предприятие-майка е от своя страна дъщерно предприятие на застрахователен холдинг с централно управление извън Общността, или дъщерно предприятие на застрахователно или презастрахователно предприятие от трета държава, държавите-членки извършват проверката, предвидена в член 260, само на ниво крайното предприятие-майка, което е застрахователен холдинг от трета държава, застрахователно предприятие от трета държава или презастрахователно предприятие от трета държава.

Държавите-членки обаче позволяват на техните надзорни органи да решат, при липсата на еквивалентен надзор, посочен в член 260, да извършат нова проверка на по-ниско ниво, ако съществува предприятие-майка на застрахователно или презастрахователно предприятие, което може да е застрахователен холдинг от трета държава, застрахователно предприятие от трета държава или презастрахователно предприятие от трета държава.

В този случай надзорният орган, посочен в член 260, параграф 1, втора алинея, обяснява решението си на групата.

Член 262 се прилага *mutatis mutandis*.

Член 264

Сътрудничество с надзорните органи на трета държава

1. Комисията може да представя на Съвета предложения за договаряне на споразумения с една или повече трети държави относно начините на упражняване на групов надзор върху:

- а) застрахователни или презастрахователни предприятия, в които участват предприятия по смисъла на член 213, с централно управление в трета държава; и
- б) застрахователни предприятия от трети държави или презастрахователни предприятия от трети държави, в които участват предприятия по смисъла на член 213, с централно управление в Общността.

2. Посочените в параграф 1 споразумения целят по-специално да гарантират:

- а) възможността за надзорните органи на държавите-членки да получават необходимата информация за надзора на ниво група над застрахователните и презастрахователните предприятия, с централно управление в Общността, и които имат дъщерни предприятия или участват в предприятия извън Общността; и
- б) възможността за надзорните органи на трети държави да получават необходимата информация за надзора на ниво група над застрахователните и презастрахователните предприятия от трета държава, с централно управление на техните територии, и които имат дъщерни предприятия или участват в предприятия в една или повече държави-членки.

3. Без да се засягат разпоредбите член 300, параграфи 1 и 2 от Договора, Комисията проучва със съдействието на Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване резултата от посочените в параграф 1 преговори.

ГЛАВА V

Застрахователни холдинги със смесена дейност

Член 265

Сделки в рамките на групата

1. Държавите-членки гарантират, че когато предприятието-майка на едно или повече застрахователни или презастрахователни предприятия е застрахователен холдинг със смесена дейност, надзорните органи отговарящи за надзора над тези застрахователни или презастрахователни предприятия, упражняват общ надзор на сделките между тези застрахователни или презастрахователни предприятия и застрахователния холдинг със смесена дейност и неговите свързани предприятия.

2. Членове 245, 249—255 и 258 се прилагат *mutatis mutandis*.

Член 266

Сътрудничество с трети държави

По отношение на сътрудничеството с трети държави член 264 се прилага *mutatis mutandis*.

ДЯЛ IV

ОЗДРАВЯВАНЕ И ЛИКВИДАЦИЯ НА ЗАСТРАХОВАТЕЛНИ ПРЕДПРИЯТИЯ

ГЛАВА I

Приложно поле и определения

Член 267

Приложно поле на настоящия дял

Настоящият дял се прилага за мерки по оздравяване и процедурите по ликвидация на следните:

- а) застрахователни предприятия;
- б) клонове на застрахователно предприятие от трета държава, установени на територията на Общността.

Член 268

Определения

1. За целите на настоящия дял се прилагат следните определения:

- а) „компетентни органи“ означава административни или съдебни органи на държавите-членки, с компетентност за мерки по оздравяване или процедурите по ликвидация;
- б) „клон“ означава постоянно представителство на застрахователно предприятие на територията на държава-членка, различна от държавата-членка по произход, което упражнява застрахователна дейност;
- в) „мерки по оздравяване“ означава мерките, които предполагат намеса на компетентни органи, които има за цел да запазят или възстановят финансовото положение на застрахователно предприятие и които засягат съществуващи вече права на другите страни освен самото застрахователно предприятие, включително, но не само мерките, които включват възможност за спиране на плащанията, спиране на изпълнителните мерки или намаляване на вземанията;
- г) „производство за ликвидация“ означава колективна процедура или производство за реализиране на активите на застрахователно предприятие и разпределение на получените средства между кредиторите, акционерите или съдружниците, според случая, което предполага задължителна намеса на компетентните органи на държава-членка, включително, когато това колективно производство приключва със спогодба или друга подобна мярка, независимо дали производството е основано или не на неплатежоспособност, дали е доброволно или задължително;

- д) „управител“ означава лице или орган, назначени от компетентните органи за провеждане на мерките по оздравяване;
- е) „ликвидатор“ означава лице или орган, назначени от компетентните органи или от уставните органи на застрахователното предприятие за провеждане на процедурите по ликвидацията;
- ж) „застрахователно вземане“ означава всяка сума, дължима от застрахователното предприятие на застраховани лица, сключили застраховки, бенефициери или всяка друга пострадала страна, разполагаща с правото на пряк иск срещу застрахователното предприятие, и която е в резултат на застрахователен договор или на всяка операция, предвидена в член 2, параграф 3, букви „б“ и „в“ в пряката застрахователна дейност, включително сумата, оставена в резерв за тези лица, когато някои от елементите на дълга не са още известни.

Премията, която се дължи от застрахователното предприятие в резултат на неключване или анулиране на застрахователен договор или операция, посочени в буква ж) на първа алинея, съгласно приложимото право към тези договори или операции преди откриване на процедурата по ликвидацията, се разглеждат също като застрахователно вземане.

2. С цел прилагането на настоящия дял за мерките по оздравяване и за процедурата по ликвидацията на клон, който се намира в държава-членка, на застрахователно предприятие от трета държава, се прилагат следните дефиниции:

- а) „държава-членка по произход“ означава държавата-членка, в която клонът бил лицензиран съгласно членове 145—149;
- б) „надзорни органи“ означава надзорните органи на държавата-членка по произход.
- в) „компетентни органи“ означава компетентните органи на държавата-членка по произход.

ГЛАВА II

Мерки за оздравяване

Член 269

Приемане на мерките по оздравяване — приложимо право

1. Единствено компетентните органи на държавата-членка по произход имат право да решават предприемането на мерките по оздравяване по отношение на застрахователното предприятие, включително неговите клонове.
2. Мерките по оздравяване не са пречка за откриването на ликвидационно производство от държавата-членка по произход.
3. Мерките по оздравяване са уредени със закони, наредби и процедури, приложими в държавата-членка по произход, освен ако е предвидено друго в членове 285 - 292.

4. Мерките по оздравяване, предприети съгласно законодателството на държавата-членка по произход, имат пълно действие в цялата Общност, без други формалности, включително по отношение на трети лица в други държави-членки, дори когато законодателството в тези други държави-членки не предвижда подобни мерки по оздравяване или ако тяхното въвеждане зависи от условия, които не са изпълнени.

5. Мерките по оздравяване имат действие в цялата Общност, от момента в който започват да действат в държавата-членка по произход.

Член 270

Информирание на надзорните органи

Компетентните органи на държавата-членка по произход информират веднага надзорните органи на същата държава-членка за всяка оздравителна мярка, по възможност, още преди приемането ѝ, или ако не е възможно, веднага след това.

Надзорните органи на държавата-членка по произход информират веднага надзорните органи във всички други държави-членки за решението да се предприемат мерки по оздравяване, включително за конкретните последици, които биха могли да произтекат от тези мерки.

Член 271

Публикуване на решението за мерките по оздравяване

1. Когато е възможно обжалване в държавата-членка по произход срещу някоя мярка по оздравяване, компетентните органи на държавата-членка по произход, управителят или всяко друго оправомощено лице за тази цел в държавата-членка по произход правят публично достъпно решението относно мерките по оздравяване съгласно процедурите за публикуване в държавата-членка по произход като публикуват освен това, веднага щом стане възможно в *Официален вестник на Европейския съюз*, извлечение от документа, с който се въвежда оздравителната мярка.

Надзорните органи на другата държава-членка, които са били информирани за решението отнасящо се до мерките по оздравяване, съгласно член 270 могат да осигурят публикуването на това решение на тяхна територия по начин, който сметнат за подходящ.

2. Публикуванията, визирани в параграф 1, следва да посочат компетентния орган на държавата-членка по произход и приложимия закон съгласно член 269, параграф 3, както и назначения управител, ако вече има такъв. Обнародването се извършва на официалния или на някой от официалните езици на държавата-членка, където се публикува информацията.

3. Мерките по оздравяване се прилагат независимо от разпоредбите, които се отнасят до публикацията, формулирани в параграфи 1 и 2, и са с пълно действие спрямо кредиторите, освен ако компетентните органи на държавата-членка по произход или законодателството на тази държава-членка не са предвидили нещо друго.

4. Ако мерките по оздравяване засягат изключително правата на акционерите, съдружниците или зетите лица в застрахователното предприятие, в това им качество, параграфи 1, 2 и 3 не се прилагат, освен ако приложимото право за мерките по оздравяване не предвижда друго.

Компетентните органи определят начина, по който трябва да бъдат информирани посочените в първа алинея страни, съгласно приложимото право.

Член 272

Информация за известните кредитори — право да се предявят вземания

1. Когато законодателството на държавата-членка по произход изисква вземането да бъде предявено, за да бъде признато, или предвижда задължително съобщаване на оздравителната мярка до кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или централно управление се намира в същата държава-членка, компетентните органи на държавата-членка по произход, или управителят информират също известните кредитори, чието обичайно пребиваване, местоживеене или централно управление се намира в друга държава-членка, съгласно член 281 и член 283, параграф 1.

2. Когато правото на държавата-членка по произход предвижда правото за кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживеене или централно управление се намира в тази държава-членка, да предявят вземанията си или да предоставят забележки относно техните вземания, кредиторите чието обичайно пребиваване, местоживеене или централно управление се намира в друга държава-членка, се ползват също от това право съгласно член 282 и член 283, параграф 2.

ГЛАВА III

Производство за ликвидация

Член 273

Откриване на производство за ликвидация — Информиране на надзорните органи

1. Единствено компетентните органи на държавата-членка по произход имат право да вземат решение относно откриването на производство за ликвидация на застрахователно предприятие, включително на неговите клонове в други държави-членки. Това решение може да се вземе без да се вземат мерки по оздравяване или след тяхното приемане.

2. Решението за откриване на производство за ликвидация на застрахователно предприятие, включително на неговите клонове в други държави-членки, прието съгласно законодателството на държавата-членка по произход, се признава без никакви допълнителни формалности, в цялата Общност и има същото действие в тях от момента, в който решението поражда действие в държавата-членка, където е открита процедурата.

3. Компетентните органи на държавата-членка по произход информират веднага по спешност надзорните органи на същата държава-членка за решението за откриване на производство за ликвидация, по възможност преди откриването на това производство или, ако не е възможно, веднага след това.

Надзорните органи на държавата-членка по произход информират по спешност надзорните органи на всички други държави-членки за решението за откриване на производство за ликвидация, включително и за конкретните последици, които биха могли да произтекат от това производство.

Член 274

Приложимо право

1. Решението за откриване на производство за ликвидация на дадено застрахователно предприятие, производството за ликвидация и неговите последици са регламентирани от правото, приложимо в държавата-членка по произход, освен ако не е предвидено друго в членове 285 - 292.

2. Правото на държавата-членка по произход урежда поне следното:

- а) активите, които са част от имуществената маса и третирането на придобитите или прехвърлени активи на застрахователното предприятие, след откриването на производството за ликвидация;
- б) съответните правомощия на застрахователното предприятие и на ликвидатора;
- в) условията за възможностите за прилагане на компенсация;
- г) последиците от производството за ликвидация върху съществуващите договори, по които застрахователното предприятие е страна;
- д) действието и последиците от производството за ликвидация върху исковете заведени от индивидуални кредитори, с изключение на висящите производства, както е посочено в член 292;
- е) вземанията, които следва да се предявят по отношение на имуществената маса на застрахователното предприятие и правното положение на вземанията, породени след откриването на производството за ликвидация;
- ж) правилата относно предявяването, проверката и приемането на вземанията;
- з) правилата за разпределение на получените средства от реализацията на имуществото, класовите вземания и правата на кредиторите, които са били частично удовлетворени след откриването на производството за ликвидация по силата на вещно право или въз основа на компенсация;
- и) условията и последиците от преустановяване на производството за ликвидация, по-специално при случаите на спогодба;
- й) правата на кредиторите след приключването на производството за ликвидация;
- к) страната, която поема разходите и разносните по производството за ликвидация; и
- л) правилата по отношение на нищожността, унищожяемостта или непротивопоставимостта по отношение на правни действия, причинили вреди на всички кредитори.

Член 275

Третиране на застрахователните вземания

1. Държавите-членки гарантират застрахователните вземания да се ползват от предимство спрямо другите вземания към застрахователното предприятие по един или по двата от следните начини:

- a) по отношение на активите за покритие на техническите резерви, застрахователните вземания се ползват от абсолютно предимство спрямо всяко друго вземане от застрахователното предприятие; или
- b) по отношение на всички активи на застрахователното предприятие застрахователните вземания се ползват с предимство спрямо всяко друго вземане от застрахователното предприятие, със следното единствено възможно изключение:
 - i) вземания на членове на персонала по трудови договори и трудови правоотношения,
 - ii) данъчни вземания на публични органи;
 - iii) вземания по системата за социална сигурност;
 - iv) вземания по отношение на активите, предмет на вещни права.

2. Без да засяга параграф 1, държавите-членки могат да предвидят, че всички или част от разностите в резултат на процедурата по ликвидацията, по смисъла на националното им право, се ползват с предимство спрямо застрахователните вземания.

3. Държавите-членки, които са възприели варианта, предвиден в параграф 1, буква а), изискват от застрахователните дружества да въведат и водят редовно специален регистър, съгласно член 276.

Член 276

Специален регистър

1. Всяко застрахователно предприятие води в централното си управление специален регистър за активите, представляващи техническите резерви, изчислени и инвестирани съгласно правото на държавата-членка по произход.

2. Ако застрахователното предприятие упражнява едновременно дейности за застраховка живот и за имуществените застраховки, то в своето централно управление дружеството води отделен регистър за всяка от дейностите.

Когато обаче някоя държава-членка разрешава на дружеството да упражнява дейностите по застраховка живот и да покрива рисковете, посочени в класове 1 и 2 от част А на приложение I, тя може да предвиди тези застрахователни дружества да водят само един регистър за всички свои дейности.

3. Във всеки момент общата сума на вписаните активи, изчислени съгласно приложимото право на държавата-членка по произход, не може да бъде по-малка от стойността на техническите резерви.

4. Когато даден актив в регистъра е обременен с вещно право в полза на кредитор или на трето лице, в резултат на което част от стойността на този актив не е на разположение за покриване на задълженията, в регистъра се отразява това положение и сумата, която не е налична не се взема предвид, когато се изчислява общата сума по параграф 3.

5. Третирането на актив при производство за ликвидация на застрахователно предприятие по отношение на възможността, предвидена в член 275, параграф 1, буква а), се регламентира от законодателството на държавата-членка по произход, с изключение на активите, за които се прилагат членове 286, 287 или 288, когато:

- a) активите, използвани за покриване на технически резерви, са обременени от вещно право в полза на кредитор или на трето лице, без да отговарят на условията на параграф 4;
- b) такива активи са предмет на право на задържане в полза на кредитор или трето лице; или
- в) кредитор е в правото си да поиска прихващане неговото вземане с това на застрахователното предприятие.

6. От момента на откриване на производството за ликвидация списъкът на активите, вписани в регистъра съгласно параграфи 1 до 5, не следва да бъде променян, както и не може да се нанася никаква поправка в регистрите без разрешение на съответния компетентен орган, с изключение на корекции от чисто технически характер.

Ликвидаторите обаче добавят към тези активи получените финансови приходи по тях, както и чистата сума на премиите, събрани по класа застрахователна дейност между момента на откриването на производството за ликвидация и изплащането на застрахователните вземания или до момента на прехвърляне на портфейла.

7. Когато доходите от реализацията на активите са по-ниски от тяхната оценка в регистъра, ликвидаторите посочват причините за това пред надзорните органи на държавата-членка по произход.

Член 277

Суброгация на гаранционната схема

Държавата-членка по произход може да предвиди, че когато една гаранционна схема, установена в тази държава-членка, е встъпила в правата на кредиторите на застрахователя, вземанията на тази схема не се ползват от разпоредбите на член 275, параграф 1.

Член 278

Покриване на вземанията с предимство с активи

Държавите-членки, които възприемат варианта, предвиден в член 275, параграф 1, буква б), изискват от всяко застрахователно предприятие да гарантира, че вземанията, които могат да имат предимство по отношение на застрахователните вземания съгласно член 275, параграф 1, буква б), и които са регистрирани в счетоводните книги на застрахователното предприятие, са покрити с активи във всеки един момент и независимо от евентуална ликвидация.

Член 279

Отнемане на лиценз

1. Когато по отношение на застрахователно предприятие е взето решение за откриване на производство за ликвидация, лицензът на това предприятие се отнема в съответствие с процедурата, установена в член 144, освен при необходимост, като тази визирана в параграф 2.

2. Отнемането на лиценза по силата на параграф 1 не е пречка за ликвидатора или за всяко друго лице, назначено за това от компетентните органи, да продължи с някои от дейностите на застрахователното предприятие, при положение че това е необходимо или подходящо за нуждите на ликвидацията.

Държавата-членка по произход може да предвиди тези дейности да се извършват със съгласието и под контрола на надзорните органи на тази държава-членка.

Член 280

Публикуване на решенията за процедурите по ликвидация

1. Компетентният орган, ликвидаторът или всяко лице, определено за тази цел от компетентните органи, осигурява публикуване на решението за започване на производството за ликвидация съгласно процедурите, предвидени в държавата-членка по произход по, както и на публикуването на извлечение от решението за ликвидация в *Официален вестник на Европейския съюз*.

Надзорните органи на всички други държави-членки, които са информирани за откриването на производството за ликвидация съгласно член 273 параграф 3, могат да осигурят публикуването на това решение на тяхна територия по начин, който преценят за подходящ.

2. Публикуването, визирано в параграф 1, посочва компетентния орган на държавата-членка по произход, приложимото право, както и посочения ликвидатор. То се извършва на официалния или на някой от официалните езици на държавата-членка, където се публикува информацията.

Член 281

Информирание на известните кредитори

1. Когато се открие производството за ликвидация, компетентните органи на държавата-членка по произход, ликвидаторът или всяко лице, определено за тази цел от компетентните органи уведомяват известните кредитори веднага и индивидуално с писмо - кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживее или централно управление е в друга държава-членка.

2. Уведомяването, посочено в параграф 1 включва сроковете, които следва да се спазват, санкциите предвидени по тези срокове, органа или институцията, оправомощени да получат предявяването на вземане или забележките относно вземанията, както и всякакви други мерки.

Уведомяването посочва също така дали кредиторите, чиито вземания са гарантирани с предимство или вещно обезпечение, следва да предявят своите вземания.

В случая със застрахователните вземания, уведомяването посочва също действието на производството за ликвидация по отношение на застрахователните договори, особено датата на която се преустановява действието на застрахователните договори или операциите, както и правата и задълженията на застрахования относно договора или операцията.

Член 282

Право за предявяване на вземанията

1. Всеки кредитор, включително публичните органи на държавите-членки, чието обичайно пребиваване, местоживее или централно управление е в държава-членка, различна от държавата-членка по произход, има право да предяви вземанията си, или да представи писмено съображенията си по отношение на вземанията.

2. Вземанията на всички кредитори, посочени в параграф 1, се третират по същия начин и получават същото класиране като равностойните вземания, които могат да бъдат предявени от кредиторите, чието обичайно пребиваване, местоживее или централно управление е в държавата-членка по произход. Следователно компетентните органи действат без дискриминация на равнище Общност.

3. С изключение на случаите, когато правото на държавата-членка по произход предвижда друго, кредиторът изпраща на компетентните органи копие от всички документи, в подкрепа на вземането си и посочва следното:

- а) естеството и размера на вземането,
- б) датата на възникване на вземането;
- в) дали се позовава на предимство, вещно обезпечение или право на задържане по отношение на това вземане;
- г) когато е целесъобразно, по отношение на какви активи се отнасят неговите обезпечения.

Не е необходимо да се посочва предимството за застрахователните вземания по смисъла на член 275.

Член 283

Езици и форма

1. Информацията в писмото, предвидено в член 281, параграф 1, се представя на официалния език на държавата-членка по произход или на един от официалните езици на тази държава.

За тази цел се използва формуляр, на който е написано едно от следните заглавия на всички официални езици на Европейската общност:

- а) „Покана за предявяване на вземане. Спазвайте срока“; или
- б) когато законите в държавата-членка по произход предвиждат представянето на съображения по вземанията: „Покана да се представят съображения по вземанията. Спазвайте срока“.

Въпреки това, когато известен кредитор има застрахователно вземане, информацията в уведомлението по член 281, параграф 1 се изготвя на официалния език на държавата-членка, където е обичайното пребиваване, местоживееето или централното управление на кредитора, или на някой от официалните езици на тази държава.

2. Кредитори, чието обичайно пребиваване, местоживееене или централно управление е в друга държава-членка, различна от държавата-членка по произход, могат да предявят вземанията си или да представят съображенията си по отношение на вземанията, на официалния език на тази държава-членка или на някой от официалните езици на тази държава.

В този случай обаче предявяването на техните вземания или представянето на техните съображения по отношение на вземането им, следва съответно да са озаглавени „Предявяване на вземане“ или „Представяне на съображенията по вземането“ на официалния език на държавата-членка по произход или на някой от официалните езици на тази държава.

Член 284

Редовно информиране на кредиторите

1. Ликвидаторите информират редовно кредиторите, по подходящ начин, относно развитието на производството за ликвидацията.

2. Надзорните органи на държавите-членки могат да изискват информация от надзорните органи на държавата-членка по произход.

ГЛАВА IV

Общи разпоредби

Член 285

Действие върху някои договори и права

Чрез дерогация от членове 269 и 274, действието на приетите мерки по оздравяване или откриването на производство за ликвидация се определя от следното:

- а) по отношение на трудови договори и трудови правоотношения изключително от правото на държавата-членка, приложимо към договорните или трудовите правоотношения;
- б) по отношение на договори, предоставящи правото на ползване на недвижим имот, или на неговото придобиване, изключително по правото на държавата-членка, където се намира недвижимата собственост; и

- в) по отношение на права на застрахователното предприятие върху недвижим имот, кораб или самолет, които са вписани в публичен регистър, изключително по правото на държавата-членка в която се води този регистър.

Член 286

Вещни права на трети лица

1. Приемането на мерките по оздравяване или откриването на производство за ликвидация не засягат вещните права на кредиторите или на трето лице по отношение на материалните и нематериалните блага, недвижими или движими - както индивидуално определени имущества и така и съвкупности от неопределени имущества, чийто състав подлежи на промяна — принадлежащи на застрахователното предприятие, и които се намират, в момента на приемането на тези мерки или на откриването на процедурата по прекратяването и ликвидацията, на територията на друга държава-членка.

2. Правата, предвидени в параграф 1, включват поне:

- а) правото за разпореждане с активите, или да бъдат реализирани, и да се получи удовлетворение от доходите от тези активи, по-специално по силата на залог или ипотeka;
- б) изключителното право за получаване на вземането, по-специално право, гарантирано по силата на залог или прехвърлянето на това вземане в качеството на обезпечение;
- в) правото да се изиска имуществото или да се иска неговото възстановяване от на всеки, който го притежава или го ползва срещу волята на този, който има правата върху него;
- г) право за ползване на имуществото.

3. Право, вписано в публичния регистър и противопоставимо на трети лица, което позволява да се придобие вещното право по смисъла на параграф 1, се счита за вещно.

4. Параграф 1 не е пречка за предявяване на иски за нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост на основание член 274, параграф 2, буква л).

Член 287

Право на задържане

1. Приемането на мерки по оздравяване или откриването на производство по ликвидация на застрахователно предприятие купуващо активи, не накърнява правата на продавача, основани на право на задържане, когато този имот се намира, по време на приемането на тези мерки или на откриването на тази процедура, на територията на държава-членка, различна от тази, където са приети тези мерки или е открито това производство.

2. Приемането, след предоставяне на активите, на мерки по оздравяване или откриването на производство за ликвидация на застрахователно предприятие, продаващо активи, не представлява причина за анулиране или преустановяване на продажбата и не е пречка за придобиването от страна на купувача на собствеността на продадените активи, когато този те се намират, в момента на приемането на тези мерки или на откриването на това производство, на територията на държава-членка, различна от тази, където са приети тези мерки или се открива това производство.

3. Параграфи 1 и 2 не са пречка за предявяване на искиове на основание нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост, съгласно член 274, параграф 2, буква л).

Член 288

Прихващане

1. Приемането на мерки по оздравяване или откриването на производство за ликвидация не накърнява правото на кредитора да се позове на прихващането на неговото вземане с вземането на застрахователното предприятие, когато това прихващане е разрешено от правото, което се прилага към вземането на застрахователното предприятие.

2. Параграф 1 не е пречка за предявяване на искиове за нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост на основание член 274, параграф 2, буква л).

Член 289

Регулирани пазари

1. Без да засяга член 286, действието на мярка по оздравяване или откриването на производство за ликвидация по отношение на правата и задълженията на участниците в регулиран пазар се ръководи изключително от приложимото право за посочения пазар.

2. Параграф 1 не е пречка за предявяване на искиове на основание нищожност, унищожаемост или непротивопоставимост, съгласно член 274, параграф 2, буква л), които могат да се предявят, за да не се вземат предвид плащания или други операции по силата на приложимото за посочения пазар право.

Член 290

Увреждащи действия

Член 274, параграф 2, буква л) не се прилага, когато лицето, което се е възползвало от правно действие, с което са нанесени вреди на всички кредитори е доказало, че това действие е предмет на регулиране на правото на държава-членка, различна от държавата-членка по произход, и че този закон не позволява, по никакъв начин, да се атакува посоченото действие в съответното дело.

Член 291

Защита на трети лица- купувачи

Следното право се прилага в случаите, когато чрез сключен акт след приемането на мерки по оздравяване или откриването на производство за ликвидация, застрахователното предприятие се разпорежда, срещу заплащане с някои от следните:

- а) по отношение на недвижим имоти, правото на държавата-членка, където се намира недвижимият имот;
- б) по отношение на кораби или самолети, подлежащи на вписване в публичния регистър, правото на държавата-членка, в чиито правомощия е воденето на регистъра;
- в) по отношение на прехвърлими или други ценни книжа, чието наличие или прехвърляне предполага вписването в регистър или по предвидена от закона сметка или които са депозирани в депозитна централна система, регламентирана от правото на държава-членка, законодателството на държавата-членка, в чиито правомощия е воденето на регистъра, сметката или системата.

Член 292

Висящо съдебно производство

Действието на мерките по оздравяване или на производството на прекратяване и ликвидацията върху висящо съдебно производство относно активи или право, което е отнето на застрахователното предприятие, се регулира изключително от правото на държавата-членка, където делото е висящо.

Член 293

Управители и ликвидатори

1. Назначаването на управител или на ликвидатор се извършва чрез представянето на копие, нотариално заверено като вярно с оригинала, на решението, с което е назначено лицето, или чрез някакво друго удостоверение, издадено от компетентните органи на държавата-членка по произход.

Държавата-членка, в която управителят или ликвидаторът желае да упражнява задълженията си може да изиска превод на официалния език или на някой от официалните езици на тази държава-членка. Не се изисква официално легализиране на този превод или друга подобна формалност.

2. Управителите и ликвидаторите са притежават правото да упражняват на територията на всички държави-членки всички пълномощия, за които са били оправомощени в държавата-членка по произход.

Лица, натоварени със задължението да подпомагат или да представляват управителите и ликвидаторите, могат да бъдат определени съгласно правото на държавата-членка по произход, в провеждането на мерките по оздравяване или в производството за ликвидация, по-специално в приемащата държава-членка и особено за оказване на помощ при разрешаване на евентуалните трудности, с които се сблъскват кредиторите в тази държава.

3. В упражняването на правомощията си съгласно правото на държавата-членка по произход, управителите или ликвидаторите спазват законите на държавите-членки, в които те желаят да действат, особено по отношение на процедурите по продажба на активите и по отношение информирането на заети лица.

Тези правомощия не включват прибягване към сила или правото да се произнася по съдебни производства или спорове.

Член 294

Вписване в публичния регистър

1. Управителят, ликвидаторът или всеки друг орган или лице, надлежно оправомощено в държавата-членка по произход може да поиска мярка по оздравяване или решението по откриване на производството за прекратяването и ликвидацията да бъде вписано в съответния публичен регистър, който се води в другите държави-членки.

Когато обаче някоя държава-членка предвижда задължително вписване, органът или лицето, визирано в първа алинея, взема необходимите мерки, за да осигури това вписване.

2. Разходите по вписването се разглеждат като разходи и разходи по производството.

Член 295

Професионална тайна

Всички лица, призовани да получат или дадат информация във връзка с процедурите, предвидени в членове 270, 273 и 296, са обвързани от разпоредбите за професионалната тайна, така както е предвидено в членове 64 - 69, с изключение на съдебните органи, за които се прилагат действащите национални разпоредби.

Член 296

Третиране на клонове на застрахователни предприятия от трети държави

Ако застрахователно предприятие от трета държава има клонове, установени в повече от една държава-членка, всеки клон се третира отделно при прилагането на настоящия дял.

Компетентните органи и надзорните органи на тези държави-членки се стремят да координират действията си.

Всички администратори или ликвидатори по подобен начин се стремят да координират действията си.

ДЯЛ V

ДРУГИ РАЗПОРЕДБИ

Член 297

Право на съдебна защита

Държавите-членки гарантират, че решенията, които са взети по отношение на застрахователно или презастрахователно предприятие по силата на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, които прилагат настоящата директива, са обект на правото на съдебна защита.

Член 298

Сътрудничество между държавите-членки и Комисията

1. Държавите-членки си сътрудничат с цел улесняването на надзора върху застраховането и презастраховането в рамките на Общността и прилагането на настоящата директива.

2. Комисията и надзорните органи на държавите-членки работят в тясно сътрудничество помежду си с цел улесняване на надзора върху застраховането и презастраховането в рамките на Общността и за проучването на всякакви трудности, които могат да възникнат при прилагането на настоящата директива.

3. Държавите-членки уведомяват Комисията за всички значителни трудности, предизвикани от прилагането на настоящата директива.

Комисията и надзорните органи на заинтересованите държави-членки проучват тези затруднения във възможно най-кратък срок, за да намерят подходящо решение.

Член 299

Евро

Когато настоящата директива посочва стойности в евро, обменната стойност в националните валути, която ще се прилага от 31 декември на всяка година, е стойността в последния ден на предходния месец октомври, за който обменните стойности на евро са на разположение за всички валути в Общността.

Член 300

Ревизиране на сумите в евро

Сумите, изразени в евро в настоящата директива, се ревизират на всеки пет години, като се увеличава основната сума в евро с процентната промяна в основния хармонизиран индекс на потребителските цени за всички държави-членки във вида, публикуван от Евростат, започвайки от 31 октомври 2012 г. и до датата на ревизията, като се закръгли до число, кратно на 100 000 EUR.

Ако процентната промяна от последното ревизиране е по-малка от 5 %, сумите не се ревизират.

Комисията публикува ревизираните суми в Официален вестник на Европейския съюз.

Ревизираните суми се прилагат от държавите-членки в 12-месечен срок от публикуването в Официален вестник на Европейския съюз.

Член 301

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване.

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат членове 5 и 7 от Решение 1999/468/ЕО във връзка с разпоредбите на член 8 от него.

3. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1 — 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО във връзка с разпоредбите на член 8 от него.

Член 302

Уведомления, предоставени преди влизането в сила на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за прилагането на членове 57—63

Процедурата по оценяване, прилагана по отношение на предложените придобивания, за които компетентните органи са били уведомени съгласно член 57 преди влизане в сила на законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за съобразяване с членове 57—63, се провежда в съответствие с националното законодателство на държавите-членки, което е в сила в момента на уведомлението.

Член 303

Изменения на Директива 2003/41/ЕО

Директива 2003/41/ЕО се изменя, както следва:

1. Член 17, параграф 2 се заменя със следното:

„2. За целите на изчисляването на минималния размер на допълнителните активи се прилагат правилата, определени в членове 17а - 17 г.“

2. Вмъкват се следните членове:

„Член 17а

Налична граница на платежоспособност

1. Всяка държава-членка изисква от всяка институция, посочена в член 17, параграф 1, намираща се на нейна територия, да държи във всеки момент адекватна налична граница на платежоспособност във всеки момент по отношение на всички дейности, като тази граница трябва да бъде най-малко равен на изискванията на настоящата директива.

2. Наличната граница на платежоспособност се състои от активите на застрахователното предприятие, намалени с предвидимите задължения и с приспадане на всички нематериални активи, включително:

а) изцяло внесения дялов капитал, или, в случая на институция под формата на взаимозастрахователно предприятие, действителните първоначални средства плюс всички сметки на членовете на взаимозастрахователното предприятие, които изпълняват следните критерии:

i) уставът трябва да предвижда, че от тези сметки могат да се извършват плащания към членовете на взаимозастрахователното предприятие, само когато това не води до спад на наличната граница на платежоспособност под изискваното ниво, или след прекратяване дейността на предприятието, когато всички други негови дългове са уредени;

ii) уставът трябва да предвижда, че за всяко плащане, посочено в подточка i), извършено за други цели освен индивидуалното прекратяване на членството във взаимозастрахователното предприятие, компетентните органи да бъдат уведомени най-малко един месец предварително и, че те могат в този срок да забранят плащането; и

iii) съответните разпоредби на устава могат да бъдат изменени само след като компетентните власти са обявили, че нямат възражение към изменението, без да се засягат изложените в i) и ii) критерии;

б) резерви (законови и свободни), несъответстващи на застрахователните задължения;

в) печалбата или загубата, пренесени след приспадането на дължимите дивиденди; и

г) дотолкова доколкото е разрешено от националното право, резерви от печалби в баланса, когато могат да бъдат използвани за покриване на всякакви загуби, които могат да възникнат, и когато не са оставени за разпределение между членовете и бенефициерите.

Наличната граница на платежоспособност се намалява със стойността на собствените акции, които се притежават пряко от институцията.

3. Държавите-членки може да предвидят наличната граница на платежоспособност да обхваща също:

а) съвкупен привилегирован акционерен капитал и подчинен заемаен капитал до 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: наличната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, не повече от 25 % от която се състои от подчинени кредити с фиксиран падеж, или съвкупен привилегирован акционерен капитал с фиксиран срок, в случай че съществуват обвързващи споразумения, съгласно които в случай на несъстоятелност или ликвидация на институцията подчиненият заемаен капитал или привилегированият акционерен капитал се нарежда след вземанията на всички други кредитори и не се изплаща, докато не бъдат уредени всички други неуредени дългове;

б) ценни книжа без определена дата на падежа и други инструменти, включително кумулативни привилегировани акции, различни от посочените в буква а), до максимално 50 % от по-малката стойност на една от следните две величини: наличната граница на платежоспособност или изискваната граница на платежоспособност, за сумата от такива ценни книжа и субординирания заемаен капитал, посочени в буква а), при условие че изпълняват следните задължителни условия:

i) те не трябва да бъдат изплащани по инициатива на приносителя им или без предварителното съгласие на компетентния орган;

ii) договорът за емисията трябва да позволява на институцията да отсрочи плащането на лихвата по заема;

- iii) претенциите на заемополучателя към институцията се подреждат след тези на всички други кредитори;
- iv) документите, които уреждат емисията на ценните книжа, предвиждат, че загубите ще бъдат компенсирани с дълг и неизплатени лихви, като в същото време правят възможно за презастрахователното предприятие да продължи дейността си; и
- v) вземат се предвид само напълно внесени суми.

За целите на буква а) подчиненият заеман капитал трябва да отговаря също и на следните условия:

- i) може да се взема предвид само напълно внесения капитал;
- ii) за заеми с фиксиран падеж, първоначалният падеж е поне пет години. Не по-късно от една година преди датата на изплащането, институцията предоставя за одобрение от компетентните власти план, от който става видно по какъв начин се запазва наличната граница на платежоспособност или се довежда до изискваното ниво по време на падежа, освен ако обхватът, в който може да бъде включен заемът като компонент на наличната граница на платежоспособност, е постепенно стеснен поне през последните пет години преди датата на изплащането. Компетентните органи могат да разрешат предсрочното погасяване на такива кредити, при условие че е подадено заявление от издаващата институция и наличната граница на платежоспособност няма да спадне под необходимото ниво;
- iii) заеми, чийто падеж не е фиксиран, се изплащат само след срок за предизвестие от пет години, освен ако заемите не се считат повече като компонент на наличната граница на платежоспособност или ако специално се изисква предварително съгласие на компетентните власти за предсрочното им изплащане. В последния случай институцията уведомява компетентните власти поне шест месеца преди датата на планираното изплащане, като посочва наличната граница на платежоспособност и изискваната граница на платежоспособност, преди и след изплащането. Компетентните власти разрешават изплащането само когато наличната граница на платежоспособност на институцията няма да падне под изискваното ниво;
- iv) заемното споразумение не включва клауза, която предвижда, че при специфични обстоятелства, различни от ликвидирание на институцията, дългът ще бъде изплатен преди договорените дати за изплащане; и
- v) заемното споразумение може да бъде изменяно, само след като компетентните власти са обявили, че нямат възражения по изменението.

4. По искане от дружеството, с приложени подкрепящи доказателства, до компетентния орган на държавата-членка по произход и със съгласието на този орган, наличните граници на платежоспособността могат също да се състоят от:

- a) когато не се практикува цилмерирание, или когато ако се практикува, е по-малко от разходи за придобиване, включени в премията, разликата между нецилмерирания или частично цилмерирания математически резерв и математическия резерв, цилмериран с квота, равна на включената в премията добавка за разходи за придобиване.
- b) всякакви скрити нетни резерви, резултат от оценката на активите, дотолкова доколкото такива скрити нетни резерви не са от необичайно естество;
- в) половината от невнесенния акционерен или учредителен капитал, ако внесената част се равнява на 25 % от този акционерен или учредителен капитал, до 50 % от по-малката от следните две величини: наличната и изискваната граница на платежоспособност.

Цифрата, посочена в буква а), не може да превишава 3,5 % от сумата на разликите между съответните капиталови суми от животозастрахователни дейности и от дейности по предоставяне на професионални пенсии, и математическите резерви по всички полици, за които е възможно цилмерирание. Разликата се намалява с размера на необезценените разходи за придобиване, отчетени като актив.

5. Комисията може да приема мерки за прилагане, свързани с параграфи 2 - 4, за да отчете развития, които оправдават технически корекции на данните, избираеми за налични граници на платежоспособност.

Тези мерки, предназначени да изменят несъществени елементи на настоящата директива, чрез допълването ѝ, се приемат в съответствие с процедурата по регулиране с контрол, посочена в член 21б.

Член 17б

Изисквана граница на платежоспособност

1. Съгласно член 17в, изискваната граница на платежоспособност се определя, както е предвидено в параграфи 2 до 6 в съответствие със записаните задължения.

2. Изискваната граница на платежоспособност е равна на сумата от следните два резултата:

- a) първи резултат:

сума, която отговаря на 4 % от математическите резерви за пряката дейност и активното презастраховане, без да се приспадат презастрахователните цесии, се умножава по съотношението, което не може да бъде под 85 %, валидно

за последната финансова година, между математическите резерви, нетни от презастраховане, и brutната сума на математическите резерви;

б) втори резултат:

за полици, при които рисковият капитал не е отрицателна величина, сума, която отговаря на 0,3 % от този капитал, записан от институцията, се умножава по съотношението, което не може да бъде под 50 %, валидно за последната финансова година, между общия рисков капитал, поддържан като задължение на институцията след презастрахователни цесии и ретроцесии, и общия рисков капитал, без приспадане на делът на презастрахователя;

За временна застраховка при смърт с максимален срок три години частта е 0,1 %. За такава застраховка със срок над три години, но не повече от пет, частта е 0,15 %.

3. За допълнителните застраховки, посочени в член 2, параграф 3, буква а), подточка iii) от Директива 2009/138/ЕО на европейския парламент и на съвета от 25 ноември 2009 година относно започването и упражняването на застрахователна и презастрахователна дейност (Платежоспособност II) (*), изискваната граница на платежоспособност е равна на изискваната граница на платежоспособност за институциите по член 17 г.

4. За операции по капитализацията, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточка ii) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна на 4 % от математическите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а).

5. За операциите, посочени в член 2, параграф 3, буква б), точка i) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна на 1 % от активите.

6. За застраховки в обхвата на член 2, параграф 3, буква а), точки i) и ii) от Директива 2009/138/ЕО, свързани с инвестиционни фондове, и за операции, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточки iii), iv) и v) от Директива 2009/138/ЕО, изискваната граница на платежоспособност е равна сбора от следните елементи:

а) доколкото институцията носи инвестиционен риск, 4 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а);

б) доколкото институцията не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление е фиксирана за период, превишаващ пет години, 1 % от техническите резерви, изчислени в съответствие с параграф 2, буква а);

в) доколкото институцията не носи инвестиционен риск и пренесената сума за покриване на разходите по управление не е фиксирана за период, превишаващ пет години, сума в размер до 25 % от нетните административни разходи по този вид дейност за предходната финансова година;

г) доколкото застрахователното предприятие покрива риска смърт, 0,3 % от рисковия капитал, изчислен в съответствие с параграф 2, буква б).

Член 17в

Гаранционен фонд

1. Държавите-членки могат да предвидят една трета от изискваната граница на платежоспособност, както е определена в член 17б, да представлява гаранционен фонд. Този фонд обхваща елементите, изброени в член 17а, параграфи 2 и 3 и със съгласието компетентния орган на държавата-членка по произход, на елементите по член 17а, параграф 4, буква б).

2. Гаранционният фонд не може да бъде по-малък от 3 000 000 EUR. Всяка държава-членка може да предвиди, че минималният гаранционен фонд се намалява с 25 % в случай на взаимозастрахователни предприятия и предприятия от взаимозастрахователен тип.

Член 17г

Изисквана граница на платежоспособност за целите на член 17б, параграф 3

1. Изискваната граница на платежоспособност се определя на базата на годишния размер на премиите или вноските или средната тежест на претенциите за последните три финансови години.

2. Размерът на изискваната граница на платежоспособност е равен на по-високото равнище от двата резултата, посочени в параграфи 3 и 4.

3. Базата на премиите се изчислява при използване на по-високата от brutните осчетоводени премии или вноски, както са изчислени по-долу, и brutните получени премии или вноски.

Премиите или вноските, включително допълнителните, емитирани в рамките на преки сделки през предходната финансова година, се агрегират.

Към тази сума се добавя общата сума на премиите, приети за презастраховане през предходната финансова година.

От нея се изважда общата сума на премиите или вноските, анулирани през предходната финансова година, както и общата сума на данъците и таксите, свързани с премиите или вноските, съставляващи агрегата.

Така получената сума се разделя на два дяла, като първият от тях е от 50 000 000 EUR, а вторият съответства на остатъка; 18 % от първата част и 16 % от втората част се събират.

Така получената сума се умножава по съществуващото съотношение за предходните три финансови години между сумата на останалите застрахователни обезщетения за сметка на предприятието след приспадане на възстановимите суми по презастраховане и сумата на brutните застрахователни обезщетения. Това съотношение не може да бъде под 50 %.

4. Основата на претенциите се изчислява, както следва:

Сумите по застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на пряка дейност (без намаляване на застрахователните обезщетения за сметка на презастрахователи и ретроцесионери) през периодите, посочени в параграф 1, се агрегират.

Към тази сума се добавя сумата на застрахователните обезщетения, изплатени по отношение на приети презастраховки или ретроцесии през същите периоди, както и сумата на провизиите за неизплатени застрахователни обезщетения, установени в края на предходната финансова година, както за пряка дейност, така и за приемане на презастраховки.

Впоследствие от тази сума се приспада сумата на застрахователните обезщетения, изплатени през периодите, посочени в параграф 1.

От така получената сума се приспада сумата на провизиите за платими застрахователни обезщетения, установени в началото на втората финансова година, предшестваща последната финансова година, за която има счетоводни отчети, както за пряката дейност, така и за приемането на презастраховки.

Една трета от така получената сума се разделя на две части, първата – до 35 000 000 EUR, а втората представлява разликата; 26 % от първата част и 23 % от втората част се събират.

Така получената сума се умножава по съществуващото съотношение за предишните три финансови години между сумата на останалите застрахователни обезщетения за сметка на институцията след приспадане на възстановимите суми по презастраховане и сумата на brutните застрахователни обезщетения. Това съотношение не може да бъде под 50 %.

5. Когато изискваната граница на платежоспособност така изчислена по параграфи 2, 3 и 4 дават резултат, по-малък от изискваната граница на платежоспособност за предходната финансова година, изискването за граници на платежоспособността е най-малкото равно на това за предходната финансова година, умножено по съотношението между техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в края на предходната финансова година, и сумата на техническите провизии за платими застрахователни обезщетения в началото на предходната финансова година. В тези изчисления техническите резерви се изчисляват, като се извърши приспадане на презастраховката, а коефициентът не може в никакъв случай да бъде по-висок от 1.

(*) ОВ L 335, 17.12.2009 г., стр. 1“.

3. Вмъкват се следните членове:

„Член 21а

Преразглеждане на размера на гаранционния капитал

1. Сумата в евро, предвидена в член 17в, параграф 2, се преразглежда ежегодно от 31 октомври 2012 г., за да бъдат отчетени промените в хармонизирания индекс на потребителските цени на всички държави – членки, както е публикуван от Евростат.

Сумата се адаптира автоматично, като се увеличи базовата сума в евро с процентната промяна на този индекс за периода от 31.12.2009 г. до датата на преразглеждането и се закръгли до число, кратно на 100 000 EUR.

Размерите не се адаптират, ако процентното изменение след последното адаптиране е под 5 %.

2. Комисията информира ежегодно Европейския парламент и Съвета за промяната и актуализираната сума, посочени в параграф 1.

Член 21б

Процедура на комитет

1. Комисията се подпомага от Комитета за европейско застраховане и професионални пенсии, създаден с Решение 2004/9/ЕО на Комисията (*).

2. При позоваване на настоящия параграф се прилагат член 5а, параграфи 1- 4 и член 7 от Решение 1999/468/ЕО във връзка с разпоредбите на член 8 от него.

(*) ОВ L 3, 7.1.2004 г., стр. 34.“.

Член 30а

Подмодул на риска, свързан с акции, основаващ се на срока

1. Държавите-членки могат да разрешават на животозастрахователни предприятия, предоставящи:

- дейностите по професионално пенсионно осигуряване в съответствие с член 4 от Директива 2003/41/ЕО, или
- пенсионни обезщетения, предоставяни в зависимост от достигането или с оглед перспективата за достигане на пенсионна възраст, когато премията, платени за тези обезщетения имат данъчно облекчение, разрешено на титулярите на полици в съответствие с националното законодателство на държавата-членка, лицензираща предприятието;

ако:

- всички активи и задължения, свързани с дейността, се обособяват, управляват се и се организират отделно от другите дейности на застрахователните предприятия, без никаква възможност за прехвърляне;
- дейностите на предприятието, свързани с букви а) и б), по отношение на които се прилага посоченият в настоящия параграф подход, се извършват само в държавата-членка, където е лицензирано предприятието; и
- средният срок на задълженията, съответстващи на дейността на предприятието, надвишава 12 години;

да бъде прилаган подмодул на риска, свързан с акции, на капиталовото изискване за платежоспособност, който се калibriра чрез мярката стойността под риск („Value-at-Risk“) за определен срок, който отговаря на типичния срок на държане

на капиталовите инвестиции за заинтересованото предприятие, с доверителен интервал, предоставящ на титулярите на полици и бенефициерите равнище на защита, равностойно на определеното в член 101, когато подходът съгласно настоящия член се използва само по отношение на активите и задълженията, посочени в подточка i). При изчисляването на капиталовото изискване за платежоспособност тези активи и задължения се вземат изцяло предвид за целите на оценката на диверсификационните ефекти, без да се накръпява необходимостта от защита на интересите на титулярите на полици и бенефициерите в други държави-членки.

След одобрението от надзорните органи, подходът, посочен в първа алинея, се използва единствено когато платежоспособността и ликвидната позиция, наред със стратегиите, процесите и процедурите за отчитане на съответното дружество спрямо координираното управление на активи и пасиви са такива, че да гарантират на текуща основа, че то е в състояние да поддържа капиталови инвестиции за период, съответстващ на типичния за заинтересованото предприятие срок на държане на капиталови инвестиции. Дружеството трябва да може да докаже пред надзорния орган, че това условие е проверено спрямо доверителния интервал, необходим за осигуряване на титулярите на полици и бенефициерите на ниво на защита, равностойно на нивото, посочено в член 101.

Застрахователните и презастрахователни дружества не прибягват до прилагане на посочения в член 105 подход, освен при надлежно обосновани обстоятелства и след одобрение от страна на надзорните органи.

2. Комисията представя на Европейския комитет по застрахователно и професионално пенсионно осигуряване и на Европейския парламент в срок до 31 октомври 2015 г. доклад относно прилагането на посочения в параграф 1 от настоящия член подход и относно приетите съгласно параграф 1 практики на надзорните органи, придружаван, по целесъобразност, от съответни предложения. Докладът разглежда по-специално трансграничните ефекти от използването на въпросния подход с оглед на предотвратяването на регулаторен арбитраж от застрахователните и презастрахователни дружества.

ДЯЛ VI

ПРЕХОДНИ И ЗАКЛЮЧИТЕЛНИ РАЗПОРЕДБИ

ГЛАВА I

Преходни разпоредби

Раздел 1

Застраховане

Член 305

Дерогации и отмяна на ограничителните мерки

1. Държавите-членки могат да освобождават общо застрахователни предприятия, които към 31 януари 1975 година не са изпълнявали изискванията на членове 16 и 17 от

Директива 73/239/ЕИО, чийто годишен доход от премии или вноски към 31 юли 1978 година не е достигнал шесткратния размер на изисквания минимален гаранционен фонд съгласно член 17, параграф 2 от Директива 73/239/ЕИО, от изискването да установяват минимален гаранционен фонд преди края на финансовата година, през която доходите от премии или вноски възлизат на шесткратния размер на минималния гаранционен фонд. След оценка на резултатите от проверката по член 298, параграф 2 Съветът се произнася с единодушие по предложение на Комисията кога държавите-членки да премахнат това облекчение.

2. Общо застрахователни предприятия, учредени в Обединеното кралство с кралски декрет или с частен акт, или със специален публичен акт, могат да продължат да упражняват дейността си в правноорганизационната форма, в която са били учредени към 31 юли 1973 година, за неограничен срок.

Животозастрахователни предприятия, учредени в Обединеното кралство с кралски декрет или с частен акт, или със специален публичен акт, могат да упражняват своята дейност в правната форма, в която са били учредени на 15 март 1979 г., за неограничено време.

Обединеното Кралство изготвя списък на предприятията та, посочени в първа и втора алинеи, и го предава на останалите държави-членки и Комисията.

3. Дружествата, регистрирани в Обединеното кралство съгласно Актовете за взаимоспомагателните дружества могат да продължат своята дейност по животозастраховането и спестяванията, които в съответствие със своите цели, те са упражнявали към 15 март 1979 г.

4. По искане на общо застрахователни предприятия, които отговарят на изискванията, установени в дял I, глава VI, раздели 2, 4 и 5, държавите-членки прекратяват прилагането на ограничителни мерки, например тези, свързани с ипотеки, влогове и ценни книжа.

Член 306

Права, придобити от съществуващи клонове и застрахователни предприятия

1. Клонове, започнали дейност в съответствие с разпоредбите, които са в сила в държавата-членка, в която се намира клонът, преди 1 юли 1994 г., се приема, че са били предмет на процедурата, предвидена в членове 145 и 146.

2. Членове 147 и 148 не засягат правата, придобити от застрахователните предприятия, които упражняват дейност съгласно свободното предоставяне на услуги преди 1 юли 1994 г.

Раздел 2

Презастраховане

Член 307

Преходен период за член 57, параграф 3 и член 60, параграф 6 от Директива 2005/68/ЕО

Държава-членка може да отложи прилагането на разпоредбите на член 57, параграф 3 от Директива 2005/68/ЕО, които изменят член 15, параграф 3 от Директива 73/239/ЕИО, както и разпоредбата на член 60, параграф 6 от Директива 2005/68/ЕО, до 10 декември 2008 г.

Член 308

Право, придобито от съществуващи презастрахователни предприятия

1. За презастрахователните предприятия, които са предмет на настоящата директива, и на които е издаден лиценз или имат право да извършват презастрахователна дейност в съответствие с разпоредбите на държавите-членки, в които се намира централното им управление преди 10 декември 2005 г., се счита, че притежават лиценз в съответствие с член 14.

Независимо от това, те са задължени да изпълняват разпоредбите на настоящата директива относно упражняването на презастрахователна дейност и изискванията, определени в член 18, параграф 1, букви б) и г) — ж), членове 19, 20 и 24, както и в дял I, глава VI, раздели 2, 3 и 4.

2. Държавите-членки могат да разрешат на посочените в параграф 1 презастрахователни предприятия, които към 10 декември 2005 г. не са изпълнявали член 18, параграф 1, буква б), членове 19 и 20, както и дял I, глава VI, раздели 2, 3 и 4, допълнителен период до 10 декември 2008 г., за да се съобразят с тези изисквания.

ГЛАВА II

Заклучителни разпоредби

Член 309

Транспониране

1. Държавите-членки приемат законовите, подзаконовите и административните разпоредби, необходими за прилагането на членове 4,, 10, 13, 14, 18, 23, 26—32, 34-49, 51—55, 67, 68, 71, 72, 74-85, 87-91, 93-96, 98, 100-110, 112, 113, 115-126, 128, 129, 131-134, 136—142, 144, 146, 148,, 162—167, 172, 173, 178, 185, 190, 192, 210-233, 235-240, 243-258, 260-263, 265, 266, 303 и 304, и приложения III и IV до 31 октомври 2012 година.

Когато държавите-членки приемат тези разпоредби, в тях се съдържа позоваване на настоящата директива или то се извършва при официалното им публикуване. Те включват също така уточнение, че позоваванията в съществуващите закони, подзаконови и административни разпоредби на директивите, отменени с настоящата директива, се считат за позовавания на настоящата директива. Условието и редът на позоваване, както и формулирането на уточнението се определят от държавите-членки.

2. Държавите-членки съобщават на Комисията текста на основните разпоредби от националното законодателство, които приемат в областта, регулирана с настоящата директива.

Член 310

Отмяна

1. Директиви 64/225/ЕИО, 73/239/ЕИО, 73/240/ЕИО, 76/580/ЕИО, 78/473/ЕИО, 84/641/ЕИО, 87/344/ЕИО, 88/357/ЕИО, 92/49/ЕИО, 98/78/ЕО, 2001/17/ЕО, 2002/83/ЕО и 2005/68/ЕО, изменени с актовете, изброени в приложение VI, част А, се отменят, считано от 1 ноември 2012 г., без да се засягат задълженията на държавите-членки относно сроковете за транспониране в националните законодателства и прилагането на директивите, посочени в приложение VI, част Б.

Позоваванията на отменените директиви се тълкува като позовавания на настоящата директива и се четат според таблицата за съответствие в приложение VII.

Член 311

Влизане в сила

Настоящата директива влиза в сила на двадесетия ден след публикуването ѝ в Официален вестник на Европейския съюз.

Членове 1—3, 5-9, 11, 12, 15—17, 19—22, 24—25, 33, 56, 66, 69, 70, 73, 143, 145, 147, 149—161, 168—171, 174—177, 179—184, 186-189, 191, 193—209, 267—300, 302, 305—308 и приложения I и II, V, VI и VII се прилагат от 1 ноември 2012 година.

Член 312

Адресати

Адресати на настоящата директива са държавите-членки.

Съставено в Страсбург на, 25 ноември 2009 година

За Европейския парламент
Председател
J. BUZEK

За Съвета
Председател
Åsa TORSTENSSON

ПРИЛОЖЕНИЕ I

КЛАСОВЕ ОБЩО ЗАСТРАХОВАНЕ

А. Класификация на рисковете според класа застраховка

1. Злополука (включително трудова злополука и професионални заболявания):

- фиксирани парични обезщетения,
- обезщетения с възстановителен характер,
- съчетание между двете,
- телесна повреда на пътници.

2. Заболяване:

- фиксирани парични обезщетения,
- обезщетения с възстановителен характер,
- съчетание между двете.

3. Сухопътни превозни средства (с изключение на железопътни подвижни състави)

Всички вреди или погиване на:

- сухопътни моторни превозни средства,
- сухопътни превозни средства, различни от моторни превозни средства.

4. Подвижни железопътни състави

Всички вреди или погиване на подвижни железопътни състави.

5. Въздухоплавателни средства

Всички вреди или погиване на въздухоплавателни средства.

6. Кораби (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)

Всички вреди или погиване на:

- речни и канални плавателни съдове,
- езерни плавателни съдове,
- морски плавателни съдове.

7. Товари по време на превоз (включително търговски стоки, багажи и всички други стоки)

Всички вреди или погиване на товари по време на превоз или багажи, независимо от вида на превоза.

8. Пожар и природни бедствия

Всички вреди или погиване на имущество (с изключение на имуществото, включено в класове 3, 4, 5, 6 и 7), поради:

- пожар,
- експлозия,
- буря,

- природни бедствия, различни от буря,
- ядрена енергия,
- земни свлачища.

9. *Други вреди на имущество*

Всички вреди или погиване на имущество (с изключение на имуществото в класове 3, 4, 5, 6 и 7) в резултат на градушка или измръзване и при всички събития като кражба, различни от събитията, посочени в клас 8.

10. *Гражданска отговорност за моторни превозни средства*

Всяка отговорност, произтичаща от използването на моторни превозни средства по суша (включително отговорност на превозвача).

11. *Гражданска отговорност за въздухоплавателни средства*

Всяка отговорност, произтичаща от използването на въздухоплавателни средства (включително отговорност на превозвача).

12. *Гражданска отговорност за кораби (морски, езерни, речни и канални плавателни съдове)*

Всяка отговорност, произтичаща от използването на кораби, плавателни съдове или лодки по море, езеро, река или канал (включително отговорност на превозвача).

13. *Обща гражданска отговорност*

Всяка отговорност, различна от видовете, посочени в класове 10, 11 и 12.

14. *Кредити:*

- несъстоятелност (обща),
- експортен кредит,
- кредит на вноски,
- ипотеки,
- земеделски кредит.

15. *Гаранции:*

- поръчителство (пряко),
- поръчителство (косвено).

16. *Разни финансови загуби:*

- рискове, свързани със заетостта,
- недостатъчен доход (общо),
- лоши метеорологични условия,
- пропуснати ползи,
- продължителни общи разходи,
- непредвидени търговски разходи,

- загуба на пазарна стойност,
- загуба на наем или доход,
- други косвени търговски загуби,
- други нетърговски финансови загуби,
- други видове финансови загуби.

17. *Правни разноси*

Правни разноси и разходи за водене на съдебни спорове.

18. *Потоц*

Помощ за лица, които са изпаднали в затруднения по време на пътуване, когато са далече от своето местоживееие или обичайното си пребиваване.

Б. Наименование на разрешенията, издавани за повече от един клас застраховка

Следните наименования се използват за разрешения, които обхващат едновременно:

- а) класове 1 и 2: „застраховка при злополука и здравна застраховка“;
 - б) класове 1 (четвърто тире), 3, 7 и 10: „застраховка при злополука“;
 - в) класове 1 (четвърто тире), 4, 6, 7 и 12: „морска и транспортна застраховка“;
 - г) класове 1 (четвърто тире), 5, 7 и 11: „авиационна застраховка“;
 - д) класове 8 и 9: „застраховка срещу пожар и други вреди на имущество“;
 - е) класове 10, 11, 12 и 13: „застраховка гражданска отговорност“;
 - ж) класове 14 и 15: „кредитна и гаранционна застраховка“;
 - з) всички класове, по избор на съответните държави-членки, които уведомяват останалите държави-членки и Комисията за своя избор.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ II

КЛАСОВЕ ЖИВОТОЗАСТРАХОВАНЕ

- I. Животозастраховането съгласно член 2, параграф 3, буква а), подточка (i), (ii) и (iii), с изключение на тези, посочени в приложения II и III;
 - II. Застраховка за брак и за раждане;
 - III. Застраховането, посочено в член 2, параграф 3, буква а), подточка i) и ii), свързано с инвестиционни фондове;
 - IV. Постоянна здравна застраховка, съгласно член 2, параграф 3, подточка буква а), iv);
 - V. Тонтини съгласно член 2, параграф 3, буква б), подточка i);
 - VI. Операции за капитализация съгласно член 2, параграф 3, буква б), подточка ii)
 - VII. Управление на групови пенсионни фондове, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточка iii) и iv);
 - VIII. Операциите, посочени в член 2, параграф 3, буква б), подточка iii);
 - IX. Операциите, посочени в член 2, параграф 3, буква в).
-

ПРИЛОЖЕНИЕ III

ПРАВНООРГАНИЗАЦИОННИ ФОРМИ НА ПРЕДПРИЯТИЯТА

А. Форми на общо застрахователни предприятия:

- (1) в случая на Кралство Белгия: „société anonyme/naamloze vennootschap“, „société en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „société coopérative/coöperatieve vennootschap“, „société mutualiste/maatschappij van onderlinge bijstand“;
- (2) в случая на Република България: „акционерно дружество“;
- (3) в случая на Чешката република: „akciová společnost“, „družstvo“;
- (4) в случая на Кралство Дания: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
- (5) в случая на Федерална република Германия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „OEffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- (6) в случая на Република Естония: „aktsiaselts“;
- (7) в случая на Ирландия: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited;
- (8) в случая на Република Гърция: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
- (9) в случая на Кралство Испания: „sociedad anonima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
- (10) в случая на Френската република: „société anonyme“, „société d'assurance mutuelle“, „institution de prevoyance regie par le code de la securite sociale“, „institution de prevoyance regie par le code rural“, „mutuelles regies par le code de la mutualite“;
- (11) в случая на Италианската република: „società per azioni“, „società cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
- (12) в случая на Република Кипър: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης χωρίς μετοχικό κεφάλαιο“;
- (13) в случая на Република Латвия: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
- (14) в случая на Република Литва: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
- (15) в случая на Великото херцогство Люксембург: „société anonyme“, „société en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „société cooperative“;
- (16) в случая на Република Унгария: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
- (17) в случая на Република Малта: „limited liability company/kumpannija b' responsabbilta limitata“;
- (18) в случая на Кралство Нидерландия: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
- (19) в случая на Република Австрия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
- (20) в случая на Република Полша: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
- (21) в случая на Португалската република: „sociedade anonima“, „mutua de seguros“;
- (22) в случая на Румъния: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;
- (23) в случая на Република Словения: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
- (24) в случая на Словашката република: „akciová spoločnosť“;

- (25) в случая на Република Финландия: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/försäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/försäkringsförening“;
- (26) в случая на Кралство Швеция: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidiga försäkringsbolag“, „understödsföreningar“.
- (27) в случая на Обединеното кралство: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's“;
- (28) при всички случаи и като алтернатива на общозастрахователните дружества, изброени в точки 1—27 форми, формата на Европейско дружество (SE), както е посочено в Регламент (ЕО) № 2157/2001 ⁽¹⁾ на Съвета.

Б. Форми на животозастрахователни предприятия:

- (1) в случая на Кралство Белгия: „societe anonyme/naamloze vennootschap“, „societe en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „societe cooperative/coöperatieve vennootschap“;
- (2) в случая на Република България: „акционерно дружество“, „взаимозастрахователна кооперация“;
- (3) в случая на Чешката република: „akciová společnost“, „družstvo“;
- (4) в случая на Кралство Дания: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“, „pensionskasser omfattet af lov om forsikringsvirksomhed (tværgående pensionskasser)“;
- (5) в случая на Федерална република Германия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- (6) в случая на Република Естония: „aktsiaselts“;
- (7) в случая на Ирландия: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited“, „societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts“, „societies registered under the Friendly Societies Acts“;
- (8) в случая на Република Гърция: „ανώνυμη εταιρία“;
- (9) в случая на Кралство Испания: „sociedad anonima“, „sociedad mutua“, „sociedad cooperativa“;
- (10) в случая на Френската република: „societe anonyme“, „societe d'assurance mutuelle“, „institution de prevoyance regie par le code de la securite sociale“, „institution de prevoyance regie par le code rural“, „mutuelles regies par le code de la mutualite“;
- (11) в случая на Италианската република: „societa per azioni“, „societa cooperativa“, „mutua di assicurazione“;
- (12) в случая на Република Кипър: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“, „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;
- (13) когато се касае за Република Латвия: „apdrošināšanas akciju sabiedrība“, „savstarpējās apdrošināšanas kooperatīvā biedrība“;
- (14) в случая на Република Литва: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
- (15) в случая на Великото херцогство Люксембург: „societe anonyme“, „societe en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „societe cooperative“;
- (16) в случая на Република Унгария: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „biztosító egyesület“, „külföldi székhelyű biztosító magyarországi fióktelepe“;
- (17) в случая на Република Малта: „limited liability company) kumpannija b' responsabbilta limitata“;
- (18) в случая на Кралство Нидерландия: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;
- (19) в случая на Република Австрия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
- (20) в случая на Република Полша: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;

⁽¹⁾ ОВ L 294, 10.11.2001 г., стр. 1

- (21) в случая на Португалската република: „sociedade anonima“, „mutua de seguros“;
- (22) в случая на Румъния: „societăți pe acțiuni“, „societăți mutuale“;
- (23) в случая на Република Словения: „delniška družba“, „družba za vzajemno zavarovanje“;
- (24) в случая на Словашката република: „akciová spoločnosť“;
- (25) в случая на Република Финландия: „keskinainen vakuutusyhtiö/omsesidigt forsakringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/forsakringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/forsakringsforening“;
- (26) за Кралство Швеция: „forsakringsaktiebolag“, „omsesidiga forsakringsbolag“, „understodsforeningar“;
- (27) в случая на Обединеното кралство: „companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd's“;
- (28) при всички случаи и като алтернатива на животозастрахователните дружества, изброени в точки 1—27 форми, формата на Европейско дружество (SE), както е посочено в Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета.

В. Форми на презастрахователни предприятия:

- (1) в случая на Кралство Белгия: „societe anonyme/naamloze vennootschap“, „societe en commandite par actions/commanditaire vennootschap op aandelen“, „association d'assurance mutuelle/onderlinge verzekeringsvereniging“, „societe cooperative/coöperatieve vennootschap“;
- (2) в случая на Република България: „акционерно дружество“;
- (3) в случая на Чешката република: akciová společnost;
- (4) в случая на Кралство Дания: „aktieselskaber“, „gensidige selskaber“;
- (5) в случая на Федерална република Германия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“, „Öffentlich-rechtliches Wettbewerbsversicherungsunternehmen“;
- (6) в случая на Република Естония: „aktsiaselts“;
- (7) в случая на Ирландия: incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited;
- (8) в случая на Република Гърция: „ανώνυμη εταιρία“, „αλληλασφαλιστικός συνεταιρισμός“;
- (9) в случая на Кралство Испания: „sociedad anónima“;
- (10) в случая на Френската република: „societe anonyme“, „societe d'assurance mutuelle“, „institution de prevoyance regie par le code de la securite sociale“, „institution de prevoyance regie par le code rural“, „mutuelles regies par le code de la mutualite“;
- (11) в случая на Италианската република: „società per azioni“;
- (12) в случая на Република Кипър: „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με μετοχές“ ή „εταιρεία περιορισμένης ευθύνης με εγγύηση“;
- (13) в случая на Република Латвия: „akciju sabiedrība“, „sabiedrība ar ierobežotu atbildību“;
- (14) в случая на Република Литва: „akcinė bendrovė“, „uždaroji akcinė bendrovė“;
- (15) в случая на Великото херцогство Люксембург: „societe anonyme“, „societe en commandite par actions“, „association d'assurances mutuelles“, „societe cooperative“;
- (16) в случая на Република Унгария: „biztosító részvénytársaság“, „biztosító szövetkezet“, „harmadik országbeli biztosító magyarországi fióktelepe“;
- (17) в случая на Република Малта: „limited liability company/kumpannija ta responsabbiltà limitata“;
- (18) в случая на Кралство Нидерландия: „naamloze vennootschap“, „onderlinge waarborgmaatschappij“;

- (19) в случая на Република Австрия: „Aktiengesellschaft“, „Versicherungsverein auf Gegenseitigkeit“;
 - (20) в случая на Република Полша: „spółka akcyjna“, „towarzystwo ubezpieczeń wzajemnych“;
 - (21) в случая на Португалската република: „sociedade anonima“, „mutua de seguros“.
 - (22) в случая на Румъния: „societate pe acțiuni“;
 - (23) в случая на Република Словения: „delniška družba“;
 - (24) в случая на Словашката република: „akciová spoločnosť“;
 - (25) в случая на Република Финландия: „keskinäinen vakuutusyhtiö/ömsesidigt försäkringsbolag“, „vakuutusosakeyhtiö/forsäkringsaktiebolag“, „vakuutusyhdistys/forsäkringsforening“;
 - (26) в случая на Кралство Швеция: „försäkringsaktiebolag“, „ömsesidigt försäkringsbolag“;
 - (27) в случая на Обединеното кралство: „incorporated companies limited by shares or by guarantee or unlimited, societies registered under the Industrial and Provident Societies Acts, societies registered under the Friendly Societies Acts, the association of underwriters known as Lloyd’s“;
 - (28) при всички случаи и като алтернатива на презастрахователни дружества, изброени в точки 1—27 форми, формата на Европейско дружество (SE), както е посочено в Регламент (ЕО) № 2157/2001 на Съвета.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ IV

СТАНДАРТНА ФОРМУЛА ЗА КАПИТАЛОВО ИЗИСКВАНЕ ЗА ПЛАТЕЖОСПОСОБНОСТ

1. Изчисляване на основното капиталово изискване за платежоспособност

Посоченото в член 104, параграф 1 основно капиталово изискване за платежоспособност е равно на:

$$\text{Basic SCR} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

където SCR_i е рисков модул i и SCR_j е рисков модул j , и където „ i , j “ означава, че сумата на различните членове трябва да включва всички възможни комбинации на i и j . При изчисленията SCR_i и SCR_j се заместват от следното:

- $\text{SCR}_{\text{non-lif}}$ е модулът на общозастрахователния подписвачески риск,
- SCR_{life} е модулът на животозастрахователния подписвачески риск,
- $\text{SCR}_{\text{health}}$ е модулът на здравно застрахователния подписвачески риск при застраховане,
- $\text{SCR}_{\text{market}}$ е модулът на пазарния риск,
- $\text{SCR}_{\text{default}}$ е модулът на риска от неизпълнение от страна на контрагента,

Множителят $\text{Corr}_{i,j}$ е стойността, посочена в ред i и колона j в следната корелационна матрица:

$i \backslash j$	Пазар	Неизпълнение	Животозастраховане	Здравна застраховка	Общо застраховане
Пазар	1	0,25	0,25	0,25	0,25
Неизпълнение	0,25	1	0,25	0,25	0,5
Животозастраховане	0,25	0,25	1	0,25	0
Здравна застраховка	0,25	0,25	0,25	1	0
Общо застраховане	0,25	0,5	0	0	1

2. Изчисляване на модула на общо застрахователния подписвачески риск

Посоченият в член 105, параграф 2 модулът на общо застрахователния подписвачески риск е равен на:

$$\text{SCR}_{\text{non-life}} = \sqrt{\sum_{i,j} \text{Corr}_{i,j} \times \text{SCR}_i \times \text{SCR}_j}$$

където SCR_i е подмодулът i и SCR_j е подмодулът j , и където „ i , j “ означава, че сумата на различните членове трябва да включва всички възможни комбинации на i и j . При изчисленията SCR_i и SCR_j се заместват от следното:

- $\text{SCR}_{\text{nl premium and reserve}}$ е подмодулът на риска в общото застраховане, свързан с определянето на премии и резерви;
- $\text{SCR}_{\text{nl catastrophe}}$ е подмодулът на катастрофичния риск в общото застраховане.

3. Изчисляване на модула на животозастрахователния подписвачески риск.

Посоченият в член 105, параграф 3 модулет на животозастрахователния подписвачески риск е равен на:

$$SCR_{life} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

където SCR_i е подмодула i и SCR_j е подмодула j , и където „ i, j “ означава, че сумата на различните членове трябва да включва всички възможни комбинации на i и j . При изчисленията SCR_i и SCR_j се заместват от следното:

- $SCR_{mortality}$ е подмодулът на риска от смърт,
- $SCR_{longevity}$ е подмодулът на риска от дълголетие,
- $SCR_{disability}$ е подмодулът на риска от инвалидност-заболяване,
- $SCR_{life\ expense}$ е подмодулът на риска, свързан с разходи в животозастраховането,
- $SCR_{revision}$ е подмодулът на актуализационния риск,
- SCR_{lapse} е подмодулът на риска, от прекратяване,
- $SCR_{life\ catastrophe}$ е подмодулът на катастрофичен риск в животозастраховането,

4. Изчисляване на модула на пазарен риск

Структура на модула на пазарен риск

Посоченият в член 105, параграф 5 модул на пазарен риск е равен на:

$$SCR_{market} = \sqrt{\sum_{i,j} Corr_{i,j} \times SCR_i \times SCR_j}$$

където SCR_i е подмодула i и SCR_j е подмодула j , и където „ i, j “ означава, че сумата на различните членове трябва да включва всички възможни комбинации на i и j . При изчисленията SCR_i и SCR_j се заместват от следното:

- $SCR_{interest\ rate}$ е подмодулът на лихвения риск,
 - SCR_{equity} е подмодулът на риска, свързан с акции,
 - $SCR_{property}$ е подмодулът на риска, свързан с недвижима собственост,
 - SCR_{spread} е подмодул на риска, свързан с лихвения спред,
 - $SCR_{concentration}$ е подмодулът на риска, свързан с пазарна концентрация,
 - $SCR_{currency}$ е подмодулът на валутния риск.
-

ПРИЛОЖЕНИЕ V

ГРУПИ НА КЛАСОВЕ ОБЩОЗАСТРАХОВАНЕ ЗА ЦЕЛИТЕ НА ЧЛЕН 159

1. Злополука и болест (класове 1 и 2 от приложение I),
 2. автомобилна (класове 3, 7 и 10 от приложение I, цифрите за клас 10, без да се включва отговорността на превозвача, която фигурира отделно),
 3. пожар и други имуществени вреди (класове 8 и 9 от приложение I),
 4. авиация, морски транспорт и транспорт (класове 4, 5, 6, 7, 11 и 12 от приложение I),
 5. обща гражданска отговорност (клас 13 от приложение I),
 6. кредитно и гаранционно застраховане (класове 14 и 15 от приложение I),
 7. други класове (класове 16, 17 и 18 от приложение I).
-

ПРИЛОЖЕНИЕ VI

ЧАСТ А

Отменени директиви и списък на техните последователни изменения

(съгласно член 310)

Директива 64/225/ЕИО на Съвета

(ОВ 56, 4.4.1964 г., стр. 878)

Акт за присъединяване от 1973 г., Приложение I,
точка III(G)(1)

(ОВ L 73, 27.3.1972 г., стр. 89)

Първа Директива 73/239/ЕИО на Съвета

(ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 3).

Акт за присъединяване от 1994 г., член 29, приложение I(XI)(B) (II)(1)

ОВ C 241, 29.8.1994 г., стр. 197

(заменен с Решение на Съвета 95/1/ЕО)

(ОВ L 1, 1.1.1995 г., стр. 1.)

Акт за присъединяване от 2003 г., член 20, Приложение II(3)(1)

(ОВ L 236, 23.9.2003 г., стр. 335)

Акт за присъединяване от 1985 г., член 26, Приложение I(II)(c)(1)(a)

(ОВ L 302, 15.11.1985 г., стр. 156)

Директива 76/580/ЕИО на Съвета

само член 1

(ОВ L 189, 13.7.1976 г., стр. 13).

Директива 84/641/ЕИО на Съвета

само членове 1—14

(ОВ L 339, 27.12.1984 г., стр. 21)

Директива 87/343/ЕИО на Съвета

само член 1 и приложението

(ОВ L 185, 4.7.1987 г., стр. 72)

Директива 87/344/ЕИО на Съвета

само член 9

(ОВ L 185, 4.7.1987 г., стр. 77)

Втора Директива 88/357/ЕИО на Съвета

само членове 9, 10 и 11

(ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1)

Директива 90/618/ЕИО на Съвета

само членове 2, 3 и 4

(ОВ L 330, 29.11.1990 г., стр. 44)

Директива 92/49/ЕИО на Съвета.

само членове 4, 5, 6, 7, 9, 10, 11, 13, 14, 17, 18, 24, 32,
33 и 53

(ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1)

Директива 95/26/ЕО на Европейския парламент и на
Съветасамо член 1, член 2, параграф 2, трето тире и член 3, пара-
граф 1

(ОВ L 168, 18.7.1995 г., стр. 7)

Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на
Съвета

само член 8

(ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65)

Директива 2002/13/ЕО на Европейския парламент и на
Съвета

само член 1

(ОВ L 77, 20.3.2002 г., стр. 17)

Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на
Съвета

само член 22

(ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1)

Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9)	само член 4
Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета. (ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1)	само член 57
Директива 2006/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 238)	само член 1 и приложение, точка I
Директива 73/240/ЕИО на Съвета. (ОВ L 228, 16.8.1973 г., стр. 20)	
Директива 76/580/ЕИО на Съвета (ОВ L 189, 13.7.1976 г., стр. 13)	
Директива 78/473/ЕИО на Съвета (ОВ L 151, 7.6.1978 г., стр. 25)	
Директива 84/641/ЕИО на Съвета (ОВ L 339, 27.12.1984 г., стр. 21)	
Директива 87/344/ЕИО на Съвета (ОВ L 185, 4.7.1987 г., стр. 77)	
Втора Директива 88/357/ЕИО на Съвета (ОВ L 172, 4.7.1988 г., стр. 1)	
Директива 90/618/ЕИО на Съвета (ОВ L 330, 29.11.1990 г., стр. 44)	само членове 5—10
Директива 92/49/ЕИО на Съвета (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1)	само член 12, параграф 1, членове 19, 23, 27, член 30, параграф 1, 34, 35, 36, 37, член 39, параграф 1, член 40, параграф 1, член 42 параграф 1, 43, параграф 1, член 44, параграф 1, член 45 параграф 1 и член 46 параграф 1
Директива 2000/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 181, 20.7.2000 г., стр. 65)	само член 9
Директива 2005/14/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 149, 11.6.2005 г., стр. 14)	само член 3
Директива 92/49/ЕИО на Съвета (ОВ L 228, 11.8.1992 г., стр. 1)	
Директива 95/26/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 168, 18.7.1995 г., стр. 7)	само член 1, второ тире, член 2, параграф 1, първо тире, член 4, параграфи 1, 3 и 5 и член 5, второ тире
Директива 2000/64/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 290, 17.11.2000 г., стр. 27)	само член 2
Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).	само член 24
Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).	само член 6
Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета (ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1).	само член 58

Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 1
(ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1)	
Директива 98/78/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	
(ОВ L 330, 5.12.1998 г., стр. 1).	
Директива 2002/87/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 28
(ОВ L 35, 11.2.2003 г., стр. 1).	
Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 7
(ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).	
Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 59
(ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1).	
Директива 2001/17/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	
(ОВ L 110, 20.4.2001 г., стр. 28).	
Директива 2002/83/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	
(ОВ L 345, 19.12.2002 г., стр. 1).	
Директива 2004/66/ЕО на Съвета	само точка I от приложението
(ОВ L 168, 1.5.2004 г., стр. 35).	
Директива 2005/1/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 8
(ОВ L 79, 24.3.2005 г., стр. 9).	
Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 60
(ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1).	
Директива 2006/101/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 1 и точка 3 от приложението
(ОВ L 363, 20.12.2006 г., стр. 238).	
Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 2
(ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1)	
Директива 2008/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 1
(ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 44)	
Директива 2005/68/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	
(ОВ L 323, 9.12.2005 г., стр. 1).	
Директива 2007/44/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 4
(ОВ L 247, 21.9.2007 г., стр. 1)	
Директива 2008/19/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 1
(ОВ L 76, 19.3.2008 г., стр. 44)	
Директива 2008/37/ЕО на Европейския парламент и на Съвета	само член 1
(ОВ L 81, 20.3.2008 г., стр. 1)	

ЧАСТ Б

Списък на сроковете за транспониране в националното законодателство

(съгласно член 310)

Директива	Срокове за транспониране	Срокове за прилагане
64/225/ЕИО	26 август 1965 г.	
73/239/ЕИО	27 януари 1975 г.	27 януари 1976 г.
73/240/ЕИО	27 януари 1975 г.	
76/580/ЕИО	31 декември 1976 г.	
78/473/ЕЕС	2 декември 1979 г.	2 юни 1980 г.
84/641/ЕИО	30 юни 1987 г.	1 януари 1988 г.
87/343/ЕИО	1 януари 1990 г.	1 юли 1990 г.
87/344/ЕИО	1 януари 1990 г.	1 юли 1990 г.
88/357/ЕИО	30 декември 1989 г.	30 юни 1990 г.
90/618/ЕИО	20 май 1992 г.	20 ноември 1992 г.
92/49/ЕИО	31 декември 1993 г.	1 юли 1994 г.
95/26/ЕО	18 юли 1996 г.	18 юли 1996 г.
98/78/ЕО	5 юни 2000 г.	
2000/26/ЕО	20 юли 2002 г.	20 януари 2003 г.
2000/64/ЕО	17 ноември 2002 г.	
2001/17/ЕО	20 април 2003 г.	
2002/13/ЕО	20 септември 2003 г.	
2002/83/ЕО	17 ноември 2002 г., 20 септември 2003 г., 19 юни 2004 г. (в зависимост от отделната разпоредба)	
2002/87/ЕО	11 август 2004 г.	
2004/66/ЕО	1 май 2004 г.	
2005/1/ЕО	13 май 2005 г.	
2005/14/ЕО	11 юни 2007 г.	
2005/68/ЕО	10 декември 2007 г.	
2006/101/ЕО	1 януари 2007 г.	
2008/19/ЕО	Не се прилага	
2008/37/ЕО	Не се прилага	

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
Член 3, параграф 1, първа и трета алинея										—
член 3, параграф 1, трета алинея										член 14, параграф 3
член 3, параграф 2										Член 7
член 4, първо изречение										член 8, първо изречение
член 4, буква а)										член 8, параграф 2
член 4, буква б)										—
член 4, буква в)										член 8, параграф 3
член 4, буква г)										член 8, параграф 5
член 4, буква д)										—
член 4, буква е)										член 8, параграф 1
член 4, буква ж)										член 8, параграф 4
член 5, буква а)										—
член 5, буква б)							член 1, параграф 1, буква о)			—
член 5, буква в)							член 1, параграф 1, буква п)			член 132, параграф 1, трета алинея
член 5, буква г)										—
Член 6				Член 4			Член 4	Член 3		член 14, параграф 1 и параграф 2, букви а) и б)

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
член 7, параграф 1 и параграф 2, първа алинея				член 5, параграф 1 и параграф 2, първа алинея			член 5, параграф 1 и параграф 2, първа алинея			член 15, параграф 1 и параграф 2, първа алинея
член 7, параграф 2, втора алинея, буква а)				член 5, параграф 2, втора алинея, буква а)						член 15, параграф 3, първа алинея
член 7, параграф 2, втора алинея, буква б)				член 5, параграф 2, втора алинея, буква б)						—
член 8, параграф 1, буква а)				член 6, параграф 1, буква а)			член 6, параграф 1, буква а)	приложение I		приложения III А и Б.
член 8, параграф 1, буква а), последен абзац										член 17, параграф 2
член 8, параграф 1, буква б)				член 6, параграф 1, буква б)			член 6, параграф 1, буква б)	член 6, буква а)		член 18, параграф 1, буква а)
член 8, параграф 1, буква в)				член 6, параграф 1, буква в)			член 6, параграф 1, буква в)	член 6, буква б)		член 18, параграф 1, буква в)
член 8, параграф 1, буква г)				член 6, параграф 1, буква г)			член 6, параграф 1, буква г)	член 6, буква в)		член 18, параграф 1, буква г)
член 8, параграф 1, буква д)				член 6, параграф 1, буква д)			член 6, параграф 1, буква д)	член 6, буква г)		член 18, буква ж)
член 8, параграф 1, буква е)										член 18, буква з)
член 8, параграф 1, алинеи 2—4							член 6, параграф 2	Член 7		Член 19

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
член 8, параграф 1а							член 6, параграф 3	Член 8		Член 20
член 8, параграф 2				член 6, параграф 2			член 6, параграф 4			член 18, параграф 2
член 8, параграф 3, първа алинея				член 6, параграф 3, алинея 1			член 6, параграф 5, алинея 3	член 9, параграф 1		член 21, параграф 4
член 8, параграф 3, втора алинея				член 6, параграф 3, алинея 2 и член 29, първа алинея, първо изречение			член 6, параграф 5, алинея 1	член 9, параграф 2		член 21, параграф 1, алинея 1
член 8, параграф 3, трета алинея				член 6, параграф 3, алинея 3 и член 29, алинея 2						член 21, параграф 2
член 8, параграф 3, четвърта алинея				член 6, параграф 3, четвърта алинея						член 21, параграф 3
член 8, параграф 4				член 6, параграф 4			член 6, параграф 6	Член 10		Член 22
член 9, букви а) — г.)				член 7, букви а) — г.)			член 7, букви а) — г.)	член 11, параграф 1, букви а), в), г) и д)		член 23, параграф 1, букви а), в), г) и д)
член 9, букви д) и е)				член 7, букви д) и е)				член 11, параграф 2, букви а) и б)		член 23, параграф 2, буква д)
член 9, букви ж) и з)				член 7, букви ж) и з)			Член 7, букви е) и ж)	член 11, параграф 2, букви в) и г)		член 23, параграф 2, букви а) и г)
член 10, параграф 1				член 32, параграф 1			член 40, параграф 1			член 143, параграф 1, първа алинея

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
член 10, параграф 2, първа алинея				Член 32, параграф 2, първа алинея			член 40, параграф 2			член 143, параграф 2
член 10, параграф 2, втора алинея				член 32, параграф 2, втора алинея						член 143, параграф 3
член 10, параграф 3				член 32, параграф 3			член 40, параграф 3			член 144, параграфи 1 и 2
член 10, параграф 4				член 32, параграф 4			член 40, параграф 4			член 144, параграф 3, първа алинея
член 10, параграф 5				член 32, параграф 5			член 40, параграф 5			член 144, параграф 3, втора алинея
член 10, параграф 6				член 32, параграф 6			член 40, параграф 6			Член 143, параграф 4
Член 11				Член 33						—
Член 12				Член 56			Член 9	Член 13		Член 25
Член 12а							Член 9а	член 14 и член 60, параграф 2		Член 26
член 13, параграф 1 и параграф 2, първа алинея				член 9, параграф 1 и параграф 2, първа алинея			член 10, параграф 1 и параграф 2, първа алинея	член 15, параграфи 1 и 2		член 29, параграф 1 и 2, първа алинея и параграф 3
член 13, параграф 2, втора алинея				член 9, параграф 2, втора алинея						член 29, параграф 2, алинея 2
член 13, параграф 2, трета алинея							член 10, параграф 2, втора алинея	член 60, параграф 3		член 31, параграф 1
член 13, параграф 2, трета алинея							член 10, параграф 2, втора алинея	член 60, параграф 3		член 31, параграф 1
член 13, параграф 3				член 9, параграф 3			член 10, параграф 3	член 15, параграф 4		—

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
Член 14				Член 10			Член 11	Член 16		Член 32
член 15, параграф 1, 2 и 3, втора алинея				Член 17			член 20, параграф 1—3 и 4, алинея 2	Член 32, параграф 1 и 3		членове от 75 до 85
член 15, параграф 3, първа алинея							член 20, параграф 4, първа алинея	член 32, параграф 2		член 132, параграф 2 и член 171
Член 15а				Член 18				Член 33		—
Член 16							член 27	член 35, 36, 60, параграф 8		членове 86—99
Член 16а							Член 28	член 37—39, член 60, параграф 9		членове 100—125
член 17, параграф 1							член 29, параграф 1	член 40, параграф 1		член 126 и член 127, параграф 1, букви а) до в) и параграф 2
член 17, параграф 2							член 29, параграф 2	член 40, параграф 2		член 127, параграф 1, буква г
Член 17а							Член 30	Член 41		—
член 17б							член 28 и член 28, буква а)	член 60, параграф 10		—
Член 18							Член 31			—
член 14							член 13, параграф 2	член 17, параграф 2		член 35б
член 19, параграф 2				член 11, параграф 2			член 13, параграф 2	член 17, параграф 2		член 33, параграф 3
член 19, параграф 3, първа алинея и втора алинея, букви а) и б)			Член 10	член 11, параграф 3, първа алинея и втора алинея, букви а) и б)			член 13, параграф 3, първа алинея и втора алинея, букви а) и б)	член 17, параграф 3, първа алинея и втора алинея, букви а) и б)		член 34, параграфи 1—3, 5, 6 и 7

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
член 19, параграф 3, втора алинея, буква в)			Член 10	член 11, параграф 3, втора алинея, буква в)			член 13, параграф 3, алинея втора, буква в)	член 17, параграф 4, първа алинея, буква в)		член 34, параграф 8
член 19, параграф 3, трета алинея			Член 10	член 11, параграф 3, трета алинея			член 13, параграф 3, трета алинея	член 17, параграф 4, втора алинея		член 35, параграф 2, буква б)
член 20, параграф 1							член 37, параграф 1	член 42, параграф 1		Член 135
член 20, параграф 2, първа алинея				Член 13, параграф 2, първа алинея			член 37, параграф 2, първа алинея	член 42, параграф 2, първа алинея		—
член 20, параграф 2, втора алинея				член 13, параграф 2, втора алинея			член 37, параграф 2, втора алинея	член 42, параграф 2, втора алинея		член 136, параграф 4
член 20, параграф 3, първа алинея				Член 13, параграф 3, първа алинея			член 37, параграф 3, първа алинея	член 42, параграф 3, първа алинея		—
член 20, параграф 3, втора алинея				член 13, параграф 3, алинея 2			член 37, параграф 3, втора алинея	член 42, параграф 3, втора алинея		член 137, параграф 3
член 20, параграф 4				член 13, параграф 4						—
член 20, параграф 5				член 13, параграф 5			член 37, параграф 5	член 42, параграф 4		Член 138
член 20а, параграф 1, първа алинея, първо изречение							член 38, параграф 1, първо изречение	член 43, параграф 1		член 136, параграфи 2, 137, параграф 2
член 20а, параграф 1, първа алинея, второ изречение, букви а) — г.)							член 38, параграф 1, второ изречение, букви а) — г.)	член 43, параграф 2, букви а) — г.)		член 140, параграф 1
член 20а, параграф 1, първа алинея, второ изречение, букви д)							член 38, параграф 1, второ изречение, буква д)	член 43, параграф 2, буква д)		—
член 20а, параграф 2							член 38, параграф 2			—

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
член 20а, параграф 3							член 38, параграф 3	член 43, параграф 4		член 140, параграф 2
член 20а, параграф 4							член 38, параграф 4	член 43, параграф 5		—
член 20а, параграф 5							член 38, параграф 5	член 43, параграф 6		член 140, параграф 3
Член 21			член 11, параграф 1							—
член 22, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и г)				Член 14			член 39, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и г)	член 44, параграф 1, първа алинея, букви а), б) и г)		член 142, параграф 1, букви а), б) и г)
член 22, параграф 1, първа алинея, буква в)							член 39, параграф 1, първа алинея, буква в)	член 44, параграф 1, първа алинея, буква в)		член 142, параграф 1, буква в)
член 22, параграф 1, втора алинея, първо изречение							член 39, параграф 1, втора алинея, първо изречение	член 44, параграф 1, втора алинея		член 142, параграф 2, първа алинея 1
член 22, параграф 1, втора алинея, второ изречение							член 39, параграф 1, втора алинея, първо изречение			член 142, параграф 2, втора алинея
член 22, параграф 2							член 39, параграф 2	член 44, параграф 2		член 142, параграф 3
член 23, параграф 1							член 51, параграф 1			член 160, параграф 1
член 23, параграф 2, букви а) — е) и з)							член 51, параграф 2			член 160, параграф 2, букви а) — е) и з)
член 23, параграф 2, буква з)										член 161, параграф 2, буква ж)
член 24, първа алинея, първо изречение							член 54, първа алинея, първо изречение			член 163, първо изречение
член 24, първа алинея, второ изречение -трета алинея							член 54, първа алинея, второ изречение -трета алинея			—

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
Член 25							Член 55			Член 164
Член 26							Член 56			Член 165
член 27, първа алинея							член 52, параграф 2, първа алинея			Член 166, първа алинея
член 27, втора алинея										Член 166, втора алинея
Член 28							член 52, параграф 3			Член 168
Член 28а				Член 53			Член 53			Член 162
Член 29							Член 57			Член 169
член 29а, параграф 1							член 58, първа алинея			член 174, алинеи 1—3
член 29а, параграф 2							член 58, втора алинея			—
член 29б, параграфи 1 и 2							член 59, параграфи 1 и 2	член 52, параграфи 1 и 2		член 175, параграфи 1 и 2
Член 29б, параграфи 3—6							член 59, параграф 3—6	член 52, параграфи 3 и 4		—
член 30, параграф 1 и параграф 2, буква а)										—
член 30, параграф 2, буква б)										член 30б, параграф 1
член 30, параграфи 3 и 4										член 30б, параграф 2
член 30, параграф 5										член 30б, параграф 4
Член 31										—
Член 32										—
Член 33			Член 28				Член 62	член 54, параграф 2		Член 301, параграфи 2 и 3

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
Член 34	Член 9		Член 29		член 11, параграф 5		член 6, параграф 5, четвърта алинея		Член 6	—
Член 35	Член 10	Член 10	Член 32	член 57, параграф 1	член 11, параграфи 1—3	член 31, параграфи 1 и 2	член 69, параграфи 1—4	член 64, параграф 1	член 7, параграф 1	член 310, параграф 1
Член 36	Член 11	Член 11	Член 33	член 57, параграф 2	член 11, параграф 4	член 31, параграф 3	Член 70	член 64, параграф 2	член 7, параграф 2	член 310, параграф 2
Член 37			Член 34							—
Член 38	Член 12	Член 12	Член 35	Член 58	Член 13	Член 33	Член 74	Член 66	Член 9	Член 313
приложение, буква А										член 15, параграф 2, втора алинея и приложение I
приложение, буква А и Б										приложение I
приложение, буква В										Член 16
приложение, буква Г										—
	член 1, параграф 1, първа алинея									член 188, параграф 1
	член 1, параграф 1, първа алинея									член 188, параграф 2
	член 1, параграф 2									—
	член 2, параграф 1									член 188, параграф 1
	член 2, параграф 2									член 188, параграф 4
	Член 3									Член 189
	член 4, параграф 1									член 190, алинеи 1—2
	член 4, параграф 2									—
	Член 5									Член 191

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
	Член 6									Член 193
	Член 7									Член 192
	Член 8									Член 194
		Член 1								—
		Член 2								Член 196
		член 3, параграф 1								Член 197
		член 3, параграф 2, първа алинея, първо изречение								член 198, параграф 1, първа алинея
		член 3, параграф 2, букви а) — в)								член 198, параграф 2—4
		член 3, параграф 3								член 198, параграф 1, първа алинея
		Член 4								Член 199
		Член 5								Член 200
		Член 6								Член 201
		Член 7								Член 202
		Член 8								Член 203
		Член 9								член 16, параграф 2
			Член 1							—
			член 2, букви а), б) и д)							—
			член 2, буква в)				член 1, параграф 1, буква в)	член 2, параграф 1, буква д)		—
			член 2, буква г)							член 13, параграф 10

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
			член 2, буква е)	член 1, буква д)			член 1, параграф 1, буква з)			—
			Член 3				член 1, буква б), второ изречение			член 143, параграф 1, втора алинея
			Член 4							Член 185
			Член 6							—
			член 7, параграф 1, букви от а) до д)							—
			член 7, параграф 1, буква е)	Член 27						—
			Член 7, параграф 1, буква ж) и параграф 3							—
			член 8, параграфи 1 и 2							член 177, параграфи 1 и 2
			член 8, параграф 3							—
			член 8, параграф 4, букви а) и в)	член 30, параграф 1						—
			член 8, параграф 4, буква г)							член 177, параграф 3
			член 8, параграф 5							член 177, параграф 4, точка 5
			Член 12							—
			член 12а, параграф 1 — 3							Член 148

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
			член 12а, параграф 4, първа алинея							Член 149
			член 12а, параграф 4, алинея 2—6							Член 150
			Член 14	Член 34			Член 41			Член 145
			Член 16, параграф 1, първа и втора алинея	Член 35			Член 42			член 146, параграфи 1, 3 и 4
			член 16, параграф 1, трета алинея	Член 35						член 146, параграф 2
			Член 17	Член 36			Член 43			Член 147
			Член 26							—
			Член 27							—
			Член 31							Член 302
			Член 31				член 68, параграф 2			Член 303
			приложение I	Член 23			приложение II			—
			приложение 2А							—
			приложение 2Б							—
			членове 5, 9, 10, 11							—
				член 1, буква а)	член 1, буква а)	член 2, буква а)	член 1, параграф 1, буква а)			член 13, параграф 1
				член 1, буква б)			член 1, параграф 1, буква б)	член 2, параграф 1, буква г)		член 13, параграф 9
				член 1, буква в)		член 2, буква д)	член 1, параграф 1, буква д)	член 2, параграф 1, буква е)		член 13, параграф 6, буква а)

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
				член 1, буква г)			член 1, параграф 1, буква е)	член 2, параграф 1, буква ж)		—
				член 1, буква е)			член 1, параграф 1, (i)	член 2, параграф 1, (i)		член 13, параграф 14
				член 1, буква ж)			член 1, параграф 1, буква й)	член 2, параграф 1, буква й)		член 13, параграф 17, член 24, параграф 2 и член 62
				член 1, буква з)	член 1, буква г)		член 1, параграф 1, буква к)	член 2, параграф 1, буква к)		член 13, параграф 12
				член 1, буква и)	член 1, буква д)		член 1, параграф 1, буква л)	член 2, параграф 1, буква л)		член 13, параграф 13
				член 1, буква й)			член 1, параграф 1, буква м)			член 13, параграф 18
				член 1, буква к)	член 1, буква к)	член 2, буква з)	член 1, параграф 1, буква н)	член 2, параграф 1, буква м)		член 13, параграф 8
				член 1, буква л)			член 1, параграф 1, буква т)	член 2, параграф 1, буква н)		член 13, параграф 15
				член 1, буква л)(а)	член 1, буква е)		член 1, параграф 1, буква с)(i)	член 2, параграф 1, буква н)(i)		член 13, параграф 16
				член 1, буква л)(б)			член 1, параграф 1, буква с), ii)	член 2, параграф 1, буква н), ii)		член 13, параграф 14
				Член 3						Член 186
				Член 8						член 24, параграф 1
				член 12, параграф 2			член 14, параграф 1	Член 18		член 39, параграф 1
				член 12, параграф 3—6			член 14, параграф 2—5			Член 39

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
				член 15, параграфи 1 и 2			член 15, параграфи 1 и 2	член 19, параграф 1		Член 56
				член 15, параграф 3			член 15, параграф 3	Член 22		Член 60
				член 15, параграф 4			член 15, параграф 4	Член 23		Член 61
				член 15а			Член 15а	член 19, параграф 2—8		член 57, параграф 1—7
				член 15б			член 15б	Член 19а		Член 58
				член 15в			член 15в	Член 20		Член 59
				член 16, параграф 1			член 16, параграф 1	Член 24		Член 63
				член 16, параграф 2			член 16, параграф 2	Член 25		Член 64
				член 16, параграф 3			член 16, параграф 3	Член 26		Член 65
				член 16, параграф 4			член 16, параграф 4	Член 27		Член 66
				член 16, параграф 5			член 16, параграф 5	член 28, параграф 1		член 67, параграф 1
				член 16, параграф 5б, алинеи 1—4			член 16, параграф 7, алинеи 1—4	член 28, параграф 3, алинеи 1—4		член 67, параграф 3
				член 16, параграф 5б, пета алинея			член 16, параграф 7, алинея 5	член 28, параграф 3, алинея 5		член 67, параграф 4
				член 16, параграф 7, шеста алинея			член 16, параграф 7, шеста алинея			член 66, параграф 4
				член 16, параграф 5в			член 16, параграф 8	Член 29		Член 69
				член 16, параграф 6			член 16, параграф 6	член 28, параграф 2		член 67, параграф 2
				член 16а, параграф 1, буква а)			член 17, параграф 1, буква а)	член 31, параграф 1, първа алинея		член 71, параграф 1, букви а) — в)

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
				член 16а, параграф 1, буква б)			член 17, параграф 1, буква б)	член 31, параграф 1, първа алинея		член 71, параграф 1, първа алинея
				член 16а, параграф 2			член 17, параграф 2	член 31, параграф 2		член 71, параграф 2
				Член 20			Член 22			—
				Член 21			Член 23	член 34, параграф 1—3		—
				Член 22			Член 24	член 34, параграф 4		—
				Член 25						—
				Член 28			Член 33			Член 178
				Член 29						Член 179, параграфи 1 и 3
				член 30, параграф 2						член 179, параграф 2
				Член 31						Член 181
				Член 38			Член 44			Член 151
				Член 39, параграфи 2 и 3			Член 45			Член 152
				член 40, параграф 2			член 46, параграф 1			член 153, параграф 8
				член 40, параграф 3			член 46, параграф 2			член 153, параграф 1
				Член 40, параграфи 4, 6 - 8 и 10			член 46, параграфи 3, 5—7 и 9			член 153, параграфи 2, 4—6 и 9
				член 40, параграф 5			член 46, параграф 4			член 153, параграф 3
				член 40, параграф 9			член 46, параграф 8			член 153, параграф 7
				Член 41			Член 47			Член 154
				член 42, параграф 2			Член 48			Член 158
				Член 43, параграфи 2 и 3						Член 182

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
				член 44, параграф 2			Член 49			член 157 и приложение V
				член 45, параграф 2						Член 187
				член 46, параграф 2			Член 50			Член 155
				членове 47—50						—
				Член 51			Член 64	Член 56		—
				член 51, последно тире					член 1, параграф 4	член 57, параграф 8
				Член 52						—
				Член 54						Член 204
				Член 55						Член 205
				членове 24 и 26						—
				член 12, параграф 1, членове 19, 33, 37, член 39, параграф 1, член 40, параграф 1, член 42, параграф 1, член 43, параграф 1, член 44, параграф 1, член 45, параграф 1, член 46, параграф 1					—	
					член 1, буква б)					член 13, параграф 2

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
					член 1, буква в)		член 1, параграф 1, буква т)	член 2, параграф 1, буква в)		член 13, параграф 3
					член 1, буква ж)					член 210, параграф 1, буква а)
					член 1, буква з)					член 210, параграф 1, буква б)
					член 1, буква и)			член 59, параграф 2, буква а) (i)		член 210, параграф 1, буква д)
					член 1, буква й)			член 59, параграф 2, букви а) и й)		член 210, параграф 1, буква е)
					член 1, буква л)			член 59, параграф 2, буква б)		член 13, параграф 4
					Член 2			член 59, параграф 3		Член 211
					Член 3			член 59, параграф 3		Член 212
					Член 4			член 59, параграф 3		Член 251
					член 5, параграф 1			член 59, параграф 4		Член 250
					член 5, параграф 2					член 258, параграф 1
					Член 6			член 59, параграф 5		член 258, параграф 2, член 259, параграфи 1 и 2,
					Член 7			член 59, параграф 5		член 253, параграф 1, членове 256 и 257

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
					Член 8			член 59, параграф 5		член 249, 250, 262, параграф 1
					Член 9			член 59, параграф 6		член 216, 217, 262, параграф 1
					Член 10			член 59, параграф 7		Членове 216, 217, 262, параграф 1, членове 263—265.
					Член 10а			член 59, параграф 8		член 266
					член 10б					Член 261
					Член 12	Член 32	Член 73	Член 65	член 8, параграф 1	Член 312
					приложение I			член 59, параграф 9 и приложение II		членове 213—215, членове 218—246
					приложение II			член 59, параграф 9 и приложение II		членове 213—215, членове 218—247
						член 1, параграф 2				Член 269
						член 2, буква б)				член 270, параграф 1, буква б)
						член 2, буква в)				член 270, параграф 1, буква в)
						член 2, буква г)				член 270, параграф 1, буква г)
						член 2, буква е)		член 2, параграф 1, буква з)		член 13, параграф 7
						член 2, буква ж)				член 270, параграф 1, буква а)

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
						член 2, буква и)				член 270, параграф 1, буква д)
						член 2, буква й)				член 270, параграф 1, буква е)
						член 2, буква к)				член 270, параграф 1, буква ж)
						Член 3				—
						Член 4				Член 271
						Член 5				Член 272
						Член 6				Член 273
						Член 7				Член 274
						Член 8				Член 275
						Член 9				Член 276
						Член 10				Член 277
						Член 11				Член 279
						Член 12				Член 280
						Член 13				Член 281
						Член 14				Член 282
						Член 15				Член 283
						Член 16				Член 284
						Член 17				Член 285
						Член 18				Член 286
						Член 19				Член 287
						Член 20				Член 288
						Член 21				Член 289
						Член 22				Член 290
						Член 23				Член 291
						Член 24				Член 292
						Член 25				Член 293
						Член 26				Член 294

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
						Член 27				Член 295
						Член 28				Член 296
						Член 29				Член 297
						член 30, параграф 1				член 270, параграф 2
						член 30, параграф 2				Член 298
						Приложение				Член 278
							член 1, параграф 1, буква г)			—
							член 1, параграф 1, буква ж)			член 13, параграф 11
							член 1, параграф 1, буква р)			—
							член 1, параграф 2	член 2, параграф 3		—
							Член 2, параграф 1			член 2, параграф 3
							член 3, параграфи 2, 3 и 8			Член 9
							член 3, параграфи 5 и 7			Член 10
							член 3, параграф 6			—
							член 5, параграф 2, алинеи 2 и 3			член 15, параграф 2, трета алинея и параграф 3, втора алинея
							член 6, параграф 5, втора алинея			член 21, параграф 1, първа алинея

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
							член 7, буква д)			член 23, параграф 2, буква е)
							Член 8	Член 12		член 24, параграф 1
							Член 12			Член 206
							член 16, параграф 9	Член 30		Член 68
							член 18, параграфи 1—6			Член 72
							член 18, параграф 7			—
							член 19, параграф 1, първа алинея, първо тире			член 73, параграф 1
							член 19, параграф 1, втора алинея, второ тире			член 73, параграф 3, втора алинея
							член 19, параграф 1, втора алинея и параграф 3			член 73, параграфи 4—7
							Член 21			Член 207
							Член 25			—
							Член 26			—
							Член 32			—
							Член 34			Член 180
							Член 35			Член 184
							член 36, параграф 1			член 183, параграф 1
							член 36, параграф 2			член 183, параграф 4, първо изречение
							член 36, параграф 3			член 183, параграф 6

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
							член 36, параграф 4			член 183, параграф 7
							Член 41			Член 145
							член 42, параграфи 1—3			член 146, параграфи 1, 3 и 4
							Член 43			Член 147
							Член 45			—
							Член 48			Член 158
							Член 49			Член 157
							член 51, параграф 2, букви а) — д), ж) до ж)			член 160, параграф 2, букви а) — д), ж) и з)
							член 51, параграфи 3 и 4			Член 161
							член 52, параграф 1			Член 167
							член 55, параграфи 1 и 2			член 164, параграфи 1 и 2
							Член 56			Член 165
							член 59, параграфи 1 и 2	член 52, параграфи 1 и 2		член 175, параграфи 1 и 2
							член 59, параграфи 3 и 6	член 52, параграфи 3 и 4		—
							член 60, параграф 1			член 306, параграф 2, алинеи 2 и 3
							член 60, параграф 2			член 306, параграф 3
							Член 61			Член 299
							Член 65	Член 55		Член 304

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
							Член 66			Член 307
							Член 67	Член 53		Член 300
							член 68, параграф 1			—
							Член 71			—
							Член 72			Член 311
							приложение I			приложение II
							приложение III			член 183, параграф 2—5
							приложение IV			—
							Приложение V			приложение VI
							приложение VI			приложение VII
								член 1, параграф 2		Член 11
								член 2, параграф 1, буква а)		член 13, параграф 5
								член 2, параграф 1, буква б)		—
								член 2, параграф 1, буква з)		член 13, параграф 7
								член 2, параграф 1, буква о)		член 13, параграф 21
								член 2, параграф 1, буква п)		член 13, параграф 22
								член 2, параграф 1, буква р)		член 208, параграф 3
								член 2, параграф 2		—

Директива 73/239/ЕИО	Директива 78/473/ЕИО	Директива 87/344/ЕИО	Директива 88/357/ЕИО	Директива 92/49/ЕИО	Директива 98/78/ЕО	Директива 2001/17/ЕО	Директива 2002/83/ЕО	Директива 2005/68/ЕО	Директива 2007/44/ЕО	Настоящата директива
								член 4, параграф 2		член 15, параграф 5
								Член 5		член 17, приложение IIIВ
								член 9, параграф 1		член 21, параграф 4
								член 11, параграф 1, буква б)		член 23, параграф 1, буква б)
								член 15, параграф 3		член 31, параграф 2
								Член 21		—
								Член 45		—
								Член 46		Член 209
								Член 47		Член 156
								Член 48		Член 159
								Член 50		Член 173
								Член 51		Член 174
								член 54, параграф 1		член 301, параграф 1
								Член 61		Член 309
								Член 62		Член 12
								Член 63		Член 308
								членове 57, 58, 59 и 60, приложение II		—
									член 1, параграф 4, член 2, параграф 4 и член 4, параграф 6	член 57, параграф 8
									член 8, параграф 2	Член 315